

*Gió
lạnh cùng
nhiệt
hoa Diêu*

L
À
M
U
Y
Ê
N
N
G
M
U
N
H
I

[HTTPS://WWW.FACEBOOK.COM/REVIEWNGONTINH0105](https://www.facebook.com/reviewngontinh0105)

REVIEW, DESGIN
BY TEAM 10

Mục lục

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)
[Phần 31](#)
[Phần 32](#)
[Phần 33](#)
[Phần 34](#)
[Phần 35](#)
[Phần 36](#)
[Phần 37](#)
[Phần 38](#)
[Phần 39](#)
[Phần 40](#)
[Phần 41](#)
[Phần 42](#)
[Phần 43](#)
[Phần 44](#)
[Phần 45](#)
[Phần 46](#)
[Phần 47](#)
[Phần 48](#)
[Phần 49](#)
[Phần 50](#)
[Phần 51](#)
[Phần 52](#)
[Phần 53](#)
[Phần 54](#)
[Phần 55](#)
[Phần 56](#)
[Phần 57](#)
[Phần 58](#)
[Phần 59](#)
[Phần 60](#)
[Phần 61](#)

Phần 62

Phần 63

Phần 64

Phần 65

Phần 66

Phần 67

Phần 68

Phần 69

Phần 70

Phần 71

Phần 72

Phần 73

Phần 74

Phần 75

Phần 76

Phần 77

Phần 78

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 1

《 gió lạnh cùng nhiệt hoa điều 》

Tác giả: Lâm uyên con cá

Văn án:

Tình phong hệ liệt 2: Cơ trưởng cùng mềm muội, còn rất ngọt ~

1, năm xưa lần đầu tiên ngồi máy bay, cất cánh không bao lâu, phi cơ đột nhiên mất đi khống chế, từ đám mây rơi xuống.....

Trời đất quay cuồng, tiếng thét chói tai hết đợt này đến đợt khác.

Năm xưa nhắm chặt mắt một cử động nhỏ cũng không dám, nước mắt rơi như mưa.

Đúng lúc này, một đạo trầm ổn hữu lực thanh âm lướt qua không hoảng rõ ràng truyền tới mỗi người trong tai ——

“Ta là lần này chuyển bay cơ trưởng Trình Ngô Phong, ta chịu quá chuyên nghiệp huấn luyện, cũng có phong phú ứng đối kinh nghiệm, nhất định có thể đem đại gia an toàn đưa về mặt đất.”

2, Trình Ngô Phong sau khi thành niên lần đầu tiên lãnh gia pháp, là bởi vì ——

Hắn đem gia gia thác chính mình chiếu cố tiểu cô nương, một không cẩn thận chiếu cố liền chiếu cố đến địa phương khác đi.

Gia pháp sao chép rườm rà, dùng ở bút pháp lại biến thành mềm mại “Năm xưa” hai chữ.

Chinh phục không trung cùng bị nàng chinh phục, là hắn sinh mệnh tốt đẹp nhất hai việc.

Hoa điêu, năm xưa nữ nhi hồng.

Bối cảnh giả tưởng, YY chi tác, xin đừng khảo cứu. Xin miễn báo báng.

Tag: Duyên trời tác hợp ngọt văn

Vai chính: Trình Ngô Phong, năm xưa | vai phụ: Muộn vân phàm, hứa đi xa, Lộ Chiêu đệ | cái khác: Tinh phong 2

Nhận xét tác phẩm:

Nhà giàu thiên kim điệp mộ chiêu bị bọn buôn người bắt cóc, nhân duyên trùng hợp hạ bị tang nữ lộ như ý thu dưỡng, lấy năm xưa thân phận ở trấn nhỏ bắt đầu rồi tân sinh hoạt. Năm xưa mười tám tuổi năm ấy lần đầu tiên ngồi máy bay, suýt nữa gặp gỡ tai nạn trên không, may mắn ở cơ trường vững vàng bình tĩnh xử lý hạ hóa hiểm vi di, từ đây nàng cùng vị này có ân cứu mạng cơ trường Trình Ngô Phong kết hạ gấn bó keo sơn. Theo lần trốn bọn buôn người sa lưới, năm xưa thân phận chân tướng cũng dần dần trời lên mặt nước, cuối cùng thân tình trở về vị trí cũ, nàng cùng Trình Ngô Phong này đoạn cách xa nhau mười năm tình yêu cũng tu thành chính quả.

Nên văn phong cách nhẹ nhàng, nhân vật giả thiết sinh động thú vị, tình tiết hoàn hoàn tương khẩu, đáng giá một đọc.

=====

Chương 1 đệ nhất lữ gió lạnh

“Mụ mụ ta cùng ngài nói sự kiện, mấy ngày hôm trước thành phố lão sư xuống dưới, nói làm ta đi thi một trung đi học, ân, học chi phí phụ toàn miễn, còn có học bổng, nghe nói một học kỳ có 1500 khối đầu.....”

Nàng đứng ở giàn nho hạ, một bên giăng điện thoại một bên giơ tay đi khẽ chạm trên đỉnh đầu kết thành nhất xuyên xuyên quả nho, ánh mặt trời xuyên thấu qua nồng đậm lá xanh, nhỏ vụn mà si tiến nàng tràn đầy ý cười đáy mắt.

“Mụ mụ ngài vui vẻ sao?”

“Đúng rồi, còn có một việc, ta muốn đi thành phố A tham gia hóa học thi đua, khoảng cách quá xa, lão sư riêng dính vé máy bay, đây là ta lần đầu tiên ngồi máy bay.....”

Khóe miệng nàng tươi cười ngưng trụ, đột nhiên, sắc trời đột biến, cuồng phong gào thét, ánh mặt trời, giàn nho cùng di động kia quả nhiên mụ mụ đều biến mất.

Theo nhau mà đến chính là từng trận kịch liệt xóc nảy, cùng với hỗn tạp nam nhân nữ nhân các loại tiếng thét chói tai, giống muốn xé nát người thần kinh giống nhau, đem năm xưa từ ngăn ngủ ở cảnh trong mơ xả ra tới.

Trước mắt hết thấy..... Là mộng sao?

Cabin đèn toàn diệt, cửa sổ mạn tàu ngoại lại lạng như ban ngày.

Thừa vụ trưởng đầu vào đẩy thanh âm ở tiếp tục nói: “..... Bất bình ổn dòng khí, có xóc nảy, thỉnh đại gia cột kỹ đai an toàn, đừng rời khỏi chỗ

ngồi, toilet đem tạm thời đóng cửa.....”

Nguyên lai chỉ là gặp được bất bình ổn dòng khí.

Theo sườn vách tường bản đèn ở khoang thuyền một lần nữa sáng lên, đại gia cảm xúc hơi hoãn.

Lúc này, ngoài cửa sổ lại có vài đạo tia chớp đồng thời nổ tung, âm vang tiếng sấm phảng phất cũng tạc ở nhĩ sườn.

“Xem! Động cơ bốc khói!”

Không biết là ai hô như vậy một câu, khoang thuyền kinh khởi động tĩnh cơ hồ phủ qua thừa vụ trường lưu loát tiếng Anh bá báo ——

“Ta thiên a sẽ không báo hỏng đi.....”

“Chỉ là tầm thường dòng khí như thế nào sẽ điên đến lợi hại như vậy!?”

“Chính là!” Có người phụ họa, “Đừng chinh những cái đó hư, muốn thực sự có chuyện gì, trước tiên nói một tiếng, lão tử cũng hảo chuẩn bị di ngôn.”

Người ở kinh hoảng thời điểm là nhất chịu không nổi kích thích, đặc biệt là “Di ngôn” như vậy mẫn cảm chữ, một đôi tuổi trẻ tình lữ nắm tay, nữ hài sợ tới mức đều mau khóc ra tới.

“Bình tĩnh bình tĩnh, xóc nảy qua liền hảo, lại nói không phải còn có một cái khác động cơ sao?”

“Cùng lắm thì liền trở về địa điểm xuất phát bái!”

Năm xưa trong lòng tán đồng loại này quan điểm, hít sâu một hơi, nỗ lực làm chính mình bình tĩnh trở lại.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 2

“Mặt đất, chiều hàng 1303, quay xong vị 108, thỉnh cầu đẩy ra lái xe.”

“Chiều hàng 1303, có thể đẩy ra lái xe.”

“Mặt đất, chiều hàng 1303, đẩy ra xong, thỉnh cầu hoạt ra.”

“Chiều hàng 1303, có thể hoạt ra, kính trượt nói A3 cùng C1 đến đường băng 19 chờ đợi điểm chờ đợi.”

Trình Ngô Phong lại lần nữa lặp lại: “Trượt nói A3 cùng C1, đường băng 19, chiều hàng 1303.”

.....

“Chiều hàng 1303, có thể cất cánh.”

Được đến cất cánh mệnh lệnh sau, lam bạch thân máy chiều hàng 1303 từ đất băng cất cánh, nhảy vào đám mây.

Khoang điều khiển nội.

“Hôm nay thời tiết cũng không tệ lắm.”

Ghế phụ lâm hoà bình xuyên thấu qua phía trước thiết bị chắn gió pha lê trông ra, trời quang tựa hồ lam đến vô biên vô hạn, cùng phía trước bắt được khí tượng báo cáo vô dị, tâm tình của hắn hơi chút thả lỏng.

Trình Ngô Phong cười nhẹ một tiếng: “Xem ra vận khí cũng không tồi.”

Chính trực mùa mưa, thời tiết thay đổi thất thường, vừa lúc chấp phi đường hàng không lại phải trải qua đông tố khu, một khắc cũng không thể thiếu cảnh giác. Mấy ngày hôm trước liền có phi cơ ở cất cánh không bao lâu sau tao ngộ sấm đánh, chỉ có thể trở về địa điểm xuất phát bị hàng.

Bất quá, này đối bọn họ tới nói không tính cái gì hiếm lạ sự.

Ở phi hành 20 phút sau, quản chế trung tâm đột nhiên phát tới khẩn cấp gọi: Chiêu hàng 1303, phía trước phát hiện mây mưa, thỉnh chú ý né tránh.

Trình Ngô Phong cùng lâm hoà bình đồng thời nhìn về phía radar màn hình.

Lâm hoà bình mày nhăn lại, thời tiết này như thế nào cùng biến sắc mặt đường như?

Trình Ngô Phong thông qua radar cẩn thận đích xác nhận mây mưa vị trí, phạm vi, cường độ chờ tin tức, cũng kết hợp quản chế viên cung cấp tin tức, thực mau phân tích ra vòng phi lộ tuyến.

Quản chế viên căn cứ hẳn thỉnh cầu làm tốt tương quan phối hợp công tác.

Trình Ngô Phong đầu vào đấy mà thao túng phi cơ dọc theo tân hướng đi đi tới, thành công tránh đi mây mưa khu, lâm hoà bình đang muốn tùng một hơi, thân máy đột nhiên đong đưa một chút, dáng vẻ chỉ thị châm lắc lư không chừng, radar màn hình cũng ám rớt.

Đây là có chuyện gì?!

Ngay sau đó là ập vào trước mặt hắc ám, tiếng sấm điện thiểm trung, lâm hoà bình trong lòng hiện lên một cái đáng sợ ý niệm ——

Chẳng lẽ là vào nhằm mây mưa sau che dấu sấm chớp mưa bão khu?

Trình Ngô Phong hiển nhiên cũng ý thức được cái gì, vẻ mặt nghiêm túc mà nắm giữ thao túng bàn, bảo trì phi hành tư thái. Tia chớp lại khởi, cực kỳ loá mắt, hấn nhanh chóng đem khoang điều khiển ánh đèn điều đến lớn nhất độ sáng, tắt đi tần nháy đèn, cũng tách ra tự động điều khiển.

Xóc nảy còn ở tiếp tục, lực đánh vào độ lớn đến lâm hoà bình cơ hồ bị vút ra đi, hấn dùng sức cắn răng làm chính mình bình tĩnh lại, vội vàng đi liên hệ quản chế trung tâm.

Trình Ngô Phong căn cứ phi hành số tay chỉ định xóc nảy tốc độ đem động cơ điều chỉnh đến tương ứng chân ga thượng, hai giây sau, cơ đầu bắt đầu chậm rãi hướng bên trái độ lệch.....

Dài dòng vài giây sau, chung quanh an tĩnh xuống dưới.

Phi cơ xông ra hiểm cảnh, ánh mặt trời tái hiện.

Lâm hoà bình đã cùng quản chế trung tâm lấy được liên hệ, hội báo khẩn cấp tình huống, đang muốn xin trở về địa điểm xuất phát khi, nghe được Trình Ngô Phong nói: “Tả phát dừng xe.”

Hấn nheo mắt, hoài nghi chính mình nghe lầm.

Bên trái động cơ dừng xe, không phải mất đi hiệu lực, mà là dừng xe! Nay ý nghĩa nó hoàn toàn không có cách nào cung cấp động lực.

Gặp quỷ!

Càng gặp quỷ còn ở phía sau.

Xóc nảy lại bắt đầu, phi hành số liệu toàn bộ mất đi hiệu lực, phi cơ không chỉ có vô pháp kéo cao, còn không chịu khống chế mà đi xuống rơi xuống.....

Lâm hoà bình đầu óc có vài giây đều là chỗ trống, mơ hồ chỉ nghe được Trình Ngô Phong làm xong cơ trường quảng bá, lại hạ đạt mệnh lệnh.

Phi cơ lại lần nữa rơi xuống.....

Trình Ngô Phong sắc mặt càng thêm nghiêm túc, nhưng hãn trong lòng rất rõ ràng, lúc này có thể dựa vào chỉ có kinh nghiệm cùng trực giác, có lẽ còn cần một chút vận khí.

Cũng may này đó hãn đều có.

Nửa giờ sau, chiều hàng 1303 chuyển bay thuận lợi bách hàng ở thành phố S sân bay.

Trình Ngô Phong buông ra tay, phát hiện trên mặt, lòng bàn tay đều là hãn, áo sơmi cũng ướt cái thấu triệt. Hãn nghiêng đầu nhìn về phía ghế phụ, lâm hoà bình ngốc lãng mà mắt nhìn phía trước, sắc mặt trắng bệch, cũng là hãn như bi.

Hãn dùng sức ở lâm hoà bình trên vai chụp hai hạ, đánh tiếp khởi động máy trường quảng bá ——

“Nữ sĩ nhóm tiên sinh nhóm, cảm tạ đại gia ngày thường tích góp nhân phẩm cùng vận khí, chúng ta an toàn rơi xuống đất.”

Khoang thuyền yên tĩnh không tiếng động.

Lâm hoà bình giơ tay che che đôi mắt, nhẹ giọng lặp lại: “An toàn rơi xuống đất.”

Trình Ngô Phong nói được như vậy vẫn đậm phong kinh, nhưng trên thực tế, trừ bỏ hẳn, chỉ có lâm hoà bình biết này vài phút rồi cuộc đã trải qua cái gì.

Phi cơ vòng khai mây mưa sau, radar không nhạy, lại vào nhằm che dấu sấm chớp mưa bão khu, tả phát dừng xe, trời cao tự do vật rơi hai lần.....

“Rơi xuống đất rơi xuống đất!”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 3

Lão sư mà y nhản, ngủ đến cũng không an ổn, nhưng không có tỉnh lại.

Ban ngày kia tràng đáng sợ trải qua lệnh hai người thể xác và tinh thần mỗi mệt, tuy rằng hàng không công ty lại an bài tân chuyển bay đem các nàng đưa đến thành phố A, không đến mức bỏ qua khảo thí thời gian, nhưng bóng ma còn tại trái tim vút đi không được.

Năm xưa ấn lượng di động xem thời gian, 12 giờ linh bảy phần, phía trước chia mục mục tin tức còn không có hồi phục, vốn dĩ tưởng thừa dịp hai mẹ con đều ở thành phố A cùng nhau ăn một bữa cơm, nếu là thời gian không khớp, phỏng chừng lại muốn bỏ lỡ.

Theo lý thuyết, liền tính lại như thế nào vội, lúc này hẳn là đều tan tằm a.

Năm xưa mơ mơ màng màng nghĩ, lại mệt mỏi mà đã ngủ.

Tuy rằng ban đêm đứt quãng bị tiếng sấm bưng tỉnh vài lần, nhưng ngày kế sáng sớm, năm xưa lên sau lại sinh long hoạt hổ, hóa học khảo thí cũng hoàn thành thật sự thuận lợi.

Hồi trình ngồi chính là xe lửa.

Năm xưa còn vì không có thể cùng mục mục thấy thượng một mặt cảm thấy mất mát, một đường hảo phong cảnh đều không rảnh thưởng thức, dày

vò cuối cùng tới rồi trần trên, cùng lão sư phân biệt sau, nàng công cặp sách hướng trong nhà đi.

Mặt trời rực rỡ đầy trời, không có một tia phong.

Năm xưa nhiệt đến chịu không nổi, từ hồ nước biên chiết phiến hương dụ điệp, khom lưng thời điểm di động rớt ra tới, nàng đem hương dụ điệp cái ở trên đầu, thuận tiện nhặt lên di động.

Màn hình là ám, còn đóng lại cơ.

Nàng một lần nữa khởi động máy, kính hi phát hiện ba cái giờ trước mù mù phát tới giọng nói tin tức, click mở ——

“Hàng năm, gần nhất cũng khỏe sao?..... Tiền mù mù sẽ kiếm, người không cần luyện tiếc hoa..... Còn có a nhớ rõ đúng hạn ăn cơm, hảo hảo chiếu cố bà ngoại, dụng công đọc sách, tương lai khảo cái hảo đại học, biết không? Mù mù ở bên này hết thầy đều hảo, không cần nhớ.”

Năm xưa đảo qua mất mát cảm xúc, vui vẻ đến sắp nhảy dựng lên, nàng đồng dạng trở về giọng nói: “Biết rồi biết rồi dong dài tiểu lão thái bà!”

Giọng nói mới vừa phát ra đi, mặt sau truyền đến “Đinh” một tiếng, nàng kính ngạc quay đầu lại xem qua đi.

Một cái lão nhân thông thả đi tới, hần ăn mặc một thân hắc y, ngực dừng bạch hoa, trong tay còn phủng cái hình vuông hộp gỗ, năm xưa bỗng nhiên ý thức được đó là cái gì, dưới ánh nắng chói chang rùng mình một cái.

Thật là kỳ quái, nàng chưa từng có gặp qua lão nhân này. Có lẽ là trước đây từ trong trần đời đi ra ngoài? Qua đời chính là hần người nào

đâu, vì cái gì chỉ có hãn một người đưa về tới? Hãn biểu tình như vậy đau thương, thoát nhìn hảo đáng thương.

Năm xưa ngậy người trong chốc lát, lão nhân đã đi qua đi, nàng nhìn theo, thẳng đến hãn thon gầy bóng dáng nơi cuối đường biến mất, lúc này mới xoay người tránh ra.

Nàng đi rồi mười lăm phút tả hữu, gia gần đây ở trước mắt.

Đầy đầu tóc bạc lão phụ nhân ngồi ở cách đó không xa ngạch cửa thượng, nhìn đến năm xưa, đỡ môn đứng lên: “Như ý người đã trở lại!”

“Bà ngoại,” năm xưa nắm tay nàng hướng trong phòng mang, “Ta là hàng năm a, ngài không nhận biết ta?”

Năm xưa đem bà ngoại dàn xếp ở ghế trên, lại đi đánh bồn nước lạnh, chuẩn bị cho nàng lau mặt.

“Hàng năm?” Bà ngoại nhìn chăm chăm năm xưa nhìn đã lâu, như là mới nhận ra nàng tới, “Hàng năm, mù mù người đã trở lại! Như ý đã trở lại.....”

“Ta mù mù không trở về, nàng ở thành phố A công tác đâu.”

Bà ngoại hai năm tiền sinh một hồi bệnh, hiện giờ người là càng thêm hồ đồ, cũng may năm xưa cũng thói quen ứng phó loại tình huống này, trấn an hảo bà ngoại sau, còn đem nàng hống ngủ.

Năm xưa bưng chậu nước đi ra ngoài, vừa vặn gặp được biểu tỳ Lộ Chiêu đệ từ lùn ngoài tường phiến tiến vào, cười hì hì chạy đến phụ cận.

“Hàng năm người đã trở lại, khảo đến thế nào?”

“Còn có thể.” Năm xưa nói, “Người như thế nào lại bò tường?”

“Hắc hắc, tương đối gần sao.”

Hai người trụ cách vách, trung gian chỉ cách một đạo nửa người cao lùn tường, hai nhà đại môn lại là triều bất đồng phương hướng khai, bò tường xác thật là nhất tỉnh thời gian phương thức.

Lộ Chiêu đệ lại hỏi: “Ngồi máy bay hảo chơi sao?”

Lớn như vậy, nàng còn không có ngồi quá phi cơ đâu, thật hâm mộ a.

“Đừng nói nữa.”

Năm xưa ở bậc thang ngồi xuống, đem những cái đó vô pháp cùng mục mục nói gặp nạn trải qua đảo cây đậu giống nhau toàn đổ ra tới, tâm tình nhẹ nhàng không ít, đảo mắt vừa thấy, Lộ Chiêu đệ lại bị nàng sợ tới mức mặt như màu đất, “Như vậy đáng sợ a.....”

Năm xưa có chút hối hận, xoa xoa nàng mặt, cười nói: “Bổn a, lừa gạt người.” Đề tài vừa chuyển, “Người tới tìm ta có chuyện gì?”

Lộ Chiêu đệ quả nhiên bị mang trật: “Lão sư nói người lần này ngữ văn đơn nguyên thí nghiệm thành tích..... Không thể nào lý tưởng, ta đến xem có hay không có thể giúp đỡ vội.”

Năm xưa nhìn trời thở dài: “Lão Triệu lại muốn người tới giúp ta học bù a.”

“Là..... Đúng vậy.” Đối với trước mắt cái này khoa học tự nhiên học bá, Lộ Chiêu đệ khó tránh khỏi có điểm chột dạ, “Chỉ là bổ ngữ văn cùng tiếng Anh lạ.” Mặt khác nàng cũng không có thể ra sức.

Nàng cảm thấy năm xưa thật là quá mâu thuẫn, như thế nào có thể là học bá đồng thời lại là cái học tra đâu? Cơ hồ mỗi lần thi cử toán học vật lý hai khoa thành tích đều đáng sợ đến thẳng bức mẫn phân, so sánh với dưới,

ngữ văn cùng tiếng Anh liền tra đến thăm không nữ nhàn, đến nỗi tổng phân xếp hạng luôn là muốn từ đếm ngược tìm khởi.....

Vì thế, trường học các lão sư cũng không biết có bao nhiêu phát sầu.

“Hàng năm, ta có cái vấn đề muốn hỏi người.”

“Cái gì?”

Lộ Chiêu đệ nghiêm túc mà, rất có lòng hiếu học hỏi: “Muốn như thế nào mới có thể làm được, ngữ văn cùng tiếng Anh thành tích thêm lên còn không có vật lý một khoa cao?”

Năm xưa không cảm thấy vấn đề này có cái gì khó: “Chỉ cần làm chính mình sẽ làm là đến nơi.”

Như vậy..... Cũng đúng?

Lộ Chiêu đệ ấp úng thật lâu, không biết như thế nào biểu đạt chính mình cảm thụ, dứt khoát cho nàng dựng cái ngón tay cái, lại từ sau lưng lấy ra một chồng bài thi: “Hàng năm, ta trước cho người nói một chút thể văn ngôn đề đi.”

Di, không có phản ứng?

Nghiêng đầu xem qua đi, năm xưa đã dựa tường ngủ rồi.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 4

Nàng ngử tốc bay nhanh: “Này viên cho người, cảm tạ ân cứu mạng, này viên phiền toái người giúp ta giao cho vị kia lão gia gia,” hơi đốn sau, “Còn muốn phiền toái người nói với hãn một câu.”

“Người chết đã đi xa, thỉnh hãn nén bi thương.”

Năm xưa nói xong liền chạy đi rồi.

Trình Ngô Phong đứng ở tại chỗ, ánh mắt an tĩnh mà đuổi theo nàng trên lưng lắc qua lắc lại cặp sách đi xa, hảo sau một lúc lâu, hãn thu hồi tầm mắt, nhìn nhìn trong lòng bàn tay hai viên đại bạch thổ kẹo sữa, nhớ tới nàng ném lại đây khi biểu tình, một màn này nếu là dừng ở không rõ nguyên do người trong mắt, phỏng chừng sẽ cho rằng nàng vớt là thuốc nổ bao.

Hãn dựa vào trên tường, xoa xoa huyết Thái Dương, tâm tình mạc danh hảo vài phần.

Chương 3 đệ tam lũ gió lạnh

Tới gần nửa đêm, nguyệt thiên đèn thâm.

Vệ sinh viện không có thiết người nhà bồi hộ giường, Trình Ngô Phong đành phải kéo trương ghế dựa tạm chấp nhận một đêm, nhưng hãn

tay dài chân dài, như thế nào đùa nghịch đều không thoải mái, chợp mắt hồi lâu vẫn là không có ngủ ý.

Hắn loát loát mấy ngày nay phát sinh sự.

6 nguyệt 16 ngày, chiều hàng 1303 nhân đặc tình khẩn cấp trở về địa điểm xuất phát bách hàng.

Đêm đó, hàng không dân dụng cục tổ chức bao gồm phi hành vận hành, thích hàng duy tu, hàng không y học, sân bay bảo đảm cập ký lục khí dịch mã chờ nghiệp vụ bộ môn nhân viên ở bên trong sự cố điều tra tiêu tố suốt đêm máy bay thuê bao đến thành phố S.

Ngày kế buổi sáng 8 giờ, hắn cùng ghế phụ lâm hoà bình chờ đội bay nhân viên tiếp thu điều tra tiêu tố thăm hỏi.

Đối phương có hai người, làm theo phép mà dò hỏi mấy vấn đề: Cơ trưởng cùng ghế phụ kỹ thuật trạng huống, thân thể khỏe mạnh trạng huống cùng phiên trực, nghỉ ngơi thời gian.

Hắn cùng lâm hoà bình nhất nhất đáp lại.

Điều tra tiêu tố trên tay đã có bọn họ cơ bản tư liệu cùng kiểm tra sức khoẻ báo cáo, không có ở mặt trên lãng phí quá nhiều thời gian, thẳng nhập trọng điểm ——

“Nói nói phi hành trong quá trình tình huống.”

“Đặc tình xử trí tình huống cùng khoang điều khiển tình huống.”

Bên này thăm hỏi còn ở tiếp tục, phụ trách điều tra các loại máy bay các hệ thống cập động cơ công tác trạng huống thích hàng duy tu tiêu tố, không quản tiêu tố cùng phi hành ký lục khí tiêu tố công tác cũng ở có tự tiến hành trung.

.....

Phối hợp điều tra kết thúc, rốt cuộc có thể thoát khỏi thân đã là vài ngày sau, hẳn nghe được gia gia bị thương nằm viện tin tức, lại mã bất đình đề đuổi tới cái này hẻo lánh trấn nhỏ.

Ngoài cửa sổ tiến vào gió lạnh thổi trúng trên bàn túi tất tốt rung động, Trình Ngô Phong suy nghĩ bị gián đoạn, chậm rãi mở mắt ra.

Lão gia tử ngủ đến còn tính an ổn, chỉ là mắt cá chân như cũ sưng, nghe nói là xuống núi khi không cẩn thận vấp đến, may mắn gặp được thái ong người, đem hẳn đưa đến vệ sinh viện.

Trình Ngô Phong đại khái đoán được gia gia tới cái này địa phương nguyên nhân, cũng không hỏi nhiều, nhưng mà, đối hẳn dấu điểm thương tình chuyện này vẫn là nhịn không được nói vài câu, lão gia tử không chiếm lý, không rên một tiếng, chỉ lo vùi đầu ăn cơm.

Trình Ngô Phong một cái nắm tay nhốt đánh vào bông, cuối cùng chỉ có thể muộn thanh xong việc.

“Lại đến một chén nước sủi cỏ.” Cách vách giường nam nhân đột nhiên nói mê, “Ăn ngon a.....”

Tiếp theo là một đoạn hưng phấn tiếng nghiến răng, liên tục nửa giờ còn không có dừng lại dấu hiệu.

Trình Ngô Phong không tiếng động thở dài, mở cửa đi ra ngoài.

Ở nông thôn đêm hè sắc trời sạch sẽ, ngôi sao có vẻ thập phần sáng ngời, một đường côn trùng kêu vang thanh không ngừng, Trình Ngô Phong hoàn vệ sinh viện không biết đi rồi bao lâu, tóc ngắn bị sương sớm dính ướt, đáp ở trên trán, sẵn đến hai mắt phá lệ thâm thúy.

Hắn nhìn xem thời gian, rạng sáng hai điểm nhiều, lúc này mới bắt đầu trở về đi.

Hắn trở lại vệ sinh viện, ngủ cái ngủ ngon.

Dần dần mà, chân trời đã ần ần lộ ra mặt trời, một đoàn mây lung ánh sáng đem chung quanh nhuộm đẫm ra nhàn nhạt màu xám xanh, thoạt nhìn phá lệ mỹ lệ.

Đương sáng sớm đệ nhất lũ ánh sáng nhạt phá vân mà ra khi, năm xưa phi đầu tán phát ngập dài từ trong phòng ra tới, nàng ăn mặc mát lạnh ngực quần đùi, chân dẫm một đôi dép lười, ba lượng chạy bộ đến giếng nước biên, đánh thượng một xô nước, nửa khép mắt đánh răng.

Nàng tối hôm qua không ngủ hảo, hợp với làm mấy cái ác mộng, lại là nhảy sông lại là bị kẻ thù đuổi giết, cuối cùng thật sự chạy bất động, an vị ở mưa to trung, ôm một thân cây gào khóc.

Năm mơ làm được so chạy ba ngàn dặm còn mệt.

Năm xưa xoát hảo nha, nâng lên một phen nước trong lung tung rửa mặt, lại vào nhà đi xem bà ngoại. Bà ngoại còn nặng nề ngủ, nàng nhẹ nhàng đem mừng hợp hảo, cầm dược đi ra ngoài ngao.

Đôi ở dưới mái hiên cúi gối nhân mấy ngày hôm trước một trận mưa bị triều, năm xưa mân mê một hồi lâu cũng không điếm, nhưng thật ra đem sân làm cho sương khói quanh quẩn, chính mình cũng sặc đến khụ vài cái.

Bụng đói kêu vang bụng cũng đi theo kêu lên, nàng xoa nhẹ hai hạ, quyết định đi trước tìm điếm ăn.

Hai phút sau, năm xưa phồng lên má tử ngời xồm trên mặt đất tiếp tục nhóm lửa, chờ trần bì ngọn lửa nhảy lên tới khi, thiên đã toàn sáng, cách vách cũng bắt đầu có tiếng người.

Là mợ miêu phượng hoa kẹp dao giấu kiếm đang mắng: “Lộ cát tường người cái này kẻ bất lực, lão nương thật là đồ tám đời vận xui đồ máu mới gả cho người!..... Ai ta như thế nào liền như vậy mệnh khổ!”

Dùng mợ nói nói, nàng gả đến Lộ gia chưa từng có quá quá hài lòng nhạt tử, trong lòng ghen khí, một ngày không mắng chửi người liền cả người không thoải mái, lão công nữ nhi khẳng định đứng mũi chịu sào, có khi liền hàng xóm gia lại đây xuyên môn kiếm ăn gà đều sẽ chọc tới nàng, không phải bị nàng mắng đến lông gà dựng ngược “Ha ha ha” kêu chạy trốn chết, chính là vào đầu một gậy gộc gỗ vụng, gà hồn bị gõ tiến âm tào địa phủ, màu mỡ thân thể tắc trở thành đêm đó trên bàn cơm món ngon.

Ném gà hàng xóm vuốt manh mỗi tìm tới môn, nhưng bất hạnh không có chứng cứ, mỗi khi cũng bị mắng trở về.

Bởi vì nàng, âm phủ không biết nhiều nhiều ít chỉ hàm oan mà chết gà hồn.

Năm xưa không có nghe được cứu cứu thanh âm, nghĩ đến y theo hân vâng vâng dạ dạ tính tình, khẳng định nhậm lão bà quả trách, liền một cái dấu chấm câu cũng không dám phản bác.

“Người này nha đầu chết tiệt kia! Cho ta đứng lại! Quần áo giặt sạch sao? Sàn nhà quét sao? Tối hôm qua ta phóng trên bàn đào mừng thọ bao thiếu hai cái, người ăn vụng? Cả ngày trừ bỏ ăn ăn ăn người còn sẽ làm gì.....”

Nghe đến đó, năm xưa động tác cứng lại, nàng nhìn trong tay ăn hơn phân nửa đào mừng thọ bao, có chút ăn không vô nữa.

Nàng còn tưởng rằng đây là cứu cứu nhường đường chiêu đệ lấy lại đây, không nghĩ tới.....

Giữa trưa cơm nước xong, Lộ Chiêu đệ mang theo tác nghiệp trộm lưu lại đây, năm xưa cùng nàng nói lên đào mừng thọ bao sự, nàng xua xua tay, tựa hồ có điểm ngượng ngùng, “Khụ! Không có việc gì, ta mẹ chỉ là nói ta hai câu.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 5

Đào Nguyên Trấn duyên hà mà kiến, từng nhà đều có độc lập sân, từ ngang dọc đan xen hẻm nhỏ liên thông, bởi vì mới đến, tình hình giao thông không thân, dù cho phương hướng cảm thực hảo, Trình Ngộ Phong vẫn là hoa gần hai mươi phút mới tìm được đường ong người gia, đưa lên đáp tạ quà tặng cùng trái cây.

Hắn xong xuôi sự trở về đi, nhìn đến một hộ nhà sân có khóa treo đầy hồng quả quả vải thụ dò ra tới, nghĩ đến lão gia tử hảo chút năm không có ăn đến mới mẻ Lĩnh Nam quả vải, vừa vặn chó sữa thanh đem chủ nhân dẫn ra tới, vì thế hắn cùng đối phương thương lượng mua mấy cân quả vải.

Tuổi trẻ lão bản nương thấy Trình Ngộ Phong tướng mạo ăn mặc đều bất phàm, nghĩ đến là thành phố lớn lại đây du lịch, nàng thẳng tắp mà nhìn hắn, nói ra cái giá, thuận tay hái được một chuỗi quả vải cho hắn ném hương vị, sau đó chạy đi vào lấy túi.

Trình Ngộ Phong đứng ở ngoài tường chờ.

Năm xưa từ ngõ nhỏ ra tới liền nhìn đến một đạo không tính xa lạ đỉnh bạt bóng dáng, thấy hắn ngẩng đầu nhìn chăm chăm trong viện quả vải thụ, còn nâng lên tay tới..... Nàng vội vàng đi qua đi, hạ giọng: “Không cần trích, đi mau đi mau.”

Nàng vừa nói vừa khắp nơi nhìn xung quanh.

Trình Ngô Phong quay đầu lại, nhìn đến là nàng, có chút ngoài ý muốn: “Như thế nào?”

“Người đừng nhìn bên ngoài quả thể bài thượng viết hoan nghênh nhấm nháp,” năm xưa nói, “Đây đều là chuyên môn lừa người bên ngoài, chờ người hái được về sau.....”

Nàng nhìn đến hấn trong tay quả vải, nuốt nuốt nước miếng, câu nói kế tiếp cũng toàn nuốt trở lại đi.

Ván đã đóng thuyền, thời gian đã muộn.

Trình Ngô Phong đem nàng phản ứng đều xem ở trong mắt, ý định dụ nàng: “Kia hiện tại nên làm cái gì bây giờ?”

Năm xưa nghiêm túc khuôn mặt nhỏ, còn có thể làm sao bây giờ?

Thừa dịp không ai phát hiện, chạy nhanh chạy đi.

Tuy rằng này không phù hợp hấn hình tượng, nhưng hảo hán phải biết tránh cái thiệt trước mắt, tổng so lưu lại đương dê béo mặc người xâu xé hảo.

Lúc này, bên trong thuyền đến lược dồn dập tiếng bước chân, có người ra tới!

Năm xưa gấp đến độ không được.

Trình Ngô Phong đảo giống cái người ngoài cuộc, liếc nhìn nàng một cái, sau đó phi thường bình tĩnh mà đem quả vải nhét vào nàng trong tay.

Ân ân ân????

Năm xưa cả kinh trợn mắt há hốc mồm, trái tim nhỏ cũng đi theo run rẩy.

Ân nhân cứu mạng đây là muốn..... Giá họa cho nàng sao?

Tác giả có lời muốn nói:

Trình trước sấm, da lần này thực vui vẻ?

Chương 4 đệ tứ lữ gió lạnh

Năm xưa cầm quả vải, trong lúc nhất thời ném cũng không phải, không ném cũng không phải, ánh mắt hơi hơi phức tạp mà ở Trình Ngộ Phong trên người quét quét, lại nhìn về phía cửa, nội tâm một phen thiên nhân giao chiến sau, quyết định căn rằng đứng vững này khẩu từ trên trời giáng xuống nôi.

18 năm qua kinh nghiệm nói cho nàng: Không thể ở vào bị động, như thế nào cũng đến giãy giụa một chút.

Mất công ngày thường đề mục làm nhiều, đầu óc linh hoạt, năm xưa thực mau nghĩ ra hai loại ứng đối phương án.

Nhà người quả vải là chính mình rơi xuống, vừa vặn bị ta nhặt được, nhạ, còn cho người lạ.

Ta từ trong nhà ăn quả vải ra tới, vừa vặn đi đến nhà người tường hạ, người còn đừng nói nào có như vậy xảo sữ, này còn không phải là vừa vặn như vậy xảo sao?

Không chờ nàng tương đối ra loại nào cách nói tương đối có sức thuyết phục, một trận làn gió thơm đánh tới, giây lát gian, lão bản nương đã đi vào phụ cận, trong tay cầm ngắt lấy kéo cùng hai cái túi, trên mặt ý cười doanh doanh, “Ngượng ngùng, đợi lâu.”

Nước hoa vị quá nồng, năm xưa nghiêng đầu đánh hai cái hắt xì.

Lão bản nương lại nói gì đó, Trình Ngô Phong đáp: “Không có việc gì, ta có thể chính mình tới.”

Nàng cười đến cùng đóa nghêh xuân hoa đường như, đem ngắt lấy kéo đưa cho hắn.

Trình Ngô Phong tiếp nhận kéo, thuận tiện đem túi cũng muốn lại đây, sau đó giao cho còn ở trạng hưởng ngoại năm xưa: “Hỗ trợ lấy một chút?”

Năm xưa thẳng ngơ ngác mà xem hắn, còn không có biết rõ ràng này rốt cuộc là chuyện gì xảy ra.

Lão bản nương lúc này mới chính sắc nhìn năm xưa liếc mắt một cái, chỉ cảm thấy này tiểu cô nương có chút quen mắt, lại kêu không nổi danh tự, ánh mắt ở nàng cùng Trình Ngô Phong gian đảo quanh, giống như mang theo như vậy một chút tìm tòi nghiên cứu ý tứ, “Nhà ngươi thân thích?”

Năm xưa mờ mịt mà lắc đầu.

Nàng đơn giản đem sự tình lý một lần, rốt cuộc làm rõ ràng chân tướng.

Nguyên lai là chính mình náo loạn cái ô long.

Thực hiển nhiên, ở nàng tới phía trước, Trình Ngô Phong đã cùng lão bản nương nói tốt mua quả vải sự, sau đó lão bản nương vào nhà lấy túi, hắn một người đứng ở quả vải dưới tàng cây..... Lại sau đó nàng liền hiểu lầm.....

Trình Ngô Phong biết rõ nàng hiểu lầm, lại không nói ra, thậm chí thuận nước đẩy thuyền nhỏ nhỏ mà “Lừa” nàng một phen, trách không được vừa mới nàng đều gặp đến độ mau đậm chân, hắn lại như vậy thần sắc tự nhiên.

Quá xấu rồi!

Năm xưa âm thầm mà đối với hấn bóng dáng vẩy vẩy năm tay.

Bên cạnh lão bản nương cũng nhìn không chớp mắt mà nhìn Trình Ngô Phong, hấn vóc dáng cao, không cần mượn dùng cây thang, nâng lên tay khi, từ phần lưng đến phần vai lại đến cánh tay đều bày biện ra lưu sượng rắn chắc đường cong, vừa thấy chính là thường xuyên rèn luyện, không giống nhà nàng ham ăn biếng làm vị kia, cả người đều là thịt mỡ, véo đi lên mềm như bông.

Nàng tầm mắt lại rơi xuống hấn hình dáng rõ ràng sườn mặt thượng, không biết lại nghĩ tới cái gì, như có như không mà thở dài một tiếng.

Bên kia, Trình Ngô Phong đã cắt xuống mấy râu quả vải, quay đầu lại ý bảo năm xưa qua đi.

Năm xưa cầm túi đi qua đi.

“Xin lỗi,” Trình Ngô Phong thấp giọng nói, “Vừa mới cùng người khai cái vui đùa.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 6

Năm xưa thấy nàng đôi môi phát làm, cho nàng đổ ly nước sôi để nguội, hai người ở ngạch cửa ngồi, vừa ăn quả vải biên lấm nhấm lấm nhấm nói chuyện, năm xưa nói lên quả vải lai lịch, Lộ Chiêu đệ kinh ngạc, “Còn có chuyện như vậy?!”

Nàng thuận tiện biểu đạt đối vị kia cơ trường tò mò.

“Hắn là một cái cái dạng gì người a,” năm xưa trầm tư lên, chỉ đồ thừa từ ngữ lượng thật sự khuyết thiếu, hơn nữa hai người tổng cộng chỉ thấy quá hai mặt, tính cách phương diện hiểu biết không thâm, tự hỏi luôn mãi, nói cái bảo hiểm đáp án.

“Hắn lớn lên rất đẹp, rất tuấn tú.”

Cứ như vậy?

Lộ Chiêu đệ xấu hổ, khinh bỉ xem nàng: “Người trừ bỏ đẹp, khó coi, soái cùng không soái ở ngoài, còn sẽ khác từ sao?”

“Kia..... Ta nghĩ lại.”

Một phút đồng hồ sau.

Lộ Chiêu đệ nhìn không được, giúp nàng cùng nhau tưởng: “Phong thần tuấn lãng?”

“Ngọc thụ lâm phong?”

Thực tiếp cận, nhưng còn không có có thể chuẩn xác hình dung ra tới, năm xưa thở ra một hơi, “Hình như là cái gì phong cái gì nguyệt tới?”

Lộ Chiêu đệ đệ nhất ý niệm: “Phong hoa tuyết nguyệt?”

Năm xưa nhú mày, tuy rằng không phải rất rõ ràng cái này thành ngữ ý tứ, nhưng tổng cảm giác nơi nào quái quái.

Lộ Chiêu đệ cũng ý thức được, lập tức phủ quyết rớt, cho tân đáp án, “Trời quang trăng sáng?”

“Có ý tứ gì?”

Lộ Chiêu đệ lại lần nữa vô ngữ: “Quang phong, chỉ sau cơn mưa sơ tình khi phong, tế chính là vũ tuyết ngừng ngừng, miêu tả chính là qua cơn mưa trời lại sáng khi vạn vật trong vắt cảnh tượng.”

Năm xưa tay một phách: “Đúng đúng đúng!”

Đối với người cái đầu đầu nga.

Lộ Chiêu đệ quả thực vô ngữ, này thành ngữ cùng người lớn lên soái có nửa mao tiền quan hệ sao?!

“A thời gian không sai biệt lắm,” năm xưa đứng dậy, “Ta phải đem quả vải đưa đi qua, bà ngoại liền phiền toái người.”

Dựa theo kinh nghiệm, bà ngoại một khi ngủ qua đi đến vài tiếng đồng hồ mới có thể tỉnh lại, bất quá nàng vừa mới cảm xúc dao động đại, năm xưa không yên tâm, cho nên riêng gửi tin tức kêu Lộ Chiêu đệ lại đây hỗ trợ chăm sóc một chút.

“An lạc an lạc.”

Hoàng hôn quang bao phủ tiểu viện tử.

Lộ Chiêu đệ vào nhà xem nãi nãi, tìm trường ghế dựa trên giường sườn ngời xuống, mở ra di động âm nhạc, điều tiểu âm lượng, sau đó mang lên tai nghe, biên nghe ca biên viết nhật ký.

“Mụ mụ luôn là nói, nữ hài tử đọc lại nhiều thư, đều so ra kém tương lai gả cái hảo lão công, nghe nàng ý tứ, hình như là tính toán chờ ta cao trung tốt nghiệp khiến cho ta đi ra ngoài làm công, hỗ trợ kiếm tiền trợ cấp trong nhà, tiền tiền tiền! Nàng trong mắt trừ bỏ tiền còn có cái gì?..... Ta như thế nào sẽ có như vậy một cái mụ mụ đâu? Có đôi khi, ta thật sự hảo hâm mộ năm xưa, nàng mụ mụ cỡ nào ái nàng.”

Viết đến nơi đây, Lộ Chiêu đệ ngừng lại, không khỏi nghĩ đến năm xưa cười rộ lên bộ dáng, ngũ quan tươi đẹp lại động lòng người, nàng làn da giống như phơi không hắc, luôn là như vậy trắng nõn, tựa như vừa mới ăn qua quả vải thịt quả, còn có nàng dẫn theo mộc rõ ra cửa khi, thân ảnh kiều tiểu lại lả lướt.....

Trong trường học nam sinh lấy có thể cùng nàng nói thượng lời nói vì vinh, âm thầm thích nàng cũng không ở số ít, các lão sư tuy rằng đầu đầu nàng ngữ văn tiếng Anh thành tích kém đến không được, nhưng nhắc tới nàng tên luôn là tràn đầy tự hào.

Hâm mộ địa phương không phải chỉ có một chút hai điểm.

“Ta cùng năm xưa chênh lệch là khi nào lớn như vậy đâu?” Lộ Chiêu đệ tiếp tục viết, “Ở trường học ta cũng không dám cùng nàng đi cùng một chỗ..... Ta thành tích tuy rằng cũng không tệ lắm, nhưng cũng chỉ là không tồi mà thôi, nhưng đó là ta sau lưng trả giá nhiều ít nỗ lực mới được đến? Năm xưa khi còn nhỏ cũng bốn bốn, hai tuổi còn sẽ không nói, có phải hay không nàng sinh kia tràng bệnh nặng làm nàng biến thông minh?”

Tai nghe có thanh âm ở xướng: “Người khóc lóc đối ta nói, đồng thoại đều là gạt người.....”

Lộ Chiêu đệ nghĩ thầm, cũng không nhất định tất cả đều gạt người, ít nhất nàng chính mắt chứng kiến một con vịt con xấu xí biến thành thiên nga trắng.

Tác giả có lời muốn nói:

Dùng sắc đẹp đối lấy tiện nghi quả vải.

Chương 5 thứ năm lũ gió lạnh

Năm xưa dẫn theo quả vải cùng đậu xanh nước đường đi vào vệ sinh viện, quen cửa quen nẻo tìm được rồi 106 phòng bệnh, môn mở rộng ra, mơ hồ có nói chuyện thanh truyền ra tới, nàng đi mau tới cửa khi, nghe được một câu: “Sự tình là ta cùng nàng ca cùng đi làm.....”

Nàng bước chân một đốn.

Bọn họ giống như đang nói chuyện việc tư, nàng tới có chút không phải thời điểm.

Năm xưa do dự mà, không nghĩ tới lúc này Trình Lập Học vừa vịn nghiêng đầu, thấy được đứng ở ngoài cửa nàng, “Trần..... Tiểu cô nương, sao ngươi lại tới đây?”

Trình Ngô Phong tầm mắt cũng rơi xuống trên người nàng.

Nghịch quang duyên cớ, năm xưa thấy không rõ trên mặt hân biểu tình, chỉ cảm thấy hân xem chính mình ánh mắt phá lệ thâm, nàng ngẩn ra một cái chớp mắt, mới nói: “Ta lại đây đưa quả vải.”

Trình Lập Học chạy nhanh tiếp đón nàng đi vào ngời.

Trình Ngô Phong tiếp nhận nàg trong tay mộc rồ, bên trong trừ bỏ quả vải, còn có hai chén đậu xanh nước đường, ngao đến mềm mại ra sa, nhìn liền biết hoa không ít tâm tư.

Năm xưa ở ghế trên đoan chính ngời, hướng Trình Lập Học làm đơn giản tự giới thiệu, lại đem đưa quả vải sâu xa giải thích một lần, dư quang lạng lẽ quét bên cạnh Trình Ngô Phong liếc mắt một cái, ngô, hẳn đang ở lột quả vải.

Trình Lập Học rất là hòa ái mà cười hỏi nàg: “Năm nay bao lớn rồi?”

Năm xưa ngoan ngoãn trả lời: “Tháng sau liền mần 18.”

“Thượng cao trung đi?”

“Ân ân, ở đào nguyên trung học học lớp 11.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 7

“Không phải!” Năm xưa vội vàng phủ nhận, “Chỉ là còn có một chút.....”

Bóng ma tâm lý.

Bất luận kẻ nào lần đầu tiên ngồi máy bay, đã trải qua như vậy mạo hiểm tình huống, lần sau lại ngồi máy bay khi nhiều ít đều sẽ lòng còn sợ hãi đi? Nói nữa, chiều hàng 1303 trở về địa điểm xuất phát sau, bởi vì sợ bỏ qua khảo thí, nàng không phải cũng là đi nhờ tân chuyến bay thuận lợi tới thành phố A?

Tuy rằng một đường lo lắng đề phòng.

Nàng không xem như người nhát gan.

Từ thành phố A sau khi trở về, chiều đi xa không công ty nhân viên công tác còn liên hệ quá nàng, nói là có thể miễn phí cung cấp tâm lý trị liệu, nhưng năm xưa cảm thấy chính mình không có gì vấn đề lớn, vì thế liền xin miễn.

“Cho nên,” Trình Ngộ Phong hướng dẫn từng bước, “Người vẫn là có một chút sợ hãi?”

Năm xưa rũ xuống đôi mắt, tránh đi hắt ánh mắt.

Đây là cam chịu.

“Mang đi động sao?”

Ách.....

“Mang theo.” Năm xưa không rõ nguyên do mà lấy ra đi động.

“Dãy số nhiều ít?”

Nàng vẫn là không hiểu ra sao: “159****9798.”

Vài giây sau.

Di động vang lên, năm xưa nhìn đến trên màn hình biểu hiện ra một chuỗi xa lạ dãy số, thuộc sở hữu mà..... Thành phố A!

Đây là..... Hẳn dãy số.

Năm xưa ngốc lập, nàng phía sau, rất xa chân trời, ánh nắng chiều đôi đến sáng lạn bắt mắt, phong từ bốn phương tám hướng thổi tới, thổi trúng lá cây rào rạt rung động, cũng thổi trúng nàng màu đen tóc dài bay tán loạn.

Trình Ngô Phong an tĩnh nhìn trước mắt tiểu cô nương, đúng là thanh xuân phi dương tuổi tác, chẳng sợ chỉ ăn mặc đơn giản miên sam cùng tẩy đến trắng bệch quần jean, cũng khó có thể che dấu trụ kia tươi đẹp mặt mày, đặc biệt là cười lộ lên thời điểm.....

“Đây là?”

“Ta dãy số,” Trình Ngô Phong thu hồi tâm thần, thanh âm không mặn không nhạt, “Về sau ta sẽ tự mình theo dõi kiểm tra người ‘khủng phi’ tâm lý trạng huống.”

Năm xưa không thể tin được mà trợn to mắt, cảm giác tựa như nằm mơ giống nhau, vốn đang nghĩ về sau sẽ không gặp mặt, như thế nào đột nhiên liền có hần liên hệ phương thức?!

Còn có, theo dõi kiểm tra, ý tứ này là.....

Nàng trái tim không chịu khống chế phanh phanh phanh nhảy đến lợi hại, lỗ tai cơ hồ tất cả đều là tiếng tim đập.

“Trời sắp tối rồi, chạy nhanh trở về đi.” Trình Ngô Phong nhìn xem sắc trời, lại bỏ thêm câu, “Trên đường chú ý an toàn.”

“Biết rồi,” năm xưa đáp lời, đi rồi vài bước, lại dừng lại, quay đầu lại triều hân vẫy vẫy tay, bên má cười ra hai viên má lúm đồng tiền, “Cơ trưởng tái kiến.”

Nàng một đường chạy về đi, thở hồng hộc mà đỡ môn, Lộ Chiêu đệ nghe được động tĩnh chạy như bay ra tới, thoát nhìn sắp khóc, “Như thế nào như vậy vãn! Ta nghe được ta mẹ ở tìm ta.”

“Thực xin lỗi thực xin lỗi!” Năm xưa liên thanh xin lỗi, “Người chạy nhanh trở về đi.”

“Nãi nãi còn ngủ, đồ ăn đã giúp người chọn hảo, chính người tùy tiện lộng lộng, đừng lão không ăn cơm chiều.” Lộ Chiêu đệ nói xong, nhanh nhẹn mà trèo tường nhảy qua đi.

Không bao lâu, cách vách truyền đến mợ hà đông sư hồng: “Người này nha đầu chết tiệt kia! Lại chạy nơi nào đã đi.....”

Năm xưa trong lòng thập phần xin lỗi, đứng ở ven tường nghe xong vài phút, không có nghe được khác tiếng mắng, lúc này mới kéo nhũn ra hai chân đi trở về nhà ở.

Ngày kế là thứ hai.

Bà ngoại tinh đến so thường lui tới vẫn, chờ nàng ăn xong bữa sáng, lại uống thuốc hôn mê ngủ hạ, năm xưa lúc này mới bắt lấy cặp sách triều trường học chạy như bay qua đi.

Đến trễ là dự kiến trung sự, nhưng năm xưa không nghĩ tới chính là, dạy dỗ chỗ Triệu chủ nhiệm, bọn họ ban vật lý lão sư cư nhiên tự mình chờ ở cổng trường khâu bắt được nàng, còn đem nàng áp tới rồi văn phòng.

Năm xưa xem một cái trên tường chung, 7 giờ ba mươi lăm phân, suốt đến muộn ba mươi lăm phút, nàng mặc danh chợt dạ mà sờ sờ chớp mũi.

Lần này giống như đến trễ đến có chút..... Quá phận, cứ việc nàng cơ hồ chưa từng có đúng giờ quá.

Triệu chủ nhiệm biết năm xưa trong nhà tình huống, ngày thường phần lớn đối nàng mở một con mắt nhắm một con mắt, lần này tìm nàng cũng không phải bởi vì đến trễ vấn đề.

“Thị một trung lãnh đạo lại cùng ta liên hệ, người suy xét đến thế nào?”

Nguyên lai là vì việc này.

Từ năm trước một hơi bắt lấy vật lý, toán học cùng hóa học thi đua tỉnh cấp giải thưởng sau, rất nhiều chú ý ánh mắt liền tập trung tới rồi năm xưa trên người, nàng một chút thành hương bánh trái, chỉ là thị một trung lão sư liền tới rồi tam tranh, không biết nghĩ nhiều đem này khóa hạt giống tốt đào qua đi.

Năm xưa nói thực ra: “Ta còn không có tưởng hảo.”

Triệu chủ nhiệm đôi tay giao năm đặt ở mặt bàn, kiên nhẫn cho nàng phân tích đi thị một trung lợi và hại.

“Thị một trung là tính trọng điểm trung học, vô luận là học tập hoàn cảnh, phần cứng phương tiện, vẫn là thầy giáo lực lượng đều so Đào Nguyên trung học mạnh hơn gấp trăm lần, người có học tập khoa học tự nhiên thiên phú, lại chịu hạ khổ công phu, người qua đi thị một trung, đây là cường cường liên hợp. Ta cũng không sợ cùng người nói, y theo người hiện tại thành tích, liên tính ngữ văn tiếng Anh có thể đỡ đến lên, đại học cũng cũng chỉ có thể ở 211 chọn, phỏng chừng còn sợ không tới trung tâm chuyên nghiệp. Nhưng nếu người đi thị một trung.....”

Năm xưa nghĩ thầm, đi thị một trung thì tính sao đâu?

“Năm xưa, nếu người đi thị một trung, người sẽ phát hiện đi thông đại học lộ không phải chỉ có thể thi đại học cầu độc mộc này một cái, bọn họ đào người qua đi, cũng không phải muốn cho người đi tầm thường lộ. Người mình bạch ta ý tứ sao? Người thiên phú quyết định người so những người khác nhiều một cái lối tắt, đương nhiên, này lối tắt cũng không dễ đi, thậm chí so cầu độc mộc càng gian nguy, nhưng một khi đi qua đi, đó chính là trời cao mặc chim bay, biển rộng tùy cá lội!”

“Ta biết người lo lắng trong nhà bà ngoại không ai chiếu cố, đây cũng là cái lệnh nhân vi khó vấn đề, chính là năm xưa, lão sư vẫn luôn tin tưởng, Đào Nguyên Trấn là vậy không được người.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 8

Kỳ thật bằng không, lúc này Trình Ngộ Phong còn ở thành phố S vàng lá khách sạn, vừa vặn hai ngày này hẳn nghỉ ngơi, rời đi Đào Nguyên Trấn sau, hẳn mang theo lão gia tử đi trung tâm thành phố bệnh viện một lần nữa làm khoa chỉnh hình kiểm tra, ăn qua cơm trưa sau liền tới đến khách sạn dừng chân, không nghĩ tới ở phía trước đài xử lý vào ở khi gặp hai cái người quen, chiêu đi xa không công ty tổng tài Diệp Minh Viễn cùng hẳn phu nhân dung chiêu.

Hai nhà là thế giao, giao tình không bình thường, Trình Ngộ Phong thấy hai người phong trần mệt mỏi, Diệp phu nhân càng là đầy mặt tiều tụy, hẳn dứt khoát đính cái tổng thống phòng xép, đại gia cùng nhau ngồi xuống hàn huyên sẽ, nghe nói bọn họ còn không có ăn cơm, hẳn lại hỗ trợ đính cơm.

Hết thủy đều an bài đến đâu vào đấy.

Diệp phu nhân trái tim có vấn đề, ngồi không được phi cơ, ẩm thực thượng cũng có rất nhiều ăn kiêng, Trình Ngộ Phong điểm đồ ăn đều thực thanh đạm, cũng tất cả đều là thích hợp nàng ăn, nhưng một đường bồn ba, hơn nữa tâm tình khẩn trương, nàng cũng không có cái gì ăn uống, uống lên non nửa chén cháo liền buông xuống.

Bên kia, Diệp Minh Viễn cùng Trình Lập Học nói lên “616” chiêu hàng 1303 chuyến bay trở về địa điểm xuất phát sự, đối Trình Ngộ Phong

khẩn cấp phản ứng cùng xử lý năng lực tán thưởng có thêm, hẳn lúc ấy liền ở trên phi cơ, tự mình đã trải qua toàn bộ kinh tâm động phách quá trình.

“Đặc biệt là ở khoang thuyền rút lui khi hẳn cơ trưởng quảng bá,” Diệp Minh Viễn riêng đem này đoạn xách ra tới nói, “Làm cơ trưởng kỹ thuật tinh vi tự nhiên là phi thường quan trọng, nhưng là ngộ phong nhất làm ta lau mắt mà nhìn, là ở nhất nguy cấp thời khắc, hẳn chưa bao giờ quên chính mình làm cơ trưởng trách nhiệm.”

Cơ trưởng khác nhau mặt khác phi công tiêu chí là bốn đạo giang.

Đạo thứ nhất giang: Profession, chuyên nghiệp.

Đạo thứ hai giang: Knowledge, tri thức.

Đạo thứ ba giang: Fl ứng skill, phi hành kỹ thuật.

Đạo thứ tư giang: Responsibility, trách nhiệm.

Xong việc, chiêu đi xa không công ty nhân viên công tác thu được rất nhiều khen ngợi tin, trong đó một phong có đoạn lời nói làm Diệp Minh Viễn ấn tượng sâu nhất.

“Phi cơ rơi xuống khi, ta cảm thấy chính mình liền sắp chết rồi, ngồi như vậy nhiều lần phi cơ, ta liền biết sớm hay muộn trốn bất quá. Cuối cùng hữu kinh vô hiểm mà về đến nhà, hồi tưởng này hết thấy tựa như nằm mơ giống nhau.”

“Ta tinh tường biết đây là một hồi sống sót sau tai nạn, nhưng ngay lúc đó chi tiết, những cái đó đủ để đem người tinh thần thế giới hướng suy sụp sợ hãi cùng tuyệt vọng, thế nhưng thần kỳ mà chậm rãi bị làm nhạt, ta tưởng, này hẳn là vị kia Trình Ngộ Phong cơ trưởng công lao. Mạo hiểm chi tiết ta hiện tại nhớ không rõ, lại đem hẳn hài hước hài hước cơ trưởng quảng bá nhớ rõ rõ ràng, khẩn cấp rút lui khi, ta hai chân nhũn ra, nhưng ta

là cười xuống phi cơ..... Sau lại nghĩ nghĩ, làm cơ trưởng, hẳn thừa nhận áp lực so với chúng ta bất luận cái gì một người đều đại.....”

Mấy ngày nay Trình Lập Học không có xem tin tức, cho nên hẳn không biết đã xảy ra chuyện lớn như vậy, nghe Diệp Minh Viễn nói xong, lưỡng đạo trắng bạch lông mày lập tức dựng lên, hảo tiểu tử a thế nhưng một chữ cũng chưa ở hẳn trước mặt đề qua, gây chướng một kén, ở Trình Ngô Phong căng chân thượng không nhẹ không nặng gõ hai hạ.

Trình Ngô Phong đang cùng dung chiêu nói chuyện đâu, bị hẳn này một gõ, cả kinh lập tức quay đầu: “Gia gia?”

Trình Lập Học tức giận mà trừng mắt hẳn: “Cánh ngành đúng không, còn học được chính chỉ nói chuyện tốt, không nói chuyện xấu kia bộ.”

Diệp Minh Viễn biết lão gia tử ngày thường thích xem tin tức xem báo chí, cho rằng hẳn sớm biết rằng, lúc này mới phản ứng lại đây, vội vàng hoà giải, vì Trình Ngô Phong nói không ít lời hay.

“Người cũng đừng cho hẳn mang cao mũ.” Trình Lập Học ngoài miệng tuy rằng nói như vậy, nhưng biểu tình không khỏi toát ra kiêu ngạo cùng vui mừng, “Người còn nói ta có phúc khí đâu? Ta đó là có phúc lại có khí.”

“Điều kiện lại hảo thì thế nào?” Hẳn xem Trình Ngô Phong liếc mắt một cái, ghét bỏ mà lắc đầu, “Nhiều năm như vậy liền bạn gái đều tìm không thấy một cái, muốn ôm tăng tôn không biết đến chờ đến năm nào tháng nào nha.”

Hẳn lời nói vừa dứt, đốn giác nói lỡ: “Khụ, nhìn ta.”

Diệp Minh Viễn trong lòng hiện lên một tia chua xót, cầm dung chiêu tay, dung chiêu lập tức liền đỏ hốc mắt.

To như vậy phòng khách, tĩnh đến chỉ có thể nghe được điều hòa vận chuyển thanh, không khí lại phảng phất đông cứng, đình trệ bất động.

“Trình thúc,” Diệp Minh Viễn trầm mặc sau một lúc lâu mới có thanh âm ra tới, nghe tới khàn khàn đến kinh người, “Ta cùng dung dung lần này tới thành phố S, là bởi vì nghe nói lúc trước bắt cóc..... Nữ nhi của ta bọn buôn người có manh mối.”

Trình gia gia tôn biểu tình đều là chấn động, lão gia tử thậm chí đều có chút hoài nghi có phải hay không chính mình ngẩn ngơ, hấn run run rẩy rẩy mà đỡ sô pha đứng lên, kích động hỏi: “Có, có manh mối?!”

Tin tức này thật là tới quá muộn quá muộn.

Trình Ngô Phong đỡ lấy gia gia, đôi mắt lại là nhìn về phía Diệp Minh Viễn: “Diệp thúc.”

Diệp Minh Viễn nói lên sự tình trải qua.

Chiêu đi xa không công ty vì “616 sự kiện” trung có yêu cầu hành khách miễn phí cung cấp tâm lý trị liệu, có cái 17 tuổi kêu giả huy hoàng thiếu niên phản ánh nói chính mình cơ hồ hàng đêm làm ác mộng, nhưng lại bởi vì không cẩn thận té gãy chân, hành động không tiện, cho nên công ty riêng an bài bác sĩ tâm lý tới cửa.

Thiếu niên này một nhà ở tại thành phố S trong thành thôn một gian chật chội cho thuê trong phòng, bác sĩ tâm lý lần đầu tiên tới cửa, nhìn đến trong phòng lộn xộn, đồ vật bầy được đến chỗ đều là, nguyên lai phía trước bọn họ đang chuẩn bị dọn về quê quán, nhưng bởi vì nhi tử cảm xúc có chút không ổn định, còn quăng ngã chặt đứt chân, không thể không chậm lại kế hoạch.

Xuất phát từ chức nghiệp mẫn cảm, bác sĩ tâm lý cẩn thận lưu ý tới rồi tổ hợp trên tủ cũ đến phát hoảng ảnh gia đình ảnh chụp, này vừa thấy đến

không được, trên ảnh chụp nam nhân như thế nào lớn lên cùng cái kia bắt cóc điệp tống con gái duy nhất đến nay còn không có sa lưới bọn buôn người như vậy giống nhau?

Cũng khó trách nàng như thế chắc chắn, chiêu đi xa không công ty mỗi cái công nhân nhập chức trước đều sẽ có cái thêm vào huấn luyện: Nhớ rục điệp tống tài mất tích con gái duy nhất điệp mộ chiêu cùng bắt cóc nàng bọn buôn người các hạng tin tức.

Bác sĩ tâm lý âm thầm đem cái này phát hiện ghi tạc trong lòng, không nghĩ tới tâm lý trị liệu kết thúc, nàng chuẩn bị rời đi khi, vừa lúc đụng phải uống say trở về nam chủ nhân, hăn lớn lên có chút hung thần ác sát, ngũ quan lại cùng trên ảnh chụp người có không nhỏ xuất nhập, cô đơn kia một đôi mắt.....

Năm đó điệp mộ chiêu sau khi mất tích, cảnh sát điều lấy hiện trường video giám sát, thu thập tới rồi bọn buôn người phương đức bình chính diện chiếu, vốn dĩ cho rằng đuổi bắt hành động sẽ tiến triển thật sự thuận lợi, không nghĩ tới phương đức bình thế nhưng giống người gian chưng phát rồi giống nhau.

Lưới trời tuy thưa nhưng khó lọt.

Bác sĩ tâm lý vội vàng cáo từ, ra cửa sau liền báo cảnh.

Cảnh sát nhận được điện thoại, nhanh chóng chạy tới hiện trường, khống chế được phương đức bình.

“Trước mắt cảnh sát còn ở tiến thêm một bước thăm vấn giữa,” Diệp Minh Viễn xoa ấn đường, “Có cái gì tin tức sẽ trước tiên cho chúng ta biết.”

“Diệp thúc, chiêu dì, các người phóng khoáng điểm tâm,” Trình Ngô Phong cho bọn hăn các đồ một ly nước ấm, “Sẽ có tin tức tốt.”

“Nhất định sẽ!” Dung chiêu lộ ra cái tái nhợt tươi cười, nhìn về phía trượng phu, “Chúng ta lá con cát nhân tự có thiên tướng.”

Diệp Minh Viễn gật gật đầu, giơ tay nhẹ nhàng lau đi thê tử khước mắt nước mắt.

Dần dần mà, ngoài cửa sổ chiều hôm một tầng tầng áp xuống tới, cả tòa thành thị ngọn đèn dầu huy hoàng.

Cơm chiều vẫn là làm khách sạn tặng cơm lại đây, dung chiêu thân thể không tốt, ăn chút gì sau, Diệp Minh Viễn liền bồi nàng về phòng nghỉ ngơi.

Trình Lập Học ban ngày ngồi mấy cái giờ xe, tinh thần cũng có chút vô dụng, rửa mặt xong sau liền nghỉ ngơi.

Trình Ngộ Phong ở ban công cùng lâm hoà bình nói nửa giờ điện thoại, cắt đứt sau, màn hình nhảy ra hai điều thừa vụ trưởng Nhiếp trân phát WeChat, hấn click mở vừa thấy, là hai trương chụp hình ——

Một trương là hành khách viết cho hấn khen ngợi tin, một khác trương là Weibo hot search.

Nhiếp trân lại phát một cái tin tức trên chọc: Trình tổng, người ở trên mạng hóa thành như vậy, về sau nhưng chính là chúng ta chiêu hàng công khai đầu bảng.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngữ Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 9

Không thể không nói, này gà trống lớn lên thật đúng là đẹp a, năm xưa ánh mắt đuổi theo nó bóng dáng, mào gà đại mà hồng, thân thể uy vũ, đặc biệt là gà trên mông đỉnh lên kia dùm mao, ngăn nắp lưỡng lệ, giống một con hoa mỹ tư lự, ở thái dương hạ còn sẽ phát ra màu quang, không biết sờ lên xúc cảm được không?

Bất quá năm xưa cũng chỉ là ngẫm lại mà thôi.

Sờ gà còn phải xem chủ nhân đâu.

Nàng không đáng vì quá qua tay nghiệt, vô cớ trêu chọc mợ cuồn cuộn không ngừng phun lại đây nước miếng ngô sao.

Bánh rán hương khí thổi qua tới, năm xưa nhịn không được nuốt nước miếng, néo tiền bao triệu hẻm khẩu đi đến.

Mụ mụ mỗi tháng hưởng trong thẻ đánh 800 đồng tiền, đây là nàng cùng bà ngoại chinh nguyệt sinh hoạt phí, mụ mụ kiếm tiền thực vất vả, ngày thường trừ bỏ cấp bà ngoại xem bệnh, mua đồ ăn ngon gia tăng dinh dưỡng, mặt khác tiền nàng đều tình tới hoa, chỉ là ngẫu nhiên dung túng chính mình xa xỉ một hồi.

Tỷ như bữa sáng ăn một cái 5 đồng tiền thêm trứng thêm chân giò hun khói xa hoa màu bánh rán.

Lão bán nường trước kia ở thành phố lớn quán bánh rán mười mấy năm, tay nghề hảo đến không lời nói giảng, năm xưa căn một ngum mới mẻ ra lò bánh rán, giòn đến kéo kẹt vang, tầng tầng bất đồng hương vị tranh nhau hướng nhũ đầu chạy, nàng cảm thấy mỹ mãn mà than một tiếng, đáy mắt hiện lên doanh doanh ánh sáng.

Kia biểu tình, dừng ở không hiểu rõ người trong mắt, phỏng chừng sẽ cho rằng nàng ăn chính là Mãn Hán toàn tịch.

Có được một ngàn đóa hoa hồng người, đại khái vô pháp thể hội chỉ có được một đóa hoa hồng người vui vẻ. Rất nhiều khát vọng cùng hướng tới, chỉ có ở chưa từng có được khi, mới có vẻ như vậy sinh động chân thật.

Năm xưa dẫn theo bánh bao sữa đậu nành về đến nhà, vừa vịn cữu cữu lộ cát tường lại đây, hai cậu cháu đánh thượng đối mặt, hẳn trước mở miệng, thanh âm ách đến giống trừu suốt đêm thuốc lá sợi: “Ta đến xem người bà ngoại.”

Năm xưa kinh ngạc cữu cữu biến hóa, cũng bất quá mấy ngày không gặp, như thế nào hẳn giống như lập tức già rồi mười tuổi?! Đầy mặt mỗi một, đáy mắt còn phiếm hồng tơ máu, nàng có một loại ảo giác, giống như hẳn xem chính mình liếc mắt một cái, hẳn trong mắt sẽ có huyết phun ra tới.

Đây là phát sinh chuyện gì sao?

Năm xưa không hỏi.

Liên tính hỏi cữu cữu cũng sẽ không trả lời, từ nhỏ cữu cữu liền không thể nào thích nàng, bởi vì hẳn cảm thấy nàng là cái liên lụy, còn bị mất nàng mù mù tái giá cầm tú tiền đồ.

Lộ Chiêu đệ cũng nói, nàng cơ hồ không như thế nào cảm thụ lại đây tự phụ thân ôn nhu, cũng chưa bao giờ có quá ở hẳn trên vai, trên lưng cùng

trong lòng ngực vui cười làm nũng thời gian.

Năm xưa cũng cùng cữu cữu không thân cận, nàng biết hẳn bức thiết khát vọng một cái có thể nối dõi tông đường nhi tử, đáng tiếc đến nay đều không có được như ý nguyện. Thầy bói nói, hẳn đời này chú định mệnh trung vô tử.

Cái này đáng sợ tiên đoán uy lực thật lớn, cơ hồ đương trường thu đi cữu cữu nửa cái mạng, thầy bói cũng bởi vậy gây họa thượng thân, bị mợ cầm dính ngư nước tiểu cây chổi một đường đau mắng từ trong nhà đánh ra trấn ngoại.

Những năm gần đây, nàng nhìn mợ bụng giống thối bột mì túi cổ một lần lại một lần, nhưng cuối cùng đều thần kỳ mà tiêu đi xuống, cữu cữu người thừa kế lại chậm chạp không có đi vào trên đời.

Sau lại năm xưa mới biết được huyền bí đều giấu ở huyện thành bệnh viện mổ trường giải phẫu trên đài, nó lạnh băng tựa hàn mang, hấp thu đếm rõ số lượng không rõ đến từ hoài nữ thai phụ nhân máu tươi cùng nhiệt độ cơ thể.

Ở Đào Nguyên Trấn, có thể bình an không có việc gì trường đến thành niên nữ hài tử là phi thường may mắn, cứ việc các nàng phía sau nhất định đi theo hai ba cái gào khóc đòi ăn đệ đệ, tương lai bọn họ khả năng còn sẽ giống hút huyết con đĩa giống nhau hút hết các nàng cốt nhục, nhưng thì tính sao đâu?

Có thể sống sót đã là đáng giá cảm ơn rơi nước mắt sự.

Ăn bánh rán mang đến hảo tâm tình, bởi vì cữu cữu đã đến bại hai phân, ngoại hạng bà tỉnh lại, giúp nàng rửa mặt hảo, lại uy bữa sáng cùng được sau, năm xưa liền công cặp sách ra cửa.

Có cừu cừu giúp đỡ chăm sóc bà ngoại, năm xưa có thể trước tiên đi trường học, có một phần tiếng Anh bài thi vừa vụn kẹt ở trong sách, nàng tối hôm qua quên viết.

Năm xưa đi vào phòng học, vui đầu bắt đầu làm bài, lớp học đồng học đều thập phần trượng nghĩa, vây quanh ở nàng chỗ ngồi bên cạnh, người một lời ta một ngữ mà cho nàng báo đáp án, hai cái nam sinh còn vì mỗi nói xong hình lấp chỗ trống đề nên tuyển “B” vẫn là “C” tranh luận đến đỏ mặt cổ thro.

Kết quả đi học thời điểm, giáo viên tiếng Anh dùng máy chiếu thả ra tham khảo đáp án làm đại gia tự hành cho điểm, kia nói đề đáp án là “A”.

Hai cái nam sinh tao đến hận không thể đương trường đào cái động chui vào đi.

Tiếng Anh liền đường khóa cùng ngữ văn khóa thượng xong, buổi sáng cũng chỉ thừa một tiết toán học khóa. Vốn dĩ này tiết là vật lý khóa, nhưng Triệu chủ nhiệm muốn đi huyện giáo dục cục khai ba ngày sẽ, xuất phát trước dốc hết sức lực mà cùng các khoa lão sư điều khóa, đến cuối cùng một tiết vật lý khóa cũng chưa rơi xuống, toàn trở về hẩn trong tay.

Toán học lão sư vừa bước vào phòng học, nhìn đến bực giảng tiếp theo viên cái đầu toàn giống thất thủy thực vật héo, hoa mười phút thời gian cho bọn hẩn ủng hộ sĩ khí, sau đó hẩn nhạt căn màu trắng phấn viết ở bảng đen thượng viết nói hàm số đề: “Cho các người hai mươi phút làm bài, cuối cùng mười phút ta tới giảng đề.”

Này xem như tương đối nhẹ nhàng.

Các bạn học lại không dám thở phào nhẹ nhõm, toán học lão sư kịch bản nhiều đến giống n thứ phương, còn không mang theo trọng hình dáng, không có gì bất ngờ xảy ra hẩn lại mở miệng: “Chúng ta tìm hai vị đồng học đi lên đi.”

Mấy chục nói tầm mắt động tác nhất trí toàn dừng ở năm xưa trên người, tất cả mọi người đều biết toán học lão sư phá lệ thiên vị nàng, mỗi lần vấn đề tất điểm, mưa gió vô sửa lỗi đã bất động.

Quả nhiên, toán học lão sư nói: “Năm xưa.”

Hắn ánh mắt tuần tra phòng học một vòng, đại gia sôi nổi không hèn mà cùng mà cúi đầu, ai đều không nghĩ bị tuyển đi lên, gần nhất lần này đề mục khó khăn rất lớn, nếu là làm không được tương đương làm trò toàn ban mặt ném mặt mũi, thứ hai lại là cùng năm xưa cùng nhau, nàng chính là mỗi lần toán học khảo thí cơ hồ đều lấy mãn phân học bá, một giây bị nghiền áp tiết tấu.....

Chính trực thanh xuân tràn đầy kỳ nam sinh, ai còn không cái lén lút lòng tự trọng gì đó.

Toán học lão sư không tìm được thích hợp người được chọn, vuốt cằm từ từ hỏi: “Hôm nay mấy hào tới?”

“26!” Một mảnh phụ họa thanh.

“Hào,” toán học lão sư hơi hơi mỉm cười, “Vậy thỉnh 26 hào đồng học đi lên đi.”

Không bị điểm đến đồng học cuối cùng đem huyền tâm đều thả lại lồng ngực, còn hưng phấn mà ồn ào: “26 hào! 26 hào còn không phải là trương tiểu mãn sao?!”

“Trương tiểu mãn, thượng a!”

Vài giây qua đi, đệ nhị tổ cuối cùng vị trí mới có một cái cao gầy nam sinh đứng lên, đúng là cái kia kiên trì tuyển “C” nam sinh, hắn đi lên bực giảng đứng ở năm xưa bên cạnh, quần đến lỗ tai đều hồng thấu.

Năm xưa đang chuyên tâm thâm đẽ, đẽ mục thoát nhìn rất đơn giản, vừa xem hiểu ngay, nhưng sợ nhất chính là loại này, nhưng lấy ra bên ngoài tin tức điếm quá ít, còn hảo nàng ngày thường thi đua đẽ làm được nhiều, thực mau liền nghĩ ra ý nghĩ.

Trương tiểu mẫn có chút đứng ngồi không yên, hấn bị toán học lão sư cùng hàm số đẽ song trọng kịch bản bộ ở, xem một cái bảng đen, đầu đầu lớn, đẽ mục liền như vậy một câu, số lên mới 27 cái tự, muốn như thế nào giải?

Hấn dư quang lạng lẽ ngấm năm xưa, chỉ thấy nàng cầm lấy phấn viết bắt đầu hướng bảng đen thượng viết.

Ai ——

Nhanh như vậy liền viết xong!?

Năm xưa viết xong liền trở về chỗ ngồi.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 10

“Xem ta làm cái gì, ăn cơm đi.” Bà ngoại bĩu môi ý bảo nàng vào nhà.

Năm xưa cũng đi theo cười, tiếng cười chuông bạc thanh thúy dễ nghe: “Ta chờ ngài cùng nhau ăn.”

Bà ngoại lấy nàng vô pháp, đành phải từ nàng đi.

Nửa giờ sau, tổ tôn hai mặt đối mặt ăn xong cơm trưa, năm xưa cướp đi rửa chén, tẩy xong lau khô tay ra tới, bà ngoại đang ngồi ở dưới tàng cây tiểu băng ghế thượng, trong tay cầm nàng dép lười, lẩn qua lộn lại mà xem, trong miệng còn nhắc mãi: “Này giày bất tài mới vừa mua hai ngày sao, như thế nào liền ma thành như vậy?”

“Hàng năm, người chân là sẽ ăn giày đi.”

Bà ngoại thật đúng là hướng nàng trên chân xem xét lại nhìn.

Năm xưa dở khóc dở cười mà đi qua đi, từ phía sau nhẹ nhàng ôm lấy bà ngoại, yết hầu phảng phất có một cổ chua xót vui mừng phía sau tiếp trước tràn ra tới, nàng một chữ đều nói không nên lời.

“Lớn như vậy còn cùng bà ngoại làm nũng đâu.” Bà ngoại quát quát nàng chớp mắt.

“Ân.....”

Trời quang như tấy.

Nơi nhìn đến, khắp nơi đều là ánh sáng, liền lá cây đều lục đến đặc biệt rõ ràng, trên cây biết không biết mệt mỏi mà vui sướng kêu, năm xưa nghĩ thầm, nếu là..... Nếu là thời gian có thể dừng lại tại đây một khắc, thật là tốt biết bao?

Bà ngoại đánh cái đại đại ngáp, nhin không được nói thầm: “Như thế nào mới vừa ăn no liền mệt nhọc?”

“Bà ngoại, ta đỡ ngài đi vào nghỉ ngơi đi.”

Bà ngoại vẫy được đôi mắt cơ hồ đều không mở ra được, năm xưa đỡ nàng hướng phòng đi, nàng còn không quên dặn dò: “Hàng năm, người phải nhớ kỹ làm bài tập, còn có a, giày cũng đi mua song tân.....”

Năm xưa liên tục đáp lời.

Bà ngoại dính gối liền ngủ, hô hấp vững vàng mà đều đều, năm xưa ở mép giường thủ vài phút mới đi ra ngoài.

Hôm nay thái dương thực hảo, năm xưa tâm tình càng tốt, ngọt tư tư, tiếng Anh tiểu viết văn viết hai hàng, nàng đem bút một ném, mân mê càng cảm thấy hứng thú vật lý thực nghiệm đi.

Nàng đem giấy bạc tài thành thích hợp kích cỡ, dọc theo hai cái một lớn một nhỏ hộp biên giác dán sát hảo, lại cầm một cây dây thép, dùng cái kìm cong chế ra một cái cái giá, đại hộp đặt ở phía dưới, cái hộp nhỏ treo ở trên giá, hướng bên trong ném một phen gạo, lại điều hảo tự chế chiết xạ bản góc độ, cái này đơn giản bấp rang trang bị liền tính hoàn thành.

Năm xưa ở trong sân tuyến một khối ánh mặt trời vị trí tốt nhất, đem trang bị dọn qua đi, kế tiếp cũng chỉ yêu cầu chờ đợi.

Thời gian lặng yên mất đi.

Chờ Lộ Chiêu đệ lại đây tìm năm xưa cùng nhau đi học khi, hộp đã nổ tung hảo chút bấp rang, có chút tạc đến quá sớm, hồ, tán một cổ tiêu hương, cũng may đại bộ phận bấp rang đều cũng không tệ lắm.

“Người đang làm cái gì?”

Lộ Chiêu đệ tò mò mà đi tới, trừ bỏ hai mắt còn sưng, trên mặt nàng đã nhìn không ra cái gì khác thường, thậm chí còn có thể cười nói lời nói.

Năm xưa cúi đầu nhặt bấp rang, hướng Lộ Chiêu đệ trong tay ném mấy viên, đặc ý mà giơ lên tế mi, hai tròng mắt dường như sẽ sáng lên: “Ném thử xem, thái dương bấp rang. Ai, người đã khóc?”

Lộ Chiêu đệ ngượng ngùng mà quay mặt đi.

Năm xưa nhớ tới nhà nàng tình huống, nháo đến gà bay chó sủa, nàng trong lòng phỏng chừng cũng khó chịu đến không được, làm trò ba mẹ mặt lại không dám phát tác, đành phải trốn đi trộm khóc.

“Đừng quá khổ sở,” năm xưa lại cho nàng mấy viên bấp rang, “Về sau khẳng định sẽ khá lên.”

“Về sau?” Lộ Chiêu đệ cảm thấy cái này từ quá xa lạ, nhìn không được nhẹ giọng hỏi, “Về sau là khi nào?”

Năm xưa nghiêm túc nghĩ nghĩ: “Khả năng chờ thi đại học kết thúc? Người có thể đi một cái khác rất xa thành thị niệm đại học, tốt nghiệp đại học sau lưu lại công tác, sinh hoạt, sau đó tìm cái thích người kết hôn thành gia.....”

Nàng đối “Về sau” khát khao cũng rất có hạn, biên không nổi nữa: “Tóm lại, thi đậu đại học người liền tự do, hết thầy đều sẽ tốt.”

Tương lai có thể hay không vào đại học vẫn là cái không biết bao nhiêu đâu.

Nghĩ đến này, Lộ Chiêu đệ lại nhịn không được mắt mát lên, nàng người như vậy, tướng mạo thường thường, lại không có gì sở trường đặc biệt, phía sau còn có cái một lời khó nói hết gia đình, lại có cái nào nam sinh sẽ thích đâu?

Lộ Chiêu đệ không tiếng động thở dài, xoay đầu, vừa lúc gặp được trước mắt người nỗ lực giả mặt quý tướng hống nàng vui vẻ, nàng “Xì” một tiếng cười, nỗ lực đem tươi cười khoách đến lớn nhất: “Xấu đã chết.”

Kỳ thật không có đâu.

Nàng mềm lòng hồ hồ lại có chút hâm mộ mà tướng, ngũ quan linh động lại xinh đẹp thiếu nữ, làm khởi mặt quý cũng là thực nghịch ngợm đáng yêu.

“Không cần vẽ mặt đau khổ lạp, cười rộ lên thật tốt xem.” Năm xưa đôi tay phụng bấp rang đưa qua đi, “Nào, cái này toàn cho người ăn.”

Lộ Chiêu đệ không khách khí mà nhận lấy: “Người mau đi thu thập thu thập, bằng không nên đến muộn.”

Năm xưa vôi vàng cấp tự chế bấp rang trang bị cùng thành phẩm chụp bức ảnh, thượng truyền tới bằng hữu vòng: Thái dương bấp rang, kẹo kệt kẹo kệt giòn.

Thượng truyền thành công, nàng luống cuống tay chân thu thập hảo cặp sách, cùng Lộ Chiêu đệ cùng nhau ra cửa.

Hai tử muội cười xe đạp xuyên qua loanh quanh lòng vòng hẻm nhỏ, nói chuyện thanh cũng dần dần theo gió phiêu xa ——

“Cùng người nói kiện vui về sự, giữa trưa khi bà ngoại tỉnh, nàng không chỉ có nhận được ta, trả lại cho ta bố quần áo.”

“Thật vậy chẳng! Kia thật sự là quá tốt!”

Hai chị em cùng đi trường học, ước hảo tan học cũng cùng nhau đi. Không nghĩ tới buổi chiều tan học khi, Lộ Chiêu đệ muốn lưu lại khai lâm thời ban cán bộ hội nghị, năm xưa liền trước một người về nhà.

Tiểu viện tử tràn đầy thái dương nướng nướng một ngày lưu lại nắng nóng.

Năm xưa ngồi ở bên cạnh giếng, nhiệt đến đầy mặt đỏ bừng, nàng năm đi động chậm rãi gõ ra tự: Mụ mụ, về sau ta đi thị một trứng, bà ngoại người muốn như thế nào an bài?

Hiển nhiên, nàng biết cứu cứu gia là lựa chọn tốt nhất, nhưng có mợ ở.....

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 11

Diệp Minh Viễn lúc này thoát nhìn tựa như một tòa điêu khắc, hai tay của hắn hư nắm đặt ở trên đầu gối, ánh mắt trống trơn mà rơi trên mặt đất, cả người an tĩnh đến đáng sợ.

Người bị thương đến mức tận cùng, là không có ngôn ngữ, cũng vô pháp bị bất luận cái gì lời nói trấn an.

Liên Trình Ngô Phong như vậy mọi việc đều suy xét chu toàn xử lý thoả đáng người, lúc này duy nhất có thể làm sự, cũng chỉ là ngồi ở bên cạnh bồi, không tiếng động mà đảm đương cái này trung niên thất nữ, hiện giờ thê tử lại sinh tử chưa biết nam nhân dựa vào.

Trình Ngô Phong ngồi xuống thời điểm, chẳng sợ động tác phóng đến lại nhẹ, liền ở bên nhau ghé dựa vẫn là nhẹ nhàng quơ quơ, Diệp Minh Viễn lại liền đôi mắt cũng chưa chớp một chút.

Hắn tâm cũng thực bình tĩnh.

Bên trong cánh cửa, hoạn nạn nâng đỡ hai mươi năm thê tử còn ở cứu giúp, ngoài cửa, hắn đang đợi một cái kết quả, tốt..... Hoặc là hư.

Hơi mỏng một phiến môn là có thể ngăn cách sống hay chết, này rõ ràng giới hạn, làm Diệp Minh Viễn lòng yên tĩnh đến có thể nghe được thời gian một phân một giây lưu động, một giây, hai giây, ba giây.....

Một giờ đi qua.

Trình Lập Học tầm mắt từ đồng hồ thượng dời đi, rơi xuống còn sáng lên giải phẫu đèn thượng, sầu lo cùng đau thương trùng trùng điệp điệp mạn thượng đáy mắt.

Gần nửa tháng trước ban đêm, thành phố A trung tâm bệnh viện, hãn cũng như vậy chờ ở phòng cấp cứu ngoài cửa, chờ đến đèn diệt, sau đó, thân thủ tiến đi một cái đầu hết đèn tắt sinh mệnh.

Theo lý thuyết, sống đến tuổi này, sinh tử gì đó sớm nên xem phai nhạt, nhưng nhìn đến như vậy Diệp Minh Viễn, Trình Lập Học vẫn là nhin không được vì hãn cảm thấy lo lắng.

14 năm trước, vô tình vận mệnh đem hãn kia thông minh lanh lợi nữ nhi liền cốt mang thịt tróc khai khi, đã sinh sôi trừ đi hãn nửa cái mạng, nếu là lần này dung chiêu chịu không nổi tới.....

“Bang” một tiếng, giải phẫu đèn tắt.

Giải phẫu đèn quan diệt giống một cái đảo ngược chốt mở, một lần nữa mở ra Diệp Minh Viễn, hãn vội vàng mà đứng lên, lâu ngòì mang đến hai chân tê dại suýt nữa làm hãn một đầu tài đi xuống, may mắn bên cạnh Trình Ngô Phong tay mắt lanh lẹ mà đỡ hãn.

Bác sĩ trích rút khẩu trang đi ra, hãn mang đến tin tức tốt, đi hướng người nhà bước đi đều nhẹ nhàng vài phần.

Từ bác sĩ trong miệng nghe được “Cứu giúp thành công” bốn chữ, Trình Ngô Phong cảm giác được cánh tay nâng trọng lượng nháy mắt gia tăng rồi không ít, đó là một phút đồng hồ trước còn bị treo ở giữa không trung bàng hoàng cô đơn bất lực, toàn bộ hóa thành tâm an, hạ xuống, hãn bất động thanh sắc mà che chở này phân lệnh người kiên định thất thố, đem hai chân nhũn ra Diệp Minh Viễn đỡ đi vào.

Diệp Minh Viễn cảm kích mà vỗ vỗ hân tay.

Trình Ngô Phong đi ra ngoài, đem không gian để lại cho thể xác và tinh thần đều mệt hai vợ chồng.

Diệp Minh Viễn thật sự mệt tới rồi cực điểm, tìm được thể tử tay, năm ba bốn biển, rốt cuộc thành công cầm, hân đem cái trán nhẹ nhàng dựa đi lên, nước mắt cuồn cuộn mà ra.

Dung dung, người không cần ném xuống ta.

Mùa hạ trời tối đến vẫn, cũng hắc đến mau, cơ hồ nháy mắt công phu, thái dương liền ném xuống đàn tinh biến mất ở thanh sơn ngoại, chiều hôm đúng hẹn tới bãi phỏng, bị đèn chấn ngoài cửa, ngoài cửa sổ.

Phòng bệnh phiêu đảng tất cả đều là một người nam nhân hơn phân nửa đời cũng không kỳ người yếu ớt.

Năm xưa chờ đến ánh trăng ra tới, đầy sao che kín bầu trời đêm, cũng không có chờ đến mù mù cùng Trình Ngô Phong hồi phục, nàng chán đến chết mà lật xem bản nháp giấy, kia nói vật lý đề thật sự rất khó, đề cập đến vài cái thiên môn tri thức điểm, hoa nàng không ít thời gian, bất quá cuối cùng vẫn là giải ra tới.

Giải đáp quá trình cũng chụp thành ảnh chụp chia Trình Ngô Phong, chỉ là hân chậm chạp còn không có đáp lại.

Khả năng ở vọi không thấy được tin tức đi.

Năm xưa đem dầu thơm sờ ở bị muỗi cắn đến khởi bao cánh tay, căng chân thương, mới vừa khép lại nắp bình, liền nghe được bà ngoại kêu nàng: “Hàng năm.”

“Tới tới!”

Năm xưa khoác tóc ước, mang một thân dầu thơm vị đi vào ánh đèn mờ mờ phòng.

Bà ngoại ngồi ở mép giường, gầy trườn bóng dáng chiếu vào cũ xưa mừng thượng, “Hàng năm, người ăn cơm không có?”

Năm xưa sững sốt: “..... Ăn a.”

Bà ngoại cười tùm tùm gật đầu: “Vậy là tốt rồi.” Lại vỗ vỗ giường, “Lại đây cùng bà ngoại trò chuyện.”

Năm xưa chậm rãi ngồi trên đi, bóng dáng run hai hạ, cũng hoảng đến mừng thượng.

Bà ngoại lôi kéo tay nàng hỏi: “Mụ mụ người tặng ca còn không có trở về đâu?”

“Không..... Đâu.”

Bà ngoại đối với mộc ngoài cửa sổ hắc ám trầm tư một hồi lâu, lại quay đầu tới hỏi: “Hàng năm, người ăn cơm xong sao?”

“Ăn qua.”

“Vậy là tốt rồi.”

Trên vách tường tiêu bóng đèn bị phi nga nhóm đấm cho lúc ẩn lúc hiện, ánh sáng minh ám thay đổi gian, mừng thượng lưỡng đạo tế ảnh hợp nhau tới giống một đôi tay đem năm xưa kéo đi vào, nàng nỗ lực đem chính mình tránh thoát ra tới, quay người đi sát khước mắt.

Không có gì ghê gớm, chỉ là về tới nguyên điểm mà thôi.

Đêm nay, năm xưa không có hồi chính mình phòng, mà là ngủ ở bà ngoại ngoại sườn, trong mộng bay đầu thơm cùng trung dược hương vị, nàng còn mơ thấy mù mù dẫn theo hành lý ra cửa, ba bước quay đầu một lần, “Hàng năm người muốn ngoan ngoãn, hảo hảo chiếu cố bà ngoại, có biết hay không?”

Năm xưa đuổi tới hẻm khâu, nhìn theo mù mù bóng dáng càng lúc càng xa, “Ta biết đến, mù mù cũng muốn hảo hảo chiếu cố chính mình.”

Đêm đoán mộng trường.

Chân trời vừa lộ ra mặt trời, năm xưa đã bị cách vách gà gáy đánh thức, nàng dụi dụi mắt đi ra ngoài, cầm bàn chải đánh răng cùng ly nước, ngồi xổm bên cạnh giếng đánh răng.

“Ác ác ác!”

Thanh âm ly thật sự gần, sợ tới mức năm xưa thiếu chút nữa ném cái ly, nàng kinh ngạc ngẩng đầu xem qua đi, chỉ nhìn đến hơi hơi đong đưa nhánh cây cùng một cái trụi lui gà mông.

Nàng thu hồi ánh mắt, tiếp tục đánh răng, lại cảm thấy có điểm quái, lại lần nữa ngược mắt, chỉ thấy một đôi đậu xanh lớn nhỏ mắt chính trên cao nhìn xuống nhìn chăm chăm chính mình xem, giống như ở kiểm tra nàng cái gì phản ứng dường như.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 12

Năm xưa làm xong lựa chọn đề, dự bị linh vang lên, phụ trách đăng ký chấm công phó lớp trưởng đứng ở trên bục giảng điểm nhân số, giống số vàng đường như, số đến hai mắt sáng lên, “Toàn cần!”

Nàng kích động mà ở bảng đen thưởng công tác bên ngoài trong khung viết xuống 42.

Năm xưa thấy một màn này, hơi hơi thất thần, không lâu về sau, cái kia trong khung con số liền sẽ biến thành 41, nhưng nàng không nghĩ tới chính là, cái này “Không lâu” cứ nhiên tới nhanh như vậy.

Sớm đọc khóa sau, năm xưa đi vào dạy dỗ chỗ văn phòng tìm Triệu chủ nhiệm.

Triệu chủ nhiệm tối hôm qua mới từ huyện thành mở họp trở về, lúc này đang ngồi ở bàn làm việc sau sửa sang lại giáo án, nghe được tiếng đập cửa, ngẩng đầu liền thấy năm xưa đứng ở ngoài cửa.

Hắn không đợi nàng mở miệng, hỏi: “Nghĩ kỹ rồi?”

“Nghĩ kỹ rồi.” Năm xưa gật gật đầu, sau đó mới đi vào đi, “Ta muốn đi thị một trung.”

Triệu chủ nhiệm rõ ràng lúc này mới chân chính buông trong lòng tảng đá lớn, năm xưa nghe thấy hắn ghé dựa đi theo phát ra “Kèo kẹt kèo

kết” thanh âm, hần quả nhiên lấy một loại thực nhẹ nhàng tư thái lại lần nữa nhìn về phía nàng, ngón tay có một chút không một chút mà nhẹ gõ mặt bàn.

Gõ gõ, hần cười rộ lên, là cái loại này có chung vinh dự, kiêu ngạo vô cùng tươi cười, “Ta liền biết, ta liền biết.”

“Ta chưa từng nhìn lầm, người này tiểu nha đầu tương lai khẳng định sẽ có đại tiền đồ!”

Năm xưa bỗng nhiên hốc mắt nóng lên, nàng cũng nói không rõ vì cái gì, nhớ rõ mụ mụ nói qua, trên đời này trừ bỏ thân nhân ngoại, không có ai có nghĩa vụ đối nàng hảo, nhưng Triệu chủ nhiệm cho tới nay đều đối nàng thực hảo thực hảo, so máu mủ tình thâm thân cữu cữu còn hảo, hần thậm chí so chính nàng càng tin tưởng nàng, tin tưởng mỗi lần tổng phân xếp hạng tổng kéo chân sau nàng nhất định sẽ có đại tiền đồ.

Hần chưa bao giờ cảm thấy nữ hài tử từ nhỏ chính là bồi tiền hóa, đi học chính là nhiều nạm một đạo bạc biên, phương tiện về sau gả chồng khi có thể bán cái hơi chút hảo chút giá.

Đi học linh ngưng hần năm xưa cảm khái.

“Sự tình phía sau đều giao cho ta,” Triệu chủ nhiệm triều nàng xua xua tay, “Người đi về trước đi học đi.”

Năm xưa nghe lời mà đi ra ngoài, mau tới cửa khi mới nhớ tới có một việc không có làm, nàng nhanh chóng xoay người, vốn dĩ tưởng cục cái thâm cung, cũng không biết như thế nào cư nhiên nghiêm kính cái đội thiếu niên tiền phong lễ.

Kính xong chính nàng cũng ngậy người, trong đầu hiện lên trống rỗng, hai ba giây sau mới phản ứng lại đây, “Triệu lão sư, cảm ơn ngài cho tới nay chiếu cố.”

Triệu chủ nhiệm bị năm xưa có chút ngu đần động tác đậu cười, biểu tình muốn nói lại thôi, tựa hồ còn có rất nhiều lời nói muốn giao đãi, nhưng chung quy vẫn là chưa nói cái gì, chỉ là làm nàng trở về đi học.

Biết chính mình ở đào nguyên trung học đãi không được bao lâu, trở lại phòng học sau, năm xưa tâm cảnh đã xảy ra vi diệu biến hóa, xem lớp học mỗi một cái đồng học, lão sư ánh mắt đều mang theo một tia phức tạp cảm xúc, liền ngày thường không thể nào cảm thấy hứng thú ngữ văn, tiếng Anh khóa đều nghe được phá lệ nghiêm túc.

Thực mau liền đệ tứ tiết khóa đều kết thúc.

Lão sư vừa nói “Tan học”, năm xưa đi theo đại gia đứng dậy cảm ơn lão sư, sau đó ôm cặp sách trốn cũng dường như chạy ra đi, bất quá nàng ngày thường cũng là như thế này, thật không có người phát hiện nàng khác thường.

Về đến nhà, năm xưa chuyện thứ nhất chính là vào nhà xem bà ngoại, phòng không có người, nàng đem trong ngoài đều tìm khắp, vẫn là tìm không thấy bà ngoại, gấp đến độ xoay quanh.

Chuyển chuyển, nhớ tới sáng nay cậu mợ lại đây sự, nàng một phách đầu, vội vàng mà lật qua lùn tường, nhảy vào cách vách cữu cữu gia sân, bóng cây hạ lười biếng tê một đám gà mái, bị nàng sợ tới mức lông gà dựng ngược, “Ha ha ha” kêu khắp nơi tháo chạy.

Gà gáy thanh đem cữu cữu hấp dẫn ra tới, trên tay hẳn còn bưng chén, có chút giật mình mà nhìn nàng: “Năm xưa?”

Năm xưa cũng là lần đầu tiên bò tường lại đây, không có gì kinh nghiệm, rơi xuống đất khi cọ đầy tay bụi đất, nàng hai tay lẫn nhau chà xát, “Cữu cữu, ngài đã đem bà ngoại tiếp nhận tới?”

Lộ cát tường nói đúng vậy, hẳn đem năm xưa mang đi nhà chính bên cạnh đơn độc cách ra tới phòng nhỏ, sau đó liền trở về tiếp tục ăn cơm.

Nữ nhi còn không có tan học trở về, cũng không gây trở ngại vợ chồng hai trước ăn cơm. Dù sao cơm thừa canh cặn Lộ Chiêu đệ đã ăn quán, nàng cũng không muốn cùng ba mẹ ngồi cùng bàn ăn cơm, liền tính cuối tuần hoặc buổi tối cơm điểm ghé vào một khối, nàng cũng sẽ bưng chén đi bên ngoài ăn, bắt đầu miêu phượng hoa còn sẽ nói nàng vài câu, sau lại phát hiện mỗi cơm có thể tinh mấy khối thịt sau, liền cảm miệng không đề cập tới.

Năm xưa tay chân nhẹ nhàng đẩy cửa đi vào, bà ngoại an tường mà ngủ ở trên giường, nàng nhìn quanh một vòng, cảm thấy hoàn cảnh so trong tưởng tượng tốt một chút, tương đối yên tâm. Bà ngoại trước dọn lại đây thích ứng một chút cũng tốt, ít nhất trong khoảng thời gian này nàng còn ở nhà, nhiều ít có thể chiếu cố được đến.

Năm xưa xem xong bà ngoại ra tới, vừa vặn Lộ Chiêu đệ cũng về đến nhà, vừa bước vào cửa đã bị mù mù bắt được đến, đổ ập xuống trước mắng một đống, nàng néo quai đeo cặp sách an tĩnh ai huấn, dư quang lơ đãng thoáng nhìn năm xưa liền đứng ở cách đó không xa, mặt một chút liền đỏ lên, thẹn thùng mà đem đầu rũ đến thấp thấp.

Thấy thế, năm xưa chạy nhanh từ thiên môn đi ra ngoài, đi ra hảo xa còn nghe thấy mợ âm dương quái khí thanh âm: “Nhân gia liền phải đi thị một trứng, nghe nói không chỉ có không cần học phí còn bạch bạch lấy tiền, nàng đây chính là quá ngày lành đi, nhìn nhìn lại người này nha đầu chết tiệt kia.....”

Mặt sau mợ còn nói chút cái gì, năm xưa nghe không thấy, nàng dựa vào phía sau cửa, chỉ nghe được chính mình bay nhanh tiếng tim đập, giống như làm cái gì chuyện xấu giống nhau, có chút lo sợ bất an.

Cơm trưa nàng cũng không có gì tâm tư lộng, tùy tiện dùng tối hôm qua cơm thừa làm cơm chiên trứng, ăn xong liền cầm cặp sách ra cửa, tiếp tục đi bà ngoại mép giường tủ.

Thằng đến sắp đi học, bà ngoại vẫn là không tỉnh, Lộ Chiêu đệ tới tìm năm xưa, hai người cùng đi trường học.

Lộ Chiêu đệ cơ hồ trầm mặc một đường, do dự hồi lâu mới hỏi: “Hàng năm, người chừng nào thì đi thị một trung?”

Năm xưa cũng không rõ ràng lắm: “Khả năng chờ học kỳ này kết thúc đi.”

“Như vậy a.....” Lộ Chiêu đệ không biết như thế nào tiếp, trên mặt vẫn là cười, trong lòng nói thật tốt.

Thật hâm mộ người a năm xưa. Nàng chớp mũi nảy lên một cổ chua xót, tươi cười lại càng thêm sáng lạn, “Hàng năm trước nói hảo a, cầu phú quý, mạc tương quên.”

Năm xưa không thể hiểu được mà nhìn nàng, “Ta lại không thuộc cầu.”

“Ha ha ha ha!” Lộ Chiêu đệ phản ứng lại đây sau, cất tiếng cười to, thuận tiện đem ê ẩm nước mắt cùng nhau cười ra tới, “Hàng năm người thật là quá đáng yêu!”

Năm xưa dùng một cái tiểu vui đùa, rốt cuộc đem nàng hồng đến hơi chút vui vẻ lên, chính mình cũng cười đến má lúm đồng tiền thật sâu.

Nghĩ thầm, cầu phú quý mạc tương quên, đây là nhất định a.

Về khi nào đi thị một trung vấn đề, năm xưa tại hạ ngộ cuối cùng một tiết khóa phải tới rồi tin tức, Triệu chủ nhiệm nói cho nàng, thị một trung

bên kia muốn nàng tại hạ thứ hai chính thức báo danh.

Mà hôm nay đã là thứ sáu.

Năm xưa dùng vài phút mới tiêu hóa xong tin tức này, từ Triệu chủ nhiệm văn phòng ra tới, nàng nghĩ đến trước cấp mục mục gọi điện thoại, nhưng mà thẳng đến vội âm kết thúc, bên kia cũng không ai tiếp nghe.

Nhìn xem thời gian, lúc này mục mục hẳn là còn ở đi làm, vì thế nàng đã phát điều WeChat qua đi.

Sau đó, năm xưa liền không biết chính mình nên làm cái gì hảo, nàng vòng quanh vườn trường đi rồi một vòng, người còn ở chỗ này, nhưng tầm mắt đã thử đi truy tìm trước kia thân ảnh, thân thể dục thượng nàng quăng ngã quá một ngã, cọ phá đầu gối, kia cây, nàng đã từng bò lên trên đi đào quá tổ chim.....

Năm xưa lại lần nữa quay lại phòng học khi, bên trong đã không có một bóng người.

Cùng lớp gần hai năm, cuối cùng thế nhưng không có tự mình cáo biệt cơ hội.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 13

Nghe không giống nước hoa, như vậy, là sữa tắm hương khí, vẫn là hắt trên quần áo?

“Đát” một tiếng, Trình Ngô Phong chuẩn xác không có lầm mà giúp nàng khẩu hảo đai an toàn, lại lần nữa ngồi thẳng thân thể, năm xưa lúc này mới chú ý tới hắt hệ đai an toàn khi, đôi mắt vẫn là chuyên chú nhìn phía trước, giống như hắt thực thuận tay thực tự nhiên liền làm như vậy một sự kiện.

Không có vạch trần nàng quần bách, cũng chưa từng phát giác này lơ đãng hành động, ở nàng đáy lòng lướt trên như thế nào gợn sóng.

Năm xưa nhỏ giọng nói: “Cảm ơn.”

Trình Ngô Phong nghe thấy được, gợi lên khóe môi xem như đáp lại.

“Năm xưa?” Hậu tòa Diệp Minh Viễn hỏi, “Năm xưa chuyện cũ?”

Năm xưa gật gật đầu: “Đúng vậy.”

Diệp Minh Viễn nói: “Tên này không tồi.”

Hắt trong lòng có quá nhiều phơi không được năm xưa chuyện cũ, giấu ở sâu nhất góc, dùng một cây mỏng manh tuyến xuyên hợp với, hiện tại này căn tuyến chặt đứt, tâm cũng như hoang dã, cỏ dại mọc thành cụm.

Diệp Minh Viễn nhìn tiểu cô nương như lúc ban đầu xuân sinh cơ bồng bồng gương mặt, phảng phất xuyên thấu qua này trương tươi sống mặt thấy được một người khác, tập tễnh học bước tiểu nữ hài, lão đảo ngã vào hẫ trong lòng ngực, nãi thanh nãi khí mà kêu hẫ ba ba.....

Hẫ ánh mắt càng thêm âm đạm.

Lúc này, năm xưa quay đầu lại, “Diệp bá bá, lần đó ở trên phi cơ, thật sự phi thường cảm tạ ngài.” Nếu không phải hẫ an ủi, còn cùng nàng nắm tay, nàng lúc ấy khẳng định liền tâm lý hỏng mất.

Diệp Minh Viễn cười cười, cũng hồi tưởng lên ngay lúc đó từng màn, “Ta cũng muốn cảm ơn người, người phi thường dũng cảm.”

Thậm chí khi đó hẫ cảm thấy, liền tính muốn chết, năm như vậy ấm áp nhiệt độ cơ thể chết đi, ảo tưởng giống như nữ nhi lại về tới bên người giống nhau, 14 năm trước hẫ không có cầm chặt tay nàng, ở kia sinh tử gần bó một khắc, hẫ dùng một loại khác phương thức được như ý nguyện, đền bù thượng sinh mệnh một chỗ khuyết điểm.

Năm xưa vuốt đầu cười.

Trình Ngô Phong lại hỏi nàng: “Ăn cơm sao?”

Năm xưa từ bên trong xe kính chiếu hậu thượng bay nhanh nhìn lướt qua, Diệp Minh Viễn đang dùng tay xoa ấn đường, thoạt nhìn mệt mỏi bất kham, nàng cảm giác hẫ phi thường yêu cầu nghỉ ngơi, vì thế lắc đầu nói: “Ta cùng đồng học ước hảo cùng đi nhà ăn ăn.”

Trình Ngô Phong cũng ý thức được, nàng chính trực cùng đồng học bồi dưỡng quan hệ mẫu chốt thời kỳ, tiểu nữ sinh gian cảm tình thuần túy, cùng nhau ăn cơm, đi dạo phố thực dễ dàng là có thể dung thành một mảnh.

“Cũng hảo. Người ở trường học còn thích ứng sao?”

Năm xưa không có chính diện trả lời: “Từ từ tới thì tốt rồi.”

Trình Ngô Phong nhàn nhạt “Ân” một tiếng, đem xe vững vàng ngừng ở ven đường.

Năm xưa lúc này mới hậu tri hậu giác, thị một trung tới rồi, nàng cởi bỏ đai an toàn, đem đồ vật lấy hảo, mở cửa xe xuống xe.

“Diệp bá bá, cơ trưởng, cảm ơn các người đưa ta trở về.” Nàng cười vẫy vẫy tay, “Tái kiến.”

Lúc này, thái dương đem lạc, chiều hôm còn chỉ là rất mỏng một tầng, công trường khấu tụ một đồng phản giáo học sinh, hoan thanh tiểu ngữ, rất là náo nhiệt, năm xưa triều bọn họ đi qua đi, liền tính không quay đầu lại, nàng cũng biết phía sau có lưỡng đạo ánh mắt ở đưa chính mình, gió đêm lạnh lạnh, thổi trúng toàn thân đều giãn ra khai, nàng nện bước trở nên nhẹ nhàng rất nhiều, kiên định mà hướng tới không biết tương lai đi đến.

Chờ thân ảnh của nàng biến mất ở trong tầm nhìn, Trình Ngô Phong lúc này mới khởi động xe, hướng trường học bên trái lâm ẩm đường nhỏ khai đi, khai mười phút tả hữu, xe ở bờ sông ngừng lại.

Hai người xuống xe, dọc theo bờ sông đi.

Dung chiêu bệnh tình vừa mới có khởi sắc, bác sĩ lập lại dặn dò ngàn vạn không thể làm nàng lại chịu kích thích, cho nên bọn họ lần này đi cảnh sát cục cũng là gặt nàng.

Mấy ngày nay bồi ở thê tử bên người, Diệp Minh Viễn vẫn luôn áp lực chính mình cảm xúc, suốt đêm cũng không dám đi vào giấc ngủ, một nhắm mắt liền hiện lên nữ nhi phát ra sốt cao hơi thở thoi thóp bộ dáng.....

Căn cứ cảnh sát bên kia hiểu biết tin tức, phương đức thư thường thê mỗi ngày xưng lúc trước vứt bỏ chính là diệp mộ chiêu, bởi vì cái này tiểu

nữ hài hẩn ấn tượng quá khắc sâu, phần điêu ngọc trác, bộ dáng đỉnh hảo, là nhất thượng đẳng “Hóa”, nói đến lần đó thật là mấy ngày liền đều giúp đỡ hẩn, vừa lúc gặp ngày quốc tế thiếu nhi, công viên hải dương biển người tấp nập, hẩn sẵn bảo mẫu không chú ý, nương chen chúc dòng người liền đem hài tử làm ra tới.

Phương đức bình tự nhận là đây là kiếp sống trung làm được xinh đẹp nhất nhất lưu loát một bút, lại không thể tưởng được, không bao lâu, lệnh truy nã dán được đến chỗ đều là.

Diệp mộ chiêu chính là bị hẩn mang theo cuống quít chạy trốn trong quá trình đã phát sốt cao, khi đó trong xe còn có một cái khác tiểu nam hài, cũng là hẩn quải tới hài tử, ở hẩn liên tiếp tay đấm chân đá hạ dụ ngoạn đến giống một cái tiểu cầu.

Nam hài khóc sụt mướt mà nói: “Muội muội đầu hảo năng.”

“Muội muội uống không nước vào.”

“Muội muội không khí.”

Một chút chỗ tốt không vớt được không nói, còn chọc mẫn thành lệnh truy nã, hiện tại người cũng không có, thật là đen đui! Phương đức bình liền tùy tiện ở thành phố S tìm cái hẻm lánh địa phương, đem bất tỉnh nhân sự diệp mộ chiêu vứt bỏ.

Tự kia về sau, hẩn biến mất một đoạn thời gian, thẳng đến thay đổi một khác khuôn mặt một cái khác tâm thân phận.....

“Chỉ cần còn có một tia hy vọng,” bờ sông nhân gia lục tục sáng lên ngọn đèn dầu, Diệp Minh Viễn hơi cúi đầu, tư thái thoạt nhìn vạn phần cô đơn, “Ta cũng nhất định phải đem ta lá con tìm trở về.”

Mặc kệ cuối cùng tìm trở về chính là cái gì, mặc kệ nàng biến thành bộ dáng gì.

Trình Ngô Phong gật gật đầu.

Cứ việc hăn thanh tỉnh mà biết, dựa theo phương đức bình miêu tả, lá con còn sống tỷ lệ không lớn, nhưng lại như thế nào nhẫn tâm đi chọc phá diệp thúc còn sót lại xa vời hy vọng đâu?

Năm xưa trở lại ký túc xá, thấy cửa mở ra, mơ hồ nghe được nữ hài tử tiếng cười nói, nàng đi vào đi, tiếng cười ngừng, vài đạo tầm mắt động tác nhất trí rơi xuống trên người nàng: “Người chính là chúng ta ký túc xá thành viên mới sao?”

“Các người hảo,” năm xưa tự nhiên hào phóng mà chào hỏi, “Ta là năm xưa.”

Mặt khác ba người cũng sôi nổi làm tự giới thiệu.

Ngủ năm xưa hạ phô nữ sinh kêu trương nghệ nhưng, lớn lên rất nhỏ chỉ, đỉnh một trương quả táo mặt, cười rộ lên khi mị đến đôi mắt đều nhìn không thấy, “Nghe nói người là khoa học tự nhiên sinh nga?”

Năm xưa nghi hoặc: “Chẳng lẽ các người không phải sao?”

Đại gia cùng cười rộ lên: “Không phải a.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 14

Tuy rằng từng lão sư cũng không có cường điệu giới thiệu, nhưng có thể đi vào đao nhọn ban, hơn nữa là duy nhất không mang mắt kính, hai mắt đen nhánh sáng trong nữ sinh, dựa vào này hai điểm, đã không tiếng động chứng minh thực lực của nàng có bao nhiêu cường đại.

Từng lão sư rời đi sau, bốn người ngồi ở trên chỗ ngồi hết sức chăm chú mà viết bài thi, trống trải phòng học tĩnh đến chỉ có thể nghe thấy bút ở giấy mặt xẹt qua phát ra sần sạt thanh.

Hai bộ bài thi làm xong, bất tri bất giác liền đến giữa trưa ăn cơm thời gian.

Trương Ngọc Hành cùng thu hàng hàng ở tại trường học phụ cận chung cư, cơm trưa không ở trường học nhà ăn, Âu Dương mục mục mỗi ngày giữa trưa sẽ đứng hạn lại đây cho hắn đưa dinh dưỡng cơm, cho nên năm xưa đành phải một người đi nhà ăn.

Nhiệt tình Âu Dương đem nàng đưa tới nhà ăn sau, liền chạy tới cổng trường khẫu tìm mục mục, năm xưa đứng quan vọng trong chốc lát, học những người khác đi trước lãnh trống không bàn ăn, sau đó gia nhập đến thật dài đội ngũ trung.

Đợi đại khái năm phút đồng hồ, năm xưa mới đánh hảo đồ ăn, chờ đợi thời điểm nàng đã trước đem giá tính hảo, từ trong túi móc ra năm đồng

tiền đưa qua đi, đánh đồ ăn a di lắc lắc tay, nói cho nàng không thu tiền mặt, phải dùng vườn trường tạp xoát.

Năm xưa gốc, nàng không có vườn trường tạp, không có người nói cho nàng ăn cơm phải dùng vườn trường tạp mà không thể dùng tiền mặt..... Nên làm cái gì bây giờ mới hảo?

Mặt sau truyền đến một người nữ sinh oán giận thanh âm: “Rốt cuộc ở cọ xát cái gì, không xoát tạp đừng chiếm vị a, mặt sau một đồng lớn người đói bụng đâu.”

“Cư nhiên liền tạp đều sẽ không xoát,” có người nhin không được trào một câu, “Cũng không biết nơi nào tới đồ nhà quê.”

Nàng lời nói dẫn tới những người khác đều cười rộ lên.

Năm xưa có thể thân nhiên đối mặt này đó cũng không mang ác ý cười nhạo, cũng không cảm thấy có cái gì mất mặt, chỉ là vì chính mình chậm trễ đại gia thời gian cảm thấy thực xin lỗi, đang định tìm người mượn vườn trường tạp trước đem đồ ăn tiền xoát, lúc này, một con trắng nõn mảnh khảnh tay từ nàng bên trái duỗi lại đây, tiếp theo xoát tạp khí “Tích” một tiếng.....

Hỗ trợ xoát tạp, nữ sinh đem chính mình vườn trường tạp thu hồi tới, liền xem đều không có xem năm xưa liếc mắt một cái, xoay người đi rồi.

Trong đám người tức khắc phát ra khe khẽ nói nhỏ.

“Cảm ơn người.” Năm xưa vội vàng bưng đồ ăn đuổi theo đi, “Ta đem tiền còn cho người đi.”

“Không cần.” Nữ sinh tiếng nói thanh lãnh, mang theo cự người ngàn dặm ở ngoài lãnh đạm xa cách.

Tuy rằng chỉ là tam khối nửa tiền, nhưng không có lý do gì để cho người khác bạch bạch hỗ trợ phó, năm xưa đi theo ngòi xuống nữ sinh đối diện, thực nghiêm túc mà nói: “Nếu người không đem tiền nhận lấy nói, ta đêm nay khả năng liền ngủ không yên.”

Nữ sinh ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái, ánh mắt thực đậm thực lạnh.

Năm xưa cũng thẳng tắp mà nhìn nàng, ánh mắt nhiệt liệt, giống cất giấu một cái tiểu thái dương.

Này nữ sinh lớn lên thật là đẹp mắt a, mặt nho nhỏ, thực tinh xảo, lông mi lại mật lại trường, làn da bạch đến quá phạm, liền ăn cơm động tác đều như vậy ưu nhã.....

Lúc này năm xưa còn không biết, nàng gặp được chính là trương nghệ nhưng phía trước không có tế cử: Không chỉ có trong nhà có tiền có thế, hơn nữa thành tích còn đặc biệt ngưu bức loại thứ ba người.

“Phóng đi.”

Năm xưa từng một hơi, đem điệp đến chính chính tề tề tiền đặt lên bàn, “Vừa mới thật sự phi thường cảm tạ người! Ta kêu năm xưa, người đâu?”

Nữ sinh dừng một chút, mới nhẹ nhàng băng quơ mà nói: “Muộn vãn phạm.”

Cơm trưa sau, năm xưa dùng WeChat cùng mù mù nói chuyện này

“Bởi vì không biết phải dùng vườn trường tạp, ta hôm nay ở nhà ăn náo loạn cái tiểu chê cười, sau đó có cái nữ sinh người đặc biệt hảo, không chỉ có giúp ta đem tạp xoát, còn không cần ta còn tiền, bất quá ta còn là

đem tiền trả lại cho nàng. Hắc hắc hắc mụ mụ nói qua nói ta đều nhớ kỹ đâu.”

“Đúng rồi, nàng lớn lên khả xinh đẹp lạ, là cái đại mỹ nữ đâu, chính là giống như không thể nào thích nói chuyện.”

“Ta ở thị một trung bị phân tới rồi đao nhọn ban, mụ mụ ngài nhất định không thể tin được, toàn ban tổng cộng mới 4 cái học sinh, hơn nữa chỉ có ta là nữ sinh!”

“Mụ mụ gần nhất rất bận sao, như thế nào vẫn luôn đều không tiếp nghe ta điện thoại?”

Năm xưa này tin tức mới vừa phát ra đi, bên kia lập tức liền có hồi phục, đầu tiên là một đoạn giọng nói.

“Hàng năm, mụ mụ gần nhất tương đối vội, khả năng không có biện pháp kịp thời hồi phục người tin tức.”

Sau đó biến thành văn tự: “Vào đao nhọn ban a, hàng năm thật là quá tuyệt vời! Mụ mụ thật thế người cảm thấy cao hứng!”

“Vừa tới đến tân hoàn cảnh, không thói quen là bình thường, thích ứng một đoạn thời gian thì tốt rồi. Nhiều cùng đồng học giao lưu, nhiều giao mấy cái bằng hữu, học tập thượng cũng không cần có quá lớn áp lực.”

“Ân ân! Mụ mụ, ta biết.” Nàng nhất định sẽ thực nỗ lực thực nỗ lực!

Năm xưa ẩn ẩn minh bạch Triệu lão sư nói “Không tầm thường lộ” là có ý tứ gì, nàng cũng chuẩn bị tốt phải vì cái kia có thể so sánh bạn cùng lứa tuổi sớm hơn chạm đến tương lai dùng hết toàn bộ lực lượng.

Di động lại là chấn động, liên tục chấn động, cư nhiên là Trình Ngô Phong điện báo.

Nàng mới vừa chuyển được, liền nghe được quen thuộc trong trẻo thanh âm: “Ngày đầu tiên đi học, cảm giác thế nào?”

Nếu cùng mù mù gửi tin tức khi đó tâm tình là 98 phân, như vậy hiện tại chính là 150 phân, năm xưa khoe miệng không chế không được về phía thượng cong lên, khoe mắt đuôi lông mày đều treo ý cười: “Cảm giác..... Cũng không tệ lắm.”

“Vậy là tốt rồi.” Trình Ngô Phong nói, lại thấp thấp cười cười, “Ta khả năng lại có chuyện muốn phiền toái người.”

Năm xưa đầu quả tim khẽ nhúc nhích, buông xuống lông mi cũng đi theo nhẹ nhàng hướng lên trên run lên.

Tác giả có lời muốn nói:

Dao nhọn ban, vừa thấy chính là muốn làm sự tình ban a.

Chương 13 thứ mười ba lữ gió lạnh

Năm xưa đầu quả tim khẽ nhúc nhích, buông xuống lông mi cũng đi theo hướng lên trên nhẹ nhàng run lên, nàng nói ra chính mình suy đoán: “Nên sẽ không người vị kia trường bối hài tử lại bị cái gì nan đề khó ở đi?”

Bằng không, hẳn còn có chuyện gì yêu cầu phiền toái đến nàng đâu?

“Thật thông minh.” Trình Ngô Phong thanh âm càng thấp, giống cùng nàng thì thầm dường như, năm xưa nhẹn không được sờ sờ lỗ tai, tâm thần loạn phiêu, không biết như thế nào bay tới tối hôm qua ngồi hẳn trong xe khi, kia bỗng nhiên để sát vào mát lạnh nam tính hơi thở.....

Kế tiếp bên kia lại nói gì đó, nàng chỉ tới kịp bắt giữ đến mấy chữ mắt, trì độn mà “Àn a” một tiếng, “Không có quan hệ, không phiền toái.”

Dù sao nàng cũng đối phá được khó khăn rất lớn đề mục có hứng thú thật lớn.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngữ Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 15

Không nghĩ tới cái này luận bàn toán học tâm nguyện ở ngày hôm sau buổi sáng liền thực hiện, toán học lão sư cho bọn hắn các mang đến một bộ Olympic Toán bài thi làm lễ gặp mặt, lễ khinh tình ý trọng, một bộ bài thi làm xuống dưới vừa vặn là giữa trưa tan học thời gian, tất cả mọi người đều hai mắt mờ, bụng đói kêu vang.

Chuông tan học mới vừa vang, toán học lão sư thu xong bài thi, xoay người vừa thấy, bốn cái học sinh đều chạy trốn không ảnh, hắn cười lắc đầu.

Năm xưa cầm hoàn toàn mới vườn trường tạp lao tới nhà ăn, thuận lợi đánh tới đồ ăn, nàng đưa mắt hướng đen nghìn nghịt trong đám người nhìn lại, không tìm được ký túc xá những người khác, nhưng thật ra ở kế cửa sổ trong một góc thấy được muện vân phàm.

Nàng bưng đồ ăn đi qua đi, “Hải, vân phàm.”

Muện vân phàm nghe quán tên đầy đủ, trước tiên không có phản ứng lại đây cái này “Vân phàm” là kêu chính mình, lại xem một cái kia tươi cười đầy mặt nữ sinh, trong đầu tìm tòi tương quan đoạn ngắn, nga, kêu năm xưa.

“Ta có thể ở chỗ này ngồi sao?”

Muộn vùn phàm gật gật đầu, vẫn là kia phó thanh thanh đậm đậm thần sắc.

Hai người đồ ăn mặt đối mặt bày, một bên phong phú một bên thanh đậm, phảng phất cùng các nàng tính tình đối chỗ lại đây.

Muộn vùn phàm ăn cơm khi thực an tĩnh, nhất cử nhất động tư thái đều thực tuyệt đẹp, liền buông cái muỗng đều là nghe không thấy tiếng vang, năm xưa cũng ngưng ngưng cùng nàng nói quá nói nhiều, cúi đầu uống một ngụm cà chua trứng gà canh, bỗng nhiên bên tai nghe được một trận thanh âm, năm xưa theo bản năng mà triều đối diện trên tường TV nhìn lại.

“Hàng không dân dụng cục tin tức phát ngôn nhân ở bốn thứ ba buổi sáng triệu khai cuộc họp báo, công bố chiêu hàng ‘616 sự kiện’ điều tra báo cáo. Điều tra tiểu tổ đối tượng quan nhân viên tiến hành rồi điều tra hỏi ý, thông qua điều lấy trò chuyện ghi âm, radar ghi hình, phá dịch phi hành số liệu ký lục khí chờ một loạt điều tra công tác, phán định đây là cùng nhau từ ác liệt thời tiết nguyên nhân tạo thành sự cố triệu chứng, sự kiện trung, đã xảy ra nghiêm trọng ảnh hưởng các loại máy bay vận hành một cái hoặc nhiều hệ thống xuất hiện nhiều trọng trục trục, tạo thành bên trái động cơ không trung dừng xe, các loại máy bay ngộ kịch liệt xóc nảy đến nỗi phi hành tư thái thay đổi, không thể duy trì an toàn độ cao.....”

“Lần này sự kiện trung, Trình Ngô Phong cơ trưởng thể hiện rồi độ cao trách nhiệm tâm, thành thạo phi hành kỹ thuật cùng cơ trí quyết đoán sức phán đoán, ở hấn dẫn dắt hạ, toàn thể hành khách cùng đội bay thành viên đều bình an không có việc gì rơi xuống đất, hấn cứu lại 271 người sinh mệnh, tránh cho cùng nhau thảm thiết tai nạn trên không, kiến nghị ban cho ngợi khen.”

Tiếp theo, màn ảnh chuyển tới Trình Ngô Phong trên người, năm xưa liền canh đều đã quên uống, tay cầm cái muỗng ngừng ở giữa không trung,

hai con mắt vẫn không nhúc nhích mà gắt gao dính ở TV trên màn hình.

Trình Ngô Phong ăn mặc một thân màu đen chính trang, bên trong là tuyết trắng áo sơmi, còn riêng đánh cà vạt, thanh tuấn khí chất nhìn không sót gì, chỉ là thoạt nhìn có chút nghiêm túc.

Hình ảnh còn không có biến, phát ngôn nhân thanh âm còn ở tiếp tục nói: “An toàn hàng không dân dụng vĩnh hằng chủ đề, cũng là hàng không dân dụng hết thảy công tác trọng trung chi trọng.....”

Năm xưa lại cảm thấy phát ngôn nhân thanh âm đã đi xa, liền chung quanh ồn ào thanh âm phảng phất cũng đã biến mất, nàng tim đập đến loạn cực kỳ, không biết nên như thế nào biểu đạt lúc này phức tạp tâm tình.

Muốn như thế nào miêu tả kia tràng mạo hiểm khủng bố sinh tử gần bó? Muốn như thế nào biểu đạt chính mình kích động chi tình? Muốn như thế nào làm nam nhân kia biết, nàng là thật sự thật sự đặc biệt sùng bái cùng cảm kích hẳn?!

Vừa lúc đối diện có cái nói hết đối tượng, năm xưa tràn ra đại đại miệng cười, nháy mắt biến thành tiêu mê muội: “Người biết không? Vừa mới tin tức thượng nói Trình Ngô Phong cơ trưởng, hẳn thật sự đặc biệt đặc biệt lợi hại!”

Hơn nữa..... Ta còn nhận thức hẳn.

Chương 14 đệ thập tứ lữ gió lạnh

Năm xưa nháy mắt biến thành mê muội: “Vị kia Trình Ngô Phong cơ trưởng, hẳn thật sự đặc biệt đặc biệt lợi hại.”

Muộn vân phạm lúc trước cũng đại khái nghe được tin tức nội dung, thấy năm xưa kích động đến khuôn mặt đỏ bừng, vui vẻ đến đôi mắt đều

cong lên tới, nàng không khỏi quay đầu lại xem một cái, biểu tình vẫn là không có gì biến hóa lớn, “Là rất lợi hại.”

Kỳ thật muộn vân phàm quay đầu lại nhìn lên, hình ảnh đã sớm chuyển tới người chủ trì, nàng căn bản không thấy được Trình Ngộ Phong, bất quá cho tới nay đều có hiểu biết thời sự tin tức thói quen, tự nhiên cũng chú ý quá “616” sự kiện trung vị kia nhân ở nguy cấp thời khắc ngăn cơn sóng dữ mà bị chịu khen ngợi cơ trường.

“Đúng không đúng không!” Muộn vân phàm nói làm năm xưa cảm thấy lẫn nhau gian khoảng cách lập tức kéo gần lại không ít, nàng hơi hơi thò lại gần, giống hòa hảo khuê mật chia sẻ bí mật giống nhau, nhẹ giọng cùng muộn vân phàm nói, “Hơn nữa, ta còn nhận thức hẳn.”

Vốn dĩ những lời này năm xưa là tính toán đặt ở trong lòng âm thầm vui mừng, nhưng muộn vân phàm nhận đồng, vẫn là làm nàng nhin không được nói ra, rốt cuộc cùng lợi hại như vậy người nhận thức, là một kiện phi thường đáng giá kiêu ngạo sự tình đâu!

Muộn vân phàm phản ứng không mẫn không nhạt, nhưng vẫn là có chút ngoài ý muốn, hành khách giống nhau không có gì cơ hội nhìn thấy cơ trường, nàng ngồi mấy lần khoang hạng nhất, cũng liền ngẫu nhiên một hai lần gặp được qua đi phi công phòng nghỉ nghỉ ngơi cơ trường hoặc ghế phụ.

“Vậy người rất may mắn.”

“Đúng vậy,” năm xưa đối này phá lệ tán đồng, cười tùm tùm, “Cơ trường nói, chúng ta lần đó sống sót sau tai nạn, cơ hồ đem trung năm trăm vạn vạn khí đều dùng hết.”

Muộn vân phàm kinh ngạc: “Lúc ấy người cũng ở chiều hàng 1013 chuyển bay thượng?”

Năm xưa lập tức gạt đầu.

Muộn vân phàm không có lại thâm hỏi đi xuống, mà là thay đổi cái chính mình càng chú ý đề tài, “Vậy người về sau sẽ sợ hãi ngồi máy bay sao?”

Năm xưa do dự vài giây, thành thật mà nói: “Nếu có người bồi ta nói, liền sẽ không sợ hãi.”

Còn có một cái khác khả năng tính.

Nếu cơ trưởng là Trình Ngô Phong, nàng cũng sẽ không sợ hãi.

Muộn vân phàm nghe được như suy tư gì, lẩm bầm câu: “Người so với ta dũng cảm nhiều.”

Không giống nàng, bởi vì khi còn nhỏ chìm quá một lần thủy, cho tới bây giờ nhìn đến bể bơi, sông nước hồ nước đều sẽ theo bản năng mà hai chân nhũn ra, liền phao tắm đều sẽ phao ra ác mộng tới.

Năm xưa thấy nàng không biết tưởng cái gì nghĩ đến vào thần, cũng không đi quấy rầy, chuyên tâm xem khởi TV tới.

Tin tức người chủ trì âm điệu vững vàng mà nói: “Bốn thứ năm buổi chiều, thành phố S chính phủ nhân dân cùng Trung Quốc hàng không dân dụng tổng cục đem vì chiêu hàng triệu khai khen ngợi đại hội, cũng vì đội bay nhân viên khánh công, thăng cấp cập trao thưởng.....”

Năm xưa ánh mắt bỗng nhiên trở nên thâm lại lượng, vui mừng cũng đi theo nhảy lên đuôi lông mày, quả thực so với chính mình cầm cả nước thi đua giải nhất còn muốn vui vẻ.

Này phân hảo tâm tình cùng với nàng một đường đi trở về ký túc xá, dưới ánh nắng chói chang bốc hơi lên ra tới hãn giãn ra toàn thân mỗi cái lỗ

chân lông, nàng mở cửa, bị nghênh diện khí lạnh một thổi, nhin không được run lập cập.

Trương nghệ nhưng giống chỉ chim sẻ nhỏ, chính một tay chống nạnh, chi chi thì thầm mà nói chuyện, nghe được cửa động tĩnh, nàng quay đầu nhìn lại: “Oa năm xưa người đã trở lại!”

Mặt khác hai người như là ước hảo giống nhau vỗ tay.

Trương nghệ nhưng vây quanh năm xưa dạo qua một vòng, bắt tay chường chụp đến bạch bạch vang.

Năm xưa không rõ nguyên do mà nhìn các nàng, còn kinh ngạc đi trông cửa ngoại có phải hay không còn đứng một người, trương nghệ buồn cười hì hì mà nói: “Ta hôm nay rất cuộc nghe được về khoa học tự nhiên lâu 303 bí mật.”

Nàng vươn một bàn tay, chường phong vì nhận hô hô hô khoa tay múa chân một trận: “Đao nhọn ban! Thị một trung lần đầu làm thử thi đua ban, chuyên môn làm ngành học thi đua, toàn ban chỉ có bốn người, phân biệt là lý trọng 7 ban thu hàng hàng, lý trọng 14 ban Âu Dương bên cùng lý trọng 15 ban trương Ngọc Hành.....”

Này ba người tên thường xuyên thay phiên bước lên toàn cấp khoa học tự nhiên thành tích xếp hạng đứng đầu bảng, đồng thời cũng là trường học công bố lan trung liên tiếp đạt được các giải thưởng lớn khoa học tự nhiên tam kiểm khách, nổi danh đến liền công trường khẩu bảo an đại thúc đều có thể đem bọn họ quang huy ký lục đọc lâu lâu, có ngoại lai khách thăm khi, còn sẽ thuộc như lòng bàn tay mà khen thưởng một hồi.

“Quan trọng nhất chính là,” trương nghệ nhưng tiếp tục nói, “Chúng ta năm xưa đồng học cũng là đao nhọn ban thành viên chi nhất, hơn nữa vẫn là duy nhất nữ sinh!”

Phi Phi nhin không được cười, vẫn là tú thanh tú khí: “Này đi vào trực tiếp chính là ban hoa.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 16

“Nga?”

“Ta lần trước vật lý khảo 96 phân, kết quả còn bị lão sư phê bình.”

Khẩu rớt 4 phân xác thật là chính nàng thô tâm đại ý hậu quả, năm xưa cũng không phải oán giận, chỉ là có chút buồn bực, loại sự tình này cùng ai nói đều không tốt lắm, nàng trong lòng lại dấu không được chuyện, nói ra người liền nhẹ nhàng nhiều.

Trình Ngộ Phong ngữ khí hài hước: “Tổng phân 150?” Hả cười cười, “Kia cái này thành tích xác thật đến phê bình.”

Năm xưa rũ xuống đầu, trong lòng trộm vui vẻ, “Ân ân, là đến phê.”

Ai, nguyên lai cơ trường cái kia niên đại vật lý bài thi tổng phân là 150 phân sao?

Hai mươi phút sau, màu đen Cayenne một đường thông thuận mà tới vàng lá khách sạn.

Năm xưa đi theo Trình Ngộ Phong phía sau đi vào ghế lô, gặp được Diệp Minh Viễn cùng hẳn phu nhân dung chiêu, thật lâu thật lâu về sau, nàng hồi tưởng khởi hôm nay, vẫn cảm khái không thôi ——

Nguyên lai trận này tương ngộ tầm đầy số mệnh hương vị.

Tác giả có lời muốn nói:

Ân số mệnh hương vị, khả năng chính là chuyện cũ năm xưa hương vị đi?

Chương 15 thứ 15 lũ gió lạnh

Năm xưa đối Diệp phu nhân ấn tượng đầu tiên là: Dịu dàng nhu nhợc, nói chuyện thực nhẹ rất chậm, sắc mặt lộ ra một cỗ bệnh trạng bạch, đáy mắt tựa hồ liếm một mặt vớt đi không được u sầu, chẳng sợ trên mặt mang theo cười, ấn đường luôn là không tự giác mà nhăn lại tới.

Không khó tưởng tượng, tuổi nhỏ nữ nhi mất tích đối nàng mà nói đã kích có bao nhiêu đại, cái loại này hủy đi cốt lộ thịt chi đau, đến nay vẫn như bóng với hình mà tra tấn nàng.

Diệp Minh Viễn đối thê tử chiếu cố thật sự chu đáo, ôn tồn lời nói nhỏ nhẹ, sẵn sóc che chở, là cái mùi phần mười hảo trượng phu.

Năm xưa không khỏi nhớ tới chính mình ba ba, hẳn qua đời kia sẽ nàng còn nhỏ, đối hẳn ấn tượng phần lớn đều đến từ chính mẹ mẹ, hẳn là một cái đỉnh thiên lập địa nam nhân, cũng là thực tốt trượng phu cùng ba ba.

Đáng tiếc hẳn đi được quá sớm, vì cứu một cái chưa từng gặp mặt nhảy sông phí hoài bản thân mình cô nương, bất hạnh đáp thương một cái mệnh, mẹ mẹ ở cô nương người trong nhà ngàn cảm vạn tạ rơi lệ đầy mặt, nàng vượt cả người lạnh băng trượng phu, bắt đầu sinh tử tùy hẳn cùng đi mãnh liệt ý niệm.

Cái này ý niệm bị nữ nhi tê tâm liệt phế tiếng khóc đánh tan, nàng hung hăng trừu chính mình một cái tát, đem chính mình đánh tỉnh, từ nay về sau, nữ nhi liền thành nàng tiếp tục sống sót toàn bộ ký thác.....

Lộ như ý đem toàn bộ ái đều cho năm xưa, năm xưa yêu nhất cũng là mù mù, cho nên nàng phá lệ đau lòng Diệp phu nhân tao ngộ.

Dung chiêu nhìn năm xưa, trong lòng cũng là suy nghĩ muôn vàn, càng nhiều mà là cảm khái vận mệnh an bài thật là kỳ diệu, nàng phía trước trong lúc vô ý từ trượng phu chỗ đó nghe nói tiểu cô nương sự, đau lòng đến rơi thẳng nước mắt, hiện tại gặp được người, như vậy ngoan ngoãn rộng rãi, tâm càng là mềm đến rồi tinh rồi mù.

Nàng đem trước đó chuẩn bị tốt tiểu lễ vật đưa qua đi.

Năm xưa đầu tiên là sững sốt một chút, theo bản năng quay đầu nhìn về phía Trình Ngộ Phong.

Trình Ngộ Phong khẽ gật đầu, ý tứ là: Nhận lấy đi.

Năm xưa đôi tay tiếp nhận tới, hào phóng mà tràn ra tươi cười: “Cảm ơn..... Ngài.”

“Không cần cảm tạ.”

Diệp Minh Viễn khó được thấy thế tử lộ ra như vậy thái tươi cười, tâm tình cũng đi theo hảo lên, mấy năm nay vì tránh cho xúc cảnh sinh tình, hai người bên người hiếm khi xuất hiện mười bảy tám tuổi tiểu cô nương, liền thân thích gia hài tử ngày lễ ngày tết đều rất ít lại đây trong nhà làm khách.

Lần này là dung chiêu chủ động nói muốn gặp một lần năm xưa, Diệp Minh Viễn trong lòng nhiều ít hiểu rõ, nhìn về phía năm xưa ánh mắt, lại gia tăng rồi vài phần trầm trọng.

Thật là vận mệnh trêu người a.

Dung chiêu so dĩ vãng cũng nói nhiều chút, hỏi năm xưa hảo chút sự, đơn giản chính là sinh hoạt cùng học tập thượng, chính nàng cũng cảm thấy kỳ quái, rõ ràng là lần đầu gặp mặt, lại cảm thấy rất là hợp ý.

Phục vụ sinh gõ cửa tiến vào đưa đồ ăn, trước hết thượng chính là món ăn nguội.

Dung chiêu ngừng câu chuyện, tiếp đón năm xưa ăn cái gì.

Năm xưa cầm lấy chiếc đũa, trong tầm tay bỗng nhiên nhiều một chén nước, nàng nghi hoặc mà xem qua đi, đối thượng một đôi đen nhánh đôi mắt.

Trình Ngô Phong ngón tay thon dài ở ly nước bên gõ hai hạ, dùng chỉ có nàng có thể nghe thấy thanh âm nói: “Uống trước điểm nước ấm, ấm áp dạ dày.”

Suy xét đến mặt sau còn có canh, hấn ngã vào cái ly thủy cũng liền hai ba khẩu phân lượng, năm xưa một ngụm liền uống xong rồi, gắp một khối thanh dưa đặt ở trong miệng, ngô, lạnh, còn có chút cay.

Trách không được hấn trước làm nàng uống nước ấm, liền như vậy tinh tế việc nhỏ đều suy xét tới rồi.

Năm xưa nhin không được tưởng, lớn lên như vậy đẹp còn ôn nhu sẵn sóc nam nhân, làm hấn bạn gái nhất định thực hạnh phúc đi?

Không biết hấn có hay không bạn gái đâu?

Nhất định có.

Làm chiêu hàng tuổi trẻ nhất đầy hứa hẹn cơ trưởng, khẳng định đã sớm bị mạo mĩ khả nhân tiếp viên hàng không nhóm gần quan được ban lộc, liền tính không phải tiếp viên hàng không, cũng sẽ là nữ nhân khác.

Năm xưa nói không rõ lúc này chính mình là cái gì tâm tình, chỉ cảm thấy trong miệng thanh dưa có chút lên men, không biết có phải hay không cần ớt cay tử, lại cay đến không được, may mắn uống trước thủy, bằng không trong bụng trống trơn, khẳng định một chút chịu không nổi như vậy kích thích.

“Cơ trưởng,” nàng thò lại gần, nhỏ giọng mà cùng Trình Ngô Phong nói: “Cảm ơn người.”

Trình Ngô Phong bên miệng ngậm ý cười, lại đem phục vụ sinh tân dưa lên tới khổ qua xương sườn canh cho nàng thịnh một chén, “Uống nhiều điểm, thanh nhiệt hạ hỏa.”

Năm xưa hơi quẫn mà sờ sờ trên trán toát ra tới hai viên đậu, bởi vì bà ngoại cao huyết áp, nàng trước kia ở nhà ăn thật sự thanh đạm, nấu ăn liền muối đều phóng rất ít, đi vào thị một trung sau, nhà ăn đồ ăn đều là thiên về thiên táo, nàng mới ăn hai đốn, liền thượng hoả.

Khổ qua mặc kệ như thế nào nấu nướng, chung quy vẫn là khổ, năm xưa tuy rằng không kén ăn, nhưng cũng không thể nào chịu được cái loại này cay đắng, nàng uống xong một chén canh, khuôn mặt nhỏ cũng nhăn thành khổ qua.

Trình Ngô Phong đem tiểu cô nương bộ dáng xem ở trong mắt, nào đó hứng thú bỗng nhiên lại nổi lên, hắn một lần nữa cầm lấy cái thìa, hướng nàng không trong chén múc hơn phân nửa chén canh.

Năm xưa: “.....”

Hảo đi, nàng suy sụp hạ hai vai, hai viên đậu phải dùng hai chén khổ qua canh đi đối phó.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 17

Toán học lão sư đem lần trước thí nghiệm tóc quăn đi xuống.

Thu hàng hàng bắt được chính mình mẫn phân bài thi, cảm khái câu: “Nhân sinh a thật là quá cô độc.” Hăn ngó trái ngó phải, “Các người nhiều ít phân?”

Cư nhiên tất cả đều là mẫn phân.

Trương Ngọc Hành lắc đầu, trên mặt hiện ra một loại chưa cùng năm xưa phân ra trắng bại buồn bã: “Xem ra chỉ có thể chờ tiếp theo.”

Ai làm bài thi trở ra quá đơn giản, ai làm toán học mẫn phân chỉ có 150 phân đâu?

Trên đài toán học lão sư nói: “Lần này thành tích không thể thuyết minh cái gì, đại gia vẫn là muốn không ngừng cố gắng.”

Nếu đều là mẫn phân, bài thi cũng liền không có bình giảng tất yếu, hăn lại dùng nhiều truyền thông ở trên màn hình hình chiếu ra lường đạo đại đề, sau đó khiến cho bọn họ tự học.

Năm xưa đem lòng bàn tay ép xuống bản nháp giấy lấy ra tới, tầm mắt bỗng chốc thẳng, đệ nhất trang thượng cư nhiên rậm rạp viết Trình Ngô Phong tên, khi nào viết? Giống như không có gì ấn tượng, nàng có chút

chột dạ mà nhìn quanh bốn phía, lại đem bản nháp trên giấy tự xem một lần.

Chữ viết thật là nàg!

Cái này bằng chứng như núi, lại không xong.

Những người khác đều cúi đầu múa bút thành văn, năm xưa cũng chạy nhanh thu nạp tâm thần, nghiêm túc làm khởi đề mục tới.

Mau tan học khi, toán học lão sư đã trở lại, kiểm tra rồi một lần đại gia đáp án, vừa lòng gật đầu, “Xem ra vẫn là đến tầng lớn khó khăn.”

Thu hàng hàng định liệu trước: “Cứ việc phóng ngựa lại đây.”

Toán học lão sư trở về hẳn một cái dũng khí đáng khen ánh mắt, chuông tan học liền vang lên.

Năm xưa chuẩn bị đi thượng WC, bị toán học lão sư gọi lại: “Các người chủ nhiệm lớp cho người đi hẳn văn phòng một chuyến.”

Tùng lão sư tìm nàg, sẽ có chuyện gì đâu?

Năm xưa mang theo nghi hoặc đi vào vật lý khoa tổ tổ trưởng văn phòng, còn không có gõ cửa, từng bình phàm đã thấy được nàg: “Năm xưa, vào đi.”

Hắn đi thẳng vào vấn đề mà nói: “Đào nguyên trung học Triệu chủ nhiệm cho ta gọi điện thoại nói, người đạt được hóa học thi đua giải nhất, chủ sự phương yêu cầu bản nhân tiến đến lãnh thưởng, thời gian liền tại hạ thứ hai.....”

Sự tình là có như vậy một chút khó giải quyết.

Đoạt giải giấy chứng nhận thưởng viết chính là thành phố S đào viên trung học cao nhị (1) ban năm xưa, nhưng trước mắt năm xưa lại tới nữa thị một trung, học tịch đã đưa về thị một trúng, cái này giải thưởng hàm kim lượng lại rất đại, nghe nói trao giải cùng ngày sẽ có đài truyền hình phỏng vấn, còn sẽ đăng báo giấy.....

“Chúng ta cuối cùng thương lượng ra kết quả là, vẫn là từ thị một trung lão sư bồi người đi thành phố A lãnh thưởng,” từng lão sư biết năm xưa trong nhà tình huống, riêng cùng trường học đệ trình xin, “Đương nhiên, người qua lại phí dụng cũng sẽ từ bên này phụ trách chi trả.”

“Cảm ơn từng lão sư.” Năm xưa khẽ cắn trụ môi, một bộ muốn nói lại thôi bộ dáng.

Từng lão sư cười: “Còn có cái gì nghi vấn sao?”

“Từng lão sư, ta có thể chính mình lựa chọn hàng không công ty sao?”

“Cái này hẳn là không có gì vấn đề, chỉ cần có thể tại hạ thứ hai đúng giờ xuất hiện ở trao giải hội nghị hiện trường.” Từng lão sư lại hỏi, “Người tưởng tuyển cái nào hàng không công ty?”

Năm xưa không chút do dự buột miệng thốt ra: “Chiêu hàng.” Nàng trong ấn tượng, chiêu hàng chủ nhật buổi chiều vừa vặn có chuyến bay phi thành phố A.

Này đảo xảo, từng lão sư cũng là đem chiêu hàng coi như đi ra ngoài đầu tuyển, “Chiêu hàng danh tiếng cùng phục vụ đều cũng không tệ lắm.”

Năm xưa nghe được trong lòng vui rạo rức.

Này phân hảo tâm tình vẫn luôn liên tục đến buổi chiều tan học, năm xưa đuổi đuổi người, nhìn ngoài cửa sổ đã là hoàng hôn quang cảnh, phía

trước một đồng khu dạy học phòng học đều không, chỉ có điền kinh trong sân một mảnh náo nhiệt.

Nàng lấy ra di động, mở ra trang web tìm tòi ra chiêu đi xa không công ty official website, đăng ký đăng nhập sau, điền hảo tương quan tin tức, cẩn thận xác nhận một lần, sau đó đệ trình đơn đặt hàng.

Năm xưa đệ nhị tết nhất giờ dạy học liền cùng đồng hành lão sư liên hệ qua, cũng được đến nàng đồng ý, có thể trước chính mình đính phiếu, sau đó lại đem chuyển bay hào chia nàng.

Đi nhờ chiêu hàng chuyển bay, sẽ làm nàng tại tâm lí thượng càng có cảm giác an toàn.

Hệ thống nhắc nhở đã thành công đính phiếu, gạo sống nấu thành cơm.

Nhưng mà.....

Năm xưa cảm thấy giống như có chỗ nào không thích hợp, nhắm mắt lại hồi ức đính phiếu quá trình, có phải hay không khuyết thiếu cái nào phân đoạn?

Nàng mở choàng mắt, không có trả tiền! Trực tiếp liền từ đệ trình đơn đặt hàng nhảy đến đính phiếu thành công, lại còn có thu được đính phiếu thành công tin tức, nàng vội vàng đi tra thẻ ngân hàng gạch trống, bên trong tiền cũng là một phân không ít.

Kia này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Không có tiêu tiền liền trực tiếp thành công đính phiếu?

Năm xưa từ thông tin lục tìm được Trình Ngô Phong, vội vàng mà bắt điện thoại qua đi.

Trình Ngô Phong tiếp được thực mau: “Năm xưa?”

“Cơ trưởng,” năm xưa tâm loạn như ma, liền hô hấp đều trở nên dồn dập lên, “Các người công ty trên mạng đính phiếu hệ thống xuất hiện trực trặc.”

Trình Ngô Phong phản ứng thực bình tĩnh: “Àn?”

Nàng đem vừa mới phát sinh sự một tia không lậu mà nói cho hẳn.

“Như vậy?” Trình Ngô Phong nói, “Ta đi tìm hiểu một chút tình huống như thế nào.”

Năm xưa nghe được hẳn bên kia truyền đến rất nhỏ bàn phím đánh thanh, chỉ chốc lát sau hẳn trầm thấp thanh âm lại xuất hiện: “Là như vậy một chuyện, chiêu hàng từ ‘616’ sự kiện trung chấn kinh hành khách tùy cơ tuyển một bộ phận, nhưng ở một năm nội miễn phí đi nhờ chiêu hàng kỳ hạ tùy ý chuyển bay, chỉ cần hệ thống kiểm tra đo lường đến tương ứng thân phận chứng hào, liền sẽ tự động miễn đơn.”

Năm xưa nghe minh bạch: “Cho nên ta là bị lựa chọn hành khách chi nhất?”

Trình Ngô Phong chỉ cười không nói, căn cứ hẳn biết đến tin tức, nàng không phải chi nhất, mà là duy nhất hưởng thụ đến loại này đãi ngộ hành khách, đương nhiên, điểm này không cần thiết làm nàng biết.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 18

Nhiếp Trân thấy nàng không có gì khác thường, liền mỉm cười tránh ra, vừa vặn phi cơ mau vào nhập bình hàng kỳ, khoang thuyền phục vụ sắp bắt đầu, nàng cũng đến đi làm chuẩn bị.

Khoang điều khiển nội.

Phi cơ tới tuần tra độ cao sau, Trình Ngô Phong chuyển được tự động điều khiển hệ thống, thu hồi khâm cánh, phi cơ bắt đầu tiến vào tự động phi hành hình thức, hẳn lại kiểm tra rồi dáng vẻ các hạng số liệu, cùng lâm hoà bình giao đãi nói mấy câu sau, liền mở ra khoang điều khiển môn đi ra ngoài.

Phi cơ thực vững vàng, nhưng xuyên thấu qua cửa sổ mạn tàu nhìn đến phiêu ở dưới mây trắng, mỗi một đóa đều nhắc nhở năm xưa giờ phút này con dòng chính với tam vạn nhiều thước Anh trời cao, nàng cũng phức tạp vật lý công thức lấy phân tán lực chú ý, chính bởi đến lượng tử chạy bằng điện cơ học cơ bản phương trình, cảm giác được bên người có người ngồi xuống, nàng nghi hoặc mà nghiêng đầu ——

“Cơ trưởng!” Ý thức được chính mình âm lượng quá lớn, năm xưa lập tức hạ giọng, giống nối tiếp đầu ám hiệu đường như, “Người như thế nào ra tới?”

Nhiếp Trân tầm mắt cũng bị bên này động tĩnh hấp dẫn lại đây, nhìn đến tiểu cô nương bên cạnh kia nói quen thuộc đĩnh bạt bóng dáng, nàng

sửng sốt một chút, phía sau có thừa vụ lại đây, nhìn không được tò mò hỏi nàng: “Cái kia tiểu cô nương là trình tổng người nào a?”

Nhiếp trâm cũng không rõ ràng lắm, chỉ là lần đầu tiên thấy Trình Ngô Phong cùng công tác bên ngoài nữ tính, hơn nữa là một cái thoạt nhìn chỉ có mười bảy tám tuổi nữ sinh ngồi ở cùng nhau, còn liêu đến rất vui vẻ bộ dáng, quái mới mẻ.

“Có thể là thân thích gia tiểu hài tử đi.”

Năm xưa bưng tỉnh bất giác chính mình cùng Trình Ngô Phong trở thành người khác trong mắt phong cảnh, nàng thanh triệt đáy mắt ánh Trình Ngô Phong hình dáng rõ ràng khuôn mặt tuần tú, nghe được hẳn hỏi: “Cảm giác thế nào?”

“Cất cánh khi có chút khẩn trương, bất quá hiện tại sẽ không.”

Thậm chí còn bởi vì hẳn riêng ra tới xem nàng, trong lòng bắt đầu sinh ra một loại nói không rõ ngọt ý.

“Vậy là tốt rồi.” Trình Ngô Phong ánh mắt lướt qua nàng, nhìn về phía ngoài cửa sổ, khoe môi hơi hơi giơ lên tới, “Năm xưa, nếu vận khí cũng đủ tốt lời nói, đợi lát nữa khả năng sẽ nhìn đến cầu vồng.”

Hẳn không thể ở bên ngoài lâu dài, lưu lại những lời này liền đứng dậy hồi khoang điều khiển đi.

Năm xưa đôi mắt không chớp mắt, chặt chẽ lưu ý ngoài cửa sổ.

Đại khái vài phút sau, trong tầm nhìn xuất hiện một bó đủ mọi màu sắc quang, ở mông lung màu trắng sương mù trung như ẩn như hiện, màu quang bắt đầu khi còn thực đậm, chậm rãi trở nên rõ ràng, nàng cơ hồ đem mặt dán ở cửa sổ thượng.

Thanh sơn mây trắng vì màu lót, cầu vồng thân khoác sa mỏng phiêu nhiên này thượng, cảnh này chỉ vì bầu trời có, năm xưa ở trời cao, chỉ cần cúi đầu, liền có thể đem này lệnh người kinh diễm cảnh đẹp thu vào trong mắt.

Xem ra, nàng vận khí thật sự thực hảo đâu!

Buổi chiều bốn điểm ba mươi bảy phân, phi cơ đáp xuống ở thành phố A sân bay, năm xưa tâm cũng đi theo hoàn toàn rơi xuống đất, nàng lén lút cấp chính mình so cái thẳng lợi thủ thế, đồng thời ở trong lòng cảm tạ Trình Ngộ Phong.

Cảm ơn hẳn là lần này chuyến bay cơ trưởng, cảm ơn hẳn “Cầu vồng”, cầu nguyện hẳn mỗi lần rút xuống đều có thể bình an thuận lợi.

Khoang hạng nhất hành khách ưu tiên hạ cơ, năm xưa chỉ có một tùy thân bọc nhỏ, tư thái nhẹ nhàng, nàng đi ra sân bay, mới vừa mở ra di động liền nhận được từng lão sư điện thoại.

Từng lão sư nghe được nàng bình an tới tin tức, cuối cùng yên lòng.

Trò chuyện liên tục vài phút liền cắt đứt.

Năm xưa lại bắt thông mục mục điện thoại, vẫn luôn vang đến vội âm bên kia cũng không ai tiếp, khả năng còn ở đi làm không nghe thấy đi? Nàng ấn cắt đứt, đem điện thoại thả lại trong bao, đang muốn kéo lên khóa kéo, nghe được liên tiếp chấn động.

Là mục mục điện thoại!

Nhưng mà không phải, trên màn hình biểu hiện điện báo người: Cơ trưởng.

Năm xưa chuyển được.

Trình Ngô Phong hỏi: “Ở đâu?”

“Còn ở sân bay.”

“Kế tiếp chuẩn bị như thế nào an bài?”

Ánh mặt trời liền ở năm xưa sau lưng, đem nàng lộ ở bên ngoài da thịt chiếu đến phá lệ trắng nõn, nàng rũ xuống tầm mắt đi xem mặt đất, “Ta đợi lát nữa muốn đi tìm ta mù mù, đêm nay liền ở nàng bên kia trụ hạ,” nàng thanh âm dừng một chút, “Bất quá, ta mới vừa gọi điện thoại cho nàng, không có người tiếp.....”

Nếu lại liên hệ không thượng, năm xưa tính toán chính mình trực tiếp qua đi mù mù công tác xưởng dệt tìm nàng, dù sao biết địa chỉ.

Bên kia Trình Ngô Phong trầm mặc vài giây: “Người trước tiên ở phụ cận tìm một chỗ nghỉ ngơi một chút, ta vội xong trên tay sự liền qua đi tìm người.”

“Không cần.....” Năm xưa uyển chuyển cự tuyệt. Cơ trưởng công tác vất vả như vậy, còn muốn phiền toái hãn, nàng trong lòng thật sự thực bản khoăn.

“Nghe lời.”

Đơn giản hai chữ bị nam nhân thấp lạnh tiếng nói đưa vào trong tai, cứ nhiên có như vậy đại ma lực, kinh phiêu phiêu hóa khai năm xưa kế tiếp sở hữu chối từ nói, nàng ngoan ngoan mà ứng hạ, ngoan ngoan mà đi tìm một nhà quán cà phê ngồi xuống chờ hãn.

Qua nửa giờ tả hữu, Trình Ngô Phong mới xuất hiện, hãn đẩy mở cửa liền thấy được ngồi ở bên cửa sổ năm xưa, nàng chính cúi đầu, không biết đang xem cái gì, giáo hảo khuôn mặt ở trở nên nhu hòa dương quang làm nổi bật hạ, phá lệ tinh xảo sinh động.

Trình Ngô Phong chậm rãi bước đi qua đi, kéo ra ghế dựa ở nàg đối diện ngồi xuống.

Năm xưa lúc này mới ngẩng đầu, cười ngâm ngâm mắt đen đối thượng hẳn tầm mắt, “Cơ trưởng.”

Trình Ngô Phong không có sai quá nàg đấ mắt chợt lóe mà qua mất mát: “Làm sao vậy?”

“Ta mù mù nói nàg đi nơi khác, hiện tại không ở thành phố A.”

Trình Ngô Phong trầm ngâm sau một lúc lâu, làm ra quyết định: “Chúng ta đây đi trước ăn một bữa cơm, sau đó ta lại đưa người đi khách sạn.”

Năm xưa muốn nói cái gì, lại nhớ lại hẳn phía trước nói “Tình nghĩa vào sinh ra tử”, đem bồi hồi ở bên môi “Như vậy quá phiền toái người” một chữ một chữ mà nuốt trở lại đi.

Nhân sinh còn có như vậy như vậy trường, về sau sẽ có cơ hội còn trở về.

Hai người ăn cơm xong sau, Trình Ngô Phong giúp năm xưa vào ngày mai trao giải sẽ cử hành trường cao đẳng trung học phụ cận tìm gia phong bình cũng không tệ lắm khách sạn, bồi nàg đi vào xử lý vào ở.

Trước đài tiểu thư tươi cười khéo léo: “Tiên sinh, xin hỏi có cái gì có thể giúp được người?”

“Muốn một gian phòng đơn.”

“Tốt, phiền toái cung cấp một chút giấy chứng nhận.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 19

Một chén rượu xuống bụng, Trình Lập Học trên mặt lập tức hiện lên đờ ửng, hần tửu lượng đảo cũng không tệ lắm, chính là dễ dàng lên mặt, năm gần đây thân thể không như vậy ngạnh lãng, hơn nữa Trình Ngô Phong lại quản được nghiêm, cũng liền ngẫu nhiên mới uống thượng hai khẩu.

To như vậy trong phòng, chỉ có gia tôn hai hai mặt tương đối, nơi chốn đều lộ ra quạnh quẽ, Trình Ngô Phong lại nghĩ tới kia ở phòng bếp bận rộn cô tịch thân ảnh, thần sắc như suy tư gì.

“Gia gia, nếu không sẽ giúp ngài tìm cái bảo mẫu đi.”

Không những có thể hỗ trợ làm làm việc nhà, còn có thể bồi lão gia tử trò chuyện.

“Không được.” Trình Lập Học xua xua tay, trong miệng đều là rượu cay đắng, “Ta thật sự già rồi, này trái tim a, rốt cuộc chịu không nổi lăn lộn.”

Hắn nhớ tới cái gì, lại hỏi: “Ngày mai tiểu nha đầu trao giải hội nghị khi nào bắt đầu?”

“9 giờ.”

Trình Lập Học đem ly rượu buông, nhìn về phía ngoài cửa sổ, bóng đêm mênh mang, gió thổi qua, bóng cây lắc lư, hần phảng phất thấy được

rất xa địa phương, lẩm bẩm tự nói: “Ta hẳn là muốn thay nàng đi gặp a.....”

Trình Ngô Phong ánh mắt thâm trầm, không nói gì thêm, trong nhà chỉ có tin tức người chủ trì thanh âm ở trong nhà quanh quẩn ——

“Ở mộ chiêu thiếu niên nhi đồng từ thiện cứu tế quỹ hội mạnh mẽ dưới sự trợ giúp, bị lừa bán 24 năm từng từng (dùng tên giả) rốt cuộc về tới thân sinh cha mẹ ôm ấp, người một nhà ôm nhau hỉ cực mà khóc hình ảnh lệnh người động dung..... Mộ chiêu thiếu niên nhi đồng từ thiện cứu tế quỹ hội từ chiêu xa tập đoàn tổng tài Diệp Minh Viễn thành lập, thành lập với 2000 năm, nên quỹ hội nhiều năm qua tận sức với bị lừa bán nhi đồng tìm kiếm, tin tức so đối cùng cứu trợ sau các hạng giải quyết tốt hậu quả công tác, bao gồm sinh tồn giúp đỡ (cô nhi viện), giáo dục giúp đỡ cùng tâm lý giúp đỡ.”

“Tự quỹ hội thành lập tới nay, tổng cộng thành công tìm về lạc đường, bị quái nhi đồng 203 cái, trợ giúp mấy trăm cái gia đình viên đoàn viên chi mệnh.....”

Trình Lập Học nặng nề mà thở dài: “Minh xa bên kia không biết tình huống thế nào.”

Theo Trình Ngô Phong biết, tình huống cũng không như thế nào trong sáng. Tuy rằng Diệp Minh Viễn bồi thê tử trở về thành phố A, nhưng thành phố S bên kia tìm kiếm nữ nhi kế hoạch cũng không có ngưng hẳn, hẳn toàn bộ hành trình đều ở theo vào, đáng tiếc chính là, cho tới nay mới thôi tuy rằng thu thập mấy trăm phân DNA tin tức, nhưng không có một phần là có thể so sánh đối được.

Thậm chí có chút gia trưởng, đem chính mình thân sinh nữ nhi cũng mang đi hiện trường, còn ngôn chi chuẩn xác mà nói đây là chính mình

năm đó từ ven đường nhật được hài tử, sợ tới mức tiểu cô nương đương trường không biết làm sao mà khóc.....

Thế gian trăm thái, thật là việc lạ gì cũng có.

Trình Lập Học lắc đầu thở dài: “Như vậy biển rộng tìm kim, khi nào có thể là đầu đầu?”

Trình Ngô Phong cho hẩn múc hai muống canh trứng, mới vừa buông cái muống, trên bàn di động chấn một chút, là năm xưa phát tới tin tức.

“Cơ trưởng, người về đến nhà sao?”

Năm xưa đã rửa mặt hảo thay đổi một thân váy ngủ nằm ở trên giường, tóc mới vừa tẩy quá, dùng máy sấy thổi nửa làm, từng từng mềm mại mà khoác trên vai thượng, nàng thật sâu hút một hơi, cẩn thận đi phân biệt quanh quần ở bốn phía mùi hương thoang thoang là đến từ sữa tắm vẫn là dầu gội, chờ nàng nghe ra là phát hương, Trình Ngô Phong hồi phục cũng đến di động của nàng.

cyf: “Ân, ở bồi gia gia ăn cơm.”

“Trình gia gia có phải hay không vẫn luôn đang đợi người ăn cơm a?”

Thật đúng là cái gì đều lừa không được cái này tinh xảo đặc sắc tiểu cô nương, Trình Ngô Phong xem một cái mặt mang dò hỏi chi sắc gia gia, nhẹ nhàng gật đầu, hồi phục: “Không có việc gì, trong nhà bình thường đều lúc này ăn cơm.”

Ăn đến còn rất vẫn.

Năm xưa mới vừa gõ ra mấy chữ, bên kia lại tới nữa tin tức.

cyf: “Môn khóa trái sao?”

“Khóa trái.” Nàng lên giường trước còn riêng đi kiểm tra quá một lần.

cyf: “Nhớ rõ đem bức màn cũng kéo lên.”

Như thế đã quên.

Năm xưa nhảy xuống giường, chân trần dẫm lên thảm đi đến cửa sổ sát đất biên, dưới lầu là một cái đường cái, ngựa xe như nước, náo nhiệt phi phàm, đưa mắt trông về phía xa, là một mảnh vọng không đến cuối vịnh, mấy tao tàu thủy đèn chọt lóe chọt lóe mà ở trên mặt nước di động, cực kỳ giống luân thích đến thăm trong nhà tiêu viện đom đóm.

Thành phố A bầu trời đêm hắc ám, giống sông nước nhất đặc sệt mặc, nhìn không tới ngôi sao, liền ánh trăng đều là nhàn nhạt.

Xa lạ thành thị, cô đơn chiếc bóng.

Năm xưa trước nay chưa từng có mà tưởng niệm mù mù, đáy mắt nhanh chóng nổi lên lệ quang, nàng sau này ngựa đầu chính là nhịn trở về.

Không cần như vậy không có tiền đồ, năm xưa.

Chờ người trưởng thành, trở nên rất lợi hại rất lợi hại về sau, liền có thể vẫn luôn cùng mù mù, bà ngoại ở bên nhau.

Năm xưa kéo hảo bức màn trở lại trên giường, nhìn đến Trình Ngô Phong tân tin tức lại nín khóc mỉm cười, hẳn chụp một trương canh trứng ảnh chụp, nói gia gia đã quên phóng muối, chính mình không muốn ăn, còn dùng trường bồi thân phận tạo áp lực, buộc hẳn giải quyết tốt hậu quả.

Trình gia gia thật là hảo đáng yêu, có điểm giống tính trẻ con chưa hẳn lão ngoan đồng.

Năm xưa xì vui vẻ, hỗ trợ tương đối sách: “Nếu không thêm chút nước tương?”

cyf: “Ta đã ăn xong rồi.”

Xem ra nàng kiến nghị chậm một bước.

cyf: “Sớm một chút nghỉ ngơi, ngày mai không cần đến trễ.”

Năm xưa xác thật có chút mệt mỏi, mềm giường ấm bị, giống trương vô hình võng lung ở nàng, nàng mí mắt nhấp nhèm mà trở về câu: “Cơ trường ngủ ngon.”

Vẫn là chống chờ tới rồi Trình Ngô Phong hồi “Ngủ ngon” hai chữ, nàng lúc này mới mặc kệ chính mình chìm vào mộng đẹp.

Dựa vào làm hết phận sự đồng hồ sinh học, ngày hôm sau 6 giờ năm xưa liền tỉnh, mở mắt ra khi nhìn xa lạ hoàn cảnh người còn có chút mê mang, không biết chính mình giờ phút này thân ở nơi nào, ôm gối đầu nghĩ nghĩ, suy nghĩ mới dần dần khôi phục thanh minh.

Thời gian còn thực sung túc, nàng thu thập hảo tự mình, chậm rì rì mà ăn xong rồi khách sạn đưa bữa sáng, lúc này mới đập ánh mặt trời một đường hướng trường cao đẳng trung học đi đến.

Lộ trình không tính xa, năm xưa đi rồi mười lăm phút tả hữu liền đến, nàng dựa vào bảng hướng dẫn tìm được rồi báo cáo đại sảnh, đi trước ký đến, sau đó ở phía sau bài góc tìm vị trí ngồi xuống.

Thực mau, chung quanh cơ hồ đều ngồi đầy người, có đoạt giải học sinh, cũng có cùng đi lại đây lão sư, thậm chí là gia trưởng, bất quá càng có rất nhiều ăn mặc trường cao đẳng trung học giáo phục học sinh.

Người chủ trì bắt đầu thí mạt, trước nhất bài trao giải khách quý cùng lãnh đạo nhóm cũng vào chỗ, tả hữu hai sườn đứng mấy cái đài truyền hình nhân viên công tác bộ dáng người, nhiếp ảnh gia đem màn ảnh đối với trên đài.....

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 20

Có điểm hâm mộ hẳn bạn gái.

Không đúng, nàng còn không biết hẳn có hay không bạn gái đâu? Dù sao cũng là như vậy tư mật sự, cũng không hảo vô duyên vô cớ mở miệng đi hỏi.....

Năm xưa tức khắc tâm như nổi trống, vạn nhất không có đâu?

Lại không tiếng động hỏi lại chính mình, cho nên, nếu không có, người muốn thế nào đâu?

Nàng không dám nghĩ tiếp tượng đi xuống.

Trình Lập Học hỏi: “Năm xưa, người là buổi chiều liền hỏi thành phố S sao?”

“Đúng vậy, hai điểm bốn mươi phân phi cơ.”

“Kia còn có thời gian, không ngại bồi ta cái này lão nhân đi ăn bữa cơm đi?”

Đương nhiên không ngại.

Chỉ là..... Năm xưa còn có chút lý không rõ: “Trình gia gia, ngài như thế nào sẽ ở chỗ này a?”

“Nga, là như thế này,” Trình Lập Học cười tủm tỉm mà nói, “Ta vốn dĩ liền ở phụ cận, nghe ngô phong nói người vừa vặn ở trường cao đẳng trung học lãnh thưởng, dù sao mặt sau không có việc gì, liền thuận tiện lại đây nhìn xem.”

Hắn lại nói: “Trường cao đẳng trung học cũng là ngô phong trường học cũ.”

“Thật vậy chẳng?” Cái này ngoài ý muốn chi hi làm năm xưa kích động đến thiếu chút nữa tại chỗ nhảy dựng lên, kỳ thật giải thưởng phân lượng không thay đổi, nhưng nghĩ đến lãnh thưởng địa phương là cơ trường từng liền đọc quá trung học, có lẽ hẳn trước kia cũng ở chỗ này lãnh quá khen..... Nàng cảm thấy ý nghĩa lập tức trở nên bất đồng đầu!

Trình Ngô Phong gật gật đầu.

Năm xưa không chút nào che dấu chính mình vui vẻ, hai tròng mắt đen nhánh trong trẻo, linh động mà xoay chuyển, “Cơ trường, người trước kia học tập thành tích cũng là Himalayas sơn thủy bình sao?”

Trình Ngô Phong còn không quên trêu chọc nàng: “Khả năng so hi hi nhả kéo mã trình độ hơi chút hảo một chút.”

Hi nhả kéo mã trình độ, đó chính là không ra sao trình độ. Năm xưa nhún nhún vai, một chữ đều không tin.

Đây là hai người mới nghe hiểu được ám hiệu, là bọn họ tiểu bí mật, Trình Lập Học tuy rằng nghe được như lọt vào trong sương mù, nhưng vẫn là vì đề tài dời đi khai mà thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Mắt thấy mau đến ăn cơm thời gian, ở Trình Lập Học thịnh tình mời hạ, năm xưa cùng bọn họ cùng nhau ăn cơm trưa, nghỉ ngơi nửa giờ tả hữu, Trình Ngô Phong lái xe đưa nàng đi sân bay.

“Hồi trình tôn cơ trưởng là chiêu hàng tư lịch già nhất, an toàn phi hành 8000 giờ, hành nghề tới nay linh sự cố, cho nên người không cần có bất luận cái gì lo lắng.”

Năm xưa phản ứng lại đây cơ trưởng là ở trấn an nàng “Khủng phi” tâm tình, kỳ thật ngày hôm qua ở hãn thao túng trên phi cơ, nàng đã thực nỗ lực đi khắc phục chính mình sợ hãi tâm lý, quả nhiên đúng như mục mục nói như vậy, sợ hãi là lánh tránh không được, duy nhất phương thức là trực diện nó, chiến thắng nó, nàng cảm giác chính mình giống như thắng lợi đang nhìn.

“Ân, ta không lo lắng.”

Trình Ngô Phong từ bên trong xe kính chiếu hậu nhìn nàng một cái: “Chờ người tin tức tốt.”

Năm xưa cười so cái “ok” thủ thế.

Trình Lập Học cũng đi theo cười rộ lên, tầm mắt một trận rõ ràng một trận mơ hồ, hãn giơ tay ngăn trở đôi mắt, là ánh mặt trời quá chói mắt đi?

Khả năng cũng thật là người già rồi, tâm càng yếu ớt.

Nửa giờ sau, đoàn người đến sân bay, trên đường kẹt xe duyên cớ, đến thời điểm không sai biệt lắm mau đến đăng ký thời gian, nhìn năm xưa mảnh khảnh bóng dáng ở trước mắt biến mất, Trình Lập Học đáy lòng rất nhiều u sầu sôi nổi bùng lên, đổ đến ngực rầu rĩ.

Lúc này, năm xưa quay đầu lại, giơ lên cao xuống tay, triều bọn họ vẫy vẫy: “Trình gia gia, cơ trưởng, tái kiến!”

Trình Lập Học cũng phất tay, nhẹ giọng nói: “Tái kiến, tiểu nha đầu.”

Hy vọng người vĩnh viễn đều như vậy bình an vui sướng, không chỗ nào sợ hãi, dũng cảm tiến tới.

Đây cũng là..... Mụ mụ người lớn nhất tâm nguyện.

“Gia gia,” Trình Ngô Phong đúng lúc mà ra tiếng, “Chúng ta trở về đi.”

Trình Lập Học thu hồi tầm mắt: “Người về sau nếu là ở thành phố S, nhiều hỗ trợ chiếu cố chiếu cố nàng.....” Tới khi nào đâu? Ít nhất phải chờ tới thi đại học kết thúc, hết thầy đều trần ai lạc định sau.

Trình Ngô Phong ngữ khí trịnh trọng: “Ta biết.”

“Trước không trở về nhà,” lão gia tử thần sắc hơi hoãn, “Chúng ta đi một chuyến thương trường.”

“Ân?”

“Đi mua lễ vật.” Trình Lập Học xoay người hướng xuất khẩu đi đến, “Tiểu nha đầu thứ bảy tuần sau liền phải quá mười tám tuổi sinh nhật.”

Buổi chiều 5 giờ rưỡi, vừa lúc là tan học thời gian, năm xưa trở lại thị một trung, vườn trường nơi nơi đều là người, âm ỉ đến liền không khí đều phảng phất nhiệt lên, nàng chuẩn bị đi tắt hồi ký túc xá, xuyên qua điền kinh tràng khi, liếc mắt một cái liền thấy được đứng ở quan vọng đài bên cạnh muện vân phàm.

“Vân phàm!”

Trong nhà tài xế trên đường thả neo, không thể đúng giờ tới đón, muện vân phàm đành phải tùy tiện tìm chỗ mát mẻ địa phương chờ hẳn,

chính chán đến chết, bỗng nhiên nghe được có người kêu “Vân phàm”, nàng nghiêng đầu nhìn lại, quả nhiên là năm xưa.

Một cái nhiệt tình đến giống tiểu thái dương nữ sinh, cũng là trong trường học duy nhất kêu nàng “Vân phàm” người.

Năm xưa nhảy nhót mà đi vào bên người nàng: “Người còn không trở về nhà sao?”

“Đang đợi tài xế.”

Muộn vân phàm tính tình thanh đạm, lại đem sự tình gì đều xem đến quá thấu, trên người có một loại vượt quá bạn cùng lứa tuổi bình tĩnh khí chất, như là tự mang khí lạnh áp, người sống chớ gần, nhưng cái này năm xưa..... Tựa hồ là cái ngoại lệ.

“Ta đây bồi người trò chuyện.”

Năm xưa tâm tư tỉ mỉ, nghĩ có người bồi nói chuyện phiếm so với một người làm chờ, thời gian gặp qua đến càng mau chút, bất quá phần lớn thời điểm đều là nàng đang nói chuyện, muộn vân phàm ngẫu nhiên mới có thể đáp lại một hai câu.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 21

Trình Ngô Phong nhìn đến nàng mảnh dài lông mi cuối thượng còn treo nước mắt, muốn rút không xong, lại như thế nào hiểu chuyện đều vẫn là cái mới vừa mãn 18 tuổi tiểu cô nương, cho dù sinh hoạt kham khổ điếm, nhưng từ nhỏ cũng là ở mụ mụ cùng bà ngoại yêu thương trung lớn lên, không trải qua quá cái gì sóng to gió lớn, bà ngoại không thấy đối nàng tới nói không khác trời sập một nửa.....

Kỳ thật trong lòng đã sớm loạn thành một cuộn chỉ rối đi? Không nghĩ cho hẳn thêm phiền toái, không nghĩ làm hẳn lo lắng, còn muốn ra vẻ thoải mái mà cười.

Hiểu chuyện đến làm người đau lòng.

Trình Ngô Phong nắm tay lái tay chậm rãi buộc chặt, mu bàn tay thượng gân xanh tất hiện.

Từ thành phố S trung tâm đến Đào Nguyên Trấn, đi tốc độ thấp đại khái là hai cái giờ xe trình, Trình Ngô Phong đi chính là cao tốc, một giờ tả hữu xe liền vào trấn khẩu.

Năm xưa miễn cưỡng bình tĩnh lại lòng đang thấy quen thuộc cảnh sắc sau, lại giống như rút một hồ nước sôi, bị áp lực vội vàng bất an đều ồn ào náo động sôi trào lên.

Nàng một đường đều nghĩ đến bà ngoại sẽ đi nơi nào, nhưng nàng có thể nghĩ đến địa phương, Lộ Chiêu đệ phần lớn đi đi tìm.

Ngõ nhỏ quá nhỏ hẹp, Trình Ngô Phong đành phải đem xe ngừng ở hẻm khấu, hẳn mới cởi bỏ đai an toàn, năm xưa thân ảnh đã nhanh như chớp nhi mà nhảy tới xe ngoại, một cái viên mặt tóc ngắn nữ sinh kích động mà đón nhận nàng.

Lộ Chiêu đệ đẩy mặt mỗi mệ, khóc đến đôi mắt đều sưng lên, vốn dĩ liềm không lớn, hiện tại chỉ có thể híp một cái khe hở xem người, nàng ôm năm xưa lại nhịn không được oa một tiếng khóc ra tới: “Hàng năm làm sao bây giờ, nơi nơi đều tìm không thấy nãi nãi.....”

Nàng mụ mụ miêu phượng tiêu tổn ngộ cùng ba ba đại sảo một trận, bắt đầu vẫn là cùng thường lui tới giống nhau động bất động liền nháo muốn ly hôn, không nghĩ tới lần này liền động thật cách về nhà mẹ đẻ đi, nàng ba ba liền mượn rượu tiêu sầu, uống lên cái say mềm, trong nhà trên dưới gà chó không yên, nàng ở phòng sau trộm khóc một hồi, khi trở về liền phát hiện nãi nãi không thấy.....

Ngày thường lúc này nãi nãi đều là ở trên giường ngủ, không biết như thế nào đã không thấy tăm hơi bóng người.

Lộ Chiêu đệ một chút luống cuống, ở năm xưa gia tìm cái đế hướng lên trời, trọng điểm kiểm tra rồi tiền viện giếng nước, lại ở phụ cận lưu vài vòng, dọc theo đào nguyên hà một đường đi đến cuối, vẫn là không tìm được người, gấp đến độ ra đây người đổ mồ hôi, nghiêng ngả lão đảo chạy về gia, ba ba chính say đến tiếng ngáy rung trời, như thế nào đều kêu không tỉnh, nàng quyết tâm, vọt vào phòng bếp múc một muống nước lạnh, nhắm hai mắt bắt đến hẳn trên người đi.

Nước lạnh một bát, lộ cát tường giống như cảm thấy mát mẻ không ít, lật qua thân đi ngủ đến càng thoải mái, Lộ Chiêu đệ đành phải chính mình

lại đi ra ngoài tìm, càng tìm càng tuyệt vọng, nàng lúc này mới gọi điện thoại cấp năm xưa.

Lộ Chiêu đệ nhìn đến năm xưa, tựa như một lần nữa tìm về người tâm phúc, ôm đến nàng cơ hồ không thở nổi.

Trình Ngô Phong cầm hai bình nước khoáng đi qua đi, Lộ Chiêu đệ lúc này mới phát hiện bên cạnh còn có một cái xa lạ nam nhân, trong lúc nhất thời kinh ngạc đến liền khóc nước nở đều đã quên, chỉ là trừng lớn mắt thấy hẳn.

“Hẳn chính là ta phía trước cùng người nói vị kia Trình Ngô Phong cơ trưởng,” năm xưa nhẹ giọng nói cho nàng, “Lần này cũng là hẳn đưa ta trở về.”

Trình Ngô Phong cho các nàng mỗi người đệ một lọ nước khoáng, Lộ Chiêu đệ đầu tiên là câu nệ, do dự mà có nên hay không tiếp, nhưng nàng liếm liếm môi phát hiện đều nứt ra rồi, vì thế đem thủy tiếp nhận tới, ba lượng hạ vắn ra, ngửa đầu liền “Ứng ực ừng ực” uống lên hơn phân nửa bình, nàng lại trở tay lau lau khóe miệng, quá độ sử dụng giọng nói có nước trong trơn bóng, cuối cùng thoải mái không ít.

“Người bà ngoại ngày thường có hay không thường đi địa phương?”

Năm xưa lắc đầu: “Từ sinh bệnh, nàng đại bộ phận thời gian đều ở hôn mê, tỉnh khi cũng rất ít xuất gia môn.”

Trình Ngô Phong lại hỏi: “Kia nàng hai ngày này có hay không cái gì khác thường?”

Vấn đề này chỉ có Lộ Chiêu đệ có thể đáp, nàng nghĩ nghĩ, “Không có gì bất đồng.....” Nàng nỗ lực hồi ức, không tòi quá bất luận cái gì một cái chi tiết, “Đúng rồi! Hôm kia ta nghe nàng ở nhắc mãi quá hai ngày chính là gia gia ngày giỗ, có thể hay không.....”

Nãi nãi chân chính thanh tịnh thời điểm rất ít, nói đại bộ phận đều là mê sảng, gia gia ngày giỗ ở mười hai tháng sơ nhị, còn sớm đâu, Lộ Chiêu đệ liền không đem nàng lời nói yên tâm đi.

Năm xưa bay nhanh mà tiếp đi lên: “Bà ngoại rất có thể chạy đến trên núi đi.”

Nàng lại xem Trình Ngô Phong, thực tự nhiên mà đi tìm hẩn tầm mắt, “Cơ trưởng.”

“Việc này không nên chậm trễ,” Trình Ngô Phong gật gật đầu, “Chúng ta chạy nhanh lên núi.”

Lộ Chiêu đệ cũng muốn đi theo đi, năm xưa hậu tri hậu giác phát hiện nàng đi đường khập khiễng, vội vàng giữ chặt nàng, “Người chân làm sao vậy?”

“Chạy trốn quá cấp,” Lộ Chiêu đệ ngượng ngùng, “Không cần thận té ngã một cái.”

Năm xưa đau lòng mà sờ sờ nàng còn phiem hồng nhiệt mặt.

Trình Ngô Phong nói: “Người đi về trước nghỉ ngơi đi, ta cùng năm xưa đi là được. Người nhìn xem trong nhà có không có rượu thuốc, trước thoa một chút.”

Lộ Chiêu đệ mặt càng đỏ hơn, bất quá nàng màu da thâm, đảo cũng nhìn không ra cái gì biến hóa, nghĩ đến chính mình kéo thương chân, khả năng còn sẽ kéo chậm bọn họ tốc độ, nàng gật gật đầu, “Hào.”

Trình Ngô Phong cùng năm xưa liền hướng thanh lâm sơn phương hướng đi.

Sơn không tính cao, chỉ là diện tích đại, linh linh tinh tinh mạo hiểm từng tòa cô phần, này đó đều là rất có chút năm đầu phần mộ, khi đó liền sinh tồn đều là cái vấn đề, người đã chết cũng chỉ là đơn giản cuốn khối chiếu, ở trên núi tùy tiện tìm một chỗ nhọt nhạt chôn, năm xưa nghe mụ mụ nói, nàng khi còn nhỏ thường xuyên có thể nhìn đến không ít chó hoang ở trên núi lặc lự, đông đi xuân tới, chỉ chỉ dường đến mờ thịt mờ trắng lông tóc ánh sáng..... Sau lại theo tuần táng chế độ hoàn thiện, chính phủ bên kia hoa không ít sức lực, cuối cùng khai phá ra một mảnh mộ địa, tầm thường dân chúng qua đời sau mới có thoả đáng có tôn nghiêm nơi đi.

Năm xưa ông ngoại liền an táng ở kia phần mộ địa, nàng xa xa mà nhìn lại, mơ hồ thấy được một cái bóng đen, bước chân hơi đốn sau, lập tức chạy lên.

Làn váy mang theo gió thổi đến hai bên hoa cỏ diêu tới diêu đi.

“Bà ngoại!”

Bà ngoại thật sự ở trên núi, năm xưa nhìn đến nàng ngồi ở ông ngoại mộ trước, thần sắc an tường mà cùng nàng lão nhân nói chuyện, nghe được tiếng bước chân, nàng ngẩng đầu lên, “Như ý, người đã về rồi!”

Năm xưa quỳ gối ông ngoại mộ trước, vươn đôi tay đem bà ngoại ôm lấy, hút hút cái mũi, “Ân, ta đã trở về.”

“Ta vừa mới còn cùng người ba nói, người nhất định sẽ trở về.” Bà ngoại nhìn bị nhốt ở ổ vàng ảnh chụp lão nhân, đặc ý mà cười, “Người ca như thế nào không có tới đâu, cái này bất hiểu tử, hôm nay chính là hẩn ba ngày giỗ.”

Bà ngoại nhìn xung quanh ánh mắt tìm được rồi Trình Ngô Phong, nàng cười nói, “A Diệp người cũng tới, thật tốt, thật tốt.....”

A Diệp là nàng con rể, cũng chính là năm xưa phụ thân trần diệp.

“Bà ngoại, sắc trời không còn sớm, chúng ta về nhà đi thôi.”

“Hào.” Bà ngoại nắm năm xưa tay đứng lên, “Về nhà ta cho các người nấu cơm đi.” Nàng lại cong lưng, thực không tha mà đem gương mặt dán lên lão nhân ảnh chụp, giống thiếu nữ dường như cọ cọ: “Lão nhân, ta đi về trước, hôm nào lại đến xem người.”

Bà ngoại thân thể vốn dĩ liền không tốt, lên núi khẳng định phí không ít sức lực, hơn nữa lại trên mặt đất ngồi lâu lắm, nàng lên khi hai chân đều đánh run run, run đến giống như giầy tiếp theo liền sẽ chống đỡ không được thân mình, năm xưa xem đến hải hùng khiếp vía.

Trình Ngô Phong thấy thế, chậm rãi ngồi xổm xuống, “Ta tới rồi đi.”

“Cơ trưởng, tạ.....”

“Người quên ta và người nói qua nói?”

Năm xưa nhập khăn môi.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 22

Sắc trời đã toàn đen, lộ cát tường còn không có trở về, Lộ Chiêu đệ vắn thương chân ần ần sinh đau, người cũng mệt mỏi đến muốn mệnh, hoàn toàn không có làm cơm tâm tư, nàng tùy tiện vọt tắm rửa, tóc còn không có làm thầu liền hương trên giường một năm, thực mau liền đã ngủ.

Cách vách, ngọn đèn dầu vừng hoàng.

Năm xưa ở phòng bếp nhỏ bận rộn, tiểu nôi ngồi ở bếp lò thượng, chính “Tư tư tư” mà ra bên ngoài mạo hiểm nhiệt, nàng thuần thực mà phiên nôi sạn, đem tỏi dung xào ra mùi hương.

Trình Ngô Phong hỗ trợ xem hỏa, bất quá hăn cũng không có thiêu lão bếp kinh nghiệm, hương bếp khẩu uy mấy cây củi gỗ, hỏa thể thông thả chậm mà thu nhỏ, hăn nhẹ nhúu mà tâm.

Năm xưa xem đến ôm bụng cười cười to: “Cơ trưởng, người muốn thành thực, hỏa muốn rộng ruột a.”

Nghe vậy, Trình Ngô Phong đem củi gỗ trừu hai căn ra tới, quả nhiên hỏa lại vừng đi lên, hăn vỗ rớt trên tay củi gỗ mảnh vụn, có khác thâm ý mà nhìn năm xưa liếc mắt một cái.

Tuổi còn trẻ, hiểu được đạo lý còn không ít.

Bà ngoại mới vừa tiến gia môn liền tỉnh, lúc này chính cười tùm tùm mà ngồi ở phòng bếp ngoài cửa ghế mây thượng xem hai người nấu cơm, “A Diệp người ra tới cùng ta trò chuyện, làm như ý chính mình một người bận việc đi.”

Năm xưa chấp tay trước ngực, làm cái “Làm ơn làm ơn” động tác, hạ giọng nói cho hẳn: “Bà ngoại đem người trở thành ta ba ba.”

Trình Ngô Phong bật cười, ấn hẳn này tuổi tới xem, như thế nào cũng không giống nàng ba ba đi? Hẳn rửa sạch sẽ tay đi ra ngoài.

Năm xưa đem tước hảo ngâm mình ở nước trong khoai tây vớt lên, cắt thành sợi mỏng, nàng nhất tâm nhị dụng, lỗ tai còn lặng lẽ dựng thẳng lên tới, nghe bên ngoài hai người nói chuyện.

Bà ngoại hỏi: “A Diệp a, ở xưởng xi-măng ăn rất nhiều khổ đi, lần này trở về ta xem người đều gầy không ít.”

Tiếp theo là Trình Ngô Phong sát có chuyện lạ trả lời: “Còn hảo, gần nhất trong xưởng sống tương đối nhiều, chờ vội quá này trận liền tốt hơn nhiều rồi.”

Bà ngoại cầm hẳn tay, lời nói thắm thía mà nói: “Lại vội cũng muốn cố chính mình thân thể a, người làm là thể lực sống, tam cơm nhất định phải đúng hạn ăn, không ăn nơi nào tới sức lực?”

Năm xưa lại nghe xong trong chốc lát, nhìn ngoài cửa phương hướng hơi hơi thất thần, bà ngoại hỏi tất cả đều là là chút cùng Trình Ngô Phong không liên quan sự, nhưng hẳn như vậy kiên nhẫn lại ôn nhu mà trả lời nàng mỗi một vấn đề, thậm chí còn có thể làm nàng giải sầu mà cười ra tới.....

Một màn này nhìn hảo ấm áp.

Trong nồi du nhiệt, năm xưa lấy lại tinh thần, đem cắt xong rồi khoai tây ti đảo đi vào, bên ngoài thanh âm dần dần nghe không rõ, nàng lại tinh tường nghe được chính mình đáy lòng chỗ sâu trong thanh âm ——

Phảng phất mây đen tể không, tia chớp bỗng nhiên ở chân trời xé kéo ra một lỗ hồng, đẩy ra thật mạnh nùng vùn, thẳng đánh nàng nội tâm, lệnh nàng tâm hồn chấn động.

Tuy rằng năm xưa có điểm thất thần, nhưng ba cái đồ ăn đều còn xào đến không tồi, không chỉ có nhìn có bán tướng, ăn lên hương vị cũng không tồi, chính nàng này quan là qua, cho nên rất muốn biết Trình Ngô Phong đánh giá: “Thế nào?”

“Lui bước.” Bà ngoại dẫn đầu nói.

Năm xưa theo bản năng tưởng che mặt, bà ngoại người đừng hủ đi ta đài a.

Bất quá bà ngoại hiển nhiên còn đem nàng trở thành nữ nhi lộ như ý, “Người ba năm đó chính là tay cầm tay dạy người, như thế nào nhanh như vậy liền mới lạ?”

Năm xưa đành phải nói: “Lâu lắm không có làm.”

Bà ngoại lại gật gật đầu: “Bất quá này nói cà chua xào trứng nhưng thật ra cũng không tệ lắm ăn.” Nàng tiếp đón Trình Ngô Phong, “A Diệp người đừng làm ngời, chạy nhanh ăn đi.”

Trình Ngô Phong cầm lấy chiếc đũa, trước ném ớt xanh khoai tây ti lát thịt, ngoài ý muốn phát hiện bên trong dấu điểm huyền cơ, mỗi bộ phận chất mềm vị đậm, mặt khác đại bộ phận hơi cay ngon miệng, rõ ràng là cùng nói đồ ăn riêng làm ra hai loại khẩu vị.

Hắn rõ ràng nhìn đến khoai tây ti là cùng nồi khởi ra tới, như thế nào làm được?

Trình Ngô Phong vừa thấy lại đây, năm xưa liền biết hắn ăn ra khác nhau, sáng ngời hai mắt cười trở ra ý độ cung, “Gia truyền bí phương.”

Trình Ngô Phong có loại tưởng duỗi tay xoa nàng tóc xúc động, nhưng cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn ý niệm, thực mau đã bị đánh mất.

Mới vừa cơm nước xong, bà ngoại liền mơ màng sắp ngủ, năm xưa thiêu một chậu nước ấm, giúp nàng rửa mặt hảo, đỡ đến trên giường, cẩn thận mà đem mừng biên giác đều dịch hảo, xác nhận nàng ngủ say, lúc này mới đứng dậy ra khỏi phòng.

Trình Ngô Phong vừa rồi cũng đi ra ngoài một chuyến, từ trong xe đem tiểu bánh kem cùng một khác phân lễ vật cầm trở về đặt lên bàn, kiểu cũ ánh đèn không phải rất sáng, hắn nửa bên sườn mặt bị phác hoạ thật sự nhu hòa.

“Người bà ngoại ngủ hạ?”

Năm xưa cổ lấy hai má, cơ trường phía sau lưng là dài quá đôi mắt sao, liền đầu đều không cần hỏi liền biết nàng ra tới?

Trình Ngô Phong mặt hướng nàng, thanh âm mang theo nhỏ vụn ý cười: “Bánh kem hóa khai, còn muốn ăn sao?”

Đương nhiên muốn ăn!

Năm xưa trước kia đều không thế nào đứng đắn ăn cơm chiều, liền tính ăn cũng nhiều lắm ăn cái bảy phần no, cho nên dạ dày còn có bao nhiêu dư không gian, nàng phủng bánh kem, dùng plastic muổng đào một khối đưa vào trong miệng, vị ngọt ở môi răng gian tán ra, nàng liền tục gật đầu, “Ăn ngon.”

Trình Ngô Phong xem khóe miệng nàng biên dính bờ, rút ra hai tờ giấy khăn đưa qua đi, năm xưa tiếp nhận tới khi, không cẩn thận đụng phải hẳn đầu ngón tay, giống điện giật dường như bắt tay lùi về tới, ánh mắt không được mà khắp nơi ngăm, “Di, đây là cái gì?”

“Cũng là đưa ta quà sinh nhật sao?” Nàng kinh hi không thôi.

“Ân.”

Năm xưa cầm lấy hình chữ nhật cái hộp nhỏ, mở ra vừa thấy, bên trong là một chi bút máy, trầm ổn đại khí màu đen, bút cái chỗ phiếm một tầng ngân quang, thoát nhìn thực độc đáo.

Trình Ngô Phong biết năm xưa viết đến một tay hảo tự, cho nên riêng tuyển bút máy làm lễ vật, tuy là hẳn quen dùng thẻ bài, nhưng suy xét đến là nữ sinh dùng, hoa chút tâm tư mới chọn đến này chi, xem nàng phản ứng, liền biết nàng là thích.

Năm xưa thật cẩn thận mà đem hộp cái trở về: “Cơ trưởng, hỏi cái gây mất hứng vấn đề, này có thể hay không thực quý a?”

Nếu là thực quý nói, nàng liền luyến tiếc dùng, đến hảo hảo cất chứa lên mới được.

“Còn hảo,” Trình Ngô Phong nói, “Quán ven đường thượng tùy tiện chọn.”

Năm xưa: “.....”

Nguyệt lên cây sao, Trình Ngô Phong nhìn xem thời gian, chuẩn bị rời đi, hẳn đang muốn mở miệng, năm xưa không biết nghĩ đến cái gì, thần bí hề hề mà thò qua tới, “Cơ trưởng, người có thể hay không bồi ta đi làm một kiện chuyện xấu?”

Trình Ngô Phong vẻ mặt nghiêm túc mà nhìn nàng, ánh mắt rất sâu, giống muốn xem tiến nàng ở sâu trong nội tâm.

Năm xưa có một loại đối mặt Chủ Nhiệm Giáo Dục cảm giác, nàng chỉ là nhất thời vui vẻ vong hình cùng hắn chỉ đùa một chút, không nghĩ tới hắn giống như thật sự, nàng nhận mệnh mà rũ xuống đầu chuẩn bị nghe huấn.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 23

Năm xưa nhịn không được thật sâu hít một hơi, kích động đặc thù tâm đều đổ mồ hôi, đây là nàng từ lúc chào đời tới nay lần đầu tiên uống rượu, mụ mụ cũng không làm nàng chạm vào rượu, năm xưa không phải không có tò mò quá, trộm miêu ở bếp lò biên, sẵn mụ mụ không chú ý, dùng chiếc đũa dính một chút rượu, bay nhanh liếm hai hạ, nhưng kia sao có thể nếm ra cái gì vị đâu?

Cầu mà không được, càng là trào gan cào phổi, nhớ mãi không quên.

Hiện giờ nàng rốt cuộc có thể quang minh chính đại mà uống rượu.

Rượu hoa điều tính ôn hòa, không dễ dàng say, bất quá suy xét đến năm xưa mới vừa thành niên, cũng không biết từ lượng sâu cạn, Trình Ngộ Phong chỉ cho nàng đổ non nửa ly, dưới cây hoa đào không thấy thiên nhật trên quý mùi tám tái rượu hoa điều, màu sắc cam vàng trong trẻo, hương khí mùi thơm ngào ngạt, mỗi một giọt đều là một sợi hương thơm.

Năm xưa nâng lên chén rượu, hương khí giống có tự chủ ý thức đường như từng trận phác mũi, nàng nhắm hai mắt thiển chước một ngụm, chỉ cảm thấy có điểm ngọt, thực tinh khiết và thơm, khác hương vị liền nhắm nhấp không ra.

“Cụng ly.”

Nàng trịnh trọng chuyện lạ mà gặp phải Trình Ngô Phong cái ly, giữa đầu đem dư lại uống rượu cái thấy đấy, Trình Ngô Phong bất động thanh sắc mà quan sát nàng biểu tình, không có gì khác thường, hoa điều vốn là số độ không cao, vì thế lại mặc kệ nàng uống lên đệ nhị ly.

Năm xưa càng uống hai tròng mắt càng lợng, gương mặt cũng lạng lẽ nổi lên hai đống nữ nhi hồng, nàng lắc lắc đầu, ánh mắt một chút trở nên mê ly lên, “Cơ trường, người như thế nào cả người đều ở hoảng? Hoảng đến ta đầu hảo vọng a.....”

Trình Ngô Phong vừa nghe liền cảm thấy không ổn, hãn mới vừa buông cái ly, cảm giác được mặt bị một đôi mềm mại tay nhỏ phủng trụ, thấm ướt, ấm áp mang theo rượu hương hơi thở cũng ly đến như vậy gần, cơ hồ cùng hãn hô hấp dung ở bên nhau.....

“A, rốt cuộc không hoảng hốt!”

“Năm xưa,” Trình Ngô Phong nhẹ nhàng đem tay nàng kéo xuống tới, “Người say.”

“Ta không có say.” Năm xưa thực chấp nhất mà nhỏ giọng phản bác, “Ta không có say.”

Giống muốn chứng minh chính mình thật sự không có say, nàng lại nói: “Ta còn có thể bồi thơ, Lý Bạch thơ, duy giang thượng chi thanh phong, cùng sơn gian chi minh nguyệt, nhĩ đến chi mà làm thanh, mục ngô chi mà tỉ lệ.....”

Trình Ngô Phong xoa xoa ấn đường, ngữ khí có chút bất đắc dĩ: “Đây là Tô Thức 《trước Xích Bích phú》.”

“Nói bậy.” Nàng sửa đúng hãn, “Đây là Lý Bạch thơ.”

Thật không nên làm nàng uống đệ nhị ly. Bất quá, ai có thể nghĩ đến nàng từ lượng thiên thành như vậy đâu?

“Cơ trưởng, ta có thể hỏi người một cái tương đối tư nhân vấn đề sao?”

Xem ra còn không có hoàn toàn say qua đi, ít nhất còn nhớ rõ hẳn là ai.

Năm xưa nỉ non câu cái gì, đệ nhất biến khi Trình Ngô Phong không nghe rõ, hẳn thò lại gần nghiêm túc lại nghe xong một lần, nao nao, tuy rằng thanh âm mơ hồ nhỏ vụn, nhưng vẫn là có thể phân biệt ra, nàng là đang hỏi hẳn có hay không bạn gái.

Hẳn hoài nghi là chính mình cũng uống say, thật dài thời gian đều không có lấy lại tinh thần, thẳng đến áo sơ mi cổ tay áo bị người nhẹ nhàng xả hai hạ.

Nàng lâu lắm không có chờ đến đáp án, tựa hồ có chút bất mãn, môi đỏ đô lên: “Cơ trưởng, người như thế nào không trả lời ta?”

Năm xưa mở to hai mắt, thực nỗ lực muốn nhìn thanh hẳn mặt, nhưng đều là phí công, nàng giống bị rút cạn toàn thân sức lực, mềm như bông mà ghé vào trên bàn.

“Có lại như thế nào, không có lại như thế nào?”

Năm xưa chụp một chút cái bàn: “Ta không muốn làm lựa chọn đề.” Nàng lại hỏi hẳn, “Đề mục là cái gì? Giấy đâu? Bút đâu? Ở nơi nào?”

“Ai, ta nhớ ra rồi.”

Năm xưa lại lần nữa ngẩng đầu, nghiêm túc nói cho Trình Ngô Phong chính mình đáp án, “Có lời nói liền tính,” nàng vừa nói vừa ở trên bàn vẽ

cái “X”, “Không đúng sự thật.....”

Trình Ngô Phong đối thượng cặp kia phiếm mông lung ánh sáng nhạt con người, trên mặt vẫn như cũ là khí định thần nhàn biểu tình, chính là ngược nơi nào đó lại không chịu khống chế mà hiện lên một tia kỳ dị cảm thụ, phù quang lược ảnh, mau đến hẵn cơ hồ trào không được.

“Không đúng sự thật,” năm xưa ngây ngô cười một tiếng, đại khái là say rượu duyên cố, liền thanh âm nghe tới cũng khó được vạn phần kiều mềm e lệ, “Ta có thể hay không trước tiên ở người chỗ đó báo cái danh a?”

Trình Ngô Phong môi mông hơi nhấp, có chút gian nan mà tiêu hóa xong nàng mỗi một chữ, hẵn ở trong tiểu viện đi rồi một vòng, vẫn là khó mà tin được.....

Cảm xúc khó bình.

Chờ hẵn khi trở về, đầu sỏ gây tội lại vô tri vô giác mà bò bàn ngủ rồi.

Trình Ngô Phong để đầu bật cười.

Hắn đem năm xưa dỡ về phòng, sau đó đóng cửa lại, một đường đập ánh sao đêm lộ cùng côn trùng kêu vang thanh, triều trong trấn tâm khách sạn đi đến.

Đêm qua ngủ đến sớm, hôm sau Lộ Chiêu đệ ngày mới lượng liền dậy, rượu trật khớp quả nhiên rất có hiệu quả, nàng chân đã không thể nào đau, đã đói bụng đến “Lộc cộc lộc cộc” kêu, nàng đi phòng bếp tìm một chén cơm thừa, tùy ý tưới điểm nước tương ăn xong, bữa sáng liền tính đối phó đi qua.

Lộ cát tường còn ở trong phòng ngủ, như cũ tiếng ngáy đại tác phẫm, Lộ Chiêu đệ rất cuộc vẫn là mềm lòng, sợ ba ba một người ở bên ngoài xảy ra chuyện gì, buổi tối ngủ đến 9 giờ, vẫn là bò dậy cho hấn gọi điện thoại, nói cho mẹ nội nó tìm được rồi, hơn nữa sẽ ở năm xưa gia ngủ một đêm.

Lộ cát tường đầu óc còn hỗn độn, cũng không đi hỏi cụ thể quá trình, chỉ cần người tìm trở về liền hảo, nhưng nghĩ nghĩ vẫn là tính toán đi xem một cái, thấy môn đóng lại, nghĩ thầm hai người đã ngủ rồi, hấn lúc này mới hưởng chính mình trong nhà đi.

Lộ Chiêu đệ nhẹ giọng ra cửa đi ra ngoài uy xong gà, tiếp theo trở lại phòng bố ngày hôm qua nhật ký.

“Hôm nay chỉ có một tự có thể tổng kết, mệt!..... Nơi nơi đều tìm không thấy nãi nãi, ta tìm đập cơ hồ đều ngừng, mẹ mẹ trở về nhà mẹ đẻ, ba ba lại uống đến say như chết, ai đều trông cậy vào không thượng, ta thật là liền khóc cũng khóc không ra, còn hảo liên hệ thượng năm xưa, còn hảo cuối cùng đem nãi nãi tìm trở về. Bất quá, ta có điểm thực xin lỗi năm xưa đâu, không chỉ có đại thật xa đem nàng kêu trở về, hơn nữa ngày hôm qua là nàng sinh nhật, ta đều đã quên cùng nàng nói tiếng sinh nhật vui sướng.”

“Năm xưa là cùng một cái xa lạ nam nhân trở về, tuy rằng ta không quen biết hấn, nhưng ta biết hấn là người tốt.” Viết đến nơi đây, Lộ Chiêu đệ bút ngừng lại, “Nghe nói hấn chính là vị kia rất lợi hại cơ trưởng, không nghĩ tới lại là như vậy tuổi trẻ.”

Nhớ tới năm xưa từng dùng “Trời quang trăng sáng” tới hình dung hấn, thẳng đến ngày hôm qua gặp mặt sau, Lộ Chiêu đệ mới cảm thấy cái này từ là cỡ nào chuẩn xác, hấn quả thực lớn lên so TV thượng mình tinh còn phải đẹp!

“Năm xưa giống như cùng hấn rất thực bộ dáng, bọn họ chi gian nói chuyện là như vậy tự nhiên, nói thật thật sự có điểm hâm mộ, nàng giống

như luôn là rất dễ dàng là có thể giao cho bằng hữu, không giống ta, liền cùng hẳn nói một lời dững khí đều không có.....”

Mơ hồ gian, Lộ Chiêu đệ tựa hồ nghe tới rồi mụ mụ thanh âm, nín thở ngưng thần lại đi nghe khi, lại cái gì đều nghe không được, nàng lại tiếp tục đi xuống viết.

Lộ Chiêu đệ không có nghe lầm, miêu phượng hoa xác thật đã trở lại, nàng cơ hồ một đêm không ngủ, trời chưa sáng liền hương trong nhà đuổi, vừa vào cửa liền lập tức mà vọt vào phòng, lạng lẽ khóa lại môn, sau đó đem trên giường lộ cát tường kéo lên.

Nhìn đến đôi tay ôm ngực đứng ở trước giường, trên cao nhìn xuống nhìn chính mình lão bà, lộ cát tường cho rằng chính mình còn đang nằm mơ, lại nhắm mắt lại, không nghĩ tới nàng trực tiếp nhảy đến hẳn trên người tới, thiếu chút nữa không đem hẳn áp cái chết khiếp.

“Mau tỉnh lại, đừng ngủ!” Miêu phượng hoa ở trên mặt hẳn chụp hai hạ, “Ta lần này mang về cái trọng đại tin tức!”

Đau đớn nhường đường cát tường thanh tỉnh lại đây, hẳn đầu tiên là kinh ngạc, sau đó mừng như điên không thôi: “Lão bà người đã trở lại!”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 24

Ấm áp ánh mặt trời an tĩnh phôi ở ngạch cửa thượng, quang lộ hạt bụi nhỏ bay tán loạn, ngoài tường gà gáy thanh lẫn nhau ứng hòa, thật náo nhiệt.

Mười phút sau.

“Năm xưa,” Trình Ngộ Phong ra tiếng, “Chúng ta chi gian kém mười năm.”

Còn tưởng rằng hẳn chuyện xảy ra trước trái chẵn, không nghĩ tới trực tiếp liền đi thẳng vào vấn đề, năm xưa hoàn toàn không có chuẩn bị tâm lý, trong lúc nhất thời tâm hoảng ý loạn, bàn hạ đôi tay lung tung mà năm thành một đoàn, “Ta biết.”

“Mặc kệ là ở tuổi, vẫn là nhân sinh lịch duyệt thượng, mười năm đều là cái không ngăn khoảng cách.”

Mất ngủ ban đêm, Trình Ngộ Phong suy nghĩ rất nhiều rất nhiều, làm một cái thành niên nam nhân, liền tính hẳn không thể đối này phân ngoài ý liệu cảm tình có điều đáp lại, nhưng cũng không nên lảng tránh nó, cho nên hẳn lựa chọn công bằng mà cùng năm xưa nói nói chuyện.

“Người ở cảm tình thượng còn chỉ là một trương giấy trắng, thực dễ dàng đối khác phái sinh ra mộng lung hảo cảm, đây là phi thường bình thường thả tự nhiên sự tình.”

Tuy rằng lời này nghe rất giống là hống tiểu hài tử, nhưng năm xưa vẫn là từ Trình Ngô Phong nghiêm túc ngưng túc trong thần sắc nhìn ra, hẳn cũng không có đem nàng coi như hài tử tới xem, hẳn mỗi một chữ đều là trải qua suy nghĩ cặn kẽ.

Cứ việc mấy năm nay vẫn luôn bận rộn, chính mình luyện ái sử cũng là trống rỗng, nhưng tuổi rốt cuộc không phải bạch lớn lên, Trình Ngô Phong vẫn là nói ra phảng phất trải qua thiên phàm than thở, nội dung đại khái là hai người cảm tình thành thực trình độ không bình đẳng, như vậy đối nàng thực không công bằng.

Một cái tình đậm sơ khai nữ hài tử, không quan tâm mà đem trân quý nhất tâm động toàn bộ thác ra, vạn nhất tương lai phát hiện này bất quá là tuổi dậy thì nhất thời bị lạc, vừa không là thích, càng không phải tình yêu, nàng muốn như thế nào tránh thoát ra tới? Đã chịu thương tổn sau, lại muốn bao lâu thời gian mới có thể đi ra bóng ma, đi tiếp thu một khác phân cảm tình?

Trình Ngô Phong cũng là lần đầu tiên xử lý cùng cảm tình tương quan vấn đề, cảm giác so phi hành đặc tình còn muốn khó giải quyết, hẳn lựa chọn chính là sở hữu phương án có thể đem thương tổn tính hàng đến thấp nhất một loại, cũng không biết tiểu cô nương có thể hay không lĩnh hội chính mình ý tứ.

“Người hiện tại chính trực nhân sinh quan trọng giai đoạn, ta kiến nghị vẫn là lấy việc học làm trọng, đến nỗi cảm tình vấn đề, có thể chờ thương đại học về sau lại suy xét.”

Năm xưa trong lòng hơi hơi mất mát, lại không cảm thấy uế oải, cơ trường thật là một cái thực ôn nhu người đâu, ngay cả cự tuyệt cũng là mưa thuận gió hoà, nhuận vật không tiếng động, vừa không sẽ làm nàng cảm thấy xấu hổ nan kham, lại có thể làm nàng minh bạch hẳn ý tứ.

Hắn cảm thấy nàng hiện tại tâm tính còn không thành thực, sợ nàng chỉ là nhất thời xúc động, càng sợ nàng sẽ bởi vậy mà đã chịu thương tổn.

Năm xưa rũ xuống tầm mắt, đầu gối đầu lạc một mảnh ánh mặt trời, sáng ngời chói mắt, nàng cánh mũi nhẹ nhàng mấp máy, trong lòng có rất nhiều lời nói tưởng nói, lại không có một câu có thể nói đến xuất khẩu.

Hai người gian chỉ còn lại có trầm mặc.

Sau một hồi, Trình Ngô Phong lại mở miệng: “Như vậy đi năm xưa, chờ người 20 tuổi về sau, nếu người cảm thấy còn cần thiết cùng ta nói vấn đề này, kia đến lúc đó chúng ta tái hảo hảo nói nói chuyện.”

Đây là.....

Năm xưa đột nhiên ngừng đầu, đâm nhập một đạo đen nhánh trong tầm mắt, nàng từ hắn thâm thúy đáy mắt thấy được ngậy ra như phồng chính mình, trong phút chốc chỉ cảm thấy chung quanh hết thảy đều lặng lẽ giấu đi, chỉ còn lại có hắn cùng nàng.

Nàng tim đập đập cho lồng ngực đều bắt đầu đau, lỗ tai kéo dài mật mật tiếng vọng đều là Trình Ngô Phong vừa mới câu nói kia, mỗi cái tự đều không muốn bỏ qua, nhất biến biến mà giải phẫu phân tích, rốt cuộc xác định hắn là có ý tứ gì.

Rõ ràng phía trước người nam nhân này còn ở lẫn nhau gian hoa hạ rõ ràng giới hạn, cơ hồ chặn kế tiếp bất luận cái gì khả năng tính, nhưng hiện tại hắn nói cho nàng, người là có thể lướt qua tới, bất quá có một điều kiện, phải chờ tới người 20 tuổi, nếu khi đó người còn nguyện ý lướt qua tới.....

Hắn đem quyền chủ động giao cho trên tay nàng.

Năm xưa tâm hoa nộ phóng, lại có loại muốn khóc dục vọng, vừa thẹn vừa mừng mà đối thượng hắn chuyên chú ánh mắt: “20 tuổi về sau.....

Liền có thể?”

“Cũng không nhất định,” Trình Ngô Phong chuyện vừa chuyện, “Ta nơi này nhập học khảo thí thực nghiêm khắc.”

“Không quan hệ,” năm xưa dùng sức cầm nắm tay, trên mặt tươi cười càng thêm tươi đẹp, “Ta sẽ thực nỗ lực!”

Trình Ngô Phong cũng dương môi cười lộ lên, thấp thấp mà “Ân” một tiếng.

Gió thổi nhập phòng, cả phòng đều tràn đầy ánh vàng rực rỡ dương quang.

Giữa trưa ăn cơm xong sau, năm xưa đem bà ngoại đưa về cữu cữu gia, nàng còn có mấy bộ bài thi không có làm, tính toán trước tiên hồi trường học.

Lộ Chiêu đệ khó được thấy năm xưa một mặt, lời nói cũng chưa nói như thế nào thượng vài câu, nàng liền lại phải đi, trong lòng rất là không tha.

“Không có việc gì a, chờ ta phóng nguyệt giả liền trở về.”

Lộ Chiêu đệ hỏi: “Vậy người khi nào phóng nguyệt giả a?”

Cái này năm xưa cũng không phải rất rõ ràng, bọn họ ban tình huống đặc thù, nghe nói toàn bộ nghỉ hè đều phải lưu tại trường học đặc huấn, bất quá đặc huấn trước khẳng định sẽ nghỉ..... Đi?

Trình Ngô Phong còn đang chờ, năm xưa cùng Lộ Chiêu đệ hàn huyên một lát liền chuẩn bị đi rồi.

Nàng có chút không yên tâm, “Người nhất định phải hảo hảo chiếu cố bà ngoại a.”

“Ta biết,” Lộ Chiêu đệ dùng sức gật đầu, “Ta sẽ không lại làm ngày hôm qua sự tình đã xảy ra.”

Năm xưa tiến lên ôm ôm nàng, Lộ Chiêu đệ cũng gặt gao hồi ôm, hai tỷ muội sở hữu tương lời nói đều ở cái này ôm.

Năm xưa rời đi sau, Lộ Chiêu đệ lau nước mắt vào nhà, nghe được ba mẹ giống như lại ở trong phòng sảo đi lên, nàng cầm thư cùng tác nghiệp, đẩy ra nãi nãi phòng môn đi vào đi.

Miêu phượng hoa bóp lộ cát tường lỗ tai ác thanh tương hưởng: “Người cái này kẻ bất lực, giao đãi người làm điểm này việc nhỏ đều làm không xong, sớm biết rằng ta liền chính mình động thủ.”

“Năm xưa đưa nàng bà ngoại trở về phòng, ở cửa đứng một lát liền đi rồi,” lộ cát tường nhin không được vì chính mình kêu oan, “Ta nơi nào có cơ hội.....”

Huống chi còn muốn thần không biết quỷ không hay mà lộng tới nàng máu, sao có thể?!

Tuy rằng lộ cát tường không biết lão bà trong hồ lô rất cuộc bán chính là cái gì được, nếu muốn biết năm xưa có phải hay không cái kia phú thương nữ nhi, trực tiếp dẫn người qua đi không phải hảo, còn khiến cho như vậy phiền toái.

Miêu phượng hoa hiển nhiên có chính mình tính toán, nàng lạnh mặt nghĩ nghĩ, đáy mắt đột nhiên phát ra ra luồng đạo quang, “Tóc!”

Nàng nhớ rõ đại ca nói qua, trừ bỏ máu bên ngoài, tóc cũng là có thể dùng để làm xét nghiệm ADN.

Vì thế, ở năm xưa cùng Trình Ngô Phong rời đi không lâu, miêu phượng hoa trộm lật qua lùn tường, buồng trong dùng chính là nhiều năm

lão khóa, dùng cục đá nhẹ nhàng một tạp liền khai, miêu phượng hoa mục đích minh xác mà đi vào năm xưa phòng, thành công mà ở nàng gối đầu bên tìm được rồi mấy cây tóc.

Miêu phượng hoa rốt cuộc vẫn là để lại cái tâm nhân, lại gọi điện thoại hỏi đại ca, biết được chỉ có còn có chứa chân lông đầu tóc mới có thể có tác dụng, nàng ánh mắt sắc bén mà nhìn quét một vòng, tầm mắt dừng ở bàn trang điểm thượng, nàng rốt cuộc ở lược thượng tìm được rồi chính mình muốn đồ vật.

Vì vạn vô nhất thất, nàng lại thuận tay đem năm xưa dùng quá bàn chải đánh răng cũng cùng nhau mang đi.

Chương 23 thứ 23 đàn hoa điêu

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 25

Trương nghệ có thể biến đổi thành gấu trúc mắt, nàng vốn dĩ gần đây coi, hiện tại càng là đầu váng mắt hoa, lại vẫn là chấp nhất mà cầm thi đại học tất bối thơ cổ từ cùng cổ ký ức, Triệu thẳng nam cũng bị huấn luyện làm cho toàn thân nhức mỏi, nằm liệt trên giường vẫn không nhúc nhích, Phi Phi có thể là tương đối nhẹ nhàng, tuy rằng mệt, nhưng cũng không quên phụng di động cùng bạn trai gửi tin tức.

Năm xưa yên lặng mà đi tắm rửa một cái, bò lại trên giường, tiếp tục mê mê vật lý đại đề đi, nàng vừa mới sờ soạn ra giải đề phương hướng, ký túc xá đèn “Bang” một chút diệt.

11 giờ nửa, toàn giáo ký túc xá thống nhất tắt đèn.

Trong chốc lát sau, túc quản a di liền tới đây kiểm tra phòng, chờ nàng tiếng bước chân biến mất, các ký túc xá đều sẽ không hẹn mà cùng mà sáng lên tiểu đèn bàn, quả nhiên, trương nghệ nhưng cùng Phi Phi đèn bàn một trên một dưới mà sáng lên tới.

Năm xưa mới đến, không có chuẩn bị đèn bàn, bất quá nàng cũng không có làm đêm thói quen, hơn nữa là thật sự rất mệt.

Đề mục vẫn là chờ ngày mai buổi sáng lại làm đi, ngủ quan trọng.

Năm xưa nhắm mắt lại, buồn ngủ cơ hồ không cần như thế nào áp ủ liền chính mình tới, mơ mơ màng màng gian nghe được Triệu thẳng nam

làm Phi Phi đem đèn điều ám một chút thanh âm, nàng thực tự nhiên liền liền tưởng lên ——

Ai, cái kia hứa đi xa, còn không phải là Triệu thẳng nam lớp học sao? Hẳn là thể dực sinh?

Không đúng a.

Muộn vân phàm đều châm chọc nhân gia “Đầu óc đơn giản tứ chi phát đạt”, hẳn sao có thể sẽ khen nàng “Đầu óc hảo”?

Trong chớp nhoáng, năm xưa đầu óc hiện lên một cái từ.

Ngực đại ngọc nghếch.

Khen người đầu óc hảo, không phải ở trong tối phúng.....

Ngực phẳng sao?

Kế tiếp thứ hai, thứ ba là cuối kỳ khảo thí thời gian, thứ tư thứ năm bình giảng bài thi, thứ sáu gia trưởng hội, thứ bảy về sau liền chính thức nghỉ hè. Bất quá đối với chuẩn cao tam bọn học sinh tới nói, nghỉ hè chỉ có nửa tháng, tám tháng sơ lại muốn phản giáo học bù.

Đạo nhon ban học sinh không có nghỉ hè, cuối kỳ khảo thí một kết thúc, bọn họ cũng bắt đầu rồi trong khi hai tháng cao cường độ phong bế thức huấn luyện, trong đó vất vả không cần nói cũng biết, cũng may đại gia trong lòng đều rõ ràng, nếu lựa chọn con đường này, nhất định phải so người khác trả giá gấp trăm lần vất vả.

Bảy tháng thời tiết khô nóng, người tâm tình cũng dễ dàng phiền muộn, từng bình phàm tuy rằng ở dạy học thượng không chút cầu thả, nhưng ngầm là cái thực hiện hoà khoan dung lão sư, hẳn thường xuyên từ

trong nhà cấp bọn học sinh mang đến ướp lạnh đậu xanh sa cùng một ít đường quý trái cây.

Nếu là có người trải qua 303 phòng học, khả năng sẽ nhìn đến bốn cái học sinh mỗi người trong tay lấy căn băng côn vừa ăn biên ghé vào cùng nhau người một lời ta một ngữ thảo luận vấn đề hình ảnh.

Như vậy khổ trung mua vui nhật tử vẫn luôn liên tục đến cuối tháng, bốn người rốt cuộc tạm thời kết thúc ma quý huấn luyện, nghênh đón phóng hai ngày nguyệt giả tin tức tốt, lâu hạn gặp mưa rào, Âu Dương kia bị tra tấn đến không có huyết sắc trên mặt khai ra đại đóa tươi cười, người cũng nhạc điên rồi, giống thoát cương con ngựa hoang giống nhau ở phòng học chạy vài vòng.

Thu hàng hàng cùng trương Ngọc Hành liếc nhau: “Đứa nhỏ này không cứu.”

Âu Dương giương nanh múa vuốt mà từ phía sau bọn họ nhào lên đi, ba người nháo thành một đoàn.

Năm xưa cũng trước tiên đem tin tức tốt này nói cho Trình Ngộ Phong.

Lúc này, Trình Ngộ Phong mới vừa kết thúc bắt chước khoang huấn luyện, hần thay đổi thân quần áo ra tới, liền nhận được năm xưa điện thoại.

“Cơ trưởng, ta minh sau hai ngày phóng nguyệt giả.”

Hần đi tiếp một ly nước ấm, uống lên hai khẩu nhuận đỡ khát: “Chuẩn bị như thế nào an bài?”

Bên kia thanh âm lại thấp lại ách, nghe vào năm xưa trong tai, tựa hồ có một loại sần sật khuynh hướng cảm xúc, nằng thanh thanh yết hầu, “Ta tưởng hồi Đào Nguyên Trấn xem bà ngoại.”

“Ta hậu thiên giữa trưa phi thành phố S.”

“Thật vậy chẳng!?”

Này ý nghĩa hai người còn có thể thấy thương một mặt.

Trình Ngô Phong cơ hồ có thể tưởng tượng điện thoại kia đoạn, nàng cười đến mi mắt cong cong bộ dáng, tâm tình cũng đi theo sung sướng vài phần, “Thật sự.”

Nghe thế hai chữ, năm xưa cảm thấy, mười mấy ngày nay tới dày vò một chút đều không tính cái gì, tinh thần một chút phấn chấn lên, nàng thậm chí còn có thể một hơi liền làm tam bộ bài thi!

Hai người nói mười mấy phút mới kết thúc trò chuyện.

Trình Ngô Phong đang muốn đem điện thoại thả lại trên bàn, tiếng chuông lại vang lên, trên màn hình biểu hiện “Diệp thúc”.

Mới vừa chuyển được, hần liền nghe được một đạo vội vàng đến giống như mưa rền gió dữ thanh âm, “Ngô phong, lá con..... Tìm được rồi!”

Chương 24 thứ hai mươi bốn đàn hoa điêu

Diệp Minh Viễn trong tay nhéo một phần giám định báo cáo, thật lâu vô pháp bình ổn nội tâm thật lớn gợn sóng, giám định báo cáo thượng tự rõ ràng lại mơ hồ, hần giơ tay đi lau đôi mắt, tinh tế mà trấn cửa ải kiện tin tức lại xác nhận một lần.

DNA kiểm tra đo lường giám định kết quả biểu hiện: DNA xứng đôi phù hợp Mạnh đức người di truyền định luật, thân tử quan hệ khả năng tính lớn hơn 99.99%.

Diệp Minh Viễn đem báo cáo gặt gao đê ở ngực, rõ ràng là muốn cười, nước mắt lại khống chế không được cuồn cuộn mà ra, lá con, ta lá con..... Ba ba tốt cuộc tìm được người!

Cảm kích trời cao có đức hiếu sinh, quá trình tuy rằng mọi cách dày vò, nhưng kết quả là tốt, hẩn ở trong lòng âm thầm thề, sau này sẽ đem hết toàn lực đi làm càng nhiều việc thiện, để báo đáp này phân chiếu cố chi ân.

Trình Ngô Phong nghe được bên kia ghen ngào thanh, trong lòng cũng là cảm khái vạn ngàn, vốn dĩ cho rằng tỷ lệ xa vời sự, đột nhiên liền xuất hiện chuyển cơ, cũng may mắn diệp thúc cùng chiêu dì hai người mười bốn năm qua kiên trì, mới có thể mong tới một nhà đoàn viên ngày.

“Ngô phong,” Diệp Minh Viễn miễn cưỡng thu thập hảo cảm xúc, “Làm người chê cười.”

“Diệp thúc, ta có thể lý giải ngài hiện tại tâm tình, đây là ngài cùng chiêu dì phúc báo, là đáng giá cao hứng chuyện tốt.”

“Ta còn không có tưởng hảo như thế nào cùng người chiêu dì nói chuyện này đâu.” Diệp Minh Viễn trong lòng biết thê tử cảm xúc chịu không nổi một chút kích thích, liền tính là như vậy thiên đại chuyện tốt, cũng muốn trước châm chước trái chần mấy phen mới có thể nói cho nàng.

“Bất quá, đi Đào Nguyên Trấn tiếp lá con trở về chuyện này cấp bách a.”

Trình Ngô Phong bắt giữ đến mấu chốt chữ, “Đào Nguyên Trấn?”

“Đúng vậy, DNA hàng mẫu chính là từ thành phố S Đào Nguyên Trấn một đôi lộ họ vợ chồng cung cấp.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 26

Năm xưa kích động đến sắp tại chỗ nhảy dựng lên, “Này thật sự là quá tốt!” Xem ra phía trước nàng chúc phúc rất hữu dụng đâu, diệp bá bá thật sự đem hẳn nữ nhi tìm trở về!

Nàng liên tưởng đến phố lớn ngõ nhỏ đồn đãi, mắt hạnh mở lão đại, “Nên sẽ không, diệp bá bá nữ nhi là.....”

Còn không có tới kịp đem cái tên kia nói ra, năm xưa liền nhìn đến Lộ Chiêu đệ từ phòng ra tới, góc độ này chỉ có thể nhìn đến nàng bóng dáng, lại thấy diệp bá bá đón nhận đi, vị kia giữa mày tổng mang theo u sầu, tươi cười dịu dàng Diệp phu nhân ôm Lộ Chiêu đệ thất thanh khóc rống.....

Năm xưa đều ẩn ẩn cảm thấy chính mình hốc mắt nóng lên, xoa xoa khóe mắt, ướt át nhuận, tuy rằng không rõ ràng lắm Lộ Chiêu đệ vì cái gì đột nhiên biến thành diệp bá bá nữ nhi, nhưng loại này một nhà đoàn viên hình ảnh thật là quá lệnh người cảm động.

Trình Ngô Phong giơ tay sờ sờ năm xưa đầu tóc, đem nàng đưa tới râm mát chỗ đi, năm xưa nhân hẳn này sờ đầu động tác ngốc một cái chớp mắt, lấy lại tinh thần khi trên mặt tràn đầy tươi cười.

Nàng không nghĩ tới nhanh như vậy là có thể nhìn thấy hẳn, cảm giác tựa như kiếm được giống nhau.

Trình Ngô Phong là cùng người thay đổi chuyến bay lại đây, xem này tình hình, phỏng chừng còn phải cấp Lộ Chiêu đệ một ít thích ứng thời gian, ít nhất hôm nay là đi không khai.

Năm xưa muốn hỏi hẩn về Lộ Chiêu đệ sự, dư quang nhìn đến bà ngoại từ thiên viện phòng đi ra, nàng vội vàng đi qua đi, “Bà ngoại.”

Bà ngoại kinh ngạc mà nhìn năm xưa liếc mắt một cái, như là mới vừa nhận ra tới nàng là ai, dùng sức cầm tay nàng, ngỡ khí một chút trở nên vội vàng lên, “Hàng năm người như thế nào còn ở chỗ này a, người ba ba mẹ mẹ tới đón người!”

Chương 25 thứ hai mươi năm đàn hoa điêu

“Hàng năm người như thế nào còn ở chỗ này a, người ba ba mẹ mẹ tới đón người!”

Nghe vậy, Trình Ngô Phong hơi giật mình.

Năm xưa còn lại là cười tủm tủm mà nói: “Bà ngoại, là chiêu đệ ba ba mẹ mẹ tới đón nàng về nhà.”

“Chiêu đệ?” Bà ngoại nhăn lại mi, tựa hồ ở hồi tưởng tên này đối ứng người, đối thượng, mày buông lỏng, khóe mắt cười ra thật sâu nếp gấp tới, “Đúng vậy, chiêu đệ, là chiêu đệ.”

“Đúng vậy.” Năm xưa đem bà ngoại đỡ về phòng, kỳ thật nàng cũng cảm thấy chiêu đệ không phải cậu mợ thân sinh nữ nhi chuyện này rất không thể tưởng tượng, nhưng tưởng tượng đến, diệp bá bá cùng hẩn phu nhân mười mấy năm qua đau khổ tìm kiếm, lại phát ra từ nội tâm mà thế bọn họ một nhà ba người rất cuộc có thể đoàn viên cảm thấy vui vẻ.

Bà ngoại ngồi ở ghế trên, khô gầy đôi tay đỡ lưng ghế, trên mặt lại hiện lên lo lắng: “Hàng năm, vậy người ba mẹ khi nào mới đến tiếp người

a?”

Năm xưa đối này đã thói quen, nàng kiên nhẫn lại ôn nhu mà hồng bà ngoại nói: “Bọn họ vội vàng đâu, không nhanh như vậy lại đây.”

“Người ba mẹ như thế nào có thể như vậy?!” Bà ngoại ngữ khí rất bất mãn, “Lại vội cũng đến tối đem người tiếp trở về a.”

Năm xưa không biết nên như thế nào đi xuống nói tiếp, theo bản năng đi xem đứng ở ngoài cửa Trình Ngô Phong.

Trình Ngô Phong đi vào đi, bà ngoại nhìn đến hẳn, giống cùng người quen chào hỏi dường như cười gật gật đầu, “Người đã đến rồi, ăn cơm không a?”

Nàng lần này nhưng thật ra không đem Trình Ngô Phong nhận sai là con rể trần diệp.

Trình Ngô Phong lắc đầu: “Còn không có.”

“Ta cũng ăn qua.” Bà ngoại thực vui vẻ mà tiếp đi lên nói, “Ăn chính là hầm cà tím cùng cà chua xào trứng, cũng không tệ lắm, người đâu, ăn sao?”

“Ân,” Trình Ngô Phong thay đổi cái cách nói, “Ta ăn chính là thanh xào khổ qua cùng bạch chước đồ ăn tâm, cũng cũng không tệ lắm.”

“Người trẻ tuổi không cần ăn như vậy thanh đạm,” bà ngoại thoát nhìn rất có nói chuyện phiếm hứng thú, “Bất quá khổ qua hảo, ăn nhiều đối thân thể hữu ích.”

“Không giống nhà ta hàng năm, từ nhỏ đến lớn một chút khổ qua đều ăn không được.”

“Phải không?” Trình Ngô Phong ý vị thâm trường mà xem năm xưa liếc mắt một cái, hai người trong lòng hiểu rõ mà không nói ra mà nhớ tới ở vàng lá khách sạn lần đó, hẳn cho nàng múc hai chén khổ qua canh, năm xưa sờ sờ chóp mũi, né tránh hẳn tầm mắt.

Bà ngoại lại hỏi: “Bên ngoài như thế nào như vậy náo nhiệt a?” Nàng lăm bằm lâu bầu lên, “Hôm nay thời tiết không tồi, là cái ngày lành.”

Năm xưa nghĩ đến bà ngoại ngày thường đại đa số thời gian đều ở trên giường hôn mê, lão buồn ở trong phòng, trường kỳ dĩ vãng, tinh thần chỉ biết càng ngày càng kém, khó được thời tiết hảo, nàng kiến nghị nói: “Bà ngoại, chúng ta đi ra ngoài đi một chút đi.”

Bà ngoại trước kia thân thể tốt thời điểm, luôn là thích trong ngoài mà bận rộn, đem trong nhà xử lý đến gọn gàng ngăn nắp, nàng vốn chính là không chịu ngồi yên tính tình, nếu không phải ngoan tặc quán thân, phỏng chừng còn có thể công sọt lên núi cắt cỏ hái thuốc.

Năm xưa tìm tới một phen đại dù, mang theo bà ngoại ra cửa.

Trình Ngô Phong đánh giá điệp thúc bên kia không nhanh như vậy kết thúc, vì thế cũng bồi các nàng cùng đi.

Buổi sáng 10 giờ dương quang còn tương đối nộn, bất quá cũng chỉ là chiếu một đoạn ngắn lộ mà thôi, ba người hướng sau núi phương hướng đi, đi rồi vài phút, trước mắt liền xuất hiện một cái lâm ẩm đường nhỏ.

Đào Nguyên Trấn thượng đại bộ phận cây cối đều có đã lâu lịch sử, rất ít nhân vi nhân tố can thiệp duyên cố, còn vẫn duy trì nguyên sinh thái diện mạo, hướng dương chỗ cành lá tốt tươi, cái bóng chỗ hơi thưa thớt, giống như hai chỉ khép lại cánh tay, gắn vào đường nhỏ phía trên, liền thấu xuống dưới dương quang đều bị si đến đồ tế nhuyễn như chỉ bạc.

Không khí cũng phá lệ tươi mát, bạn từ từ chim hót, ào ạt tiếng nước, thời gian phẳng phất cũng trở nên chậm lại, rất là thích ý, nói là thế ngoại đào nguyên cũng không quá.

Cách đó không xa là dòng suối nhỏ. Suối nước thanh triệt, đá xanh, lá rưng cùng du ngư dương dương tự đắc mà sống ở trong đó.

Khi còn nhỏ năm xưa là này phiến thủy vực sở hữu nhưng dùng ăn sinh vật lớn nhất thiên địch, mặc kệ là tôm, con cua, vẫn là cá cùng ốc nước ngọt, chỉ cần rơi vào tay nàng trung, đêm đó liền sẽ trở thành trên bàn cơm một đạo mỹ thực.

Nhớ rõ năm kia mùa hè, năm xưa mỗi ngày tan học về nhà liền mang cái tiểu túi lưới lại đây, cuối cùng cơ hồ đem khê ốc nước ngọt đều ăn tuyệt chủng, dù sao năm trước xác thật liền một cái ốc nước ngọt bóng dáng cũng không thấy, cho nên giờ phút này nhìn đến nằm ở trên tảng đá ốc nước ngọt, nàng có một loại đã lâu, giống cùng cố nhân gặp lại hưng phấn cảm.

Nàng lại nghĩ tới kia kiện hảo ngoạn sự, chính mình trước nhện không được bật cười.

Trình Ngô Phong thấy nàng hết sức vui mừng bộ dáng, khoe môi cũng đi theo giờ lên tới, “Như thế nào?”

“Ta trước kia có một lần ở chỗ này sờ ốc nước ngọt,” năm xưa trên mặt phiếm nhiệt khí huân ra tới đỏ ửng, đỏ bừng rất là đẹp, nàng nghịch ngợm mà nghiêng đầu hỏi, “Cơ trưởng, người hẳn là biết cái gì là ốc nước ngọt đi?”

Trình Ngô Phong hừ nhẹ một tiếng: “Xem thường ta?”

“..... Không dám không dám.”

Năm xưa tiếp tục nói: “Ta chính vuốt ốc nước ngọt, đột nhiên nhìn đến phía trước du quá một cái lơa, người này rất có dinh dưỡng, lúc ấy ta không hề nghĩ ngợi liền duỗi tay bắt lấy nó cái duỗi, nó lập tức quay đầu lại, trừng mắt nhìn ta liếc mắt một cái, người đừng cười, thật là trừng, nó đôi mắt đều mở to, giống như sinh khí giống nhau, ta nơi nào quản được thượng nhiều như vậy a, trực tiếp liền đem nó nhắc tới tới ném sọt đi.”

Lúc ấy nàng liền cùng nhật được bảo dưỡng như liền giày đều không rảnh lo xuyên liền chạy về gia, kết quả bà ngoại vừa thấy, hoảng sợ, “Hàng năm này nơi nào là lơa a, đây là rắn nước, còn hảo không có độc, bằng không bị nó cắn được nhưng làm sao bây giờ nha!”

Bà ngoại cũng nghe thật sự nhập thần, trong miệng đi theo nhắc mãi: “Nhưng làm sao bây giờ nha!”

Năm xưa cười hì hì: “Đúng vậy, làm sao bây giờ đâu?”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 27

Ly biệt thời khắc tốt cuộc vẫn là tới rồi.

Miêu phượng hoa tự mình đưa đến hẻm khẩu, tận mắt nhìn thấy Lộ Chiêu đệ lên xe, nàng nhìn theo xe dần dần đi xa, thẳng đến biến thành một cái tiểu hắc điểm, cuối cùng tốt cuộc nhìn không thấy.

Nàng đỡ tường cười to ra tới.

Tường viện nội ghé vào dưới tàng cây cầu bị nàng tiếng cười kinh trí, cũng đi theo cuồng loạn mà tiêm thanh phệ lên.

Năm xưa vừa vắn hôm nay phản giáo, vì thế cũng cộ xe cùng nhau trở về, Lộ Chiêu đệ bởi vì có nàng bồi tại bên người, cho nên tâm tình thoáng trong sáng lên, trong xe tràn đầy một mảnh hoan thanh tiểu ngữ.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu vốn dĩ liền đối năm xưa cái này tiểu cô nương ấn tượng thực hảo, biết nàng cùng Lộ Chiêu đệ tình cảm thâm hậu, trong lòng càng là vui mừng, còn thịnh tình mời nàng có cơ hội nhất định phải tới thành phố A trong nhà chơi.

Năm xưa đương nhiên là vui vẻ đồng ý.

Trình Ngô Phong đưa năm xưa trở lại thị một trung, tiếp theo lại đưa Diệp Minh Viễn ba người đi thành phố S ga tàu cao tốc,

Buổi tối gần 7 giờ, Lộ Chiêu đệ rớt cuộc về tới Diệp gia, nàng xuyên thấu qua tiệm thâm chiều hôm, thấy được đứng sừng sững ở trước mắt hai đồng độc lập biệt thự, cả người đều sợ ngây người.

Nàng giống cái chưa hiểu việc đời ếch ngồi đáy giếng, dưới đáy lòng không tiếng động cảm thán, cái này địa phương chiếm địa diện tích cư nhiên so đào nguyên trung học còn muốn đại!

Càng chấn động còn ở phía sau.

Nàng phòng ngủ cũng là như vậy rộng mở, bố trí đến giống công chúa phòng, nơi chốn đều lộ ra duy mỹ ấm áp lãng mạn.

Trên người áo ngủ không biết là cái gì thẻ bài, nhưng mặc vào tới thực thoải mái, dưới thân giường lại đại lại thoải mái, nàng cuốn chăn lăn thượng vài vòng cũng lăn không đến cuối.....

A nếu đây là một giấc mộng, kia có thể hay không làm nàng vĩnh viễn không cần tỉnh lại?

Thiên vẫn là chậm rãi sáng, Lộ Chiêu đệ ở đệ nhất lữ ánh mặt trời chiếu tiến vào khi liền tỉnh, nàng gối cánh tay nhìn trần nhà thượng hình chiếu tảng lớn sao trời, bất tri bất giác liền cười ra tiếng âm tới.

Ở trên giường cọ xát nửa giờ, Lộ Chiêu đệ mới bò dậy rửa mặt, chờ thu thập hảo tự mình xuống lầu khi, vừa vặn nhìn đến Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu ở phòng khách, nàng triều bọn họ gật gật đầu, nhút nhát sợ sệt mà nói câu: “Buổi sáng tốt lành.”

“Ba ba mẹ mẹ” nàng là tuyệt đối kêu không ra khẩu.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu tự nhiên sẽ không để ý, cũng nguyện ý cho nàng thời gian đi thích ứng.

“Tối hôm qua ngủ đến có khỏe không?” Diệp Minh Viễn ôn nhu hỏi.

“Ân..... Hảo.”

Dung chiêu đi qua đi, thực tự nhiên mà kéo tay nàng, “Ta mới vừa cùng người ba ba đang xem người khi còn nhỏ ảnh chụp đâu.”

Có lẽ thông qua này đó cùng qua đi có quan hệ đồ vật, có thể có trợ giúp kéo gần đứa nhỏ này cùng bọn họ khoảng cách đi.

Nhưng mà, dung chiêu không nghĩ tới chính là, giữa đường chiêu đệ nhìn đến kia mấy trương cái gọi là chính mình khi còn nhỏ ảnh chụp, trong nháy mắt gian khắp cả người phát lạnh, trái tim cũng giống bị một đôi vô hình tay quặc hoạch trụ, liền hô hấp đều cơ hồ thành một kiện xa xỉ sự.

Trên ảnh chụp cái kia môi hồng răng trắng, phấn điều ngọc trác tiêu nữ hài, nàng là ai?

Lộ Chiêu đệ không rõ ràng lắm.

Nàng duy nhất biết tả phi thường xác định chính là, không phải nàng.

Chương 26 thứ hai mươi sáu đàn hoa điêu

Trên ảnh chụp tiêu cô nương đủ căn bản không phải nàng, như vậy nàng vì cái gì sẽ xuất hiện ở chỗ này?

Cho nên, này chỉ là một sai lầm sao? Như vậy, nàng đâu, nàng lại là cái gì?!

Không chút nào khoa trương, Lộ Chiêu đệ mặt ở trong nháy mắt rút đi huyết sắc, nhỏ gầy thân mình khổng chế không được mà run rẩy lên, nàng nhìn trước mắt xa lạ “Ba ba mù mù”, nhìn nhìn lại cái này xa lạ gia, giống bị người vứt bỏ ở hoang dã trung hài tử, mờ mịt không chỗ nào y, nàng che

lại mặt, chậm rãi ngồi xổm xuống thân đi, trong miệng phát ra áp lực tiếng khóc.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu đều bị nàng hoảng sợ, quan tâm hỏi: “Hài tử, người làm sao vậy?”

Lộ Chiêu đệ trong cổ họng đều là tiếng khóc, nàng liều mạng lắc đầu, tưởng nói cho bọn họ chính mình không có việc gì, càng muốn nói cho bọn họ, nghĩ sai rồi, ta không phải các người nữ nhi, nhưng nàng liền một chữ đều nói không nên lời.

Dung chiêu lấy khăn giấy hỗ trợ sát nước mắt, nhưng đứa nhỏ này hai mắt tựa như mở ra vòi nước, nước mắt lưu đến một phát không thể vãn hồi, như thế nào cũng sát không làm, làm cho nàng trong lòng cũng thực hụt hẫng.

Diệp Minh Viễn nặng nề mà thở dài, đứa nhỏ này phỏng chừng là nhớ nhà đi? Rốt cuộc đó là sinh sống mười mấy năm địa phương, cùng dưỡng phụ dưỡng mẫu chi gian cảm tình cũng là khó có thể dứt bỏ, hẳn có chút hối hận, có lẽ hẳn là ở Đào Nguyên Trấn ở lâu một ít thời gian, làm cho nàng chậm rãi thích ứng.

Vẫn là quá nóng vội.

Dung chiêu khởi điểm còn ôn thanh lời nói nhỏ nhẹ trấn an Lộ Chiêu đệ, nhưng chậm rãi chính mình cũng đi theo khóc ra tới, “Bảo bối, người rốt cuộc là làm sao vậy? Nơi này mới là nhà của người, ta là người mù mù a.....”

Lộ Chiêu đệ liều mạng lắc đầu, không phải, nơi này không phải nhà của ta, ngài cũng không phải ta mù mù..... Nàng bên môi tràn ra một tia than nhẹ, bởi vì khóc đến thở hỗn hển, cho nên thanh âm nghe tới rất mơ hồ: “..... Sai rồi.”

Lộ Chiêu đệ lại đột nhiên nhớ tới rời đi trước mù mù miêu phượng hoa nói, nàng ngàn dặn dò vạn dặn dò, mặc kệ phát sinh chuyện gì đều phải trước cùng nàng thương lượng, cho nên nàng là đã sớm đoán trước đến sẽ phát sinh như vậy sự sao?

Lộ Chiêu đệ đầu óc hoàn toàn loạn thành một đoàn hồ nhảo, đáy lòng có nói mỏng manh thanh âm ở nhắc nhở nàng, muốn trước biết rõ ràng này rốt cuộc là chuyện như thế nào.

Mông lung tầm mắt đối thượng lưỡng đạo tràn đầy quan tâm ánh mắt, Lộ Chiêu đệ ngực lại là hung hăng đau xót, nàng cơ hồ dùng hết toàn thân sức lực mới nói ra “Thực xin lỗi” ba chữ, sau đó đứng lên, giống rỗi gỗ giật dây giống nhau bị thao túng trở lại phòng.

Nàng đóng cửa lại sau chuyện thứ nhất là cho miêu phượng hoa gọi điện thoại.

Đệ nhất biến vang đến vội âm, không có người tiếp, Lộ Chiêu đệ chưa từ bỏ ý định, tiếp tục bát qua đi, lại bát..... Lúc này nàng giống như chỉ biết làm một việc này, cũng chỉ có thể làm chuyện này, rốt cuộc ở bát thứ bảy biến khi, miêu phượng hoa tiếp điện thoại.

Lộ Chiêu đệ ở cánh tay thượng cắn ra thật sâu dấu răng, mới miễn cưỡng đem mãnh liệt lệ ý bức trở về, “Mụ mụ.”

Ngày hôm qua đoàn người rời đi không bao lâu, miêu phượng hoa liền thông qua đại ca liên hệ thượng làm ống nghiệm trẻ con bệnh viện, cùng đối phương ước hảo thời gian trôi qua làm kiểm tra, nàng tối hôm qua làm một đêm hoài thượng nhi tử mộng đẹp, nhi tử còn không có đủ tháng xuất thể đâu, đã bị dài dòng chuông điện thoại thanh bình tỉnh, thật là giết người tâm đều có! Nhưng nhìn đến trên màn hình nhảy lên điện báo người, nàng phảng phất thấy được một cây cây rụng tiền, đáy mắt đều ẩn ẩn toát ra kim quang tới.

“Mụ mụ, người vì cái gì muốn làm như vậy?”

Miêu phượng hoa nghe được bên kia khóc nức nở thanh, mí mắt phải đi theo nháy dưng.

“Mụ mụ, người ở nói dối, kỳ thật ta căn bản không phải Diệp gia mất đi nữ nhi, đúng hay không?”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 28

Năm xưa thấy nàng sững sờ đến lợi hại, giờ tay ở nàng trên trán xem xét, còn hảo chỉ là sốt nhẹ, lặng lẽ yên lòng, lại sờ sờ nàng mặt, “Sẽ không mới mấy ngày không gặp, người liền không quen biết ta đi?”

“Ta đây cũng thật thương tâm a,” năm xưa cố ý thở dài một tiếng, “Nói tốt cầu phú quý, mạc tương quên đâu?”

Lộ Chiêu đệ lúc này mới hồi phục tinh thần lại, nguyên lai này thế nhưng không phải một giấc mộng, năm xưa thật sự xuất hiện, nàng hơi hơi mở to hai mắt, giãy giụa suy nghĩ rời giường, bị năm xưa nhẹ nhàng đè lại, “Người nằm đi.”

“Năm xưa,” Lộ Chiêu đệ thanh âm khàn khàn cực kỳ, “Sao người lại tới đây?”

Chẳng lẽ là ở nàng hôn mê mấy ngày nay, chân tướng liền đại bạch sao? Lộ Chiêu đệ phát hiện chính mình cư nhiên vì cái này kết quả đại đại thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Ta tới xem người a.”

Nước mắt ngăn chặn Lộ Chiêu đệ hai mắt, nàng thấy không rõ năm xưa, muốn đi năm năm xưa tay, như nguyện cầm, đè ở ngực chỗ, như là không tiếng động kể ra chính mình xin lỗi.

“Làm sao vậy a?” Năm xưa trườ hai tờ giấy khăn lau trên mặt nàng nước mắt, “Ai ta trước kia như thế nào không phát hiện người như vậy ái khóc đâu? Khóc đến ta tâm đều phải vỡ vụn.”

“Ta không có việc gì..... Ta chỉ là.....” Lộ Chiêu đệ khụt khịt nói, “Thực vui vẻ nhìn đến người tới.”

Như vậy lừa tình a.

Năm xưa quay mặt qua chỗ khác, bay nhanh chớp hai hạ mắt, lại chuyển qua tới khi trên mặt lại là ý cười doanh doanh, con người cũng bơi dườ như đen nhánh sáng trong, “Về sau chỉ cần có cơ hội, ta còn sẽ đến xem người.”

“..... Ân.”

Lộ Chiêu đệ bị bệnh mấy ngày, thể lực nghiêm trọng tiêu hao quá mức, cùng năm xưa nói trong chốc lát lời nói liên lại ngủ đi qua, năm xưa là thừa dịp nghỉ trưa thời gian lại đây, cho nên đái không được bao lâu liền phải chạy trở về.

Tự nhiên cũng là Trình Ngô Phong đưa nàng trở về.

Hai người ở phòng khách hội họp, cùng Diệp Minh Viễn cáo từ sau, sóng vai đi ra ngoài.

Năm xưa ngạc nhiên mà nhìn chung quanh một vòng, nơi này thật lớn a, mắt chỗ thấy, hoa viên, bể phun nước, bể bơi, tảng lớn thực vật xanh hóa..... Nàng tầm mắt bỗng nhiên định ở nơi nào đó, như suy tư gì lên.

“Làm sao vậy?” Trình Ngô Phong cũng dừng lại bước chân.

“Cơ trưởng,” năm xưa nói ra chính mình nghi hoặc, “Rất kỳ quái gia, ta rõ ràng là lần đầu tiên tới nơi này, nhưng ta cảm giác trước kia giống như

đã đã tới.....”

“Nơi đó,” tay nàng hướng tường viện biên chỉ qua đi, “Có phải hay không đã từng loại quá một thân cây?”

Nhưng năm xưa cũng không phải thực xác định, chỉ là cảm giác nơi đó hẳn là phải có một thân cây mới đối, nàng cũng không biết chính mình vì cái gì sẽ có loại cảm giác này, nó tựa như phóng trên mặt hồ ánh trăng, chỉ cần dùng sức đi xuống tường, liền giống như ném xuống một khối hòn đá nhỏ, đem trên mặt hồ ánh trăng giảo toái, trở nên như ẩn như hiện.

Trình Ngô Phong cơ hồ không thể tin được chính mình lỗ tai, hẳn ánh mắt thâm chi lại thâm mà nhìn năm xưa, đáy mắt xuất hiện một cổ mãnh liệt khác thường cảm xúc, liền hẳn đều không có phát hiện, đôi tay đã nhẹ ấn ở năm xưa trên vai, “Bánh mật nhỏ, người vừa mới nói cái gì?”

Một thân cây?

Kia chỗ xác thật có loại quá một cây cây đào, là ở lá con sinh ra năm ấy Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu thân thủ gieo, dưới tàng cây cũng chôn một vò hoa điều, đó là vì lá con chuẩn bị thành niên lễ, đáng tiếc chính là, lá con mất tích sau đó không lâu, này khóa cây đào cũng chậm rãi đi theo khô héo.....

Chương 27 thứ 27 đàn hoa điều

Bánh mật nhỏ?

Năm xưa lỗ tai bỗng nhiên hiện lên một tia nóng rực, toàn bộ lực chú ý đều bị cái này mới mẻ xưng hô hấp dẫn qua đi, từ nhỏ đến lớn, đại đa số người đều là trực tiếp kêu nàng tên, giống mục mục cùng bà ngoại, ngày thường cũng là kêu hàng năm, này vẫn là lần đầu tiên..... Có người kêu nàng bánh mật nhỏ.

Tiểu, năm, bánh, nghe tới liền cảm thấy ngọt ngào mềm mại, năm xưa thích nghe Trình Ngô Phong như vậy kêu chính mình, này ba chữ lộ ra thân mật ý vị, quan trọng nhất chính là, đây là chỉ thuộc về hẳn một người cách gọi.

Trình Ngô Phong năm nàng tinh tế bả vai tay thoáng tăng lớn lực độ, thanh âm trầm thấp đến lợi hại, “Nói cho ta, người như thế nào biết nơi đó từng có quá một thân cây?”

Năm xưa bưng tỉnh đại ngộ: “Nguyên lai thật sự có một thân cây a.”

Đến nỗi là làm sao mà biết được, nàng cũng nói không rõ, dù sao chính là cảm giác, nhìn nơi đó vắng vẻ, trực giác hẳn là sẽ có thụ, cho nên muốn cũng chưa từng liền nói ra tới.

“Có thể là ta mơ thấy quá cái này địa phương?” Năm xưa suy đoán nói, “Lại có lẽ, là trước đây nói chuyện phiếm diệp bá bá cùng ta đề qua, ta trong lúc lơ đãng liền nhớ xuống dưới?”

“Người sau khả năng tính không lớn.” Kia khóa khô héo thụ là Diệp Minh Viễn trong lòng không thể nhắc tới thương.

Trình Ngô Phong yên lặng nhìn trước mắt này trương thanh lệ mặt, trứng ngỗng hình, lá lướt tinh xảo, màu da trắng nõn, đặc biệt là một đôi mắt, nhìn quanh sinh tử, chớp một chút chính là một mặt linh động hoạt bát.

Hắn lại nghĩ tới dung chiêu, như vậy tách ra tới xem, hai người ngũ quan cũng không có quá nhiều tương tự chỗ, đương nhiên người bình thường cũng sẽ không nghĩ đến sẽ lấy các nàng dung mạo đi đối lập, nhưng hiện tại tinh tế hồi tưởng các nàng đứng chung một chỗ hình ảnh, lại tương đối dung chiêu cùng lộ chiêu đệ ở chung hình ảnh.....

Trình Ngô Phong trong lòng đã ẩn ẩn nắm chắc.

Nếu kết quả là sai lầm, như vậy, nhất định là trung gian nào đó phân đoạn ra cái gì sai lầm.

Xuất phát từ thói quen nghề nghiệp, hẳn trước tiên liền tủa định kia phân DNA giám định báo cáo.

“Cơ trưởng?” Năm xưa nhìn xem thời gian, lại không đi liền tới không kịp, nàng khẽ kéo hai hạ Trình Ngô Phong áo sơ mi tay áo, “Chúng ta nên đi lạp.”

“Năm xưa,” Trình Ngô Phong hỏi, “Người còn có thể tại thành phố A đãi mấy ngày?”

“Chúng ta ngày mai liền phải đi trở về.”

“Như vậy.....”

Năm xưa nhìn hẳn nhẵn lại tới ấn đường, nhịn không được hỏi: “Làm sao vậy?”

“Không có gì.” Trình Ngô Phong do dự một cái chớp mắt, quyết định vẫn là trước đem sự tình biết rõ ràng lại nói, “Ta trước đưa người hồi khách sạn.”

“Hảo.”

Ngồi ở trong xe, năm xưa nhìn đến không ngừng sau này lúi lại cảnh vật, càng ngày càng xa, càng ngày càng mơ hồ, nàng đáy lòng mạc danh toát ra một tia buồn bã.

Trình Ngô Phong đem năm xưa đưa về khách sạn dừng chân, lại vội vàng đi vòng vèo Diệp gia, Diệp Minh Viễn không ở phòng khách, người hầu nói hẳn ở phòng ngủ, Trình Ngô Phong trực tiếp lên lầu hai.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 29

“Thúc thúc, ta cảm thấy là năm xưa.”

Không đầu không đuôi một câu, Diệp Minh Viễn lại lập tức ngẫm hiểu, hăn gật gật đầu, lại chưa nói cái gì.

Dung chiêu không biết bọn họ ở đánh cái gì bí hiểm, nghe được không hiểu ra sao.

Lộ Chiêu đê nhìn xem Diệp Minh Viễn, hăn cười một chút, xem như ngẫm đồng ý.

Lộ Chiêu đê đi đến mép giường, ngồi xổm xuống, chỉ có loại này thấp nhất tư thái mới có thể cho nàng cũng đủ dũng khí cùng cảm giác an toàn, “A di, ngài còn nhớ rõ đã từng cho ta xem qua ngài nữ nhi khi còn nhỏ ảnh chụp sao?”

“Kia không phải ta.”

Dung chiêu đẩy mặt kính nghi bất định, lại lần nữa nhìn về phía Diệp Minh Viễn, “Chính là, kia phân xét nghiệm ADN báo cáo.....”

Dung chiêu nghĩ đến một cái đáng sợ khả năng tính, có thể hay không là vì an ủi nàng, cho nên Diệp Minh Viễn cố ý giả tạo một phần giám định báo cáo? Nói như vậy, nàng lá con thật sự không ở nhân thế?

Chính là, nàng hiểu biết trượng phu tính tình, hẳn làm chuyện gì đều rất tinh tế cẩn thận, liền tính là nói dối cũng sẽ dấu diếm đến tích thủy bất lậu, hẳn nếu ý định giấu nàng, có lẽ đến chết đi kia một ngày, nàng sẽ không biết chân tướng.

Cho nên, này rốt cuộc là chuyện như thế nào?

Lộ Chiêu đệ tiếp tục nói tiếp, thanh âm sấp sấp, nhưng nghe lên kiên định hữu lực, “Xét nghiệm ADN báo cáo là thật sự, chỉ là ngài nữ nhi không phải ta, mà là có khác một thân.”

“Ta mù mù không biết dùng biện pháp gì bắt được giám định hàng mẫu, ở biết được xứng đôi thành công sau, nàng liền bắt đầu triển khai di hoa tiếp mộc kế hoạch, cho nên cuối cùng đi vào nơi này người là ta, mà ngài chân chính nữ nhi.....”

Dung chiêu liên tưởng tiền căn hậu quả, đôi tay đờ ở loạn nhảy ngực chỗ, hai hàng nước mắt đồng thời chảy xuống, “Là..... Năm xưa?”

“Ta tưởng đúng vậy.”

“Minh xa.....”

Không cần hỏi quá nhiều, dung chiêu đã từ trượng phu trong ánh mắt được đến đáp án, nàng che lại ướt át mặt, vừa khóc vừa cười, trong mắt tẫm đầy mẫu tính quang huy, “Hàng năm..... Lá con, là chúng ta lá con.”

Liền tính còn thiếu một đạo chân chính hoàn thiện DNA giám định trình tự, nhưng có lẽ huyết thống ràng buộc chính là như vậy thần kỳ, bọn họ đã hoàn toàn tiếp nhận rồi năm xưa mới là lá con sự thật.

Lộ Chiêu đệ lén lút lui đi ra ngoài, đem không gian để lại cho hai người, bọn họ lúc này nhất định có rất nhiều lời nói muốn nói hết, mà nàng

chỉ là một cái không liên quan người ngoài cuộc, chung quy vẫn là phải về đến nguyên lai địa phương.

Chỉ là, Lộ Chiêu đệ nghĩ đến mụ mụ quyết tuyệt câu kia “Đoạn tuyệt mẹ con quan hệ”, cái kia gia, nàng còn hỏi đến đi sao?

Không hỏi hận.

Một chút đều không.

Nàng làm chính là một kiện chính xác vô cùng sự, qua đi mười tám năm nhân sinh, nàng trước nay đều là hèn mọn như bụi đất, làm cái gì đều là sợ tay sợ chân, sợ chọc người chán ghét, giờ khắc này, nàng trước nay chưa từng có mà thế chính mình cảm thấy kiêu ngạo.

Đêm đó, được đến tin tức Trình Lập Học cũng cùng Trình Ngô Phong lại đây, trình lão gia tử một phương diện vì Diệp Minh Viễn vợ chồng tìm về thân sinh nữ nhi cảm thấy vui sướng, về phương diện khác lại ần ần lo lắng.

“Năm xưa nàng mụ mụ, xác thực mà tới nói, là nàng dưỡng mẫu lộ như ý, ở Trình gia đã làm ba tháng bảo mẫu, nàng làm người cần cù và thật thà thiện tâm, bởi ta nói chuyện phiếm giải lao khi nhất thường nhắc tới chính là nàng nữ nhi năm xưa.”

Trình Lập Học nhớ lại chuyện cũ, tâm tình chậm rãi trở nên trầm trọng lên, “Năm nay ba tháng, nàng kiểm tra trở ra ung thư phổi, phía trước thân thể không thoải mái nàng cho rằng chỉ là mệt nhọc quá độ, cho nên vẫn luôn không để ở trong lòng, cũng luyện tiếu tiêu tiền đi kiểm tra sức khoẻ, cho nên kiểm tra ra tới khi đã là thời kì cuối.....”

“Bất quá nàng phi thường lạc quan, cầu sinh dục cũng phi thường cường, kỳ thật ta biết, nàng là sợ hãi chính mình một khi đi, lưu lại quả phụ bé gái mồ côi, hảo không thể lường. Động quá một hồi giải phẫu sau, bệnh

tình của nàng chuyển biến tốt đẹp chút. Trong nhà bên kia ai cũng không nói cho một tiếng, vừa vặn năm nay chín tháng năm xưa cao tam, kế tiếp một năm là nhân sinh quan trọng bước ngoặt, nàng sợ nữ nhi lo lắng, không tiếp thu được cái này hiện thực mà chậm trễ việc học, cho nên tính toán vẫn luôn giấu đi xuống.”

“Bác sĩ cũng nói nàng là hãn gặp qua người bệnh ý chí lực kiên cường nhất, hơn nữa thuật sau tình huống cũng tương đối lạc quan, nàng từ giữa được đến cực đại cổ vũ, tin tưởng vững chắc chính mình nhất định có thể kiên trì đến sang năm thi đại học kết thúc, đáng tiếc chính là, tháng sáu thượng tuần lúc ấy, bệnh tình của nàng bỗng nhiên chuyển biến xấu, không căng bao lâu người liền đi rồi, lâm chung trước làm ơn ta hỗ trợ chiếu cố năm xưa, cũng dấu diếm nàng qua đời tin tức……”

Trình Lập Học thật mạnh thở dài, hãn cũng không rõ ràng lắm làm như vậy rốt cuộc là có đúng hay không, trận này mẹ con duyên phận là có kiếp này không có tới thế, kết quả cố tình lại liền cuối cùng một mặt cũng chưa thấy thượng, này phân tiếc nuôi vĩnh viễn đều không thể đền bù, hơn nữa đương tương lai có một ngày năm xưa biết chân tướng, không phải đối nàng càng thêm tàn nhẫn sao?

Lưỡng nan dưới, hãn cuối cùng vẫn là lựa chọn tôn trọng lộ như ý di nguyện.

Diệp Minh Viễn từ lão gia tử này phiên lời nói đọc ra hãn một khác trọng khó xử.

Trình Ngô Phong đem gia gia ý tứ nói được càng minh bạch, “Xen vào năm xưa mục mục tầng này suy xét, hơn nữa này hai tháng là năm xưa ngành học thi đua mấu chốt thời kỳ, ta cá nhân cảm thấy,” hãn nhìn về phía trước mặt Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu, “Diệp thúc, chiêu di, có phải hay không có thể trước đem tương nhận chuyện này hơi chút duyên sau một ít thời gian?”

Một chút đều không khó tưởng tượng ra, đương năm xưa biết chính mình nhân sinh đã xảy ra long trời lở đất kịch biến khi, nàng trước tiên khẳng định sẽ đi hưởng này mười mấy năm qua sống nương tựa lẫn nhau nhất ý lại mù mù chứng thực, đây là không có khả năng nhảy quá khứ phân đoạn, nàng yêu cầu chứng, như vậy nàng mù mù qua đời tin tức liền sẽ dấu diếm không được, còn chỉ là cái mười tám tuổi tiểu cô nương, liền tính so bạn cùng lứa tuổi hiểu chuyện, nhưng như vậy song trọng đả kích đồng thời đánh xuống, nàng nhu nhược hai vai như thế nào thừa nhận được?

Diệp Minh Viễn cảm thấy Trình Ngô Phong lo lắng rất có đạo lý, xác định năm xưa thân phận, hẳn nhiều năm qua không chỗ tin tức tâm đã buông xuống, người một nhà đoàn viên bất quá là sớm hay muộn vấn đề, lâu như vậy đều chờ thêm tới, cũng không để bụng diếm này thời gian, hẳn nhẹ giọng cùng thê tử thương lượng lên.

Dung chiêu hồng hốc mắt không ngừng gạt đầu, nàng đối cứu chính mình nữ nhi một mạng lộ như ý có quá nhiều quá sâu cảm kích, cũng phát ra từ nội tâm mà nguyện ý đi tôn trọng lộ như ý lâm chung di nguyện.

Duyên sau tương nhận sự liền tính như vậy định ra, nhưng mà này ngăn cản không được dung chiêu bức thiết muốn đi gặp một lần năm xưa tâm tình, Diệp Minh Viễn tự nhiên cũng không ngoại lệ, cho nên hai người thực mau quyết định sáng mai liền đi thành phố S.

Đến nơi Lộ Chiêu đệ.....

Diệp Minh Viễn đi trước dò hỏi một chút nàng ý tứ, hỏi nàng muốn hay không đi theo hồi thành phố S, hẳn nói chọc trúng Lộ Chiêu đệ trong lòng sâu nhất đau xót, rốt cuộc thiệp thể chưa thâm, dấu không được chuyện, nàng ghen ngào đem miêu phượng hoa nói nói cho Diệp Minh Viễn.

“Ta không biết về sau nên làm cái gì bây giờ.”

Nàng đối tượng lai tràn ngập sợ hãi.

Diệp Minh Viễn nghĩ đến nàng cái kia lợi dụng huân tâm liền thân sinh nữ nhi đều lợi dụng mù mù, vâng vâng dạ dạ, bán nữ cầu vinh ba ba, còn có phía trước nghe được Đào Nguyên Trấn nghiêm trọng trọng nam khinh nữ không khí, không khó tưởng tượng nàng về đến nhà sẽ là như thế nào một phen tình trạng, hần suy tư thật lâu sau, rốt cuộc mở miệng: “Như vậy đi, hài tử, nếu người nguyện ý nói, có thể tiếp tục lưu tại thành phố A sinh hoạt, đi học.”

Nghe vậy, Lộ Chiêu đệ cả người đều ngây ngẩn cả người, một hồi lâu đều hồi bất quá thần.

Ánh đèn chiếu nàng tái nhợt mặt, nàng nghe được chính mình thanh âm ở phát run hỏi: “..... Thật vậy chẳng?”

“Thật sự.” Diệp Minh Viễn cười sờ sờ nàng tóc, ngữ khí hòa ái đến giống cái từ phụ, “Chỉ cần người nguyện ý.”

Ngày kế giữa trưa hai điểm nhiều, Diệp Minh Viễn dung chiêu cùng Lộ Chiêu đệ thuận lợi đến thành phố S, Trình Ngô Phong còn lại là chấp phi cùng ngày từ thành phố A đến thành phố S chuyển bay, buổi chiều 5 giờ rưỡi mới đến.

Bốn người ở thị một trung phụ cận nhà ăn hội hợp.

Lộ Chiêu đệ trước đó đã nói cho năm xưa chính mình hồi thành phố S tin tức, cũng ước nàng cùng nhau ăn cơm chiều.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngữ Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 30

Năm xưa cảm giác được nam nhân tay phúc ở chính mình trên tóc, phản xạ có điều kiện tính giật mình, theo nàng động tác, Trình Ngô Phong môi không hề phòng bị mà từ nàng phát thương cọ qua.....

Tuy là ngoài ý muốn, nhưng hiển nhiên lấy Trình Ngô Phong lớn tuổi mười tuổi kinh nghiệm, cũng không cũng đủ thông dong mà đi tể tư ở kia trong nháy mắt trong lòng bỗng dựng hiện lên, vô pháp dùng lời nói mà hình dung được cảm giác được để ý nghĩa cái gì, hãn hiếm thấy mà có chút hoảng loạn, môi mỏng cũng không tự giác nhấp thành một cái thẳng tắp.

Năm xưa nhìn không tới Trình Ngô Phong biểu tình, càng không biết hãn phúc tạp nội tâm hoạt động, nàng ở hãn trong lòng ngực đả vài phút, cảm thấy mỹ mãn mà cười ra tiếng tới, “Trần ngập điện.”

Thật sự hảo không thể tưởng tượng a, chỉ cần hãn một cái ôm, nàng liền lập tức mãn huyết sống lại, cả người trần ngập động lực, còn có thể nhảy vào đề hải đại chiến ba trăm cái hiệp.

“Lúc này,” phục hồi tinh thần lại Trình Ngô Phong sâu kín nói một câu, “Ta có phải hay không nên nói, thực vinh hạnh trở thành người đồ sặc?”

“Ha ha ha!” Năm xưa hết sức vui mừng mà cười rộ lên, Trình Ngô Phong lại phát hiện nguyên lai nàng vui vẻ cười rộ lên khi không chỉ có sẽ

lộ ra hai cái má lúm đồng tiền, còn có một viên đáng yêu răng nanh, sẵn đến nàng cả khuôn mặt phá lệ sinh động hoạt bát.

Trình Ngô Phong cỡ nào hy vọng, cái này tiểu cô nương vĩnh viễn đều như vậy vô ưu vô lự mà cười, hẳn thậm chí nguyện ý trả giá bất luận cái gì đại giới, giúp nàng bảo vệ cho này mặt thuần triệt tươi cười.

Hai người tiếp tục đi phía trước đi, đi đến cổng trường khâu, năm xưa nhìn chung quanh một vòng bốn phía tiệm thâm chiều hôm, “Cơ trưởng, người muốn vào xem một chút sao?”

Trình Ngô Phong không có sai quá nàng đáy mắt chờ mong, gật gật đầu, “Hảo.”

Gần nhất chuẩn cao tam học sinh phản giáo học bù, cho nên vườn trường so tháng trước náo nhiệt không ít, bình tịch hơn phân nửa tháng khu dạy học chính đồng sáng lên đèn, quây bán quà vật cũng một lần nữa khai trương, năm xưa đi vào mua hai bình nước khoáng, đệ một lọ cấp Trình Ngô Phong.

Hắn tiếp nhận đi, vặn ra nắp bình, lại nhét cấp năm xưa, sau đó lấy đi nàng trong tay một khác bình thủy, mở ra tới uống lên hai khẩu.

Năm xưa nhớ tới ký túc xá đêm liêu khi trường nghệ nhưng thường xuyên cười Phi Phi, nói nàng từ có bạn trai sau, liền nước khoáng nắp bình đều vặn không khai, Phi Phi cười đến thực ngọt ngào, tú thanh tú khí mà phản bác, “Này có gì đó, vốn dĩ chính là bạn trai thuộc bốn phận việc a.”

Nam, bằng, hữu.

Cho nên nói..... Nàng ở bất tri bất giác trung đã trước tiên hưởng thụ đến như vậy phúc lợi sao?

“Khụ khụ khụ.” Năm xưa không cần thận bị một ngum thủy sặc đến, xoay người sang chỗ khác khụ lên, Trình Ngô Phong hỗ trợ vỗ về nàng phía sau lưng thuận khí, “Không có việc gì đi?”

Năm xưa khó khăn mới thuận quá một hơi, đều khụ ra nước mắt tới, trong mắt mông một tầng thủy quang, nước gợn liễm diễm, nàng lắc đầu, tiếng nói sần sạt, “Không có việc gì.”

“Về sau uống nước không cần như vậy cấp,” Trình Ngô Phong ngữ khí hài hước, “Ta cũng sẽ không cùng người đoạt.”

Năm xưa liên tục gật đầu. Nàng thích nghe hẳn nói “Về sau”, nghe hẳn nói “Người” cùng “Ta”, càng thích có lẫn nhau tương lai.

Trình Ngô Phong thấy nàng một bộ ngoan đến không được bộ dáng, đúng lúc mà khai đạo nàng, “Học tập thượng không cần cấp chính mình áp lực quá lớn, người đem nó coi như là một kiện thú vị sự, xuất phát từ trước mắt giáo dục hiện thực suy xét, thành tích xác thật rất quan trọng, nhưng đương người toàn tâm toàn ý đầu nhập trong đó, người sẽ phát hiện, từ những chuyện người làm trung hưởng thụ đến lạc thú mới là quan trọng nhất, cho đến lúc này, thành tích tự nhiên cũng không phải là cái gì vấn đề.”

Năm xưa là một đường từ các loại ngành học thi đua trung chém giết lại đây, này vẫn là lần đầu tiên có người cùng nàng nói, lạc thú so thành tích càng quan trọng, kỳ thật, từ nhỏ đến lớn, nàng trong lòng có cái bí mật, chưa bao giờ đối người ta nói quá.

“Cơ trưởng, người biết ta vì cái gì muốn như vậy nỗ lực sao?”

“Đào Nguyên Trấn là cái phi thường trọng nam khinh nữ địa phương, nữ hài tử liền có thể đi vào trên đời này đều là một kiện đặc biệt xa xỉ sự, liền tính sinh ra, ở nhà cũng không có gì địa vị cùng tồn tại cảm, có lẽ các nàng nhân sinh giá trị chính là hỗ trợ làm việc, mang đệ đệ, sau khi lớn lên

đã bị an bài tùy tiện tìm cá nhân gả rớt, vì đệ đệ tương lai lẽ hỏi góp một viên gạch.....”

“Nhưng ta mù mù không giống nhau, nàng chưa từng có bởi vì ta là nữ hài tử mà ghét bỏ ta là gánh vác, tương phản, bởi vì ta duyên cố, nàng thừa nhận rồi không biết nhiều ít người ngoài xem thường tổng số lạc, thậm chí liền ta cậu mợ đều..... Nàng lực bài chúng nghị đưa ta đi trường học đi học, vẫn luôn cung tới rồi cao trung, nàng hiện tại còn thực vất vả mà công tác giúp ta trừ vào đại học phí dụng.....”

“Ta âm thầm thề, nhất định phải phi thường phi thường nỗ lực, tương lai trở nên nổi bật. Ta muốn chứng minh, kỳ thật nữ hài tử cũng không so nam hài tử kém, các nàng giá trị không chỉ là ở chỗ gả chồng sinh con trợ cấp trong nhà, chỉ cần có cơ hội, các nàng cũng có thể giống thái dương giống nhau lấp lánh sáng lên, ta càng muốn muốn chứng minh, ta mù mù lúc trước lựa chọn không có sai.”

Nàng thanh âm thấp hèn đi: “Ta hy vọng có thể trở thành mù mù kiêu ngạo.”

Sẽ.

Trình Ngô Phong thần sắc âm đạm vài phần, ở trong lòng không tiếng động nói, người vẫn luôn là mù mù người lớn nhất kiêu ngạo.

Năm phút đồng hồ sau, Trình Ngô Phong bồi năm xưa đi vào phòng học, nhìn đến bên trong không có một bóng người, hẩn hỏi: “Các người ban những người khác đâu?”

“Nga, bọn họ đều về nhà, ở nhà thượng văn tu.”

Chín tháng sơ liền phải vật lý đầu vòng loại, tại đây thời điểm mấu chốt, thời gian đều là một giây bẻ ra đảm đương hai giây dùng, liền tính dài ở nhà, cũng không có người sẽ lười biếng.

Trình Ngô Phong “Ân” một tiếng, kéo ra ghế dựa ngồi xuống, chỗ ngồi có điểm tể, hăn thon dài hai chân vô pháp giãn ra khai, hăn đem cái bàn đi phía trước đẩy đẩy.

Bên cạnh vừa vắn chính là năm xưa vị trí, nàng bàn học thu thập thật sự sạch sẽ, các loại tư liệu thư phân loại, mã đến chỉnh chỉnh tề tề, cùng mặt khác cái bàn so sánh với, liếc mắt một cái rõ ràng.

“Còn thất thần làm cái gì, không phải còn có bài thi phải làm?”

“..... Cơ trưởng, người nên sẽ không muốn giám sát ta viết bài thi đi?” Ngoài miệng là hỏi như vậy, nhưng năm xưa trong lòng đã sớm rõ ràng, hăn là không yên tâm nàng một người ở phòng học, cho nên riêng lưu lại bồi nàng.

“Bị người phát hiện.” Trình Ngô Phong phi thường thản nhiên mà thừa nhận.

Năm xưa trong lòng ngọt, nàng rút ra một phần vật lý bài thi, vùi đầu nghiêm túc viết lên, làm xong một đạo lựa chọn đề, nàng nhớ tới cái gì, “Cơ trưởng, người trước kia vật lý học đến thế nào?”

“Còn có thể.”

“Còn có thể” là cái gì trình độ?

Năm xưa thực thông minh, thay đổi một loại khác hỏi pháp, “Vậy người cảm thấy chính mình lái phi cơ trình độ thế nào?”

Trình Ngô Phong khí định thần nhàn mà nói: “Còn hành đi.”

Hảo đi.

Năm xưa bĩu môi, kia nàng đại khái biết hăn vật lý là cái gì trình độ.

Thật khiêm tốn a.

Thời gian ở trên tường đồng hồ quy luật “Tí tách” thanh lặng lẽ trốn, năm xưa đem bài thi cuối cùng một đạo đại viết xong, từng một hơi, phát giác bên người nhân cách ngoại an tĩnh, nàng nghiêng đầu vừa thấy ——

Trình Ngô Phong ghé vào trên bàn, nhắm hai mắt như là ngủ rồi, nàng cũng học bộ dáng của hắn năm sắp xuống tới, mặt gối cánh tay. Hai người mặt đối mặt, cách hơn mười centimet khoảng cách, một cái ngủ, một cái tỉnh.

Trước kia cũng chưa phát hiện, cơ trường lông mi cư nhiên như vậy trường như vậy mật, năm xưa tâm ngứa mà muốn đi bính một chút, lại sợ bùng tỉnh hắn, cho nên khắc chế.

Tính tính thời gian, hắn từ thành phố A bay qua tới, lại không rảnh lo nghỉ ngơi cùng bọn họ ăn cơm chiều, lúc này nhất định mệt muốn chết rồi, nhưng vẫn là lưu lại bồi nàng, kỳ thật so sánh với hắn gánh vác vô số hành khách sinh mệnh cùng an toàn trọng trách, nàng về điểm này nhi áp lực cùng hắn so sánh với, quả thực là gặp sư phụ.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 31

Năm xưa vui sướng phát hiện, muộn vân phàm ý cười tuy rằng thực thiển, nhưng đã không có trước kia cái loại này xa cách cảm, nàng ở đối diện ngồi xuống, chút nào không che dấu chính mình hảo tâm tình, tươi cười nở rộ đến sáng ngời mãnh liệt, lệnh người không thể nào kháng cự.

Muộn vân phàm xem đến sừng sốt, nguyên lai có người cười rộ lên khi thật sự giống như liền đôi mắt đều sẽ sáng lên, như vậy thuần túy, không trộn lẫn tạp một tia tạp chất..... Nàng chưa từng có như vậy cười quá.

“Chuyện gì như vậy vui vẻ?”

“Ta lại có thể cùng người cùng nhau ăn cơm lạ.”

Cùng nàng ăn cơm đáng giá như vậy vui vẻ sao?

Muộn vân phàm đáy lòng xuất hiện một cổ phức tạp cảm xúc, nhưng mà nàng che lấp rất khá, xem một cái năm xưa bàn ăn, chỉ có cơm cùng một cái cà chua xào trứng, “Người ăn ít như vậy?”

Trong ấn tượng, năm xưa mỗi lần ăn cơm điểm đồ ăn đều thực thanh đạm, ngay từ đầu muộn vân phàm cho rằng nàng không thích ăn thịt, nhưng mặt sau phát hiện tựa hồ không phải như vậy một chuyện, nàng khả năng chỉ là không bỏ được tiêu tiên.

Năm xưa dùng chiếc đũa đem cơm đẩy ra: “Ta ăn này đó liền đủ lạ.”

Muộn vân phàm nhìn chính mình bàn ăn phong phú món ăn, cảm thấy có chút châm chọc, ăn cơm đối nàng tới nói bất quá là lấp đầy bụng thiết yếu trình tự, ăn cái gì đều là không sai biệt lắm, nhưng năm xưa đâu, chẳng sợ chỉ là rau xanh cơm trắng, nàng đều có thể ăn đến cảm thấy mỹ mãn.

“Hôm nay này nói thịt vịt cũng không tệ lắm,” muộn vân phàm có chút mất tự nhiên mà mở miệng, “Người muốn nếm thử sao?”

Ra ngoài nàng dự kiến, năm xưa nên được thực dứt khoát, “Hảo a.”

“Cảm ơn lạ.” Nàng dùng chiếc đũa kẹp đi rồi bên cạnh nhỏ nhất khối thịt vịt, “Cà chua xào trứng cũng không tồi, người cũng nếm thử?”

Muộn vân phàm từng có một giây chần chờ, cuối cùng vẫn là gật gật đầu.

Hai người cứ như vậy người tới ta đi mà chia sẻ cơm trưa, này đối muộn vân phàm tới nói là rất mới mẻ rất không thể tưởng tượng sự, nàng là trong nhà con gái duy nhất, từ nhỏ bên người cũng không có huynh đệ tỷ muội, cho dù có, trên bàn cơm cũng muốn tuần hoàn các loại nghiêm khắc lễ nghi, không có khả năng như vậy tùy tính.

Nàng ăn một ngụm cà chua xào trứng, phát hiện thật đúng là khá tốt ăn.

Năm xưa đang muốn nói cái gì, thấy đối diện hứa đi xa bưng bàn ăn lập tức mà hướng bên này đi tới, liền tiếp đón cũng không có đánh liền ở muộn vân phàm bên cạnh ngồi xuống.

Muộn vân phàm phảng phất chuyện gì đều không có phát sinh giống nhau, mắt nhìn thẳng, liền cũng không nhìn hẵn cái nào.

Hứa đi xa cũng không thèm để ý, chọn môi cười cười, cầm chiếc đĩa liền từ muện vân phàm bàn ăn chọn đồ ăn, “Nhiều như vậy, người ăn cho hết sao? Ta giúp người a.”

Hắn hành động cùng ngữ khí đều lộ ra thân mật, muện vân phàm chưa nói cái gì, cũng không đi ngăn cản.

Năm xưa nghĩ đến từng nghe Triệu thẳng nam nhắc tới quá, bọn họ lớp học hứa đi xa giống như ở truy muện vân phàm, nàng lúc ấy còn cảm thấy khó có thể tin, đầu tiên là điền kinh tràng bóng rổ đe dọa, lại là cho nhau châm chọc đầu óc đơn giản tứ chi phát đạt, ngực đại ngực ghech gì đó, rõ ràng là xung khắc như nước với lửa hai người, sao có thể.....

Nhưng mà hiện tại mắt thấy vì thật.

Nếu như vậy, kia nàng làm người ngoài cuộc tiếp tục ngồi ở chỗ này, có phải hay không không tốt lắm a?

Năm xưa nhanh chóng và cơm hai cái, do dự mà muốn hay không đến dừng bàn đi, lúc này, nàng nghe được có người kêu chính mình tên, quay đầu nhìn lại, kinh hi không thôi, “Chiêu đệ, sao người lại tới đây?”

Lộ Chiêu đệ phía sau còn đi theo Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu.

Bởi vì hiện tại còn không có chính thức khai giảng, trường học bên ngoài tới chơi khách phương diện này quản lý đến tương đối rộng thủng thình, tới đưa cơm gia trưởng chỉ cần ở bảo vệ cửa chỗ đăng ký một chút liền có thể vào được.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu cũng là riêng lại đây cấp năm xưa đưa canh.

Hai vợ chồng không dám trấn cửa ải thiết chi tình biểu lộ đến quá rõ ràng, chỉ có thể mượn Lộ Chiêu đệ chi danh lại đây xem nữ nhi, liền thân

thủ ngao canh gà đều nói thành là phân lượng quá uống nhiều không xong, cho nên mới cho nàng đưa lại đây.

Năm xưa nhìn xem béo một ít Lộ Chiêu đệ, lặng lẽ cùng nàng nói, “Ta nói được không sai đi, người ba ba mụ mụ đối với người thật tốt.” Liên nàng tựa hồ cũng đi theo dính quang, bị nạp vào yêu ai yêu cả đường đi phạm vi đâu.

“Bọn họ là đối ta thực hảo thực hảo.” Lộ Chiêu đệ trong lòng đối Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu tràn ngập cảm kích, cũng thông cảm bọn họ tưởng nhiều bồi bồi nữ nhi tâm tình, cho nên âm thầm làm ra một cái quyết định.

“Hàng năm, ta tính toán lưu tại thành phố S một trung đi học.”

“Thật vậy chẳng?” Năm xưa vui vô cùng, “Chúng ta đây về sau lại có thể mỗi ngày gặp mặt!”

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu đối xem một cái, cũng cảm thấy thực ngoài ý muốn, Lộ Chiêu đệ trước nay không cùng bọn họ nói quá chuyện này, nàng lưu tại thành phố S, đơn giản chính là vì có thể làm cho bọn họ một nhà ba người tạm thời trước lấy một loại khác phương thức đoàn viên, đứa nhỏ này thật là quá có tâm.

“Ta khi nào đã lừa gạt người?” Lộ Chiêu đệ lôi kéo nàng ngồi xuống, “Chạy nhanh ăn canh đi.”

“Đúng đúng đúng,” dung chiêu cũng nói, “Sẵn nhiệt uống.”

Năm xưa rất có lễ phép nói cảm ơn: “Cảm ơn a di.”

Dung chiêu “Ai” một tiếng, trong lúc nhất thời trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nhin không được duỗi tay sờ sờ nàng tay nhỏ, thật mềm mại a,

giống như không xương ống đầu giống nhau, hơn nữa quá gầy, học tập áp lực đại, lại ăn đến như vậy thanh đạm, như thế nào có thể không gầy đâu?

Diệp Minh Viễn ôm thê tử bả vai, “Làm hài tử ăn canh đi.”

Dung chiêu lúc này mới buông lỏng tay, thần sắc khó nén kích động, hơi hơi nghẹn ngào, lấy chỉ có hai người nghe được đến thanh âm nói: “Ta sờ đến nữ nhi tay, hảo mềm hảo ấm, cùng khi còn nhỏ giống nhau như đúc.”

Diệp Minh Viễn cười gật gật đầu, trong lòng khó tránh khỏi có chút hâm mộ.

Năm xưa nghỉ trưa thời gian không nhiều lắm, Diệp Minh Viễn ba người chờ nàng uống xong canh hàn huyên vài phút sau liền rời đi, nàng rửa sạch sẽ tay đi ra nhà ăn, vừa vặn lại đụng phải muện vân phàm, khắp nơi xem một vòng, hứa đi xa đã không thấy bóng dáng.

“Vừa mới kia hai cái là người ba ba mẹ mẹ?”

Muện vân phàm thật sự có chút tò mò, từ nhỏ đến lớn chung quanh đều thị phi phú tức quý người, nàng liếc mắt một cái là có thể nhìn ra kia hai vị trưởng bối khí chất không giống xuất từ người bình thường gia, nhưng theo nàng biết nói, năm xưa gia cảnh không tốt lắm, theo lý mà nói hẳn là không hợp nhau, nhưng bọn họ ba người đứng chung một chỗ khi cảm giác.....

Năm xưa lắc đầu, “Không phải a.”

“Phải không?” Muện vân phàm lẩm bẫm tự nói, “Nhưng các người thoát nhìn rất giống người một nhà.”

Năm xưa không nghe được muện vân phàm nửa câu sau, cũng liền không đem cái này tiểu nhạc đệm để ở trong lòng, kế tiếp nửa tháng, Lộ

Chiêu đệ thuận lợi làm tốt nhập học thủ tục trở thành thành phố S một tiếng Trung khoa trọng điểm ban học sinh, nàng cũng đi theo thơm lây, mỗi ngày đều có thể uống đến mỹ vị canh, sắc mặt cũng đi theo ngày một rõ ngày nhi mà hồng nhuận lên.

Dung chiêu lưu ý đến này đáng mừng biến hóa, càng là biến đổi đa dạng mà cấp nữ nhi lộng các loại ăn ngon, liền không thể nào tiến phòng bếp Diệp Minh Viễn, trù nghệ đều trở nên tinh tiến không ít.

Diệp Minh Viễn cùng thê tử đãi ở thành phố S, không rảnh phân thân, công ty quan trọng sự vụ liền tạm thời giao từ Trình Ngộ Phong đi xử lý.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 32

Nàng ánh mắt còn không có xa đến có thể nhìn thấy xa xôi tương lai, nhưng có cái ý niệm là dần dần rõ ràng ——

Đừng cho cả đời này bình đạm, bình thường, tầm thường vô vi mà sống uổng qua đi, muốn giống cơ trưởng giống nhau, dùng hết toàn bộ lực lượng, làm thế giới này trở nên càng tốt đẹp một chút, chẳng sợ chỉ là một chút.

“Còn không ăn sao?” Trình Ngộ Phong ở trên bàn gỗ hai hạ, đem năm xưa tâm thần gỗ trở về, “Lạnh liền không thể ăn.”

Năm xưa xinh đẹp cười, nâng lên cái ly uống lên mấy khẩu ôn sữa bò.

“Cơ trưởng, người cảm thấy ta về sau muốn làm cái gì a?”

Vẫn là quyết định xin giúp đỡ Trình Ngộ Phong, hẳn chính là nàng mê mang đi trước khi chỉ đèn đường tháp.

Trình Ngộ Phong nhìn nàng bên môi dính màu trắng nãi phao, trừu hai tờ giấy khăn đưa qua đi. Năm xưa không rõ nguyên do, không có đi tiếp, hẳn hơi hơi cúi người để sát vào qua đi, khăn giấy nhẹ sát ở chính mình trên môi kia trong nháy mắt, nàng trái tim phảng phất đình chỉ nhảy lên, trong đầu cũng giống điểm một đồng pháo hoa, phanh phanh phanh mà sáng lạn.....

Trình Ngô Phong đem khăn giấy xoa thành một đoàn đặt lên bàn, lúc này mới trả lời nàng vấn đề: “Làm chính người thích sự.”

Thích sự?

Năm xưa giống như có chút minh bạch, nàng tâm tình vui sướng mà ăn xong rồi chinh phần đồng phần ăn, Trình Ngô Phong cà phê cũng uống đến không sai biệt lắm, nàng từ cặp sách nhảy ra tiền trình bao chuẩn bị đi tính tiền, cơ trưởng thỉnh nàng ăn rất nhiều lần cơm, khó được có cơ hội có thể mời lại một lần, cần thiết đến năm chắc trụ.

“Đi nơi nào?”

Trình Ngô Phong cho rằng năm xưa muốn đi toilet, nhưng vừa thấy nàng trong tay tiền bao, nơi nào còn có cái gì không rõ? Hẳn không cấm có chút buồn cười, duỗi tay đem người kéo lại, hạ giọng nói, “Kết sang số.”

Năm xưa mặt nháy mắt đỏ, lỗ tai cũng nhiệt, cả người lại quẫn lại thẹn thùng, cơ hồ không dám cùng hắn đối diện.

Lại làm trò cười, nguyên lai KFC là trước đài thọ, nàng còn tưởng rằng là cùng địa phương khác giống nhau ăn xong lại đưa tiền.

Nàng bộ dáng này thật là khó gặp, Trình Ngô Phong nghiêm túc thưởng thức trong chốc lát, “Không có việc gì, trước lạ sau quen, lần sau tới sẽ biết.”

Năm xưa một chút cũng không có bị hắn an ủi đến.

Trình Ngô Phong ảo thuật dường như lấy ra một cái món đồ chơi, năm xưa mở to hai mắt xem hắn thon dài hai ngón tay gian néo Pikachu, “Nơi nào tới?”

Thoạt nhìn hảo đáng yêu bộ dáng.

Nhu hòa ánh đèn làm nổi bật hạ, Trình Ngô Phong đen nhánh đáy mắt mờ mịt ý cười, “Nhi đồng phần ăn tặng phẩm.”

Cư nhiên còn có tặng phẩm!

Năm xưa vốn dĩ chính là yên vui phái, tiểu cảm xúc tới cũng nhanh đi cũng nhanh, nàng lặn qua lộn lại mà xem cái này ngoài ý muốn chi hỉ, sau đó bảo bối mà bỏ vào cặp sách.

Khi còn nhỏ rất ít có như vậy món đồ chơi, nàng món đồ chơi phần lớn là dẹt nường, thiết giác thiên ngư cùng đom đóm linh tinh, thường thường cũng chỉ có một đêm duyên phận, hừng đông sau chúng nó liền biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

Xét thấy năm xưa ăn vài thứ kia chỉ có thể tính làm cơm trước điểm tâm ngọt, từ KFC ra tới, Trình Ngô Phong lại mang nàng đi ăn một đốn bữa ăn chính.

Năm xưa tuy rằng còn không đói bụng, nhưng vẫn là bị hống uống lên một chén canh, ăn nửa chén cơm.

Cơm nước xong, hồi trường học trên đường, vừa vặn lại gặp gỡ giao thông cao phong kỳ.

Năm xưa từ ngoài cửa sổ thu hồi tầm mắt: “Cơm trường, ta khảo người mấy vấn đề.”

Phía trước còn đỗ xe, vài phút đều bất động một chút, Trình Ngô Phong cũng không thấy một tia tâm phiền khí táo, tùy ý mà bắt tay gác ở tay lái thượng, nghiêng đầu xem qua đi, “Ân?”

Liên thanh điều đều là lười nhác, liền lỗ tai đều sẽ tô rớt.

“Trên sườn núi tới một đám dương, đánh một loại trái cây.” Đây là tối hôm qua đêm nói khi trương nghệ nhưng khởi nói đầu, toàn ký túc xá chỉ có Phi Phi một người đáp ra tới, năm xưa cùng Triệu thắng nam nghe xong đáp án còn sờ không được đầu óc, chờ trương nghệ nhưng giải thích quá mới hiểu được.

Đại khái thể dục sinh cùng khoa học tự nhiên sinh tại đây phương diện thần kinh đều tương đối trì độn đi.

Cơ trường cũng là khoa học tự nhiên sinh đâu.

Năm xưa an tĩnh mà chờ hần trả lời.

Trình Ngô Phong quả nhiên không có làm nàng thất vọng: “Cái gì trái cây?”

Năm xưa cười tùm tùm địa đạo ra đáp án, mặt mày mang theo điểm đắc ý chi sắc: “Dâu tây. Dương đem thảo đều ăn sạch a, cho nên là dâu tây (không).”

Nàng nào biết đâu rằng, như vậy tiểu nhi khoa vấn đề, Trình Ngô Phong thượng nhà trẻ khi liền nghe nhiều nên thuộc, liền nguyên tiêu hội đèn lồng đoán đố đèn thắng phần thưởng mỗi năm đều là thắng lợi trở về, bất quá, ngẫu nhiên làm nàng đắc ý một chút, còn rất thú vị.

Năm xưa càng đánh càng hăng: “Ta đây hỏi lại một cái. Trên sườn núi tới một đám lang, vẫn là đánh giống nhau trái cây.”

Nếu là lại trả lời không ra, nàng bím tóc phồng chừng đến kiêu trời cao, lần này, Trình Ngô Phong quyết định nhiều ít vì chính mình vẫn hỏi một chút mặt mũi, hần ra vẻ trầm ngâm vài giây, “Dương mai (dương không).”

“Đoán đúng rồi!”

Ngọt thanh tiếng cười từ bên trong xe phiêu đi ra ngoài, giống mùa hạ ban đêm phơ phất gió lạnh, xuyên qua đôi đầy nắng nóng lộ, lại giống thâm giếng ướp lạnh đậu xanh nước đường, làm tắc xe bực bội vô hình trung tiêu tán.

9 nguyệt 6 ngày, một năm một lần cả nước học sinh trung học vật lý đấu loại thi viết ở cả nước các nơi đúng giờ cử hành.

Thành phố S một trung là toàn thị dự thi nhân số nhiều nhất, đồng thời cũng là chỉ định địa điểm thi chi nhất, ngày hôm qua trường thi đã toàn bộ bố trí hảo, mặt khác học sinh cũng toàn bộ nghỉ về nhà.

Năm xưa đứng ở trên hành lang, nhìn từng chiếc trung ba khai tiến trường học, ăn mặc đủ loại kiểu dáng giáo phục hình người kẹo giống nhau rải đầy các góc.

Tối hôm qua từng lão sư riêng theo chân bọn họ bốn cái mở hộp, hỗ trợ khai thông trấn an khảo trước cảm xúc, ban đêm năm xưa trần trọc đến một chút đa tài ngủ, nhưng mà giờ này khắc này, nàng không những không cảm thấy khẩn trương, ngược lại thực hưng phấn, nghiệm thu này hai tháng thành quả thời điểm rất cuộc tới rồi!

8 giờ rưỡi, năm xưa cùng Âu Dương, trương Ngọc Hành cùng với thu hàng hàng cho nhau cố lên cố vũ sau, giống thượng chiến trường giống nhau đi vào phòng học, giám thị lão sư nghiêm túc mặt, thật dày thấu kính hạ bản ra lường đạo trầm tĩnh ánh mắt, hần đảo qua phía dưới một trương trương mang theo khẩn trương biểu tình mặt, nhìn đến năm xưa khi ánh mắt nhiều dừng lại hai giây, trong lòng thầm nghĩ, tâm lí trạng thái không tồi.

Hần giám thị nhiều như vậy thứ, rất ít có thể nhìn thấy có học sinh vào trường thi còn như vậy thả lỏng, loại tình huống này cũng phân hai loại,

hoặc là là tới góp đủ số chút nào không để bụng thành tích, hoặc là chính là đối chính mình có tuyệt đối tin tưởng thả thực lực cường đại, hẳn cảm thấy năm xưa hẳn là thuộc về người sau.

Năm xưa bên tay trái ngồi cũng là cái nữ sinh, đôi tay giao năm ở trước ngực, môi khẽ nhúc nhích, tựa hồ ở cầu nguyệt, năm xưa dư quang liếc đến nàng buông tay khi, trong lòng bàn tay chảy xuống một trường bùa hộ mệnh linh tinh đồ vật, nhin không được cong môi cười cười.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 33

Liên tính không có huyết thống quan hệ, nhưng các nàng hai mẹ con mười mấy năm sống nương tựa lẫn nhau tình cảm, sớm đã thâm nhập cốt nhục.....

“Ai,” năm xưa ăn dưa hấu, khuỷu tay chạm chạm thất thần Lộ Chiêu đệ, “Ta như thế nào giống như trước nay đều không có nghe người kêu lên diệp bá bá bọn họ ba ba mẹ mẹ a?”

Bởi vì bọn họ không phải ta ba ba mẹ mẹ a.

Đương nhiên lời này chỉ có thể ở trong lòng nói, Lộ Chiêu đệ quay đầu đi ho nhẹ hai tiếng, chờ trong mắt hơi nước tán đến không sai biệt lắm mới chuyển qua tới, “..... Còn không thói quen.”

Năm xưa đối này tỏ vẻ rất là lý giải: “Xác thật thực yêu cầu thời gian đi chậm rãi thích ứng.”

Nàng lại hỏi: “Chúng ta buổi chiều rốt cuộc muốn đi đâu?”

“Chờ đi liền biết rồi.”

Đáp án thực mau công bố.

Buổi chiều bốn điểm, Diệp Minh Viễn lái xe đem các nàng đưa đến thành phố S vùng ngoại thành nào đó viện điều dưỡng, năm xưa tiến đại

môn liền ần ần có điều dự cảm, đương nhìn đến ngòi ở bóng cây hạ bà ngoại khi, mắt đen nhảy ra một mảnh vui sướng, “Bà ngoại!”

Bà ngoại nhìn đến nàng, cười tùm tùm gật đầu, “Người đã đến rồi, ăn sao?”

Nàng lại cùng bên cạnh hộ công bộ dáng người trẻ tuổi nói, “Đây là nữ nhi của ta như ý, nàng tới xem ta.”

Hộ công cũng xem năm xưa liếc mắt một cái, chọn lão nhân gia thích nói đem nàng khen thưởng một đốn, quả nhiên bà ngoại cười đến càng vui vẻ, “Nữ nhi của ta.”

“Như ý, người ăn cơm sao?”

Năm xưa ngòi vào bà ngoại bên người, “Ăn.”

Hộ công cùng năm xưa trao đổi cái ánh mắt, liền đứng dậy triều cách đó không xa Diệp Minh Viễn đi đến, “Diệp tiên sinh.”

Diệp Minh Viễn hỏi: “Lão nhân gia tình huống thế nào?”

Hộ công kỹ càng tỉ mỉ mà cùng hắn nói lên lão thái thái tình huống.

Lộ Chiêu đệ nghe xong trong chốc lát, liền chạy đến năm xưa bên kia đi, nhưng nàng không cùng nãi nãi nói nói mấy câu, nãi nãi liền lại bắt đầu hôn mê, bị viện điều dưỡng nhân viên công tác tiếp trở về phòng, nàng cùng năm xưa ở mép giường thủ, ngẫu nhiên nhỏ giọng mà nói chuyện với nhau, mãi cho đến chân trời ánh nắng chiều như tây, Diệp Minh Viễn tiến vào, nhắc nhở cần phải trở về, các nàng mới đi theo đi ra ngoài.

Viện điều dưỡng dựa núi gần sông, hoàn cảnh phi thường không tồi, còn trang bị trọn bộ chữa bệnh thiết bị, hơn nữa nhân viên công tác cũng rất

là thân thiện chu đáo, bà ngoại đãi ở như vậy địa phương, năm xưa cuối cùng một tia nỗi lo về sau đều không có.

Trở về trên đường, năm xưa liền gấp không chờ nổi mà đem chuyện này cùng mục mục lộ như ý nói.

Mục mục hồi phục tới thực mau, nàng một phương diện tỏ vẻ vì mẫu thân có càng tốt tin tức mà cảm thấy giải sầu, về phương diện khác lại lo lắng năm xưa sẽ bởi vì lần này truyền đến ồn ào huyên náo tiết đề sự kiện mà đã chịu ảnh hưởng.

Năm xưa đánh rất dài một đoạn lời nói mới đánh mất mục mục bản khoản.

Mặc kệ thế nào, nàng đều đối chính mình có tin tưởng, thậm chí đã làm tốt trọng khảo một lần chuẩn bị.

Nhưng cũng may sự tình so trong tưởng tượng lạc quan một ít.

9 nguyệt 12 ngày, vật lý đấu loại thành tích ra tới, năm xưa bắt được 198 cao phân, trương Ngọc Hành theo sát sau đó, thu hàng hàng cùng Âu Dương cũng lấy được không tầm thường thành tích, đao nhọn ban bốn cái học sinh không hề ngoài ý muốn tất cả đều tiến vào đấu bán kết.

Mà nhằm vào lần này tiết đề sự kiện, cả nước học sinh trung học thi đua ủy ban cho các đại tái khu tương ứng quyền hạn, thành phố S nơi G tỉnh tái khu hiệp hội lãnh đạo ở trải qua lặp lại thảo luận hiệp thương sau, quyết định thêm vào gia tăng 100 cái thi vòng hai danh ngạch.

Bởi vì đấu loại là ở một cái phạm vi lớn nội tiến hành, chỉ là đấu bán kết sàng chọn thủ đoạn, đối cuối cùng kết quả khởi không đến cái gì quyết định tác dụng, nhiều hơn 100 cái danh ngạch, chủ yếu là vì chiếu cố ở phân số bên cạnh bồi hồi thí sinh.

Không thể không nói, này đã là tương đối công bằng xử lý phương thức.

Đương nhiên, giống năm xưa loại này phiêu ở phân số đỉnh thí sinh, căn bản sẽ không có cái gì ảnh hưởng, chân chính ảnh hưởng lớn chính là thêm vào đạt được thi vòng hai tư cách kia một trăm vị thí sinh, này ở một mức độ nào đó cũng coi như là bồi thường.

Lần này vật lý đấu loại chỉ là tiểu thí ngư dao, chân chính đá thử vàng còn ở phía sau, từng lão sư lo lắng bốn cái đặc ý môn sinh sẽ bởi vậy lằng lằng, lập tức đem bọn họ gọi vào văn phòng, tận tình khuyên bảo mà nói một đại thông đạo lý.

Đại gia uống xong tâm linh canh gà, lại luôn mãi miệng bảo đảm tuyệt đối sẽ không kiêu ngạo tự mãn, thiếu cảnh giác, từng lão sư mới đem bọn họ thả chạy.

Lúc này đã là chiều hôm thật sâu, đây sao mãi không.

Năm xưa cơm nước xong hồi ký tức xá trên đường, nhận được còn xa ở thành phố A Trình Ngô Phong điện thoại.

“Cơ trưởng.”

Năm xưa ngừng ở dưới cây ngọc lan, tinh tế thân ảnh lung ở một đoàn quất hoàng sắc ánh đèn trung, nàng nghe nhàn nhạt hương thơm, chậm rì rì mà nói cho hẳn, “Ta vật lý đấu loại cầm 198 phân.”

Tin tức tốt này nàng đã cùng mù mù, Lộ Chiêu đệ chia sẻ quá, nhưng mà cùng giờ phút này cảm giác hoàn toàn bất đồng, một lòng giống xuân thủy mãn trường, tiếng nước chụp ngạn mà thượng, trơn bóng bờ biển hoa thụ, mềm mại lại ngọt ngào.

“Dự kiến bên trong.” Trình Ngô Phong cười nhẹ một tiếng, trong tiếng cười mang theo sung sướng, như lạnh lạnh thanh phong đập vào mặt phác lỗ tai.

Hắn một câu dự kiến bên trong, nàng một cái chớp mắt tim đập thành thịch.

“Thi vòng hai là khi nào?”

“20 hào.”

“Ân, có thể suy xét cho người một cái khen thưởng.”

Năm xưa trong lòng giống như ngàn đóa vạn đóa phồn hoa nở rộ, nàng hơi hơi ngẩng đầu, đáy mắt rơi xuống nhỏ vụn ánh đèn, lại cười rộ lên, từ mặt mày, phấn môi, bên má, giống đồ đầy hoa gian mật, liễm diễm cười mở ra.

“Cơ trưởng,” nàng hồn nhiên bất giác chính mình thanh âm nghe tới giống làm nũng, “Ở thi vòng hai phía trước, có thể xin lại sung một lần điện sao?”

Chương 33 đệ tam mười ba đàn hoa điêu

Khảo thí điểm vừa ra, thị một trung công lớn LED bình liền lăn lộn truyền phát tin thượng: Nhiệt liệt chúc mừng ta giáo năm xưa, trương Ngọc Hành, thu hàng hàng, Âu Dương bản cùng cấp học vinh hoạch cả nước học sinh trung học vật lý thi đua đấu loại giải nhất.....

Xếp hạng đệ nhất lại là lá xanh tùng trung một chút hồng năm xưa tự nhiên mà vậy đã chịu nhiều nhất chú ý cùng thảo luận. Vốn dĩ đi, tiến vào đao nhọn ban lúc ấy nàng đã đủ dẫn người chú mục, ngày thường cùng Âu Dương đi ở vườn trường, hắn gặp được trước kia lý trọng lớp học đồng

học, đều sẽ cười hì hì lôi kéo năm xưa cùng nhân gia giới thiệu nói, “Đây là chúng ta ban ban hoa.”

Năm xưa vốn là lớn lên xinh đẹp, khí chất lại sạch sẽ, lần đầu tiên trải qua loại này trường hợp có một tí xíu nhi thẹn thùng, giống sau cơn mưa sơ hà thiên phần mặt an tĩnh đứng ở chỗ đó, quả thực điệu bộ người trong càng mỹ, mấy cái nam sinh xem đến ánh mắt đều thẳng.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 34

Năm xưa hoài nghi chính mình nghe lầm, chờ dẫn mà đứng, có lẽ mỗi cái tự đều nghe được, chỉ là không rõ hẳn là có ý tứ gì, nàng chậm rãi xoay người sang chỗ khác ——

Cách đó không xa dưới tàng cây, đứng một cái thân hình đỉnh bạt nam nhân, đơn giản áo trắng quần đen, như nhau mới gặp khi thanh tuấn bộ dáng, hai người ánh mắt cách mỏng vũ nhẹ nhàng gặp phải, hẳn khẽ nhếch khóe môi cười cười, ánh mắt ôn nhu, giống một trương che trời lấp đất võng, bao phủ ở nàng.

“Nhưng ta còn là tới, làm sao bây giờ?”

Ngữ khí nghe tới tựa hồ có chút bất đắc dĩ, nhưng càng nhiều là không tự giác sùng nịch.

Năm xưa không biết chính mình là như thế nào tiến lên, lại là dùng như thế nào lực ôm lấy Trình Ngộ Phong, nàng chỉ biết, ở hẳn trong lòng ngực kia một khắc, nghe kia lệnh người an tâm mát lạnh hơi thở, nàng đã có được toàn bộ thế giới.

Nguyên lai, nếu một người thật sự muốn gặp người, mặc kệ thế nào, hẳn đều sẽ có biện pháp.

Chương 34 đệ tam mươi bốn đàn hoa điều

Hắn một đường xuyên qua phong cùng vũ, chỉ vì nàng mà đến.

Năm xưa cảm động đến cơ hồ muốn rơi lệ, nàng nhéo hắn sau eo áo sơmi, trao ra một mảnh nếp uốn, nắm chặt vật thật cùng cuộn cuộn không ngừng truyền tới nhiệt độ cơ thể, đều ở nhắc nhở nàng, hắn là chân thật.

Nhưng mà, thời gian cùng địa điểm đều không phải thực thích hợp, năm xưa ôm một lát liền chuẩn bị buông tay, cứ việc trong lòng thực không tha.

Trước một giây còn ở lo lắng người, cứ như vậy xuất hiện ở trước mặt, đối năm xưa tới nói là kinh hãi, nhưng càng có rất nhiều tâm an, này hai loại bông bột lại mềm mại cảm tình lẫn nhau đan chéo, cho nàng thật lớn dũng khí, ở buông ra phía trước, nàng ngẩng đầu lên, kiểm chế mất đi quy luật tim đập, môi bay nhanh mà ở Trình Ngô Phong hầu kết phía dưới chạm vào một chút.....

Liền cùng chuồn chuồn lướt nước dường như, cũng không biết hắn có hay không cảm giác được?

Năm xưa buông ra tay, sau này lui hai bước, ánh mắt mang theo vài phần ngượng ngùng đi xem Trình Ngô Phong biểu tình, một tia không rơi mà quan sát đến, nhưng rốt cuộc tại đây phương diện cơ hồ giấy trắng một trương, căn bản không thể nào phân biệt.

Muốn hay không..... Hỏi một chút hắn?

Ở năm xưa mọi cách rồi rã khi, Trình Ngô Phong ra tiếng đánh vỡ trầm mặc, “Lúc này không nên ở đi học?”

Vốn là hắn là ở đi học.

Năm xưa ấp úng mà nói, “Ta có cùng lão sư xin nghỉ.” Nàng không phải quanh co lòng vòng tính tình, cũng dấu không được chuyện, “Vẫn

luôn liên hệ không thương người, ta thực lo lắng, cho nên muốn đi tìm điệp bá bá hỏi một chút tình huống.”

Đang xem đến nàng một mình đi ra cổng trường hướng khách sạn phương hướng đi đến khi, Trình Ngộ Phong đã đoán được tám chín phần, nhưng nghe nàng nói ra, đáy lòng mềm mại nhất cái kia góc vẫn là không bố trí phòng vệ mà bị đánh trúng.

Loại cảm giác này hình dung như thế nào đâu?

Ở cách mặt đất tam vạn dặm Anh chỗ, trời cao vãn rộng, tự do tùy ý, là Trình Ngộ Phong cuộc đời này theo đuổi, bay lên đỉnh mây, vãn hạ việc xem đến đạm chi lại đạm, nhưng hôm nay giống như không giống nhau, hẳn bị một cái tiểu cô nương vướng bận ở trong lòng.....

Gần hai mươi tám năm nhân sinh, chưa từng có người đã cho hẳn như vậy cảm thụ.

Tầng mây dày mỏng không đồng nhất duyên cớ, thấu xuống dưới dương quang cũng không thể nào đều đều, có chút là màu xám, có chút hơi trung mang theo bạch, bày biện ra một loại mờ lung màu xám bạc, năm xưa cảm thấy chiếu vào Trình Ngộ Phong trên người chính là nhất lượng quang, hẳn hình dáng thoát nhìn như vậy rõ ràng, đáy mắt phảng phất cũng có quang hoa nhảy động.

“Cơ trưởng, người như thế nào lại ở chỗ này?” Sau một lúc lâu, năm xưa mới nhớ tới hỏi, “Từ thành phố A tới thành phố S chuyến bay không phải đều hủy bỏ sao?”

Lần này bão cuồng phong thế tới rào rạt, thành phố A toàn thành giới nghiêm, ra vào không được, thành một tòa bị mưa gió khóa trụ cô thành, liên cao thiết cũng dừng hoạt động rồi, kia hẳn rốt cuộc là như thế nào tới?

Nàng thật sự quá tò mò.

Trình Ngô Phong như là tồn nghi thăm điếu năm xưa ăn uống, nhìn chăm chăm nàg nhìn vài giây, lúc này mới không nhanh không chậm mà nói: “Ta ngồi khác hàng không công ty chuyến bay.”

Tuy rằng quá trình có điểm khúc chiết, cũng may cuối cùng vẫn là thuận lợi đến thành phố S.

Phía trước dự báo thời tiết liên đoán trước tới rồi đem có cường bão cuồng phong đổ bộ thành phố A, công ty suốt đêm mở họp chính là vì thương thảo ứng đối thi thố, chiêu hàng phi thành phố S chuyến bay hủy bỏ là dự kiến trung sự, cho nên ngày mới lượng, hội nghị kết thúc, các phương diện cũng làm thích đáng an bài sau, thừa dịp bão cuồng phong còn không có tới, Trình Ngô Phong trực tiếp an vị mặt khác chuyến bay bay đi thành phố S.

Hắn lại hạ giọng: “Chuyện này đừng làm cho người diệp bá bá biết.”

Năm xưa không cấm nghi hoặc. Vì cái gì? Chẳng lẽ là sợ diệp bá bá lo lắng? Ngẫm lại cũng là, liên tính không có chính diện gặp gỡ bão cuồng phong, nhưng thời tiết không ổn định, vẫn là có nhất định tính nguy hiểm.

Trình Ngô Phong ho nhẹ một tiếng, nghiêm trang nói: “Sẽ bị trừ tiền lương.”

Năm xưa xì cười ra tiếng tới.

Bởi vì ngồi khác công ty chuyến bay cho nên liên phải bị trừ tiền lương? Diệp bá bá mới không phải keo kiệt như vậy người. Đây là đem nàg đương ba tuổi ngây thơ tiểu hài tử lừa đi?

Bất quá, bởi vì Trình Ngô Phong khai cái này tiểu vui đùa, năm xưa tâm tình cũng giống lúc này đỉnh đầu không trung sáng sửa lên, mây đen tản ra, ánh mặt trời ở chung quanh các nơi bơi đến càng đều đều, trong tầm nhìn một mảnh sáng ngời sạch sẽ.

Nàng cũng thấy được đối diện nam nhân trên mặt vô pháp che lấp mặt mũi, không cần đi hỏi hẵn vì cái gì vất vả như vậy, phong trần mặt mũi mà xuất hiện ở nàng trước mặt, lúc này hẵn đứng ở nàng trước mặt, đây là tốt nhất đáp án.

Thuyết tương đối thành không khinh người, cùng Trình Ngô Phong ở bên nhau thời gian luôn là quá thật sự mau, giống như mới trong chớp mắt sự, một giờ liền mau đi qua.

Cũng may hai người liền ở trường học phụ cận, đi vài phút liền đến, tiến cổng trường phía trước, năm xưa lại quay đầu lại, ánh ánh mặt trời khuôn mặt nhỏ ónh bạch như ngọc, cổ nâng duyên dáng độ cung, màu xanh nhạt mạch máu rõ ràng có thể thấy được.

“Cơ trưởng, người chờ một chút ta.”

Không đầu không đuôi nói, lẫn nhau đều trong lòng hiểu rõ mà không nói ra.

Trình Ngô Phong ánh mắt nhu hòa mà khóa nàng.

Tiểu cô nương sở hữu cảm xúc đều viết ở trên mặt, một chút khẩn trương thẹn thùng, như sáng sớm trong rừng đám sương, dấu ở đám sương sau chính là kiên định thản nhiên, thái dương ra tới, mây mù chung đem tan đi, hẵn cùng nàng kia viên kiên định thản nhiên mãnh liệt tâm tương đối, lấy không ra bất luận cái gì khôi giáp đi chống đỡ, hai tay một múc, chỉ có thể múc đến một sợi thanh phong, cầm không được, chỉ gian tan đi, chỉ còn vô tận hư không cô đơn, hẵn không cam lòng, lại lần nữa vươn tay đi.....

Lần này, Trình Ngô Phong tay đáp ở năm xưa tế trên vai, hẵn sừng sốt, ngay sau đó lại câu môi nở nụ cười, “Ân.”

Này một tiếng “Ân”, ý vị thâm trường lại lưu luyến không thôi.

Năm xưa dùng sức gặt đầu, tươi cười tươi đẹp, đáy mắt phong thần, giống lạc quá một trận mưa sau bị ánh mặt trời một lần nữa chiếu rọi sơn, tươi mát vui mừng, tràn ngập sinh cơ.

9 nguyệt 19 ngày sau ngộ, ở từng lão sư dẫn dắt hạ, đao nhọn ban bốn cái học sinh đi tới G tỉnh tỉnh thành, ngày hôm sau buổi sáng 9 giờ chính, cả nước học sinh trung học vật lý thi đua đấu bán kết lý luận thi viết ở tỉnh đại học Công Nghệ vật lý cùng điện tử công trình học viện đúng giờ cử hành.

Chính thức khảo thí trước vài phút, năm xưa ngồi ở trên chỗ ngồi, thật sâu hít một hơi, nàng bị chung quanh trận địa sẵn sàng đón quân địch hoàn cảnh cảm nhiễm đến cũng có chút khẩn trương, vì thế đem trên cổ treo tơ hồng dặt ra tới, dùng sức cầm phía dưới ngọc trụ.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 35

Thái dương phía dưới, năm xưa nhịn không được đánh một cái lạnh run.

Chương 35 đệ tam mười lăm đàn hoa điều

Năm xưa về nhà trên đường, thuận tiện đi mua một phen đồng khóa cùng bàn chải đánh răng.

Lại nói tiếp đây cũng là một kiện việc lạ, buổi sáng nàng vừa đến gia, phát hiện buồng trong khoá cửa không thấy, tìm một vòng mới ở góc tường ướm át râu xanh tìm được, xem mặt trên dấu vết, đảo như là bị người tạt khai, năm xưa không có như thế nào kinh hoàng.

Tuy rằng không thể nói nhà chỉ có bốn bức tường, nhưng trong nhà đáng giá nhất cũng liền kia đài nàng mụ mụ hoa 100 đồng tiền mua tới nhị tay TV, còn thường xuyên tiếp thu không đến tín hiệu, ngày thường đều đặt ở góc tích hôi, càng đừng nói số tiết kiệm tiền mặt gì đó, nếu là thực sự có ăn trộm thăm, nhất định phải hai tay trống trơn thất vọng mà về.

Năm xưa trong phòng ngoài phòng kiểm tra rồi một lần, TV còn ở, rượu hoa điều cũng còn ở, trong phòng bếp nồi chén gáo bồn càng là giống nhau cũng chưa thiếu, nhưng thật ra..... Nàng bàn chải đánh răng không thấy.

Một phen mấy đồng tiền bàn chải đánh răng có cái gì hảo trộm? Huống chi kia vẫn là nàng dùng quá bàn chải đánh răng.

Trương nghệ có từng kinh nói qua có chút biến thái chuyên môn thích trộm nữ hài tử bên người quần áo, lấy thỏa mãn chính mình nào đó dị dạng dục vọng, nghĩ đến chính mình bàn chải đánh răng khả năng cũng..... Năm xưa từng trận da đầu tê dại, cánh tay thượng cũng nhanh chóng nổi da gà.

Nàng không cần lại tưởng tượng đi xuống, cứ việc bàn chải đánh răng không cánh mà bay là ván sắt đình thượng sự thật.

Năm xưa ở trong sân đi tới đi lui, phân tán chính mình lực chú ý.

Giàn nho thượng quả nho tới rồi mùa bởi vì không có người ngắt lấy, phần lớn thành chim chóc, ong mật cùng con bướm nhóm điếm tâm, đã không có trái cây điếm xuyên, lá cây vẫn như cũ lực ý dạt dào, mặt trên oa bọt nước, chiết xạ sau giờ ngọ dương quang, giống từng viên toái toán.

Giếng nước biên hoàn một vòng rêu xanh, màu sắc xanh non, hẳn là sau cơn mưa tân trường ra tới.

Chung quanh vẫn là nàng quen thuộc hết thảy.

Năm xưa đi đến lùn ven tường, một không cần thận quấy nhiễu cách vách sống ở ở trên cây gà trống, cặp kia xanh lá cây sắc mắt nhỏ rất là chắn kinh mà tròng mắt nhìn nàng liếc mắt một cái, chắn hừng hai cánh nhảy xuống đi.

Cửu cửu gia cũng là an an tĩnh tĩnh.

Một đường từ trấn trên về đến nhà, từ đầu đường cuối ngõ nhiệt nghị trung, về cậu mợ sự, năm xưa đã sửa sang lại ra một cái tương đối hoàn chỉnh phiên bản, bọn họ từ điệp bá bá chỗ đó được đến một bút phong phú thù lao sau, lập tức đi huyện thành mua một bộ phòng ở, có người nói là toàn khoản, cũng có người nói là cho vay, cách nói không đồng nhất.

Mợ còn đi làm ống nghiệm trẻ con, đây là Đào Nguyên Trấn từ trước tới nay trường hợp đầu tiên, cũng giúp mợ kiếm đủ mặt mũi, nàng ngẩng đầu ưỡn ngực đi ở trấn trên, mọi người nhìn nàng bụng, tấm tắc bảo lạ, nói nàng tùy thân mang theo một cái chậu châu báu.

Nhưng còn không phải là chậu châu báu sao? Nghe nói làm ống nghiệm trẻ con toàn bộ lưu trình xuống dưới muốn mười mấy vạn đấu, đầu năm nay nhà ai sinh hài tử như vậy quý giá? Từ như vậy một cái kim trong ổ sinh hạ tới nhi tử, tương lai nhất định cũng là đại phú đại quý mệnh.

Huống chi, không phải còn có đường chiêu đệ như vậy một cây cây rụng tiền sao? Dưỡng dục nàng mười mấy năm ân tình, là một số tiền là có thể thanh toán xong? Miêu phượng hoa này chiếm cứ ở Đào Nguyên Trấn hút huyết con đũa, dựa theo nàng không biết thoả mãn tính tình, nếm tới rồi ngon ngọt, nào có dễ dàng như vậy thu tay lại?

Phong thuỷ thay phiên chuyển. Trấn trên sở hữu nữ nhân, bao gồm qua đi trong tối ngoài sáng trào phúng quá miêu phượng hoa là chỉ sinh không ra trứng lão gà mái nữ nhân, tất cả đều hâm mộ khởi nàng tới, liền trước kia cùng nàng kết hạ sống núi đậu hủ già Tây Thi, cũng ở một tháng quang nhàn nhạt ban đêm cùng con dâu mang theo quà tặng tiến đến, thiển một trương mặt già, ăn nói khấp nép mà nói rất nhiều lấy lòng nói.

Đã từng suýt nữa vung tay đánh nhau, ở trong lời nói sát cái người chết ta sống tranh cãi, cũng bị pha loãng thành bất quá là lông gà vỏ tỏi việc nhỏ, nhưng còn không phải là lông gà vỏ tỏi việc nhỏ sao?

Này phương một chủ động cúi đầu, kia phương suy xét đến phải vì sinh nhi tử nhiều hơn tích đức, lại xem ở bồi tội quà tặng còn tính phong phú phân thượng, hai bên vui sướng mà bắt tay giảng hòa, khôi phục hài hòa hữu hảo quê nhà quan hệ.

Năm xưa lắc đầu cười cười, đại nhân thế giới thật là quá phức tạp, người với người quan hệ cũng bởi vì trộn lẫn tạp ích lợi trở nên tục tũn bất kham, không còn nữa thuần túy, nhưng nàng vẫn là rất muốn lớn lên, chỉ có lớn lên về sau mới có thể đem đê ở mụ mụ trên người gánh nặng chuyển qua chính mình trên vai.

Nghĩ đến đây, nàng lấy ra di động, cấp mụ mụ đã phát một cái tin tức.

“Mụ mụ, người nói có kỳ quái hay không, có một tòa mộ xuất hiện bên ngoài công cùng ba ba mộ địa chi gian, quan trọng nhất chính là, mộ bia thượng không có một chữ, cũng không biết là ai mộ, rõ ràng thanh minh tảo mộ khi còn không có.”

Nhìn đến này tin tức Trình Lập Học, nhin không được lão lệ tung hoành.

Hài tử, đó là mụ mụ người mộ a, là ta thân thủ đem nàng táng đi xuống, không ở mộ bia trên có khắc tự, cũng là mụ mụ người di nguyện, nàng trăm phương nghìn kế muốn gạt người nàng qua đời tin tức.

Nàng đem điện thoại giao cho ta, phía trước chia người mỗi điều giọng nói đều là nàng bệnh nặng thời sự trước lục tốt, vì không cho người nghe ra thanh âm khác thường, nàng cố nén bi thống ghi lại một lần lại một lần.....

Nhưng những việc này, như thế nào có thể ở ngay lúc này làm năm xưa biết đâu? Kia nàng mụ mụ sở hữu tâm huyết không phải đều uổng phí sao?

Trình Lập Học hoàn toàn không biết nên như thế nào hồi phục năm xưa, nhưng lại sợ nàng sinh ra nghi ngờ, ở lộ như ý lưu lại một trăm hơn ghi âm chọn thật lâu, cũng không chọn đến thích hợp, cuối cùng đành phải trở về hai câu lời nói.

“Có thể là nhà người khác mộ đi. Hàng năm, người chùng nào thì vật lý trận chung kết a?”

Trước nửa bộ phận suy đoán, phần sau bộ phận nghi vấn. Người lực chú ý sẽ càng dễ dàng bị vấn đề hấp dẫn.

Quả nhiên không ra Trình Lập Học sở liệu, năm xưa trả lời: “Nghe từng lão sư nói ở mười tháng để, bất quá còn không biết ngày nào đó đâu.”

Trình Lập Học bắt chước lộ như ý ngữ khí đã phát một đại đoạn cổ vũ nói qua đi, thành công đánh mất năm xưa nghi ngờ, kết thúc nói chuyện phiếm sau, hẳn cảm thấy to như vậy nhà ở quanh quẽ đến làm người hít thở không thông, buông di động, chống quái tượng đi đến bên ngoài đi, hai mắt bị bầu trời nóng bỏng dương quang cường châm hung hăng một thứ, hai hàng nước mắt chảy xuống dưới.

Bên kia, năm xưa ở nhà ở một đêm liền trở lại thành phố S một trung, bắt đầu rồi tâm một vòng phong bế tập huấn. Khoa học tự nhiên lâu 303 trong phòng học đã không có Âu Dương thân ảnh, có vẻ càng thêm trống vắng, liền tiếng cười đều thiếu rất nhiều. Ba người đều tận lực bỏ qua đá lòng mất mát cùng tiếc nuối, toàn thân tâm đầu nhập đến vật lý trận chung kết phụ lục trung.

Trận chung kết cập trao giải đại hội thời gian cũng ra tới, liền ở 10 nguyệt 31 ngày đến 11 nguyệt 5 ngày, địa điểm định ở thành phố A.

Theo khảo thí ngày tới gần, không khí càng thêm khẩn trương, liền từ trước đến nay trầm ổn từng lão sư đều lo âu đến suốt đêm ngủ không yên, càng miễn bàn ba cái học sinh, đá mắt thuần một sắc quầng thâm mắt, mỗi một thần sắc cũng cùng copy dán dường như, từng lão sư xem ở trong mắt cấp ở trong lòng, mỗi người thần kinh đều độ cao banh, tùy thời đều khả năng đoạn rút, như vậy đi xuống cũng không phải là biện pháp.

Vì thế, ở trận chung kết trước hai ngày, từng lão sư cùng trường học xin chỉ thị cũng được đến phê chuẩn sau, mang theo năm xưa, trương Ngọc Hành cùng Âu Dương, thu hàng hàng đi ra ngoài chơi một ngày, buổi sáng đi vùng ngoại thành Nông Gia Nhạc trích dưa hấu, câu cá sờ tôm, giữa trưa thắng lợi trở về trở về nội thành, lại bao tiếp theo cái KTV ghé lô, làm cho bọn họ tận tình xướng cái đủ.

Từng lão sư bị bốn cái học sinh xúi giục chính mình cũng điếm một đầu 《 Bền Thượng Hải 》 , xướng đến kia kêu một cái rơi tới tận cùng.

Âu Dương là nhất cổ động một cái, tiếng hoan hô tối cao, cơ hồ bắt tay chưởng đều chụp đỏ, hân thật vui vẻ, liền tính hiện giờ không ở đao nhọn ban, nhưng tất cả mọi người đều nhớ rõ hân vĩnh viễn là đao nhọn ban một viên.

Buổi tối năm người còn đi nhìn một hồi điện ảnh, thanh xuân phim văn nghệ, chua chua ngọt ngọt.

Mặc kệ về sau rơi rụng thiên nhai phương nào, bốn cái học sinh chỉ sợ đều khó có thể quên mười tháng để ngày này, cũng sẽ không quên cái kia bồi bọn họ cùng nhau ăn nhậu chơi bởi, như nghiêm phụ lại giống từ mẫu từng bình phàm lão sư.

Đây là bọn họ thanh xuân cùng sở hữu tốt đẹp nhất hồi ức.

10 nguyệt 31 ngày, cả nước học sinh trung học vật lý thi đua trận chung kết đúng giờ ở thành phố A cử hành.

Đến từ cả nước 32 cái tỉnh thị tổng cộng 368 danh học sinh, ở trải qua trong khi bảy ngày kịch liệt cuộc đua sau, rốt cuộc vì qua đi gần một ngàn cái ngày ngày đêm đêm giao tranh hạ hạ hoặc viên mãn hoặc tiếc nuối dấu chấm câu.

11 nguyệt 5 ngày, vật lý trận chung kết chính thức rơi xuống màn che, lần này tổng cộng quyết ra 100 danh kim bài, 122 danh ngân bài cùng 146 danh huy chương đồng, trong đó đạt được kim bài trước 50 danh tiến vào quốc gia tập huấn đội, ở trải qua hệ liệt khảo hạch sau đem có 13 danh học sinh chính thức tiến vào quốc gia đội, trước 5 danh tướng đại biểu quốc gia tham gia sang năm bảy tháng ở Anh quốc cử hành quốc tế học sinh trung học vật lý Olympic thi đua, mặt khác 8 danh tham gia sang năm tháng năm ở Việt Nam cử hành Châu Á áo tái.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 36

Năm xưa tấy xuống tay, lơ đãng đảo qua gương, đâm vào một đạo ôn nhu đến sắp tích ra thủy tới ánh mắt, tức khắc có một loại nói không rõ cảm giác.

Diệp phu nhân lúc này xem chính mình ánh mắt, tựa như lúc trước hai mẹ con tương nhận sau, nàng xem Lộ Chiêu đệ ánh mắt, như vậy mềm mại, lại tràn ngập mẫu tính trĩu mền cùng thương tiếc.

Đây là mẫu thân xem nữ nhi ánh mắt.

Thậm chí..... Năm xưa sinh ra ảo giác, nếu hai người nương gương tiếp tục nhìn nhau đi xuống, Diệp phu nhân sẽ tiến lên đem nàng ôm chặt lấy.

Năm xưa lắc đầu, đem cái này hoang đường ý niệm vứt ra trong óc, nàng rút ra hai tờ giấy khăn lau khô tay, đi theo dung chiêu mặt sau đi ra ngoài.

Nhìn đến trên bàn cơm phong phú món ăn, năm xưa lại là lấp bắp kinh hãi, chẳng lẽ còn có những người khác muốn cùng nhau ăn cơm sao?

Cái này nghi vấn thực mau được đến giải đáp, cuối cùng chỉ có bốn người ngồi xuống.

Năm xưa trước mặt canh là Diệp Minh Viễn thĩnh, lam bạch in hoa chén sứ, đựng đầy đậm lục sắc nước canh, thanh triệt thấy đáy, không có một tia tạp chất, liền vầng dầu đều không thấy, năm xưa cảm thấy này canh cực kỳ giống trước kia ở nhà uống cải trắng canh, vì đồ phương tiện, thủy khai liền ném cải trắng đi xuống, không bỏ dầu phộng, chỉ rải một chút muối, nhưng nàng uống một ngụm mới biết được chính mình mười phần sai!

Nước canh nhìn thanh đậm, nhưng trên thực tế vị phong phú, nhập khẩu ngọt thanh, thuần hậu, thơm nồng, cuối cùng lại trở về đến nhàn nhạt mỹ vị, cực cụ trình tự cảm, dư vị vô cùng.

Nơi nào là cải trắng nước sôi có thể nấu ra tới?

Năm xưa không bỏ được một chút uống xong, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà uống, nếu là mụ mụ cũng có thể uống thượng như vậy bồng canh thì tốt rồi, nàng uống xong cuối cùng một ngụm, nhìn về phía Diệp Minh Viễn, “Diệp bá bá, đây là cái gì canh a?”

Diệp Minh Viễn không đáp hỏi lại: “Được không uống?”

Năm xưa dùng sức gật đầu: “Đặc biệt hảo uống!”

Này canh dung chiêu ngao ước chừng sáu tiếng đồng hồ, nhìn đến nữ nhi như vậy thích, nàng miễn bàn nhiều có thành tựu cảm, “Đây là phi thúy canh. Nếu người thích nói, mụ mụ.....”

Hai chữ thả ra đi, nói năng có khí phách, rốt cuộc thu không trở lại.

Năm xưa biểu tình rõ ràng ngẩn ra, cơ hồ là kinh ngạc mà nhìn dung chiêu.

Diệp Minh Viễn đúng lúc mà hoà giải: “Người a di ý tứ là, này nói canh mụ mụ nhóm đều sẽ làm.”

“Đúng đúng đúng,” dung chiêu cũng đi theo cười, “Ta chính là ý tứ này.”

Nguyên lai là như thế này.

“Cũng không nhất định,” năm xưa nhún nhún vai, “Ta mù mù liền sẽ không.”

Kỳ thật mù mù là bận quá, có khi liền cơm đều không rảnh lo ăn, căn bản không có thời gian cùng tinh lực đi ngao canh.

“Không phải nói dối bụng?” Trình Ngô Phong dùng công đũa gấp một khối ngọt toan xương sườn bỏ vào năm xưa trong chén, “Nhanh ăn đi.”

Dung chiêu cũng gấp thủy tinh tôm cho nàng, “Không cần khách khí, coi như ở chính mình trong nhà giống nhau.”

“Thi đấu vất vả như vậy,” Diệp Minh Viễn cũng nói, “Ăn nhiều một chút.”

Vì thế, năm xưa chén lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ xếp thành một tòa tiểu sơn, nàng nuốt nuốt nước miếng, như thế nào có một loại bọn họ ở uy heo con cảm giác?

Mù mù từ nhỏ dạy dỗ không thể lãng phí, năm xưa cầm chén đồ ăn toàn bộ ăn xong, bụng đã thực căng, dung chiêu lại đưa lên trái cây thập cẩm cùng điểm tâm, nàng thật sự ăn không vô, theo bản năng nhìn về phía Trình Ngô Phong.

Xin giúp đỡ!

Trình Ngô Phong thu được tin tức, cùng dung chiêu nói hai câu lời nói, dung chiêu gật gật đầu, cười xem năm xưa liếc mắt một cái, đem đồ vật đoan đi rồi.

Năm xưa thờ dài nhẹ nhõm một hơi.

Sau khi ăn xong, bốn người ở phòng khách nói chuyện phiếm, năm xưa nhận được từng lão sư điện thoại, hỏi nàng khi nào hồi khách sạn. Năm xưa cũng tính toán đi trở về, không nghĩ tới dung chiêu bỗng nhiên đề nghị: “Hàng năm, nếu không người lưu lại ở một đêm đi.”

A?

Diệp Minh Viễn cảm giác được thê tử ở nhẹ xả chính mình cổ tay áo, hẳn cũng mở miệng nói, “Đúng vậy, quá muộn, vẫn là lưu lại đi, liền ngủ chiêu đệ phòng.”

“Diệp bá bá, như vậy quá phiền toái các người.”

Vợ chồng hai người trăm miệng một lời: “Không phiền toái, không phiền toái.”

Thịnh tình không thể chối từ.

Cuối cùng năm xưa vẫn là lưu lại.

Rửa mặt xong, nằm ở trên giường lớn, bọc ấm áp chăn, chỉ lộ ra cái đầu, năm xưa thích ý mà than một tiếng. Chiêu đệ phòng cũng quá lớn đi, quả thực so nhà nàng còn đại, lại còn có như vậy đẹp!

Đầu giường thượng có một loạt cái nút, năm xưa ấn một chút, đỉnh đầu trên trần nhà xuất hiện một mảnh màu xanh biển sao trời, lại ấn, sao trời biến thành cực quang, tiếp tục ấn, cực quang biến thành mưa sao băng.....

Giống như người lạc vào trong cảnh, mỹ đến làm người xem thế là đủ rồi.

Hảo hạnh phúc a!

Một môn chi cách.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu đứng ở bên ngoài.

“Minh xa,” dung chiêu dựa vào trượng phu trên vai, cười đến hốc mắt đỏ lên, “Chúng ta lá con..... Đã trở lại.”

“Ân.” Diệp Minh Viễn cầm tay nàng, mười ngón khấn khẫu, hẳn có chút nghẹn ngào, “..... Đã trở lại.”

Dung chiêu ngữ khí tràn ngập khát khao cùng hạnh phúc, “Chờ tới rồi tháng 1, chúng ta người một nhà liền có thể chân chính đoàn viên.”

“Đúng vậy.”

Ngày này bọn họ đợi lâu lắm lắm, cũng may nó rốt cuộc mau tới.

“Chúng ta cũng trở về nghỉ tạm đi, ngày mai sớm một chút lên làm bữa sáng.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 37

Thời gian dài bao lâu? Từ tháng sáu phân đến bây giờ, nàng cấp mụ mụ đánh bao nhiêu lần điện thoại, nhưng nào thứ là chuyển được quá?

Không thích hợp.

Phi thường không thích hợp.

Nhưng năm xưa hoàn toàn không có một chút manh mối.

Lúc này, một cái vác bao trung niên nữ nhân cười xe điện vào cửa, bảo an vội vàng gọi lại nàng, “Mẫn tử, người ở trong xưởng cũng có mười năm thời gian, có biết hay không một cái kê lộ như ý người a?”

Trung niên nữ nhân dừng lại xe, tò mò mà đánh giá năm xưa liếc mắt một cái.

Năm xưa giống nhìn đến cứu mạng rơm rạ giống nhau đi qua đi, “A di người hảo, người nhận thức lộ như ý sao?”

“Người chính là như ý nữ nhi năm xưa?” Mẫn tử hỏi.

Mẫn tử cùng lộ như ý cùng ký túc xá cùng điều dây chuyền sản xuất hảo chút năm, nhất thường nghe nàng nhắc tới chính là chính mình nữ nhi.

“Đúng vậy, nàng là ta mụ mụ.”

Mẫn tử nói: “Mụ mụ người không ở nơi này, nàng ba tháng phân liền từ công.”

“Kia nàng đi nơi nào?”

Mẫn tử nghĩ nghĩ, “Hình như là cấp một hộ nhà đương bảo mẫu đi đi.”

Năm xưa lại hỏi: “Ta mụ mụ..... Không có gì sự đi?”

Mẫn tử ha ha ha cười nói: “Có thể có chuyện gì? Chúng ta nơi này mấy cái tử muội không biết nhiều hôm mộ nàng tìm một phần cao tiền lương lại thanh nhân công tác đâu, nghe nói chỉ là bồi lão nhân trò chuyện, làm chút việc nhà.”

Dung chiêu nghe đến đó thoáng thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng tiến lên ôm lấy năm xưa vai, bình sinh chưa nói quá cái gì lời nói dối, lúc này cũng nói không nên lời, chỉ là không tiếng động mà an ủi.

Trở về trên đường, năm xưa một bộ tâm sự nặng nề bộ dáng, dung chiêu xem đến cũng nhíu chặt ấn đường.

Nửa giờ sau, xe khai tiến Diệp gia, ngừng ở biệt thự trước, năm xưa xuống xe, suy nghĩ vẫn là lộn xộn, nàng suy nghĩ thật lâu, lấy ra di động bắt thông mụ mụ điện thoại.

“Ánh trăng ở bạch liên hoa đám mây đi qua, gió đêm thổi tới từng đợt vui sướng tiếng ca, chúng ta ngồi ở cao cao cốc đôi bên cạnh, nghe mụ mụ giảng kia chuyện quá khứ.....”

Quen thuộc tiếng chuông theo năm xưa đi vào nhà ở, trở nên càng ngày càng rõ ràng.

Này bài hát là năm xưa xướng, khi đó còn nhỏ, tiếng nói non nớt, còn đi điều, là nàng mụ mụ nhiều năm như vậy chưa bao giờ biến quá di động

tiếng chuông.

Thế gian độc nhất phân.

Không biết lời đời ngọt nhuyển thanh âm còn ở xứ: “Nghe mù mù giảng kia chuyện quá khứ.....”

Năm xưa cùng phòng khách cầm di động đầy mặt bất an Trình Lập Học tương đối, nhớ tới rất nhiều rất nhiều chuyện.

Nàng nhớ tới 6 nguyệt 16 ngày ngày đó, nàng ở trên phi cơ làm mộng, cuồng phong gào thét sau, ánh mặt trời, giàn nho cùng mù mù đều biến mất.

Nàng nhớ tới từ thành phố A trở lại Đào Nguyên Trấn ngày đó, ở trên đường gặp phủng hủ tro cốt trình gia gia, nàng trước một giây mới vừa cấp mù mù đã phát tin tức, sau một giây liền từ hấn nơi đó nghe được một tiếng “Đinh”.

Nàng lại nghĩ tới cái kia có thể đã thông nhưng là vĩnh viễn không có người tiếp nghe điện thoại.

Còn có cái kia hoàng hôn như máu hoàng hôn, nàng nhìn đến kia tòa đứng ở ông ngoại cùng ba ba mộ địa chi gian vô danh mộ bia.....

Còn có, tối hôm qua mù mù cũng ở trong mộng nói cho nàng ——

Về sau đều sẽ không lại đã trở lại.

Trình Ngô Phong trước hết phản ứng lại đây, hấn cơ hồ là bước đi như bay mà vọt tới năm xưa trước mặt, nhưng còn có hai ba bước thời điểm sinh sôi mà dừng bước chân.

Hấn nhìn đến cái này luôn là ý cười doanh doanh tiểu cô nương, nàng trong mắt, như là tại hạ một hồi mưa to.

Như vậy tuyệt vọng.

Hắn tâm cũng đi theo hung hăng một năm đau.

Chương 37 đệ tam mười bảy đàn hoa điêu

Trên đời không có không ra phong tường.

Che giấu lâu như vậy chân tướng lấy như vậy đột nhiên không kịp phòng ngừa phương thức trời lên mặt nước, Trình Lập Học cả người cứng đờ như hoá thạch, thần kinh cũng độ cao căng chặt, chỉ cảm thấy trước mắt một mảnh trời đất tối tăm.

Biết năm xưa bắt lấy cả nước vật lý thi đua trận chung kết kim bài, đồng tiến nhập quốc gia tập huấn đội, lại thuận lợi cùng A đại ký hợp đồng, liên tiếp tin tức tốt, hết thầy đều như lộ như ý mong muốn mà thực hiện.

Từ Trình Ngô Phong chỗ đó biết được năm xưa ở Diệp gia, trình lão gia tử là riêng lại đây chúc mừng, nhưng ai biết.....

Rốt cuộc vẫn là cẩn thận mấy cũng có sai sót.

Đứa nhỏ này như vậy thông minh, tâm tư thông minh, vốn dĩ liền có điều hoài nghi, xem nàng biểu tình, liền tính không rõ ràng lắm sự tình chân tướng, nhưng khẳng định đã đoán được cuối cùng kết quả.

Trình Ngô Phong cũng là lần đầu tiên thấy, nguyên lai một người trong mắt ánh sáng có thể ở trong nháy mắt gian ảm đạm đi xuống, giống như tinh quang ngã xuống, chỉ dư tối tăm tĩnh mịch.

Rõ ràng hốc mắt ẩn nhẫn đến đỏ lên, năm xưa nước mắt lại một giọt đều không có rơi xuống.

Trình Ngô Phong đỡ ở nàng trên vai tay thoáng tăng lớn lực độ, ngữ khí tràn đầy lo lắng, “Năm xưa.....”

Năm xưa cái gì đều nghe không thấy, chỉ xem tới được Trình Ngô Phong môi ở động, nàng ánh mắt xuyên thấu qua mông lung hơi nước nhìn về phía hắn, cắn chặt môi dưới buông ra, trong lồng ngực nức nở thành phía sau tiếp trước trào ra tới, nàng chỉ phun ra mơ hồ ba chữ, “Ta mù mù.....”

Không còn nữa, phải không?

Trình Ngô Phong nhẹ nhàng gật gật đầu.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 38

Năm xưa đôi mắt không chớp mắt mà nhìn hẩn.

Trình Ngô Phong mang nàng hồi Đào Nguyên Trấn, bồi lên núi, lại đem nàng bối về nhà, cẩn thận chiếu cố. Năm xưa mặt ngoài tuy rằng không có gì phản ứng, nhưng nàng có thể cảm giác được đến, đến từ hẩn ấm áp cùng quan tâm.

Biết mù mù ly thể tin tức, nàng tâm giống đã trải qua một hồi động đất, nơi chốn là đồ sụp, hoang vu cùng tuyệt vọng.

Cùng nàng huyết mạch tương liên người kia đã rời đi, vĩnh viễn cũng sẽ không đã trở lại, mà thân là duy nhất nữ nhi nàng lại bị lén gạt đi, như vậy vẫn như vậy vẫn mới biết được tin tức, kêu nàng như thế nào tiếp thu?

Như thế nào đi tiếp thu!?

Năm xưa không biết, nàng chỉ biết chính mình bị mù mù vứt bỏ.

Nàng về sau đều không có ba ba mù mù.

Năm xưa cả đêm cũng chưa chớp mắt, Trình Ngô Phong cũng là một đêm vô miên.

Nửa đêm khi hẩn lại đi ra ngoài tiếp một hồi đến từ Diệp Minh Viễn điện thoại, kỳ thật từ rơi xuống đất thành phố S sân bay bắt đầu, bọn họ chi

gian đã từng có hơn mười thứ trò chuyện, chẳng qua có ba lần bên kia người đổi thành gia gia Trình Lập Học.

Bọn họ lúc này còn ở thành phố A trung tâm bệnh viện.

Trình Ngô Phong cùng năm xưa vừa ly khai không bao lâu, dung chiêu liền ngắt đi, một bên là thương tâm muốn chết nữ nhi, bên kia là hôn mê thê tử, Diệp Minh Viễn thật là tâm thần và thể xác đều mệt mỏi.

Cũng may lần này dung chiêu bệnh tình không tính thực nghiêm trọng, nhưng vì bảo hiểm khởi kiến, bác sĩ vẫn là kiến nghị muốn lưu viện quan sát hai ngày.

Diệp Minh Viễn thời khắc lo lắng nữ nhi tình huống, nhưng lại đi không khai, còn hảo bên kia có Trình Ngô Phong bồi, hãn tâm mới miễn cưỡng bình tĩnh vài phần.

Suy xét đến Diệp Minh Viễn thừa nhận rồi song trọng tinh thần áp lực, Trình Ngô Phong cũng không có đem năm xưa tình huống toàn bộ lấy cáo, khoan ngôn an ủi hãn vài câu mới kết thúc trò chuyện.

Hai ngày sau, năm xưa ban ngày đêm tối đều dãi ở mộ địa, hai mắt lỗ trống mà cùng vô danh mộ bia tương đối. Phong tới, chỉ gọi lên nàng sợi tóc, thái dương ra tới, không có cho nàng mang đến ấm áp, chỉ là đem nàng bóng dáng ẩn họa ở mộ bia thượng.

Nhật thẳng nguyệt lạc, giống như đều cùng nàng không có quan hệ.

Trình Ngô Phong ở bên cạnh bồi, không tiếng động mà dung túng nàng dùng chính mình phương thức bình ổn bi thống tâm tình.

Nhưng hãn càng ngày càng cảm thấy không thích hợp.

Từ bước lên hồi thành phố S phi cơ đến bây giờ, năm xưa một chữ đều không có nói qua, cũng không có rớt quá một giọt nước mắt, cho nàng ăn cái gì nàng liền ăn cái gì, làm nàng đi ngủ nàng liền ngoan ngoãn bò lên trên giường, lại là suốt đêm suốt đêm mà trợn mắt đến hừng đông.

Cặp kia xinh đẹp thanh triệt con người hiện giờ đã dày đặc tơ máu.

Nàng sao có thể không thương tâm khổ sở? Chỉ là nàng đem chúng nó đều áp lực khóa chết ở đáy lòng.

Năm xưa quá mệt mỏi, nàng ở mộ trước ngòi quỳ xuống dưới, đem mặt dựa vào lạnh băng mộ bia thượng, chậm rãi nhắm lại mắt, như là muốn từ phía trên tìm kiếm ấm áp.

Đã từng, nàng còn làm Trình Ngộ Phong hỗ trợ chuyển cáo trình gia gia, “Người chết đã đi xa, thỉnh hẩn nén bi thương.”

Nhưng khi đó nào biết đâu rằng, kia nhỏ nhỏ hủ tro cốt trang phục lộng lầy thế nhưng là nàng cốt nhục chí thân, như vậy ôn nhu thiện lương yêu thương nàng mù mù, như thế nào đột nhiên..... Nói không liền không có đâu? Thậm chí vì giấu trụ qua đời tin tức, liền mộ bia thượng đều không có khắc tự, trở thành này sơn dã gian một sợi vô danh cô hồn.

Chung quy độ người không độ mình a.

Vận mệnh lưỡi dao sắc bén không có rơi xuống trên người mình, làm sao có thể cảm nhận được cái loại này cắt ra làn da cắt đứt huyết mạch lột bỏ xương cốt đau đớn đâu?

Mù mù, phía trước lộ không có ngài làm bạn, nếu là không cần thận quăng ngã đau, ai tới đỡ ta? Ai tới an ủi ta? Ai tới ôm ta khóc?

Một mảnh hắc ảnh bao phủ lại đây, tiếp theo năm xưa cảm giác được chính mình gương mặt bị thực nhẹ mà dời đi, kề tại cứng rắn ấm áp ngực

thượng, nàng có thể rõ ràng nghe được từng trận tiếng tim đập.

“Khóc ra đi.”

Nàng biểu tình mê mang, tựa hồ quên mất khóc là chuyện gì xảy ra.

“Khóc đi,” Trình Ngô Phong sờ sờ nàng tóc, ngữ khí so động tác càng ôn nhu, “Ta ở chỗ này.”

Này bốn chữ giống vòi nước chốt mở, năm xưa nước mắt nháy mắt mãnh liệt mà ra.

Không phải một giọt một giọt mà rớt, mà là một chuỗi một chuỗi mà, vừa nhanh vừa vội, giống như mưa rào phác lá sen, chỉ chốc lát sau Trình Ngô Phong trước ngực áo sơmi liền ướt hơn phân nửa.

Năm xưa ôm chặt lấy hăn, quả thực muốn khảm nhập hăn trong lòng ngực, đầu tiên là không tiếng động rơi lệ, sau đó khóc lên tiếng âm tối, khóc đến cuồng loạn, tê tâm liệt phế, thẳng đến yết hầu khàn khàn, biến thành thấp thấp khóc nước nở.

Nàng cả người phát run, khóc không thành tiếng, “Cơ trường..... Ta, ta..... Không có..... Mụ mụ.....”

Bị nước mắt thấm vào ngực nháy mắt trở nên vô cùng nóng bỏng mềm mại, Trình Ngô Phong ở nàng trên trán hôn một cái, mang theo nào đó khắc chế cùng an ủi.

“Mụ mụ người chỉ là đi trước một cái chúng ta mọi người cuối cùng đều phải đi địa phương.”

“Rất xa rất xa tương lai, nàng có lẽ sẽ ở nào đó giao lộ chờ người, tựa như người ba ba đã từng ở nào đó giao lộ chờ nàng giống nhau.”

Trình Ngô Phong lại nhẹ giọng nói: “Người còn có ta.”

Chương 38 đệ tam mươi tám đàn hoa điêu

Năm xưa đã khàn cả giọng, ở Trình Ngô Phong trong lòng ngực nặng nề mà đã ngủ, ở ẩm áp ánh mặt trời chiếu rọi xuống, nàng mí mắt chớp mũi gương mặt lỗ tai vụng khai sâu cạn không đồng nhất hồng, ấn đường cũng gắt gao nhăn, tụ đầy không nói gì đau thương, nhìn thực lo lắng.

Trình Ngô Phong đem nàng bồi về nhà.

Ba ngày qua này thân thể thượng cùng tinh thần thượng thật lớn áp lực đem năm xưa hoàn toàn áp suy sụp, đêm đó nàng liên sốt cao, thiêu đến bất tỉnh nhân sự, Trình Ngô Phong mang nàng đi trấn trên vệ sinh viện, ngày thường như vậy trầm ổn bình tĩnh người, dọc theo đường đi nện bước lại hoảng loạn đến kỳ cục.

Đào Nguyên Trấn người phàm là có cái đau đầu nhức óc phần lớn là chờ nó tự nhiên hảo, nếu không chính là chính mình đi trong núi đào chút đúng bệnh thảo dược nấu nước uống đi xuống, hoặc là ở tiệm thuốc mua thuốc ăn, hơi chút nghiêm trọng chút mới có thể thượng vệ sinh viện. Nếu là có cái gì bệnh nặng, liền sẽ chạy đến huyện thành hoặc thành phố đi trị.

Vệ sinh viện bác sĩ trước nay chưa thấy qua thiêu đến lợi hại như vậy người, không cần thăm nhiệt châm, hãn tay mới vừa sờ lên, liền cảm giác giống như sờ đến một khối thiêu hồng than củi, hãn lại vừa thấy người, đến không được, mặt tái nhợt đến huyết sắc toàn vô, hơi thở mong manh, sợ là mau không được.

Hãn nào dám chậm trễ, nói cho Trình Ngô Phong làm hãn chạy nhanh đem người đưa tới huyện thành bệnh viện đi.

Trình Ngô Phong cùng bác sĩ muốn chút hạ nhiệt độ y dùng cồn, vô cùng lo lắng mà đem năm xưa đưa đến gần nhất huyện thành bệnh viện, bọn họ đến thời điểm đã là buổi tối 10 giờ nhiều.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 39

Từ trước, lộ như ý sinh động như thật mà cùng hẳn miêu tả quá chính mình từ nhỏ lớn lên địa phương, liền nào khối phiến đá xanh hạ ẩn cư con kiến hẳn đều rõ ràng, thăm lại chốn xưa, tâm cảnh lại khác nhau rất lớn.

Trình Ngô Phong nhìn đến chỉ có gia gia một người lại đây, đen nhánh trong ánh mắt hiện lên một tia kinh ngạc, theo sau liền đại khái đoán được dung chiêu bên kia hẳn là lại xảy ra chuyện gì.

“Trình gia gia.”

Năm xưa đối Trình Lập Học xuất hiện, cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, Trình Lập Học hiền lành mà nhìn nàng, thiên ngôn vạn ngữ ngạnh ở trong lòng, cuối cùng chỉ là nói câu, “Hảo hài tử.”

Hắn cấp năm xưa mang đến lộ như ý di vật.

Một bộ nát nửa cái màn hình cũ hồng mẽ di động, một cái ăn mặc trắng bệch tơ hồng ngọc trụ, một chi thoát nhìn thực tâm màu đen bút ghi âm, còn có một trương thẻ ngân hàng.

Đây là lộ như ý để lại cho năm xưa toàn bộ đồ vật.

Năm xưa vươn đôi tay, mảnh khảnh mười căn ngón tay đều ở run rẩy, thông thả mà xuyên qua loăng nhiễm kim quang hoàng hôn không khí,

nàng rớt cuộc vẫn là vững vàng mà tiếp được, dùng sức ấn ở chính mình ngực.

Tựa như ôm lấy mù mù, cho nàng cuối cùng một cái ly biệt ôm.

“Ta mù mù..... Đi thời điểm..... Còn.....”

Năm xưa lắc đầu, không hề hỏi đi xuống.

Nhất định là không an tâm đi?

Lộ như ý đi thời điểm, cũng không có hoàn toàn chớp mắt. Rõ ràng biết không khả năng, nhưng nàng dư quang vẫn là nhìn cửa phương hướng, ở sinh mệnh cuối cùng một khắc, nàng còn đang đợi chính mình ở cái này thế gian nhất vương bạn người kia.

Nàng biết chính mình đợi không được, nhưng nàng vẫn như cũ phải đợi.

Hàng năm, thực xin lỗi a, mù mù không phải cố ý ném xuống người một người, không nên trách mù mù. Nếu có thể, mù mù cỡ nào hy vọng có thể nhìn đến người trưởng thành kết hôn sinh con kia một ngày, nhưng mù mù chỉ có thể bồi người đi đến nơi này.

“Ta mù mù là khi nào đi?”

Trình Lập Học nói: “6 nguyệt 16 ngày buổi tối 9 giờ linh bảy phần.”

Đêm đó, năm xưa liền ở thành phố A nào đó khách sạn, nàng đã trải qua một hồi sống sót sau tai nạn, kinh hồn chưa định, mà nàng mù mù liền ở cách xa nhau không xa trung tâm bệnh viện, đi xong rồi trong cuộc đời cuối cùng một đoạn đường.

Không có cáo biệt.

Đêm đó, năm xưa đem chính mình quan vào phòng, trong tay nắm bút, nhất biến biến không biết mệt mỏi mà viết, bên chân tầng tầng lớp lớp đôi một đóng phế giấy. Ngoài cửa sổ sắc trời tờ mờ sáng, nàng lúc này mới đi ra.

Trình Lập Học tuổi lớn, thân thể chịu không nổi, tối hôm qua liền đi trước trấn trên khách sạn nghỉ ngơi, chỉ có Trình Ngô Phong lưu tại năm xưa gia, hăn thủ năm xưa phòng đèn thắp đến đêm dài, bất tri bất giác cũng ở ghế trên đã ngủ, bất quá ngủ đến không thâm, nghe được một chút động tĩnh liền đã tỉnh.

“Cơ trưởng, sớm.”

Năm xưa đứng ở giếng nước biên đánh răng, đầu mùa đông sáng sớm mỏng manh dương quang chiếu vào trên người nàng, túc mục một thân hắc y vô hình trung bị nhu hóa vài phần, nàng phun ra hỗn bạch bọt biển thủy, cùng Trình Ngô Phong nói, “Ta đợi lát nữa muốn lên núi một chuyến.”

Trình Ngô Phong phát hiện nàng có cái gì không giống nhau, nhìn chăm chăm nàng phát gian dừng một đóa tiểu bạch hoa, sau một lúc lâu mới gật gật đầu, “Hảo.”

Không có ăn bữa sáng, hai người một đường đón ánh sáng mặt trời đi vào trên núi.

Năm xưa ở vô danh mộ bia trước ngòi xồm xuống, sờ sờ lạnh lẽo bia thân, sau đó từ tùy thân bọc nhỏ lấy ra một phen khắc đao, ở mặt trên nghiêm túc mà so đúng rồi một phen, “Không biết hợp không hợp quy củ, nhưng ta mặc kệ. Tối hôm qua luyện tập thật lâu đâu, ta nhất định sẽ giúp ngài đem tên khắc đến xinh xinh đẹp đẹp.”

Trước kia, mục mục giám sát nàng luyện một tay hảo tự, hiện tại, nàng ở mộ bia trên có khắc hạ mục mục lưu tại thế gian tên.

Ở năm xưa thủ hạ, một cái “Trước” tự lộ ra hình dáng.

Dần dần, thái dương đã lên tới trung thiên, ấm áp quang bao phủ năm xưa, nàng trước mắt cuối cùng một cái “Lập” tự, hai đầu gối cong xuống dưới, biến thành quỳ tư thế.

Nàng tầm mắt chuyên chú mà nhìn mộ bia.

Tiên mẫu lộ như ý chi mộ, tiếp theo là sinh tốt năm, cuối cùng là nữ nhi năm xưa kính lập.

Đây là toàn bộ Đào Nguyên Trấn từ trước tới nay, đệ nhất tòa từ nữ nhi vì mẫu thân lập mộ bia, mặt trên mỗi một chữ, đoạn chính trang nghiêm, từ năm xưa thân thủ trước mắt, từng nét bút đều chứa đầy nàng đối mù mù quyến luyến cùng hoài niệm.

Năm xưa nhẹ nhàng vuốt ve mộ bia thượng ảnh chụp, “Ta cử đi học A lớn, tháng sau còn muốn xuất ngoại thi đấu, này hết thầy xác thật đều như ngài mong muốn, nhưng chúng ta liền cuối cùng một mặt cũng chưa thấy thượng, rất đáng tiếc, ngài nói có phải hay không?”

“Kỳ thật ta cũng không có ngài tưởng tượng đến như vậy yếu ớt.....”

Nàng ngẩng đầu nhìn nhìn xanh thẳm không trung, “Mụ mụ, ngài an giấc ngàn thu đi.”

Về sau, hàng năm nhất định sẽ hảo hảo.

Chương 39 đệ tam mười chín đàn hoa điêu

“Cơ trưởng, ta khả năng không có sức lực đi trở về đi.”

Năm xưa trên mặt đất lại ngồi xõm lại quỳ thời gian rất lâu, hai chân tê dại, hơn nữa một đêm không ngủ lại không có ăn bữa sáng, thể lực tiêu hao quá nghiêm trọng, nàng nếm thử vài lần, mới miễn cưỡng đứng lên.

Đầu vầng mắt hoa.

Còn hảo Trình Ngô Phong kịp thời cho nàng đáp một tay, lúc này mới không có một lần nữa quăng ngã trở về.

Trình Ngô Phong yên lặng nhìn trước mắt mộ bia, thấp giọng hỏi: “Hảo?”

Năm xưa gật gật đầu: “Hảo.”

Nàng biết hẳn hỏi chính là cái gì.

Đương nhiên vẫn là sẽ khổ sở, nhưng sẽ không tiếp tục nản lòng đi xuống, mục mục cũng sẽ không muốn nhìn đến nàng cái dạng này, cho nên nàng phải nhanh một chút tỉnh lại lên.

“Chúng ta đây trở về đi.”

Trình Ngô Phong ngồi xổm xuống, ý tứ thực rõ ràng, hẳn muốn bồi nàng trở về.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 40

Lần này trở về, liền vĩnh viễn đều sẽ không lại rời đi.

Năm xưa lại click mở đệ nhị điều ghi âm.

“Cấp hai mươi tuổi năm xưa. Hai mươi tuổi hàng năm nhất định trưởng thành xinh đẹp đại cô nương, ở trong trường học khẳng định cũng có rất nhiều nam sinh truy, nếu gặp được thích, phải hảo hảo nói một hồi luyến ái đi. Nhưng là ngàn vạn nhớ kỹ, muốn học sẽ bảo vệ tốt chính mình. Mụ mụ về sau đều không ở bên cạnh người, bị khi dễ cũng không ai cho người chống lưng, người muốn trở nên độc lập kiên cường, mụ mụ tin tưởng người có thể làm được..... Mụ mụ ái người.”

“Cấp 21 tuổi năm xưa..... Mụ mụ ái người.”

.....

“Cấp ba mươi tuổi năm xưa. Mụ mụ tưởng tượng không đến ba mươi tuổi hàng năm là bộ dáng gì, bất quá hẳn là cũng đương mụ mụ đi? Mụ mụ cũng thăng cấp đương bà ngoại đâu..... Mặc kệ hàng năm trường bao lớn, ở mụ mụ trong lòng vĩnh viễn là cái hài tử. Mụ mụ ái người.”

.....

“Cấp bốn mươi bốn tuổi hàng năm. Thời gian quá đến thật mau, hàng năm rốt cuộc cũng đi đến mụ mụ hiện tại tuổi tác, mụ mụ trước kia chính là

ở cái này địa phương dừng lại, hiện tại người có phải hay không có thể thông dong mà tiếp thu mục mục rời đi? Kế tiếp phong cảnh người đi giúp mục mục xem đi..... Hy vọng hàng năm bình an vui sướng, sống lâu trăm tuổi, mục mục ái người.”

Năm xưa tắt đi ghi âm, ghé vào trên giường, phòng an tĩnh cực kỳ, ánh mặt trời từ cửa sổ thấu tiến vào, một mặt ánh sáng ngừng ở trên giường, nhu hòa mà bao phủ nàng khẽ run nửa người trên.

Nàng ôm ướm tảng lớn gối đầu, mơ mơ màng màng liền đã ngủ.

Ngủ đến buổi chiều bốn điểm, năm xưa tỉnh lại, mở cửa đi ra ngoài, Trình Ngô Phong cùng Trình Lập Học còn ở trong sân, hai người đồng thời nhìn về phía nàng.

“Ta tưởng..... Đi ra ngoài đi một chút.”

Trình Ngô Phong gật gật đầu.

Năm xưa ra cửa, Trình Ngô Phong cùng gia gia trao đổi một ánh mắt, cũng đi theo nàng phía sau đi ra ngoài.

Năm xưa không biết chính mình muốn đi nơi nào, chỉ là không nghĩ dãi ở nhà, mỗi cái góc phảng phất đều có thể nhìn đến mục mục ngày xưa thân ảnh, mỗi nhìn đến một thứ, đều sẽ nghĩ đến mục mục từng dùng nó đã làm cái gì, rõ ràng nói tốt không hề khóc, nhưng những chi tiết này chính là có thể dễ như trở bàn tay đem nước mắt câu ra tới. Nàng lang thang không có mục tiêu mà đi tới, bất tri bất giác liền đi tới đào nguyên trung học.

Đã bao lâu?

Năm cái nhiều tháng đi, nhưng năm xưa rõ ràng cảm thấy chính mình chưa bao giờ rời đi quá giống nhau, giống như nàng ngày hôm qua còn ở

nơi này đi học, hôm nay chỉ là lặp lại ngày hôm qua bước đi, cho nên thực tự nhiên mà liền đi vào.

Thường xuyên đến trễ duyên có, cửa bảo an đã sớm cùng năm xưa rất quen thuộc, nhìn đến nàng còn vẻ mặt cao hứng mà nói, “Người đã trở lại.”

“Đúng vậy,” năm xưa nói, “Ta đã trở về.”

Cùng bảo an đại thúc hàn huyên trong chốc lát, năm xưa đi vào quen thuộc vườn trường, lên lầu, đi đến quen thuộc lớp, nàng ở phía sau môn ngừng lại, nhìn đến trên bục giảng Triệu lão sư, nhìn đến bảng đen thượng toàn cần lan viết 41, lại nhìn xem phía dưới các bạn học, tầm mắt kinh ngạc một đốn, nàng nguyên lai bàn học, cứ nhiên còn giữ lại.

Giống bị nào đó sử dụng, năm xưa đi vào, nàng bước chân thực nhẹ, toàn ban trừ bỏ Triệu lão sư ngoại, không có người phát hiện nàng tồn tại.

Triệu lão sư chính lời nói thắm thía mà cùng đại gia cường điệu cao tam thời gian có bao nhiêu quý giá, nhìn đến từ ngoài cửa đi vào tới người, trong lúc nhất thời còn tưởng rằng chính mình hoa mắt, sinh ra ảo giác, liên tiếp đi xuống muốn nói nói đều quên đến trên chín tầng mây đi, hẩn tháo xuống mắt kính, xoa xoa mắt, trên mặt lập tức có ý cười mạn khai.

Triệu lão sư bỗng nhiên xoay người, ở bảng đen thượng viết một đạo vật lý đề, các bạn học đều xem đến không hiểu ra sao, không phải ở hãm canh gà sao, như thế nào lại phải làm đề?

“Đề này, làm chúng ta thỉnh năm xưa đồng học đi lên làm.”

“Triệu lão sư,” có người ồn ào, “Người không phải bị chúng ta khí hồ đồ đi? Năm xưa đã sớm không ở chúng ta ban.....”

Lúc này, đã có rất nhiều người quay đầu lại thấy được phòng học mặt sau năm xưa, mỗi người không hẹn mà cùng mà hét lên, “Oa! Oa oa.....”

Phòng học một chút loạn thành chợ bán thức ăn.

Triệu lão sư hoa thật lớn sức lực mới làm đại gia an tĩnh lại, nhưng kia kích động hưng phấn là như thế nào cũng áp không đi xuống, năm xưa ở mọi người kinh hỉ lại nóng bỏng ánh mắt đi lên bực giảng.

“Triệu lão sư.”

Triệu lão sư cười xem nàng, cho nàng đệ một cây màu trắng phấn viết.

Năm xưa tiếp nhận phấn viết, bắt đầu giải đề.

Vài phút sau.

“Triệu lão sư, đề này quá khó khăn, ta giải không ra.”

Triệu lão sư nơi nào chịu tin, nhưng vừa thấy bảng đen mới biết được nguyên lai là chính mình đem đề mục đều viết sai rồi, giải đến ra tới mới có quý, bất quá này đã không có gì quan hệ, hẩn sửa sang lại cổ áo, nhìn về phía dưới đài, “Các bạn học, cùng đại gia giới thiệu một chút.”

“Chúng ta Đào Nguyên Trấn, không, là toàn bộ G tỉnh, từ trước tới nay đệ nhất vị đạt được cả nước học sinh trung học vật lý thi đua kim bài, tiến vào quốc gia tập huấn đội, cũng thành công cử đi học A đại vật lý học viện nữ Trạng Nguyên, năm xưa!”

Triệu lão sư liền mạch lưu loát mà nói xong chính câu nói, từ quen thuộc trình độ tới xem, không khó tưởng tượng lời này ở trong lòng hẩn đã bồi đến thuộc lòng, càng không khó từ hẩn ngữ khí nghe ra, hẩn là cỡ nào mà vì năm xưa cảm thấy kiêu ngạo tự hào.

Quả thực là có chung vinh dự, thuộc như lòng bàn tay!

Các bạn học vỗ tay sấm dậy, tiếng hoan hô quả thực sắp đem nóc nhà xốc lên.

Năm xưa nhìn một trương trương quen thuộc mặt, đáy lòng giống có một cổ dòng nước ấm chậm rãi chảy qua, nàng đáy mắt có đã lâu ý cười tràn ra tới. Bên cạnh Triệu lão sư chụp hai hạ nàng bả vai, “Hoan nghênh trở về, tương lai nữ vật lý học gia.”

Năm xưa khoảnh khắc đỏ mặt, buông xuống tầm mắt.

Đệ nhất bài tóc húi cua nam sinh triều nàng vươn tay, năm xưa sững sốt một chút cũng duỗi tay đi ra ngoài cùng hấn cầm, những người khác cũng phía sau tiếp trước mà lại đây cùng nàng bắt tay dính không khí vui mừng.....

Triệu lão sư cũng lười đến duy trì trật tự, dứt khoát từ bọn họ nháo đi, hấn đứng ở trên bục giảng, lộ ra lão phụ thân vui mừng tươi cười.

Cuối cùng một cái lại đây cùng năm xưa bắt tay chính là trương tiểu mãn, hấn từ cao ngay từ đầu liền thích nàng, vẫn luôn giấu ở trong lòng, hiện tại cũng không có cơ hội nói ra.

A đại a, kia chính là quốc nội đứng đầu đại học, này hai chữ ở bọn họ chi gian vạch xuống một đường hồng cầu, suốt cuộc đời hấn đều không thể vượt qua đi.

Trương tiểu mãn cùng năm xưa bắt tay khi khóc, một cái gần 1 mét 8 đại nam sinh, khóc đến đôi mắt cái mũi đều đỏ.

Năm xưa có chút không biết làm sao, an ủi hấn vài câu, hấn thế nhưng bụm mặt chạy ra đi.....

Năm xưa không nghĩ tới chính mình hồi trường học một chuyến, liền các đại lãnh đạo đều kinh động, nàng thụ sủng nhược kinh mà giống cái gì quý hiếm động vật dường như bị vây xem nửa giờ sau mới thành công thoát thân.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 41

Mặc kệ thế nào, cuối cùng vẫn là muốn đi đổi mặt, trốn tránh giải quyết không được bất luận vấn đề gì.

Diệp gia phòng khách, người hầu đều đi bên ngoài bận rộn, ba người trầm mặc sẵn đến to như vậy không gian có vẻ càng vì trống trải, cơ hồ tĩnh đến liền một cây châm rơi trên mặt đất thanh âm đều rõ ràng có thể nghe.

Diệp Minh Viễn kỹ càng tỉ mỉ mà đem miêu phượng hoa thâu long chuyển phượng, giấu trời qua biển kế hoạch nói cho năm xưa, ngữ khí nghe không ra một tia phần nộ, hấn tận lực bình dị mà đem sự tình nói rõ, cứ việc miêu phượng hoa từ giữa làm khó dễ, nhưng nếu không có nàng, biển người mênh mang, có lẽ bọn họ một nhà ba người sẽ không sớm như vậy đoàn viên, lại có lẽ đời này đều không có cơ hội.....

Năm xưa gian nan mà tiêu hóa hẳn mỗi một chữ, một tay bị dung chiêu nắm, một tay kia đập ở chính mình đầu gối, nắm lại từng, từng lại nắm.

Diệp Minh Viễn lại đem DNA giám định báo cáo đưa cho nàng.

Năm xưa nghiêm túc tinh tế mà nhìn ba lần, rất lâu sau đó sau, nàng mân khấn đôi môi gian mới giũ ra thanh âm tối, “Ta tưởng, lại đi nghiệm một lần DNA, có thể chứ?”

Đương nhiên có thể.

Diệp Minh Viễn đem các nàng hai mẹ con mang đi thành phố A nhất quyền uy giám định cơ cấu, DNA xét nghiệm ADN kịch liệt phục vụ, đêm đó nhân viên công tác liền đem giám định báo cáo đưa đến Diệp gia.

Giấy trắng mực đen, trần ai lạc định.

Năm xưa không còn có khác nghi vấn, nàng lúc trước là như thế nào từ lá con biến thành năm xưa, bí mật này cũng đã theo lộ như ý qua đời, vĩnh viễn chôn sâu dưới nền đất.

“Làm ta chính mình một người hảo hảo ngẫm lại, được không?”

Diệp Minh Viễn ôm thê tử bả vai, “Cấp hài tử một chút thời gian, người cũng mệt mỏi hỏng rồi, đi trước nghỉ ngơi đi.”

Dung chiêu lại như thế nào không tha, cũng không muốn bức năm xưa thật chặt, đành phải gật đầu đáp ứng rồi.

Năm xưa lên lầu hồi phòng ngủ, mới vừa bước lên đệ nhất tiết thang lầu, nghe được phía sau không hẹn mà cùng truyền đến lưỡng đạo nghẹn ngào lại mang theo ý cười thanh âm, “Lá con, hoan nghênh về nhà.”

Nàng rớt cuộc nhịn không được, xoay người tiến lên, mở ra đôi tay ôm lấy Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu, ở bọn họ hai người phản ứng lại đây phía trước, nàng lại nhanh chóng buông lỏng tay, thân ảnh thực mau ở thang lầu chỗ ngoặt chỗ biến mất.

Vợ chồng hai người lưu tại tại chỗ, ôm nhau hỉ cực mà khóc.

Năm xưa trở lại phòng, liền đèn đều không có khai, trực tiếp dựa vào môn chảy xuống trên sàn nhà, đôi tay ôm đầu gối, đầu thật sâu mà rũ xuống đi.

Bốn phía hắc ám cho nàng tạm thời cảm giác an toàn.

Không biết ngồi yên bao lâu, năm xưa nghe được di động “Ong ong ong” chấn động lên, đột nhiên sáng lên tới quang làm đôi mắt không phải thực thích ứng, nàng híp mắt cắt hai hạ mới chuyển được điện thoại, “Cơ trưởng.”

“Có khỏe không?”

Trình Ngô Phong mới vừa kết thúc xong một hồi từ thành phố A phi Paris đường dài phi hành, dựa theo trình tự xong xuôi ly cơ thủ tục cũng nộp lên tương quan tài liệu sau, rời đi mang cao nhạc sân bay, ở ngồi đội bay xa tiền hướng khách sạn trên đường, hẩn tính tính quốc nội thời gian, còn không tính đã khuya, vì thế liền cấp năm xưa gọi điện thoại.

Năm xưa vốn dĩ suy nghĩ liền hỗn độn, nghe Trình Ngô Phong hỏi như vậy, một hồi lâu mới phản ứng lại đây, “Cơ trưởng, người cũng là đã sớm biết đúng không?”

“Là.” Trình Ngô Phong cho khẳng định hồi đáp.

“Kia, người cảm thấy..... Ta nên làm cái gì bây giờ?”

Tưởng tượng thấy tiểu cô nương không biết làm sao bộ dáng, Trình Ngô Phong tâm khẩn một chút, ánh mắt cũng đi theo thâm vài phần, ngữ khí lại phóng thật sự mềm nhẹ, giống hống người dương như, “Kỳ thật, người trong lòng đã có đáp án, phải không?”

Xác thật là có đáp án.

“Ta tưởng, không bằng liền thuận theo tự nhiên hảo.”

Trình Ngô Phong cười khê: “Vậy thuận theo tự nhiên đi.”

“Ân.”

“Không cần tưởng quá nhiều, sớm một chút đi nghỉ ngơi.”

“Hảo.”

Nhưng năm xưa nơi nào ngủ được đâu? Đêm nay đối với nàng, thậm chí đối Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu tới nói, đều chú định là một cái không miên chi dạ.

Năm xưa an tĩnh mà nằm ở trên giường lớn, toàn thân đường cong banh đến thẳng tắp, nàng đôi mắt không chớp mắt mà nhìn chăm chăm đỉnh đầu trên trần nhà sao trời, nó có khi chiếu ra lộ như ý mảnh khảnh khuôn mặt, có khi lại biến thành đầy mặt tan nát cõi lòng tuyệt vọng Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu.....

Kỳ thật, cũng không có tưởng tượng như vậy khó có thể tiếp thu a.

Nàng thật là lá con, này mười mấy năm qua, ba ba mẹ mẹ chưa bao giờ từ bỏ tìm kiếm nàng, bọn họ đợi nàng mười bốn năm, ngày đêm đều ở hy vọng nàng về nhà, cùng bọn họ tương nhận, cũng không sẽ thay đổi lộ như ý vĩnh viễn là nàng mẹ mẹ sự thật.

Nếu mẹ mẹ dưới tuổi vàng có biết, hẳn là cũng sẽ vì nàng tìm về thân sinh cha mẹ mà cảm thấy vui mừng đi?

Ngoài cửa sổ sắc trời đại sáng tỏ.

Năm xưa mở to một đôi đờ bưng mắt, từ trên giường bò dậy, tiến phòng tắm rửa mặt, thuận tiện tắm rửa một cái, tủ quần áo phóng đủ loại kiểu dáng quần áo, tất cả đều là dựa theo nàng kích cỡ lượng thân làm theo yêu cầu.

Không hề nghi ngờ, đây là dung chiêu bút tích.

Năm xưa ở tủ quần áo trạm kế tiếp một hồi lâu.

Nghỉ hè khi, Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu mỗi ngày gió mặc gió, mưa mặc mưa mà đem canh đưa đến trường học, khi đó năm xưa còn tưởng rằng chính mình là dính Lộ Chiêu đệ quang, còn có lần đầu tiên ở tại Diệp gia đêm đó, dung chiêu cầm lòng không đậu nói ra kia thanh “Mụ mụ”, cùng với ngày kế buổi sáng, dung chiêu thân thủ giúp nàng chải đầu biên bím tóc..... Hiện tại ngẫm lại nguyên lai hết thầy đều là có dấu vết để lại.

Bọn họ ở nghỉ hè trước hẳn là liền biết chân tướng, nhưng vì không ảnh hưởng nàng thi đấu, dụng tâm lương khổ mà giấu đến bây giờ. Nay mấy tháng, bọn họ rốt cuộc là hoài một loại như thế nào tâm tình đang chờ đợi?

Năm xưa chọn một kiện hồng nhạt áo khoác mặc vào, đóng cửa xuống lầu.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu trời chưa sáng liền rời giường, sáng sớm liền ở phòng bếp chuẩn bị bữa sáng, cũng không biết năm xưa khâu vị, liền cái gì đều làm một ít.

Đương năm xưa nhìn đến bày tràn đầy một bàn bữa sáng, có trước hai lần cùng loại kinh nghiệm, nàng đã một chút đều không cảm thấy kinh ngạc.

Dung chiêu đầy mặt ý cười mà lại đây kéo nàng tay, “Hàng năm, mau tới ăn bữa sáng.”

Diệp Minh Viễn bưng hai ly nhiệt tốt sữa bò ra tới, một ly đặt ở năm xưa trước mặt, một khác ly cho dung chiêu, nhìn hai mẹ con cơ hồ không có sai biệt tư thái, hẳn cảm thấy nhân sinh tốt đẹp nhất sự cũng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 42

Kỳ thật hẳn còn tưởng chờ một chút. Chờ năm xưa thượng đại học, gặp qua muôn hình muôn vẻ ưu tú cùng tuổi nam sinh về sau, nếu nàng khi đó còn nguyện ý lựa chọn hẳn.....

Chính là, liền ở năm phút đồng hồ trước, cái này tiểu cô nương đã cho Trình Ngộ Phong một cái xác định đáp án, nàng tâm tư thông minh, có lẽ đã sớm minh bạch hẳn bản khoản, cho nên đem mỗi cái tự đều nói đến hẳn trong lòng.

Như thế nào đi cự tuyệt như vậy một phần thuần túy mãnh liệt thiệt tình? Cũng không nghĩ..... Cự tuyệt.

Ngay từ đầu Trình Ngộ Phong chỉ là bởi vì gia gia giao phó đối năm xưa chiếu cố có thêm, lấy theo dõi khủng phi tâm lý trạng huống vì từ, cho chính nàng liên hệ phương thức, vì làm nàng yên tâm thoải mái mà tiếp thu trợ giúp, còn thường xuyên ở trên mạng tìm phức tạp vật lý đề đi phiên toái nàng..... Chỉ là một phần thiện ý tương trợ, căn bản không trộn lẫn tạp mặt khác thành phần. Sau lại, tuy rằng cảm thấy không thể tưởng tượng, nhưng cần thiết đến thừa nhận, dần dần ở chung xuống dưới, hẳn tâm một chút mà bị cái này mềm mại lại cứng cõi tiểu cô nương đả động.

Đương công tác kết thúc, rảnh rỗi nghỉ ngơi khi, hẳn tổng hội lơ đãng nhớ tới nào đó thân ảnh, hy vọng nàng con đường phía trước trôi chảy, lại lo lắng nàng áp lực quá lớn hoàn toàn ngược lại, nàng mỗi một lần khảo thí,

hắn so với chính mình tiếp thu nhất khắc nghiệt bắt chước cơ diễn luyện còn muốn khẩn trương.

Tựa như lúc này đây năm xưa đi Luân Đôn tham gia thi đấu, Trình Ngộ Phong riêng cùng ngang nhau tư chất đồng sự thay ca, tự mình chấp phi, một đường vì nàng hộ giá hộ tống.

Đương nhiên, chuyện này năm xưa cũng không cảm kích.

Lúc này năm xưa đã nhạc choáng váng, nghe được bạn trai ba chữ, nàng đầu tiên là trừng lớn hai mắt, sau đó cúi đầu cười, hướng ngoài cửa sổ nhìn ra đi cũng cười, ngẩng đầu lên khi càng là cười ra chuông bạc thanh âm, “Ta quả thực không thể tin được, tựa như năm mơ giống nhau.”

Trình Ngộ Phong cũng đi theo cười rộ lên, anh tuấn mặt mày trung mang theo không thêm che dấu sung sướng chi sắc, “Thật sự có như vậy vui vẻ?”

“Đương nhiên!” Năm xưa gà con mổ thóc dường như liên tục gật đầu, “So ở Luân Đôn cầm kim bài còn vui vẻ!”

Không gì sánh kịp vui vẻ!

Hồi thành phố A trên đường, năm xưa ở trong đầu tưởng tượng quá vô số lần Trình Ngộ Phong phản ứng, trong lòng không nhiều ít để, nghĩ dù sao bất cứ giá nào tính, cùng lắm thì 20 tuổi về sau lại tham gia nhập học khảo thí báii.

Ai có thể nghĩ đến, cứ nhiên liền khảo đều không cần khảo, trực tiếp liền trước tiên tuyển chọn.

Đây là không phải cái gọi là sự nghiệp tình yêu đều gạt hái tốt đẹp, thỏa thỏa nhân sinh người thắng tiết tấu a.

Thời gian này quán cà phê người không tính nhiều, linh tinh ngồi, phần lớn là sắc mặt mỗi một, Trình Ngô Phong cùng năm xưa ngồi này một bàn, vừa vặn là dựa vào bên cửa sổ góc, bên cạnh còn có cây xanh yếm hộ, xem như tương đối tư mật tiểu không gian.

Năm xưa bốn phía quét một vòng, thấy không có người chú ý bên này, hơi hơi cúi người về phía trước, thanh âm ép tới rất thấp, lớn mật mà đề nghị nói, “Cơ trưởng, muốn hay không..... Thân một chút?”

Nàng cảm giác chính mình khinh phiêu phiêu, phảng phất du tẩu ở đám mây.

Trình Ngô Phong khó được ngăn ra một cái chớp mắt, đáy mắt hiện lên mơ hồ ý cười, tuy rằng chưa nói cái gì, nhưng hãn hơi đi phía trước động tác đã là là ngầm đồng ý nàng đề nghị.

Năm xưa mãi lỗ tai đều là chính mình dồn dập tiếng hít thở, kịch liệt tiếng tim đập, nàng đứng lên, đôi tay chống cái bàn, nửa người trên thăm qua đi, thấm ướt hơi thở trước một bước nhào lên Trình Ngô Phong mặt, tiếp theo hãn cảm thấy môi bị nhẹ nhàng mổ một cái, hai cái, ba cái.....

Trình Ngô Phong vẫn là lần đầu tiên nhìn thấy có người thân người khác khi là cùng chim gõ kiến giống nhau mổ, cứ việc có chút buồn cười, nhưng vẫn là nhịn xuống, một loại mới mẻ, khó lòng giải thích cảm thụ từ đáy lòng nảy mầm, làm hãn thần sắc càng thêm nhu hòa.

Năm xưa trong lòng vui rạo rức, ngọt, a, rốt cuộc quang minh chính đại thân đến cơ trưởng, còn hợp với hôn vài lần đâu, bất quá giống như cũng không có tiểu thuyết nói cái loại này điện giật cảm giác, ngược lại thân xong sau nàng cả người giống như càng choáng váng.

Năm xưa lại hậu tri hậu giác mà tưởng, chính mình vừa mới có phải hay không quá chủ động? Giống như..... Loại sự tình này đến từ nam nhân tới?

Ai mặc kệ, dù sao chỉ cần thân đến liền hảo.

Trình Ngô Phong yên lặng nhìn năm xưa trên mặt đem xuân hạ thu đông bốn mùa biểu tình đều thay phiên quá, duỗi tay qua đi nhẹ quất hai hạ nàng chóp mũi. Màu cam ánh đèn trút xuống xuống dưới, hai người tầm mắt đối thượng, phảng phất thời gian liền tại đây một giây đình chỉ, năm xưa đáy mắt ánh hấn, cũng từ hấn trong mắt nhìn đến chính mình thân ảnh, lẫn nhau ý cười đều tràn lan mở ra, rõ ràng vừa mới bắt đầu, lại giống đã muốn chạy tới thiên hoang địa lão.

Một giờ sau, Trình Ngô Phong đem năm xưa đưa về Diệp gia.

Năm xưa giống trên đời này sở hữu mới vừa cùng bạn trai xác lập quan hệ nữ sinh giống nhau, không bỏ được nhanh như vậy cùng Trình Ngô Phong tách ra, nhưng nàng cũng có thật dài thời gian không cùng ba ba mẹ mẹ gặp mặt.....

Cọ tới cọ lui vài phút, nàng cuối cùng vẫn là xuống xe.

Trình Ngô Phong vô tình quấy rầy bọn họ một nhà ba người đoàn viên, hơn nữa trở về trên đường hấn đã cùng Diệp Minh Viễn chào hỏi qua, cho nên chưa tiến vào ngò, đem người đưa đến liền rời đi.

Năm xưa nhìn màu đen xe ở trong bóng đêm chậm rãi đi xa, thẳng đến ở trong tầm nhìn hoàn toàn biến mất, lúc này mới xoay người hưởng trong nhà đi đến.

Phòng khách đèn sáng, nhưng không thấy được người, năm xưa phóng hảo rương hành lý, đi vào phòng bếp.

“Ngô phong không phải nói mau tới rồi, như thế nào còn không có nhìn thấy người?”

Diệp Minh Viễn dùng nồi sụn chiên động trong nồi rau xanh: “Đừng lo lắng, khả năng trên đường kẹt xe đi.”

Năm xưa ở cửa đứng, bối ở phía sau eo chỗ tay nhẹ nằm lên, nàng thật sâu hít một hơi, “Ba ba, mẹ mẹ, ta đã trở về.”

Bị kêu làm “Ba ba mẹ mẹ” Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu, song song giống như bị cái gì đánh trúng, này hai cái xưng hô thật là xa xôi đến giống đời trước sự, bọn họ nội tâm bị thật lớn vui sướng đánh sâu vào, một hồi lâu mới phản ứng lại đây.

Dung chiêu hốc mắt đã là phiếm hồng, bước nhanh đi tới đem năm xưa ôm vào trong ngực, “Đã trở lại..... Liên hảo.”

Này nửa năm qua, năm xưa tuy rằng đái ở thành phố A, nhưng đại bộ phận thời gian đều ở A đại phong bế tập huấn, ở nhà nhật tử cũng là có thể đếm được trên đầu ngón tay, Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu ở các phương diện tinh tế mà chiếu cố nàng.

Năm xưa tâm liên tính là một cục đá, cũng nên bị mềm hoá, cũng không biết nói vì cái gì, nàng trong lòng đã cùng bọn họ tương nhận, nhưng “Ba ba mẹ mẹ” bốn chữ chính là như thế nào đều nói không nên lời.

Này thanh “Ba ba mẹ mẹ” đến trễ lâu lắm lắm, cũng may rốt cuộc vẫn là tới, quả thực như âm thanh của tự nhiên êm tai, làm cha mẹ, đời này còn có cái gì nhưng xa cầu đâu? Toàn bộ vương bận đều hệ ở nữ nhi trên người, chỉ cần người một nhà bình an không có việc gì, mặt khác đều không sao cả.

Một nhà ba người ăn một đốn hoà thuận vui vẻ bữa tối, tuy rằng rau xanh xào đến quá mức, lại hàm đến không được, nhưng không có người sẽ để ý.

Sau khi ăn xong, năm xưa bồi ba ba mụ mụ ở phòng khách xem TV, nàng kinh ngạc phát hiện, thật lớn trên màn hình truyền phát tin chính là chính mình trước hai ngày ở Luân Đôn đoạt giải khi video.

Dung chiêu cười nói: “Đây là người ba ba riêng làm người cắt nối biên tập xuống dưới, hần di động cũng có, lăn qua lộn lại không biết nhìn bao nhiêu lần.”

Diệp Minh Viễn ấn một chút điều khiển từ xa, hình ảnh tạm thời dừng hình ảnh, “Đây là mụ mụ người xem.”

Năm xưa nhìn đến mặt trên biểu hiện truyền phát tin số lần, lập tức khởi động cường đại tính nhâm năng lực, 144 thứ, mỗi lần video khi trường 10 phút, tổng cộng là 1440 phút, 24 tiếng đồng hồ, bình quân xuống dưới mỗi ngày 12 tiếng đồng hồ. Nói như vậy, trừ bỏ ăn cơm ngủ thời gian, mụ mụ vẫn luôn canh giữ ở TV trước xem video.

Năm xưa khó có thể tưởng tượng, bọn họ này đây một loại cái dạng gì tâm tình đang xem trong video nàng, nhìn đến chính mình nữ nhi đứng ở quốc tế trên đài cao tiếp thu vô thượng vinh dự, bọn họ khẳng định cũng sẽ cảm thấy tràn đầy kiêu ngạo đi.

“Mụ mụ,” năm xưa quay đầu ôm dung chiêu, mặt chôn ở nàng trên vai, “Ta đêm nay có thể hay không cùng người ngủ.”

Mụ mụ trên người hảo mềm thơm quá, năm xưa nhẹ nhàng cọ hai hạ, cùng nàng làm nũng, “Được không a?”

“Đương nhiên hảo.” Dung chiêu quả thực không thể tin được chính mình nghe được cái gì, trong mắt lại kết đầy nước mắt, nhưng nàng cười đến như vậy vui vẻ như vậy vui mừng, “Hảo.....”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 43

Ngày kế, trời còn chưa sáng, Trình Ngộ Phong liền rời giường, từ trong nhà đi sân bay đại khái hơn một giờ lộ trình, hấn lái xe xuyên qua yên tĩnh quanh quẽ đường phố, chờ tới phi hành chuẩn bị thất khi, Đông Phương không trung mới ần ần lộ ra mặt trời.

Lâm hoà bình so Trình Ngộ Phong sớm hai phút đến, thấy hấn mặt mày hớn hở mà đẩy cửa tiến vào, nhin không được hỏi, “Trình tổng, gần nhất có phải hay không có cái gì hi sự a.”

Trình Ngộ Phong ngày thường cũng không phải thích đem tư nhân cảm xúc lộ ra ngoài người, nghe vậy ngẩn ra: “Như vậy rõ ràng?”

“Đương nhiên.” Lâm hoà bình cùng hấn quan hệ thực đến không được, trêu gheo khởi hấn tới cũng so những người khác muốn không kiêng nể gì, “Người liền kém đem ‘ vui vẻ ’ hai chữ một cái một bên viết ở trên mặt.”

Trình Ngộ Phong bị loại này cách nói đậu cười, lâm hoà bình còn muốn nghe được chút cái gì, vừa vắn hàng y lại đây, hấn lập tức thay một bộ nghiêm túc biểu tình.

Hai người kiểm tra sức khoẻ xong, lãnh tư liệu đến chuẩn bị thất, kế tiếp liền dựa theo một loạt trình tự thượng đường hàng hải.

Buổi sáng 8 giờ nhiều, năm xưa bị phi cơ “Rầm rập” thanh đánh thức, nàng dụi dụi mắt, trong tầm mắt dung chiêu ngủ yên mặt chậm rãi trở nên rõ ràng, nàng thò lại gần, đem vùi đầu ở mũ mũ trên vai, lại nhắm lại mắt.

Dung chiêu ngủ đến vãn, trung gian tỉnh lại vài lần, xác nhận nữ nhi thật là ở chính mình bên người, lúc này mới an tâm ngủ. Năm xưa còn lại là bởi vì muốn điều sai giờ, liền đồng hồ sinh học đều không dùng được, chỉ nghĩ ngủ nó cái trời đất u ám.

Cuối cùng vẫn là Diệp Minh Viễn lại đây đem hai mẹ con kêu xuống lầu ăn bữa sáng.

Hôm nay trong nhà có khách nhân tới, ăn qua bữa sáng sau dung chiêu lên lầu vẽ cái trang điểm nhẹ, che khuất chính mình tái nhợt sắc mặt. Năm xưa tuổi còn nhỏ, khôi phục thật sự mau, từ hậu viện hoa viên nhỏ đi rồi một vòng, trắng nõn gương mặt liền ẩn hai đóa đỏ ửng, nàng nhảy nhót mà chạy vào, “Ba ba, cái này tặng cho người.”

Diệp Minh Viễn đang ở cùng người hầu giao đãi tiếp đãi khách nhân chi tiết, mới vừa xoay người trong lòng ngực đã bị tắc một phụng hoa hồng đỏ, đón sáng sớm ánh mặt trời mở ra hoa hồng, cánh hoa thượng còn có giọt sương, kiều diễm ướt át, dật hẳn đầy cỗi lòng thanh hương.

“Ta lại đi cấp mũ mũ trích, bằng không nàng muốn ghen tị ha ha ha.”

Năm xưa lại nhanh như chớp nhi mà chạy đi rồi.

Diệp Minh Viễn ôm hoa hồng, nhìn nàng bóng dáng xuất thần, thời gian tại đây trong nháy mắt lùi lại trở về mười lăm năm trước.

Bốn tuổi khi lá con đã thực sẽ đối cha mẹ xử lý sự việc công bằng, kêu một tiếng mũ mũ, liền nhất định phải lại kêu một tiếng ba ba, chẳng sợ lúc ấy hẳn cũng không tại bên người, thật là một cái phi thường tri kỷ hài tử,

cho nên mặc kệ ra rất xa môn, hẳn tâm cũng vẫn luôn nhớ các nàng hai mẹ con.

“Tiên sinh, tiên sinh?”

Diệp Minh Viễn bị người hầu gọi hoàn hồn, hẳn nhìn hoa viên phương hướng nở nụ cười, “Không có gì sự, người đi trước vội đi.”

Năm xưa đem một khác phủng hoa hồng đưa đến phòng ngủ cấp dung chiêu. Dung chiêu vui vẻ ra mặt, cùng nàng nói lên đợi lát nữa sẽ có khách nhân lại đây sự, lần này tụ hội, tới phần lớn là Diệp gia cùng dung gia hai bên thân thích, vai chính đương nhiên là năm xưa, một vì nhận nhận thân thích, thứ hai cũng coi như là nàng khánh công yến.

Dung chiêu đem năm xưa trang điểm hảo, hai người nắm tay xuống lầu, đám người hầu đã đem nơi sân đều bố trí hảo, nhóm đầu tiên khách nhân cũng tới rồi, Diệp Minh Viễn đang ở phòng khách tiếp đãi.

Nhìn đến hai mẹ con thân ảnh ở cửa thang lầu xuất hiện, Diệp Minh Viễn vẫy tay, “Hàng năm lại đây.”

“Đây là người nhị bá bá, nhị bá nương.....”

“Đây là người đại đường ca, tam đường tỷ.”

Năm xưa mặt mang ý cười, lễ phép mà kêu người.

“Thật ngoan,” nhị bá nương lau lau khóe mắt nước mắt, cười cùng đại gia nói, “Trước kia còn chỉ là cái ăn nãi tiểu oa nhi, hiện tại đã trưởng như vậy cao.”

Nói thật, những người này đối năm xưa tới nói vẫn là thực xa lạ, nhưng bọn hắn đều là nàng thân nhân, nàng cũng đi theo cười cười.

Thực mau, nhóm thứ hai khách nhân lại đến.....

Diệp gia cùng dung gia đều là đại gia tộc, chi nhánh lại quảng, hơn nữa năm xưa bản thân liền tình huống đặc thù, tất cả mọi người đều không xa ngàn dặm lại đây xem này viên mất mà tìm lại minh châu.

Gần giữa trưa khi, biệt thự đã nơi nơi đều là người, năm xưa bị này long trọng não nhiệt gia tộc tụ hội trường hợp khiếp sợ tới rồi, nàng đi theo Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu thấy hai bên các loại thân thích, thanh âm đều kêu khàn khàn, lễ vật cũng là thu đến mỗi tay.

Có chút là “Lễ gặp mặt”, có chút là chúc mừng lễ vật, càng có rất nhiều hai phân cùng nhau đưa, đồ cái song hỷ lâm môn hảo ý đầu, trừ bỏ hai nhà thân thích, liền Diệp Minh Viễn thương giới những cái đó nghe nói tin tức bằng hữu, liền tính không thể tự mình trình diện, cũng làm người tặng lễ vật lại đây.

Người hầu trừ bỏ vôi vàng châm trà đổ nước tiếp đón khách nhân ngoại, còn phân ra hai người tay đem lễ vật đưa đến năm xưa phòng ngủ đi, một chuyển lại một chuyển xuống dưới, lễ vật cơ hồ xếp thành một tòa tiểu sơn.

Thật vất vả chờ đến hoàng hôn tới gần, đại bộ phận khách nhân lục tục rời đi, chỉ còn lại có tiểu bộ phận quan hệ thân hậu thân thích lưu lại cùng nhau ăn bữa tối.

Năm xưa hồi phòng ngủ thay đổi thân váy, dẫn theo làn váy thật cẩn thận vòng qua chõng chất như núi lễ vật, đẩy ra cửa sổ sát đất đi ra ngoài, chuẩn bị ở ban công trốn trong chốc lát, hít thở không khí.

Bể phun nước ánh hoàng hôn ánh sáng, sáng lạn bắt mắt.

Bọc nhiệt khí cùng mùi hoa phong phát quá gương mặt, năm xưa nhắm mắt lại hưởng thụ này khó được yên tĩnh thời khắc, không biết đứng bao lâu, thái dương dừng ở thanh sơn ngoại, chiều hôm một tầng tầng mà áp xuống tới, nàng đang muốn xoay người trở về phòng, dư quang nhìn đến

lâm thời làm bãi đỗ xe đất trống thượng có cái quen thuộc cao dài thân ảnh chợt lóe mà qua.

Năm xưa nhìn nam nhân kia từ hai khỏa cây đa gian đi ra, sắp tối quang ảnh chiếu vào hắt hình dáng rõ ràng trên mặt, khoảng cách khá xa, có chút mơ hồ, nàng đem thân mình đề ở ban công lan can thượng, dò ra đi.

Dần dần mà, hắt thân ảnh ở nàng thủy nhuận con người, từ xa đến gần, càng ngày càng rõ ràng.

Chương 43 thứ 43 lũ gió lạnh

Thái dương hoàn toàn rơi xuống đi, chân trời có mấy viên lượng tinh lập loè.

Năm xưa chạy như bay xuống lầu, làn váy doanh phong, ở sau người phi dương, như nhau nàng lúc này vô cùng nháy nhót tâm tình.

Tuy rằng hai người hôm qua mới gặp qua, nhưng trung gian cách này một đêm dài lâu đến phảng phất qua một thế kỷ, năm xưa hơi thở phì phò đứng ở Trình Ngô Phong trước mặt, rõ ràng mà cảm giác được chính mình trong lòng vui mừng giống như mưới dặm phồn hoa nở rộ, gió thổi qua, cánh hoa bay tán loạn, yêu cầu nàng thu mắt, lộ ra má lúm đồng tiền đi tiếp. Nếu không phải bốn phía còn có không ít người, nàng hẳn là đã tiến lên ôm lấy hắt.

Hai cái ngọt ngào tự hàm ở năm xưa bên môi, đang muốn miêu tả sinh động khi, Diệp Minh Viễn cũng thấy được đứng ở cửa Trình Ngô Phong, triều bên này đi tới, “Ngô phong, người đã đến rồi.”

“Diệp thúc.” Trình Ngô Phong cáp đầu chào hỏi.

“Mau vào đi ngồi đi.” Diệp Minh Viễn lại nhìn nữ nhi liếc mắt một cái, nghi hoặc nói, “Hàng năm, người không phải nói mệt mỏi muốn lên lầu

ngủ ngơi sao, như thế nào còn ở chỗ này?”

“Ta, ta đã ngủ ngơi tốt..... Không mệt.”

Diệp Minh Viễn phía trước vội vàng cùng trong tộc các trưởng bối nói chuyện phiếm, cũng không chú ý tới năm xưa lên lầu, hiện tại xem nàng thay đổi một cái tân váy, dáng người thướt tha mà đứng ở chính mình trước mắt, nhất tần nhất tiểu gian, nói không nên lời kiều tiểu sinh động.

Nhà ta có con gái mới lớn.

Diệp Minh Viễn đáy lòng tựa phô khai vạn trượng nhu tình, lan tràn đến vô biên vô ngần, hãnh giơ tay đem năm xưa nhân chạy động mà nhếch lên tới tóc vượt phẳng, thanh âm mềm nhẹ cực kỳ, “Đói bụng không? Khả năng còn không có nhanh như vậy ăn cơm, ta làm trưởng tẩu trước cho người làm chút điểm tâm.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 44

“Từ bỏ đi.” Năm xưa theo bản năng cự tuyệt.

Từ điển rất khó xem xong, giống kia bốn Oxford từ điển, thời gian dài như vậy tới nay, nàng cũng chỉ phiên tới rồi “H”.

Lại có gió thổi qua tới, Trình Ngộ Phong phát hiện năm xưa hai vai rụt một chút, “Đi vào trước đi.”

“Kia.....”

Hắn đem nàng từ ghế trên kéo tới, “Thuận theo tự nhiên đi.”

Trình Ngộ Phong đương nhiên sẽ tôn trọng năm xưa ý nguyện, cũng có chính mình suy xét, dù sao mặc kệ về sau như thế nào phát triển, hắn trong lòng nhiều ít đều là năm chắc, cũng sẽ không làm nàng đã chịu bất luận cái gì thương tổn.

Năm xưa lên thời điểm thuận tiện “Xoạch” hôn một cái hắn cằm, “Cơ trưởng, ta nói cho người một bí mật.”

“Khi đó, ta là cố ý.”

Nàng nói chính là thân hắn hầu kết kia sự kiện.

Năm xưa nói xong liền tránh ra hắn tay chạy.

Trình Ngô Phong đứng ở tại chỗ, nhìn nàng bóng dáng dưới ánh trăng trung lắc qua lắc lại mà đi xa, bỗng đứng nhẹ nhàng bật cười.

Mới vừa vào cửa, năm xưa nhìn đến từ trên lầu xuống dưới dung chiêu, “Mụ mụ.”

“Hàng năm, người đi đâu nhi? Như thế nào nơi nơi đều tìm không thấy người?”

Năm xưa dùng chiết trung mịn mờ cách nói, “Bên ngoài ánh trăng thực hảo, ta đi ngắm trăng lạ.”

Dung chiêu cầm khăn tay đi lau năm xưa mồ hôi trên trán, nghe được nàng bụng phát ra lộc cộc lộc cộc thanh âm, không khỏi buồn cười, “Chạy nhanh rửa tay đi ăn cơm đi.”

“Tốt mụ mụ.”

Lúc ăn cơm chiều, Trình Ngô Phong cũng không có cùng năm xưa ngồi một bàn, bất quá hai người vị trí tương đối, chỉ cần vừa nhắc đầu là có thể thấy đối phương, ánh mắt giao nhau, thật giống như trao đổi chỉ có lần nhau mới hiểu tiểu bí mật.

Một bữa cơm xuống dưới, thoi bôi hoán trần, tất cả mọi người đều ăn thật sự tận hưởng.

Buổi tối 9 giờ, khách nhân tán đến không sai biệt lắm, Trình Ngô Phong cũng cùng Diệp Minh Viễn vợ chồng cáo từ, trước khi rời đi cho năm xưa một cái ý vị thâm trường ánh mắt, nàng cười ngâm ngâm mà nhìn hẩn, nhìn theo hẩn ra cửa.

Diệp Minh Viễn còn ở cùng một cái trường bối nói chuyện, dung chiêu thấy năm xưa che miệng đánh cái ngáp, nghĩ thầm một ngày xuống dưới hẩn là mệt muốn chết rồi, khiến cho nàng về trước phòng nghỉ ngơi.

Năm xưa rửa mặt hảo, thay đổi áo ngủ nằm ở trên giường, một nhắm mắt liền ngã vào mộng đẹp.

Một giấc này ngủ thật sự trầm, ánh mặt trời đều chiếu đến đầu giường, năm xưa mới tỉnh lại, nàng nắm tóc, người còn có chút ngây thơ, tối hôm qua nàng mơ thấy muện vân phàm.

Mơ thấy muện vân phàm cầm tinh văn khoa Trạng Nguyên, thật thế nàng cảm thấy vui vẻ.

Trước nửa năm thời gian năm xưa cơ hồ đều ở phong bế tập huấn, hiếm khi đi chú ý trước kia đồng học tin tức, trương Ngọc Hành cùng thu hàng hàng cử đi học A đại nàng là đã sớm biết đến, ngày hôm qua cùng Âu Dương một lần nữa liên hệ thượng sau, biết được hẳn cũng thông qua tự chủ chiêu sinh vào A đại, tuy rằng trải qua một ít khúc chiết, nhưng cũng may đao nhọn ban bốn người tốt cuộc vẫn là đoàn tụ A lớn.

Triệu thẳng nam vào thành phố A thể dực học viện, Phỉ Phỉ thi đậu C đại, trương nghệ nhưng còn lại là đi Hongkong đại học, đại gia từng có một đoạn cộng đồng phấn đấu nhật tử, cuối cùng lại vì từng người tiền đồ ai đi đường này.

Lộ Chiêu đệ thi đại học không phát huy hảo, chỉ khảo cái nhị bốn viện giáo, nàng cắn chặt răng, quyết định học lại một năm, tranh thủ cũng khảo đến thành phố A tới, năm xưa tự nhiên cũng là thấy vậy vui mừng.

Năm xưa không nghĩ tới chính là, ăn qua giữa trưa sau khi ăn xong, cư nhiên ở nhà mình phòng khách gặp được Lộ Chiêu đệ.

“Chiêu đệ!” Nàng khó nén vui mừng mà chạy tới ôm lấy Lộ Chiêu đệ, “Đã lâu không thấy.”

“Đúng vậy, đã lâu không thấy.”

Lộ Chiêu đệ dùng nói giỡn ngữ khí nói: “Người nào đó cho ta gửi tin tức, nói thu được thật nhiều lễ vật, ta tưởng lập tức hẳn là hủy đi không xong đi, cho nên liền tới đây hỗ trợ hủy đi lạc.”

Năm xưa xoa xoa nàng mặt, “Người muốn gặp ta, không cần tìm nhiều như vậy lấy có.”

“Ai, bị người phát hiện.”

Hai người đều “Xì” một tiếng cười ra tới.

Thật tốt a, thời gian cũng không có thay đổi chúng ta lúc ban đầu bộ dáng, nói tốt, mặc kệ tương lai như thế nào, hai tỷ muội đều phải cả đời cùng nhau đi.

Nửa giờ sau, hai người ngồi ở phòng ngủ thăm thượng hủy đi lễ vật, năm xưa nghĩ đến chính mình mộng, cùng Lộ Chiêu đệ hỏi muện vân phạm tin tức, “Ta mơ thấy vân phạm khảo G tỉnh văn khoa Trạng Nguyên, ta mộng từ trước đến nay thực chuẩn.....”

Lộ Chiêu đệ trầm mặc trong chốc lát mới nói: “Chính là, muện vân phạm không có tham gia thi đại học a.”

Chương 44 đệ tứ mươi bốn lữ gió lạnh

Năm xưa kinh ngạc cực kỳ: “Vân phạm không tham gia thi đại học?!”

Như thế nào sẽ.....

Lộ Chiêu đệ không nghĩ tới năm xưa phản ứng lớn như vậy, trên tay động tác một đốn, “Ta nghe người ta nói, nàng hẳn là muốn xuất ngoại đọc sách, tham không tham gia thi đại học giống như cũng không có quá lớn quan hệ đi?”

Nhưng thật ra muện vân phàm chủ nhiệm lớp rất mất mát, ngẫm lại cũng là, cái này thành phố S một trung nhất có hi vọng hướng tinh văn khoa đệ nhất học sinh, cuối cùng lại liền thi đại học trường thi môn cũng chưa bước vào đi, thay đổi ai đều sẽ nổi lòng khó bình đi?

Năm xưa còn không có thích ứng chính mình hiện giờ thân phận, nào đó nhận tri thâm chịu lộ như ý ảnh hưởng, tỷ như, thi đậu hảo đại học là duy nhất thay đổi vận mệnh cơ hội, nhưng mà đối muện vân phàm tới nói, nàng nhân sinh không chỉ có thi đại học này hẹp hòi lộ có thể đi.

Năm xưa vẫn là mơ hồ cảm thấy không đúng lắm, lấy nàng đối muện vân phàm hiểu biết, muện vân phàm không rất giống là sẽ vứt bỏ tham gia thi đại học người, liền tính muốn xuất ngoại, cũng không để bụng kia hai ngày thời gian đi?

Vì kia hai ngày, nỗ lực mười hai năm, liền cuối cùng dấu chấm câu đều không có thân thủ họa hạ, nhiều tiếc nuối a.

“Kia..... Thế dực ban hứa đi xa đâu?”

Phía trước nghe nói, hần ở truy muện vân phàm, năm xưa bắt đầu còn chưa tin, không bao lâu liền mắt thấy vì thật, lại sau lại còn rất nhiều lần gặp được bọn họ đi cùng một chỗ, cơ hồ như hình với bóng, có một lần hồi ký túc xá trên đường, thậm chí nhìn đến bọn họ tránh ở cây đa mặt sau.....

Hứa đi xa cũng là trong trường học nổi danh nhân vật, nghe năm xưa nhắc tới tên của hần, Lộ Chiêu đệ thực mau dò số chỗ ngồi, “Hần a, tiến quốc gia đội.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngữ Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 45

“Đứa nhỏ này như thế nào khóc?” Dung chiêu trừu hai tờ giấy khăn giúp Lộ Chiêu đệ sát nước mắt, ôn nhu an ủi, “Không có quan hệ a, không muốn cũng không có việc gì.”

Lộ Chiêu đệ khóc đến lợi hại hơn, khăn giấy ướt cái thấu triệt, “A di..... Không có, ta chỉ là..... Ta nguyện ý.”

Ta nguyện ý.

Dung chiêu cùng Diệp Minh Viễn vui mừng mà nhìn nhau cười.

Sau khi ăn xong, Lộ Chiêu đệ cảm xúc cũng bình phục không ít, nàng cấp Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu các kính một ly trà, có chút ngượng ngùng mà kêu: “Cha nuôi, mẹ nuôi.”

Diệp Minh Viễn thoải mái cười to, hăng tiếp nhận trà tới uống lên mấy khẩu, lại cho Lộ Chiêu đệ một cái bao lì xì.

Chờ dung chiêu cũng uống trà đã cho bao lì xì, năm xưa cười tủm tỉm mà ôm Lộ Chiêu đệ bả vai, “Kêu tỷ tỷ.”

Lá con sinh ra ngày đó vừa vặn là đại niên mừng một, năm xưa là 7 tháng sinh nhật, Lộ Chiêu đệ là 5 tháng sinh nhật, như vậy tính lên, Lộ Chiêu đệ xác thật nên gọi nàng một tiếng tỷ tỷ.

Đương mười lăm năm biểu muội, đột nhiên nhảy trở thành tỷ tỷ, loại cảm giác này không cần quá hảo!

“Không gọi?”

Lộ Chiêu đệ đôi môi mân khẩn, đáy mắt ý cười lợm như đầy sao.

“Vậy đừng trách ta không khách khí.”

Năm xưa vươn đôi tay muốn đi cào nàng ngựa, Lộ Chiêu đệ phản ứng thực mau mà né tránh, hai người trước tiên ở to như vậy phòng khách người truy ta trốn, cuối cùng còn chạy đến hậu viện đi.

Một đường ánh trăng đều bị các nàng nhẹ nhàng vui mừng bước chân đạp toái.

Buổi tối 10 giờ nhiều, hai tỷ muội rửa mặt xong, cùng nhau nằm ở trên giường, đắp chăn nói nhỏ, chi chi thì thầm, quả thực nói cái không để yên, trong phòng đèn vẫn luôn lợm tới rồi rạng sáng 1 giờ.

Cứ việc rất mệt, nhưng Lộ Chiêu đệ lại không có cái gì buồn ngủ, nàng nghe bên cạnh năm xưa bằng phẳng đều đều tiếng hít thở, ánh mắt thực lơ đãng mà từ năm xưa trên người đảo qua.

Đèn đã đóng, ánh trăng là trong phòng duy nhất nguồn sáng, không phải rất sáng, lại có một loại mông lung mỹ cảm.

Khí lạnh lạnh lạnh, rất là thoải mái.

Năm xưa trở mình, chăn chày xuống đến bên hông, áo ngủ quay lên, lộ ra mảnh nhỏ trắng nõn làn da. Lộ Chiêu đệ phát hiện, nàng mặt mày đã lui đi thiếu nữ khi non nớt, liền dáng người đều trở nên lả lướt hấp dẫn, kia một tay có thể ôm hết eo nhỏ, hơi phồng lên ngực.....

Lộ Chiêu đệ lại cúi đầu nhìn xem chính mình, vẫn là như lúc trước tiều hà mới vừa lộ góc nhọn, eo là tế, nhưng sẵn đến dáng người càng bẹp, nàng lại nhịn không được phiến muộn lên.

Giả huy hoàng gia hỏa kia, hẳn là mắt bị mù mới có thể coi trọng nàng đi?

Suy nghĩ chính dao động, Lộ Chiêu đệ cảm giác được năm xưa nhích lại gần, ôm nàng eo, giữa môi còn tràn ra một tia mơ hồ thanh âm, nàng nghe xong trong chốc lát, rốt cuộc nghe rõ ——

“Cơ trưởng.....”

Lộ Chiêu đệ: “.....”

Giống như phát hiện cái gì bí mật.

Chương 45 đệ tứ mươi lăm lữ gió lạnh

Sáng sớm, ngoài cửa sổ điều thanh như tấy.

Trong phòng, điều hòa quy luật mà ra bên ngoài phun khí lạnh, năm xưa từ một hồi lãng mạn đến vô biên vô ngần ở cảnh trong mơ tỉnh lại, trên da thịt còn dính lạnh lẽo, vừa ý khẩu tựa hồ bốc cháy lên một phen hỏa, nàng nhìn chiếu vào cửa sổ thượng sáng ngời ánh mặt trời, một mặt hơi mỏng đỏ ửng từ bên tai chỗ lan tràn đến bên cổ.

Nàng đem gối đầu lung tung xoa thành một đoàn, ôm vào trong ngực, lại thẹn lại bức mà tưởng, như thế nào sẽ..... Làm cái loại này mộng?

Ai ——

Khẳng định không phải ban ngày nghĩ gì, ban đêm mơ thấy cái đó, nàng ban ngày nhưng cho tới bây giờ không nghĩ tới như vậy, liền tính sơ trung vì tham gia sinh vật thi đua, mỗi bộ phận tri thức tương đối thâm nhập

hiểu biết quá, nhưng kia cũng là lý luận suông trình độ, ai ngờ đến cư nhiên ở trong mộng phó chư thực tiễn.

Hồi ức nào đó hình ảnh, năm xưa lại là mặt đỏ lại là nhĩ nhiệt, liền bên cạnh người Lộ Chiêu đệ tỉnh lại cũng chưa phát hiện.

Lộ Chiêu đệ xem nàng nhất thời đối với trần nhà ngây ngô cười, nhất thời lại căn môi dưới, thần sắc ảo não, Lộ Chiêu đệ không rõ nguyên do, chạm chạm nàng cánh tay, “Hàng năm?”

“A!” Năm xưa tinh thần chính phiêu du thiên ngoại, thành linh bị Lộ Chiêu đệ một chạm vào một kêu, sợ tới mức cả người trực tiếp lò xo đường như bắn lên tới. Lộ Chiêu đệ cũng bị nàng sợ tới mức không nhẹ, vỗ ngực, đầy mặt dư kinh, “Người làm ta sợ muốn chết.”

“Ai.....” Năm xưa thật dài lại ngọt ngào mà than một tiếng, “Ta cũng dọa tới rồi.”

Lộ Chiêu đệ: “.....”

Thật muốn làm năm xưa đi chiếu chiếu gương, làm nàng nhìn xem chính mình lúc này cười đến liền răng nanh đều lộ ra tới vui vẻ bộ dáng, đây là bị dọa tới rồi phản ứng sao?

Lộ Chiêu đệ liền một cái dấu chấm câu đều không tin, bất quá trải qua này cả kinh dọa, nàng nhưng thật ra đã quên hỏi năm xưa tối hôm qua nói mê khi kia thanh “Cơ trưởng” là chuyện như thế nào.

Năm xưa nhảy xuống giường tiến phòng tắm rửa mặt, Lộ Chiêu đệ đem giường sửa sang lại hảo cũng đi theo đi vào, hai người song song đứng ở bồn rửa tay trước đánh răng, trong gương ánh hai trương tươi cười tươi đẹp mặt.

Rửa mặt xong, hai người thay đổi tỳ muội trang, sau đó cùng nhau xuống lầu ăn bữa sáng.

Ăn qua bữa sáng sau, Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu mang các nàng đi thành phố A các rất có danh cảnh điểm du ngoạn, nhà bảo tàng, ôm nguyệt hồ, tiên nữ miếu, cuối cùng còn đi công viên giải trí.

Lá con trước kia chính là ở công viên giải trí vớt, dung chiêu đổi loại địa phương này có bóng ma tâm lý, lại không nghĩ quét bọn nhỏ hưng, mà nhẹ nhàng nhả. Diệp Minh Viễn nhìn ra nàng lo lắng, an ủi nói, “Không có việc gì.”

Tổng không thể một lần bị răn cản, mười năm sợ dây thừng đi?

Năm xưa cùng Lộ Chiêu đệ là lần đầu tiên tới công viên giải trí, hai người đều bị hưng phấn hướng hôn đầu óc, nhất thời không nghĩ tới điểm này thượng, chờ các nàng từ tàu lượn siêu tốc trên dưới tới, Lộ Chiêu đệ hai chân nhũn ra, mắt mạo kim quang, ở trong lòng âm thầm thề không bao giờ sẽ ngồi lần thứ hai, từng có không trung mạo hiểm trải qua năm xưa còn lại là bình tĩnh rất nhiều, nàng còn nghĩ, tương lai có cơ hội nói, nhất định phải cùng Trình Ngô Phong lại đến ngồi một lần.

Đến lúc đó, bọn họ nhất định sẽ là giữa không trung một đạo nhất độ đao phong cảnh.

Dung chiêu nhìn đến nữ nhi thân ảnh xuất hiện, vội vàng đón đi lên, năm xưa phát hiện mục mục sắc mặt hơi hơi trắng bệch, đột nhiên ý thức được cái gì, nàng tràn ra đại đại miệng cười, duỗi tay ôm trụ mục mục, trả lại cho phía sau dùng camera chụp ảnh ba ba một cái thẳng lợi thủ thế.

“Không có việc gì, mục mục, ta này không phải hảo hảo sao?”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 46

Năm xưa ngoan ngoãn mà mở cửa xe bò lên trên phó giá. Nếu là biết hôm nay Trình Ngô Phong trở về, nàng khẳng định chuyện xảy ra trước chuẩn bị một chút, tỷ như đổi một cái tân váy gì đó.....

Mà không phải giống như bây giờ, màu trắng miên sam thêm quần cao bồi, đơn giản tùy ý đến không được.

Trình Ngô Phong ánh mắt từ nhỏ cô nương trắng nõn thẳng tắp hai chân thượng lướt qua, ánh mắt không chịu khống chế mà biến thâm vài phần, hần thanh thanh yết hầu, “Hệ thượng đại an toàn.”

Năm xưa nhớ rõ lời này trước kia hẳn cũng cùng chính mình nói qua, bất quá hiện tại tâm cảnh không giống nhau, nàng nhấp môi, “Người giúp ta hệ.”

Trình Ngô Phong không khỏi bật cười, duỗi tay đi ra ngoài, trước xoa xoa nàng tóc, sau đó mới “Đát” một chút hệ hảo đại an toàn, phát động xe, hướng bên phải xoay cái cong, hồi nhập dòng xe cộ.

“Cơ trưởng, chúng ta muốn đi đâu nhi a.”

“Đi trước ăn cơm.”

Năm xưa nói thầm: “Tin tức nói, bên ngoài đồ ăn không vệ sinh, cống ngầm du rất nhiều.”

Trình Ngô Phong cũng hạ giọng: “Cho nên?”

“Nếu không, đi nhà người ăn?”

Ở Đào Nguyên Trấn khi, nàng ăn qua vài lần Trình Ngô Phong làm đồ ăn, sắc hương vị đều đầy đủ, bất quá nàng lúc ấy tâm tình ngã xuống thung lũng, tự nhiên cũng ăn không ra cái gì hương vị tới, hiện tại có cơ hội có thể hảo hảo nếm một chút đương nhiên sẽ không bỏ qua, hơn nữa nàng buổi tối không có tiết học, có rất nhiều thời gian.

Trình Ngô Phong cũng cảm thấy cái này kiến nghị được không, hẳn cùng năm xưa đi phụ cận siêu thị lấy lòng nguyên liệu nấu ăn, sau đó mang nàng trở về chính mình tư nhân chung cư.

Chung cư ly sân bay tương đối gần, có khi tan tầm quá muộn Trình Ngô Phong đều sẽ ở chỗ này trụ, một tháng đại khái có thể ở lại thượng hai ba thiên, đúng giờ sẽ có a di lại đây quét tước, cho nên thoạt nhìn vẫn là thực sạch sẽ.

Môn đóng lại.

Huyền quan đèn còn không có sáng lên tới trước, một mảnh trong bóng đêm, năm xưa nghe được chính mình như nổi trống tim đập, đông, thùng thùng, thịch thịch thịch.....

Nàng trương tay ôm lấy phía trước Trình Ngô Phong.

Nguyên liệu nấu ăn rơi rụng đầy đất.

Năm xưa nhón chân tới, nhắm mắt lại dùng hô hấp đi tìm hãn môi, tìm được rồi, nhẹ nhàng in lại đi.

Ở cổng trường khẩu nhìn đến Trình Ngô Phong khi, nàng liền muốn làm như vậy.

Thị giác bị hắc ám phong tỏa, thính giác bị vô hạn phóng đại.

“Ngốc cô nương, không phải như vậy thân.” Năm xưa nghe được một tiếng trầm thấp cười khẽ, tiếp theo cảm giác chính mình phía sau lưng chậm rãi áp tới cửa, trước người cũng có một khối ấm áp thân hình tới gần, nàng bay nhanh giương mắt, đâm tiến một đôi mang theo ý cười thâm thúy trong ánh mắt.

Đó là lúc này duy nhất nguồn sáng.

“Kia, kia muốn..... Muốn như thế nào.....” Nàng dứt quãng mà nói, kỳ thật đã quên chính mình rốt cuộc muốn hỏi cái gì, mặt đỏ đến giống cà chua.

“Ta dạy cho ngươi.”

Chương 46 thứ 46 lũ gió lạnh

Trình Ngô Phong giáo thật sự nghiêm túc, hẩn cúi đầu, chuẩn xác mà tìm được rồi mục tiêu, đầu tiên là nhẹ ngậm lấy, cảm giác được nàng ngượng ngùng mà nhấp một chút cánh môi, sau đó lại giống có điều đáp lại dường như hơi hơi mở ra.

Hắn quá chú tâm mặc kệ chính mình đầu nhập đi vào.

Khẽ cắn chậm mút.

Ở Trình Ngô Phong dự đoán, đến nơi đây hắn là liền phải dừng, nhưng..... Khống chế không được, đầu lưỡi giống có tự chủ ý thức lướt qua mềm ấm môi tâm, nhẹ chống lại nàng hàm răng, tìm được rồi kia viên đáng yêu răng nanh.....

Năm xưa kẹp ở môn cùng nam nhân thân thể chi gian, nửa bên mặt má bị hắn bàn tay to nhẹ ấn, phân không rõ là chính mình mặt nắng, vẫn là hắn

tay càng năng, nàng cả người nhũn ra, toàn bộ tâm thần đều bị hút vào cái này từ hãn chủ đạo hôn trung.

Chờ hai người tách ra khi, năm xưa sắc mặt ửng hồng, thở hồng hộc, hai tròng mắt phảng phất mộng một tầng thủy quang, ướt đầm dề, nàng dựa vào Trình Ngô Phong ngực, nghe hãn tim đập như sấm, cũng cảm nhận được hãn hơi loạn hô hấp, từ từ dừng ở chính mình phát gian.

Nguyên lai, chân chính hôn là cái dạng này, gấn bó như môi với răng, như vậy thân mật khăng khít, hồi tưởng phía trước không đau không ngứa mà thân hãn, có vẻ tựa như tiểu hài tử quá mọi nhà giống nhau.

“Hàng năm.”

Nếu nhớ không lầm nói, đây là hãn lần đầu tiên kêu nàng “Hàng năm”, thanh âm mang theo một tia khàn khàn, còn có không dễ phát hiện lưu luyến, nghe tới rất là gợi cảm.

Năm xưa tâm ngọt như mật, không nói chuyện, cách áo sơmi ở hãn ngực hôn một cái.

Trình Ngô Phong ôm tay nàng hơi chút buộc chặt, sợ tiếp tục đi xuống thật thu không được, hãn ấn sáng đèn, nhu hòa đậm màu cam ánh đèn trút xuống mà xuống, ngược lại đem không khí sẵn đến càng vì kiều diễm.

Trình Ngô Phong đem năm xưa mang tiến phòng khách, dàn xếp ở trên sofa, thuận tay khai TV, hãn lại về tới huyền quan, nhặt lên đầy đất nguyên liệu nấu ăn, dẫn theo vào phòng bếp.

Hết thấy động tác nhìn như lưu sững, đầu vào đấy, nhưng trên thực tế lại bằng không, một hồi lâu sau Trình Ngô Phong mới phát hiện, trong ao phao một phen khô quắt bẹp đóng băng đậu que, mà vốn nên dùng làm bữa tối nguyên liệu nấu ăn lại bị nhét vào tủ lạnh.

Hắn ý ở liệu lý đài biên, có chút bất đắc dĩ mà đỡ đỡ ngạch.

Phòng khách.

Năm xưa oa ở sô pha, nghe không có nhận thức buổi tối tin tức, thất thần mà thường thức ngón tay, hảo thần kỳ, cùng là ngón trở, cái này có trắng non ngân, một cái khác lại không có, tay nàng lớn lên khá xinh đẹp a, bất quá, móng tay giống như nên tu.....

Cơ trưởng, hẳn hôn ta.

Là cái loại này, nam nhân thân nữ nhân phương thức.

Nỗ lực phân tán khai lực chú ý lại như dòng suối nhỏ nhập hải hội tụ tới rồi mấy phút đồng hồ trước cái kia hôn lên, lúc ấy đầu óc không rõ, chỉ lo đắm chìm trong đó, lúc này nhớ lại các loại chi tiết.....

Thật là muốn mệnh a.

Năm xưa chính miên man bất định, trên bàn Trình Ngô Phong di động vang lên, trên màn hình biểu hiện điện báo người “Nhiếp trần”, nàng vội vàng cầm lấy di động chạy đến phòng bếp, “Cơ trưởng, có điện thoại.”

Trình Ngô Phong chính cầm tiểu đao tước khoai tây da, hai tay đều không không ra, năm xưa đành phải chuyển được điện thoại, đem điện thoại giơ lên hẳn bên tai.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 47

Có điểm then thùng đâu.

Năm xưa rũ tầm mắt xem mặt đất, nghe được “Đinh” một tiếng, “Thang máy tới.”

Nàng đi trước đi vào, Trình Ngô Phong sau lưng đuổi kịp, ấn lưng phụ lầu một bãi đỗ xe cái nút, cảm giác được một con mềm mại tay nhỏ nhét vào chính mình lòng bàn tay, hảnh nhẹ nhàng cầm, khoe môi gợi lên ý cười.

Một đường trải qua phần hoa trung tâm thành phố cùng giữa hè khô nóng, năm xưa trở lại ký túc xá đã là 9 giờ nhiều, hai cái bạn cùng phòng đều ở.

Năm xưa nơi trọng điểm ban chỉ có nàng là nữ sinh, cho nên liền cùng khác lớp nữ sinh phân tới rồi một cái ký túc xá, mấy ngày nay ở chung xuống dưới, không khí còn tính hòa hợp.

Bốn người gian ký túc xá, bởi vì có cái nữ sinh không có tới báo danh, cho nên liền không một trương giường, thành an trí tạm vật hảo nơi đi.

Năm xưa hai cái bạn cùng phòng, ngủ nàng đối diện kêu đinh duy nhất, là cái nhỏ xinh phía nam cô nương, tóc áo choàng, màu da trắng nõn, mang một bộ số độ rất cao kính đen, cơ hồ che khuất hơn phân nửa khuôn mặt.

Ngủ định duy nhất cách vách chính là thành phố A bản địa nói ngày mai, thân cao 1 mét 8, diện mạo anh khí, cao cao gầy gầy, rất là rộng rãi hay nói.

Năm xưa cùng các bạn cùng phòng chào hỏi qua, trở lại chính mình giường ngủ, kéo ra ghế dựa ngồi xuống, bảo bối mà đem từ Trình Ngô Phong chỗ đó lấy về tới mô hình cùng thư phóng hảo.

Cửa mở ra, gió mát lạnh mà nhập, từng trận giày cao gót dặng mà thanh âm cũng bị mang theo tiến vào, tiếp theo, cách vách ký túc xá môn bị dùng sức “Phanh” một tiếng đóng lại.

Kỳ quái, cách vách ký túc xá không phải trống không sao?

Nói ngày mai cũng đem cửa đóng lại, triều về mặt nghi hoặc năm xưa tễ nháy mắt, “Đêm nay mới vừa dọn lại đây, nghiên một sư tử, gọi là gì tới?”

Định duy nhất tiếp đi lên: “Ôn thanh hoan.”

Năm xưa cảm thấy tên này còn khá tốt nghe, người cũng như tên, hẳn là cũng là cái mỹ nhân.

Nói ngày mai lại nói, “Cái này sư tử người lớn lên thật xinh đẹp, khác phái duyên cũng siêu tốt, vừa mới ta nhìn đến vài cái sư huynh giúp nàng dọn đồ vật, đều là đại soái ca!”

Định duy nhất bất đắc dĩ mà thở dài.

Có thể tưởng tượng một cái 1 mét 8..... Nữ sinh cong eo tránh ở cửa bát quái hề hề mà nhìn lên hình ảnh sao?

“Hơn nữa nàng vẫn là trụ phòng đơn, nhiều sáng! Ta còn nghe nói a.....”

Thời gian đang nói ngày mai các loại tiêu đạo tin tức lặng lẽ trốn, ngoài cửa sổ bóng đêm thật sâu, năm xưa nằm ở trên giường cấp Trình Ngô Phong gửi tin tức.

“Ngủ ngon, trình tiên sinh.”

Thực mau, nàng thu được hai điều hồi phục.

cyf: “Ngủ ngon.”

cyf: “Bánh mật nhỏ.”

Chương 47 đệ tứ mươi bảy lữ gió lạnh

Trời còn chưa sáng, năm xưa bị một trận lấm nhấm lấm nhấm thanh âm đánh thức, nàng nhắm hai mắt nghe xong trong chốc lát, phát hiện là nghiêng đối diện giường nói ngày mai đang nói nói mới, “Nột mĩ lữ khuê lân (Na Mg Al Si P), lưu lục á giáp cái (S Cl Ar K Ca).....”

Cư nhiên là ở bối nguyên tố hoá học bảng chu kỳ.

Năm xưa cầm lòng không đậu mà hồi tưởng nổi lên chính mình cao trung khi đoạn thời gian đó, trong lúc nhất thời cảm khái rất nhiều, nàng mười tám tuổi năm ấy không khác một cái quan trọng vận mệnh bước ngoặt, dưỡng dục nhiều năm chí thân ly thế, trở về thân sinh cha mẹ bên người, còn gặp Trình Ngô Phong.

Sinh mệnh luôn có người tới tới lui lui, không thể lấy được và mất đi cân nhắc, vượt qua năng lực phạm vi sự, cuối cùng cũng chỉ có thể học chậm rãi đi tiếp thu.

Theo thời gian trôi đi, năm xưa nhớ tới mụ mụ thời điểm, đã không có trước kia như vậy khổ sở.

Nàng cảm thấy chính mình là may mắn, đồng thời có được trên đời này tốt nhất hai phần tình thương của mẹ, ba ba mẹ mẹ cũng tôn trọng nàng ý nguyện, chỉ đổi trở lại diệp họ, tiếp tục làm nàng lưu giữ năm xưa tên này.

Bên kia, nói ngày mai bối xong nguyên tố bảng chu kỳ lại tiếp tục gánh nặng lý công thức, bối đến Newton đệ nhất định luật khi, đình duy nhất cũng tỉnh, nàng sâu kín mà thở dài, “Áp lực sơn đại a.”

A đại vốn là ngạch cửa cao, vật lý học viện làm tam đại trọng điểm viện hệ chi nhất, từ trước đến nay đều là binh gia vùng giao tranh, bao nhiêu người tể đến đầu rơi máu chảy liền một chân đều đạp không tiến vào, cao tam năm ấy là đình duy nhất không muốn hồi tưởng ác mộng, sau lại nàng phát hiện lựa chọn vật lý hệ, chỉ là đem trận này thăng cấp bản ác mộng kéo dài bốn năm thậm chí càng nhiều năm.

Tuy rằng buổi sáng không có khóa, đình duy nhất vẫn là nhận mệnh mà đá văng ra chặn, xuống giường rửa mặt, chuẩn bị đi thư viện tự học.

Đình duy nhất ra cửa sau, nói ngày mai cũng mở mắt, chân dài từ mép giường rũ xuống tới, nàng duỗi duỗi người, “Mệt mỏi quá.”

Năm xưa nghĩ thầm, mộng hồi cao trung như thế nào sẽ không mệt đâu? Chính là hỏi nói ngày mai, nàng căn bản không nhớ rõ chính mình có nói qua nói mới, nghe xong năm xưa nói, nàng tấm tắc bảo lạ, một hồi lại bừng tỉnh đại ngộ, ôm gối đầu anh anh anh: “Ma trúng! Nhất định là ta sơ tam hóa học lão sư, nàng phạt ta sao một trăm biến bảng chu kỳ, cho ta ấu tiểu tâm linh để lại thật lớn bóng ma a.”

Năm xưa chỉ có thể hồi lấy một cái đồng tình ánh mắt.

Nói ngày mai thực mau tỉnh lại lên, năm năm tay nói bữa sáng muốn ăn ba cái đại bánh bao, nàng ra cửa trước còn tỉnh tể mà cấp chính mình vẽ một cái trang, từ trong gương nhìn đến năm xưa kinh ngạc biểu tình, quay

đầu lại cười, mở ra chỉ đồ một nửa đồ thăm môi, “Trước hai ngày mới vừa cùng mỹ thuật hệ sư tử học, không phải rất quen thuộc, họa đến còn hành đi?”

“Còn..... Hành.”

Nói ngày mai so cái “ok” thủ thế, nhấp nhấp môi, dùng ngón tay đem son môi vẽ đều đều, đối với gương chiếu lại chiếu, rớt cuộc vừa lòng, nàng triều năm xưa vớt cái mị nhãn, “Ta ra cửa lạ.”

Năm xưa nhìn nàng nhẹ nhàng bóng dáng, một chữ đều nói không nên lời, giống mèo chiêu tài giống nhau phất phất tay.

Năm xưa buổi sáng là tràn đầy khóa, cùng đình duy nhất, nói ngày mai học kỳ 1 năm nhất bắt buộc bài chuyên ngành trình, bao gồm bình thường vật lý, cao đẳng vi phân và tích phân cùng cao đẳng đại số bất đồng, bởi vì nàng ở cao trung chuẩn bị thi đua khi đã bước đầu học tập quá lớn học vật lý tương quan tri thức, lớp học đại bộ phận đồng học tình huống cũng không sai biệt lắm, trường học suy xét đến bọn họ phía trước trải qua thiên chuy bách luyện, đã cụ bị cường đại kháng áp năng lực, trực tiếp an bài cơ học, điện tử học, nhiệt học, quang học, nguyên tử vật lý cùng cận đại vật lý chờ cơ sở vật lý môn bắt buộc trình cùng nhau tịnh tiến.

Buổi sáng đệ nhất, nhị tiết là phong lão sư khóa, năm xưa vội vàng đuổi tới phòng học, nhìn đến máy chiếu đã khai, phong lão sư ly nước cũng đặt ở trên bục giảng, nàng chạy nhanh tìm cái dựa cửa sổ vị trí ngồi xuống.

Phía sau có mấy cái nam sinh ở thảo luận, “Nghe nói cuối tuần một liền phải bắt đầu quân huấn.”

“Nhanh như vậy?”

“Tin tức chuẩn xác sao?”

Dựa theo trường học an bài, vốn dĩ mới vừa khai giảng liền phải quân huấn, chính là vừa vắn gặp gỡ bão cuồng phong, đành phải sau này kéo dài thời hạn, hai ngày này thời tiết hơi chút ổn định, quân huấn đã bị lại lần nữa đề thượng chương trình hội nghị.

Quả nhiên, đi học sau, phong lão sư nói chuyện thứ nhất chính là quân huấn, từ lần đầu gặp mặt lộ đế sau, hãn cũng mừng rỡ nhẹ nhàng không mang tóc giả, một viên hành tẩu đầu trợ không thể nghi ngờ đã trở thành vật viện một đạo lượng lệ phong cảnh tuyến.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 48

“Chúc mừng.”

Năm xưa dựa vào Trình Ngộ Phong trên người, đem chính mình đại bộ phận trọng lượng đều giao cho hắn, đầu còn vững, nàng cũng không lo lắng đi nghe bác sĩ nói, dù sao có hắn ở.

Chỉ cần có hắn tại bên người, nàng liền sẽ thực an tâm.

Cuối cùng, dương bác sĩ chỉ cấp năm xưa khai bốn bao khẩu phục viên thuốc.

Trình Ngộ Phong mang theo năm xưa đi được phòng lấy thuốc, nghiêng đầu không biết cùng năm xưa nói gì đó, nàng nở nụ cười. Cách đó không xa có cái nữ nhân tò mò mà nhìn qua, tựa hồ ở suy đoán bọn họ là cái gì quan hệ.

Còn có thể là cái gì quan hệ?

Tuy rằng hai người gian cũng không có quá nhiều thân mật động tác, nhưng không khó từ bọn họ đối diện trong ánh mắt nhìn ra, bọn họ là một đôi tình lữ, hơn nữa rất có thể ở tình yêu cuồng nhiệt trung.

Nữ nhân không khỏi nhìn nhiều đỡ năm xưa Trình Ngộ Phong vài lần.

Đầu năm nay, có thể bởi bạn gái tới bệnh viện, không thấy một tia phiến lòng khí táo, còn như vậy cẩn thận săn sóc nam nhân, thật sự không

nhiều lắm thấy.

Trình Ngô Phong toàn bộ tâm tư đều ở năm xưa trên người, tự nhiên không lưu ý đến phía sau nhìn chăm chú, hần nhẹ năm trụ năm xưa hơi lạnh tay, khóa lại trong lòng bàn tay, “Cảm giác có hay không hảo một chút?”

Năm xưa nhẹ nhàng “Ân” một tiếng, “Hảo chút.”

Mười phút sau, xe từ bệnh viện khai ra tới, bên ngoài đã lặn sắc nổi lên bốn phía.

Trình Ngô Phong lại lần nữa đem năm xưa mang về chính mình chung cư, nấu thanh đạm cháo, xem nàng ăn xong, lại giám sát ăn một bao dược, nhìn xem thời gian không sai biệt lắm, tính toán đem nàng đưa về trường học.

Chờ bọn họ đến ký túc xá hạ khi, sắc trời đã toàn đen, năm xưa từ trong xe xuống dưới, đang muốn đem trên người áo khoác cởi còn cấp Trình Ngô Phong, bị hần ôm lấy bả vai, “Khoác đi.”

Năm xưa ngoan ngoãn gật đầu, duỗi tay ôm lấy hần, gương mặt ở ngực hần nhẹ cọ hai hạ.

Trình Ngô Phong vỗ về nàng phía sau lưng, cúi đầu ở nàng trên trán thương tiếc mà rơi xuống một hôn, sở hữu cảm xúc đều xoa ở cái này hôn, năm xưa một chút ít mà chậm rãi đi cảm thụ, đem hần ôm chặt hơn nữa.

Ký túc xá hạ không thiếu có đôi có cặp tình lữ, bọn họ trạm địa phương vừa vặn đèn đường hồng rồi, so nơi khác ám rất nhiều.

Năm xưa còn muốn cùng Trình Ngô Phong nói cái gì, cảm giác được nào đó khác thường, quay đầu nhìn lại, nàng nhìn đến cách đó không xa sáng ngời ánh đèn hạ đứng một người, chính yên lặng nhìn bên này.

Tuy rằng chỉ là giữa trưa ăn cơm khi bay nhanh liếc mắt một cái, nhưng năm xưa vẫn là nhận ra người nợ là ——

Trụ cách vách ký túc xá ôn thanh hoan sư tỷ.

Chương 48 đệ tứ mươi tám lữ gió lạnh

Trình Ngô Phong phát hiện trong lòng ngực người ở thất thần, “Làm sao vậy?”

Năm xưa mắt hạnh trừng lớn, trong tầm nhìn lại không có ôn thanh hoan thân ảnh, nàng chớp chớp mắt, hoài nghi chính mình vừa mới có phải hay không hoa mắt nhìn lầm rồi, lại hoặc là bởi vì choáng váng đầu sinh ra ảo giác.

Nàng lắc đầu, “Không có gì.”

Gió đêm phất quá ngọn cây, từ cành lá gian run hạ dễ người thực vật thanh hương, hương khí mới vừa đung tới năm xưa chớp mũi, câu nhân dường như, yết hầu đi theo ngựa lên, nàng hạ giọng khụ hai hạ.

Trình Ngô Phong giơ tay lại lần nữa đi thăm năm xưa nhiệt độ cơ thể, là bình thường độ ấm, Đào Nguyên Trấn lần đó nàng thiêu đến bất tỉnh nhân sự, hấn trên giường trước chiếu cố suốt đêm, kia thật là một cái kinh tâm động phách ban đêm, thậm chí so năm trước “616” sự kiện càng làm cho hấn trở tay không kịp, ở cái này xa lạ lĩnh vực, hấn là bất lực, duy nhất có thể làm sự tình chính là thủ nàng.

Bác sĩ nói năm xưa là dễ phát sốt thể chất, hơn nữa thiêu cháy không dễ dàng lui, chỉ cần nàng có cái đau đầu nhức óc, Trình Ngô Phong liền sẽ phá lệ chú ý.

“Trước đi lên nghỉ ngơi đi.”

Năm xưa cái trán dán hãn ấm áp lòng bàn tay, “Ngô, không nghĩ nhanh như vậy cùng người tách ra.”

“Lại ôm trong chốc lát, được không?”

Trình Ngô Phong đem áo khoác hợp lại hảo, không tiếng động ngầm đồng ý.

Năm xưa nhón mũi chân, Trình Ngô Phong cho rằng nàng là muốn thân, rất phối hợp mà cúi đầu tới, không nghĩ tới nàng thò qua tới ở bên tai hãn nói: “Trình tiên sinh, ta càng ngày càng thích người.”

Nàng trước nay không nghĩ tới chính mình sẽ như vậy như vậy thích một người, nhìn không thấy thời điểm vướng bận hãn, ở bên nhau khi mỗi phân mỗi giây đều tưởng dán hãn, tưởng trở nên cùng hãn giống nhau hảo, tưởng cùng hãn sóng vai mà đứng, đồng hội đồng thuyền.

So sánh với năm xưa hào phóng thẳng thắn, đối hai mươi chín tuổi Trình Ngô Phong tới nói, “Thích” này hai chữ là không thể nào nói được xuất khẩu, có lẽ có thể là bởi vì trình độ quá nhẹ. Hãn càng nguyện ý dùng “Ái” đi hình dung đoạn cảm tình này, đúng vậy, hãn giờ phút này vô cùng xác định, hãn là ái cái này tiểu cô nương, lấy một cái thành thực có đảm đương nam nhân thân phận, muốn cùng nàng cộng độ quãng đời còn lại.

“Người vừa mới nên sẽ không cho rằng ta muốn.....” Thân người đi?

Năm xưa gương mặt ở朦胧 lung dưới ánh trăng hiện lên một tia nhạt nhạt hồng, đáy mắt ánh sáng nhu hòa lưu chuyển, “Ta sinh bệnh, sẽ lây bệnh.”

Tuy rằng nàng cũng rất muốn thân.

Trình Ngô Phong nhẹ nhàng nhéo nhéo nàng cằm, “Hảo, đi lên đi.”

Năm xưa ăn được xác thật có điểm mệt rã rời, nàng buông ra tay, “Ta đây lên rồi. Ngủ ngon.”

“Ngủ ngon.”

Trình Ngô Phong đứng ở tại chỗ, ở trong bóng đêm nhìn nàng chậm rãi đi vào ký túc xá đại lâu, lại đợi vài phút sau mới rời đi.

Năm xưa ký túc xá ở năm tầng, mỗi tầng đều có hai bộ thang máy, ngày thường nàng vì rèn luyện thân thể, phần lớn là đi thang lầu, nhưng trước mắt thân thể tương đối suy yếu, an vị thang máy đi lên.

Nàng từ thang máy ra tới, hướng ký túc xá đi, nhìn đến hành lang trên ban công đứng ôn thanh hoan, nghĩ là cùng hệ nghiên cứu sinh sư tỷ, lại trụ cách vách, vì thế cười cười coi như là chào hỏi.

Không nghĩ tới ôn thanh hoan lại gọi lại nàng, tầm mắt nhìn chăm chăm trên người nàng nam sĩ áo khoác: “Vừa mới dưới lầu cái kia, là người bạn trai?”

Năm xưa trong lòng có chút không thoải mái, nghĩ đến phía trước chính mình ôm Trình Ngô Phong khi đứng ở cách đó không xa xem người thật là trước mắt vị này ôn thanh hoan sư tỷ, nàng tức khắc có loại bị người xâm phạm riêng tư cảm giác, cho nên chỉ là dặt môi cười cười, liền lướt qua ôn thanh hoan đi qua.

Đẩy ra ký túc xá môn đi vào, năm xưa nhìn đến nói ngày mai cùng đình duy nhất hai cái đầu ghé vào cùng nhau, lẩm nhẩm lẩm nhẩm không biết đang nói cái gì, nói ngày mai quay đầu lại nhìn đến năm xưa, vội vàng vẫy tay làm nàng qua đi nghe bất quá.

“Ta lại nghe nói a, vị kia ôn thanh hoan sư tỷ là bởi vì cùng trong ký túc xá người nào loạn mâu thuẫn, trụ không đi xuống, lúc này mới một người dọn ra tới.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 49

Diệp Minh Viễn nơi nào không rõ ràng lắm nữ nhi tâm tư, hẳn thực mềm nhẹ mà ở nàng trên đầu sờ sờ, “Hảo hảo chiếu cố chính mình.” Còn lấy chỉ có nàng có thể nghe thấy thanh âm bỏ thêm một câu, “Không có lần sau.”

Năm xưa dùng sức gạt đầu, “Ân!”

Vài phút sau, năm xưa đưa cha mẹ xuống lầu, nhìn xe ở trong tầm nhìn chậm rãi đi xa, bỗng nhiên cảm thấy chớp mũi ê ẩm, có một loại hạnh phúc đến muốn rơi lệ xúc động.

Cuối tuần hai ngày trong chớp mắt, thứ hai buổi sáng 7 giờ, trong khi nửa tháng tân sinh quân huấn chính thức kéo ra màn che.

Viện trưởng ở trên đài cao làm quân huấn động viên sẽ, dưới đài là một mảnh rậm rạp đám người, giống rơi tại mặt cỏ mè đen.

Kích động nhân tâm động viên sẽ sau khi kết thúc, các ban mè đen nhóm biến thành một đám hợp quy tắc hình chữ nhật phương trận, bị các giáo quan lãnh đi chỉ định sân huấn luyện mà.

Nói ngày mai ra cửa trước đồ một tầng cách ly sương, ba tầng kem chống nắng, lại đem vành nón ép tới rất thấp, tranh thủ giảm bớt phơi nắng diện tích.

“Đệ nhất bài vị kia nam đồng học.....” Huấn luyện viên giọng nói như chuông đồng mà hô, “Người đến cuối cùng một loạt đi.”

Những người khác phát ra từng trận tiếng cười.

Nói ngày mai ngẩng đầu: “Huấn luyện viên, ta là nữ sinh.”

Lớp học chỉ có 5 cái nữ sinh, tự nhiên toàn bộ đều là trạm đệ nhất bài.

Huấn luyện viên sững sốt một chút, lại lần nữa đánh giá liếc mắt một cái nàng kia ở nam sinh cũng coi như là thực xuất sắc thân cao, “Nguyên lai là nữ sinh a.”

“Như vậy, người đến hàng phía trước tới cấp đại gia làm làm mẫu đi.”

Nói ngày mai bóng dáng run một chút, liền muốn chết tâm đều có.

Ông trời tác hợp.

Thời tiết sáng sủa, vạn dặm không mây, vô biên vô hạn trên bầu trời chỉ treo một vòng mặt trời chói chang, hết sức có khả năng mà phát ra quang cùng nhiệt, trong không khí cũng căn bản cảm thụ không đến một tia phong hơi thở.

Các bạn học mỗi người đều giống bánh chưng dường như bị quân huấn phục bọc đến kín mít, trên đỉnh đầu là nóng rất thái dương, dưới lòng bàn chân là nóng bỏng mặt sàn xi măng, không trong chốc lát đại gia trên mặt đều nổi lên mồ hôi cùng ửng hồng, ai oán thanh hết đợt này đến đợt khác.

Sóng nhiệt từng luồng phác lại đây.

Huấn luyện viên cũng nhiệt đến đỉnh không được, trên người quần áo đều ướt đầm, cơ hồ có thể nhìn ra thủy tóit, hãn bàn tay vung lên, “Nghỉ ngơi mười phút!”

Các bạn học như nghe tiếng trời, lập tức giải tán, khắp nơi tìm bóng cây thừa lương hoặc đi quây bán quà vật mua thủy đi.

Năm xưa hái được mũ, ngồi ở dưới tàng cây, không ngừng dùng tay quạt gió, không nghĩ tới như vậy nhiệt, phía trước chuẩn bị thủy đều uống hết, vừa vặn lớp trưởng đệ một lọ nước khoáng, nàng nói lời cảm tạ sau tiếp nhận tới vặn ra cái nắp, hai khẩu liền uống lên hơn phân nửa.

Lớp học nam sinh chúng tinh cùng nguyệt dường như vây quanh năm xưa, đại gia vừa nói vừa cười, bọn họ cái này địa phương bóng cây nhiều, không khí lại sung sướng, chỉ chốc lát sau nói ngày mai cùng đình duy nhất cũng tìm lại đây.

Hai cái nam sinh biết các nàng cùng năm xưa cùng cái ký túc xá, tự động nhường ra vị trí, đình duy nhất hoà đàm ngày mai một tả một hữu ở năm xưa bên cạnh ngồi xuống.

Nói ngày mai mặt đã bị mồ hôi hồ thành một mảnh, nàng ngửa đầu lộ cộc lộc cộc rọt thủy, theo nàng động tác, đình duy nhất lưu ý đến, nàng mặt giải hòa khai hai viên nút thắt hạ cổ hạ da thịt đã xuất hiện rõ ràng màu sắc phân tầng.

Đình duy nhất lại quay đầu nhìn xem năm xưa, màu da giống như không có gì biến hóa, thậm chí trắng nõn trung còn lộ ra thủy nhuận đỏ ửng, liền bị mồ hôi tẩm ướt mềm mại đáp ở trên trán đầu tóc, thoát nhìn đều là như vậy tự nhiên.

Nói ngày mai uống xong thủy, một cắt cổ thượng hãn, “Năm xưa ta cùng người nói, ta hôm nay thật là quá xui xẻo.....”

Đình duy nhất quyết định vẫn là chờ buổi tối trở về lại cùng nói ngày mai nói chính mình phát hiện, cũng kiến nghị nàng đổi một khoản kem chống nắng, miễn cho nàng hiện tại nghe được sẽ đương trường ngắt qua đi.

Buổi chiều thời tiết không có nhất nhiệt, chỉ có càn nhiệt, các bạn học đều kêu khổ thấu trời.

Thật vất vả ngao đến 5 giờ, huấn luyện kết thúc, tất cả mọi người héo héo mà giải tán đi nhà ăn ăn cơm, nói ngày mai trước tiên hưởng hồi ký túc xá tắm rửa, quần áo một thoát, nàng từ trong gương nhìn đến hắc bạch phân minh chính mình, quả thực liền cùng thấy quý dường như, “A a a!”

Tiếng thét chói tai mau đem nóc nhà đều xốc lên.

Chương 49 thứ 49 lũ gió lạnh

Năm xưa cùng đình duy nhất từ nhà ăn cơm nước xong trở lại ký túc xá, vừa vào cửa liền nghe được nói ngày mai ở trong phòng tắm quý khóc sùi gào, năm xưa còn tưởng rằng đã xảy ra cái gì đại sự, gõ hai hạ môn, “Ngày mai, người làm sao vậy?”

Nói ngày mai nói: “Ta cảm giác chính mình sắp hít thở không thông.”

Như vậy nghiêm trọng.

Nên không phải là bị cảm nắng đi?

Năm xưa gấp đến độ đều tính toán phá cửa mà vào, đình duy nhất tay mắt lạnh lẽo mà giữ chặt nàng, “Không có việc gì, nàng khả năng chỉ là nhất thời luẩn quẩn trong lòng.”

Đều luẩn quẩn trong lòng, còn không có sự?

Năm xưa nghi hoặc không thôi: “Chuyện gì luẩn quẩn trong lòng?”

Ngay sau đó, ăn mặc mát lạnh đai đeo váy ngủ nói ngày mai mở ra phòng tắm môn, một cỗ kẹp sửa tắm hương khí hơi nước phác ra tới, nàng đầy mặt bi phẫn mà bắt tay đuổi đến hai người trước mặt, “Các người xem a, lúc này mới một ngày, ta liền phơi thành như vậy!”

Năm xưa tinh tế mà quan sát một phen, thấy nói ngày mai không có bị cảm nắng dấu hiệu, lúc này mới đem ánh mắt chuyển qua nàng mu bàn tay cùng trên mặt, thật đúng là chính là đen không ít, đặc biệt là cùng trên người mặt khác bị quần áo bao lấy không phơi đến địa phương so sánh với, liền càng rõ ràng. Kỳ thật, nếu chính thể màu da đều đều nói, kia đảo không có gì, mấu chốt là như thế này hắc một khối bạch một khối..... Cũng khó trách nàng phản ứng lớn như vậy.

Nói ngày mai tự sa ngã mà năm liệt ghế trên, liền cơm đều không nghĩ đi ra ngoài ăn.

Năm xưa tưởng an ủi nàng vài câu, trùng hợp mụ mụ gọi điện thoại tới, nàng liền đi ra ngoài bên ngoài hành lang tiếp nghe xong.

Đình duy nhất vọt cái chiến đấu tằm ra tới, thấy nói ngày mai ghé vào trên bàn gặm bánh quy, nàng đi qua đi vỗ vỗ nói ngày mai bả vai, “Người nhìn xem, ta cũng đen.”

Nói ngày mai bị bánh quy nghẹn đến, ho khan vài tiếng, hai mắt toát ra thủy quang, té đáy cốc tâm tình nháy mắt bị chữa khỏi không ít, muốn hắc cùng nhau hắc, đây mới là bằng hữu chân chính a!

Đình duy nhất lật xem chính mình đôi tay, lại sâu kín mà tới câu: “Còn sẽ càng hắc.”

Nói ngày mai chỉ cảm thấy một đòn ngay tim, lại lần nữa đảo bàn không dậy nổi.

Năm xưa cùng ba mẹ nói gần bốn mươi phút điện thoại trở về, nói ngày mai đã không ở ký túc xá, phỏng chừng là đi ra ngoài ăn cơm chiều, đình duy nhất khoanh chân ngồi ở trên giường, mang tai nghe nghe âm nhạc.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 50

Dung chiêu đi tới, năm nàng chân phóng tới trên sô pha, “Tiểu tâm cảm lạnh.”

Năm xưa gãi đầu phát, cười hì hì ôm mụ mụ bả vai, “Mụ mụ, chúng ta tới chụp Trương gia đình chụp ảnh chung đi.”

Dung chiêu dính sát vào nữ nhi mặt, nghĩ vậy mười mấy năm qua cốt nhục chia lìa, nhiều ít cái ngày đêm đau đớn tận cùng, cũng may khổ tận cam lai, người một nhà rốt cuộc có thể đoàn viên. Nàng thanh âm mang theo rất nhỏ nghẹn ngào, “Hào a.”

“Minh xa, người mau tới đây.”

Vài phút sau.

Diệp Minh Viễn mặt mang ý cười, đoan chính mà ngồi ở trên sô pha, bên cạnh là khí chất dịu dàng ưu nhã dung chiêu, năm xưa mở ra đôi tay từ phía sau ôm lấy bọng họ bả vai, nhìn màn ảnh, tươi cười như hoa.

Hình ảnh dừng hình ảnh, trở thành vĩnh hằng trong nháy mắt.

Từ nay về sau, người một nhà không bao giờ chia lìa, vĩnh viễn vĩnh viễn đều như vậy hạnh phúc mà sinh hoạt đi xuống.

Giữa trưa ăn cơm xong, ngăn ngủi nghỉ trưa sau, năm xưa dẫn theo hai hộp chính mình thân thủ làm bánh trung thu da tuyết đi vào Trình gia, Trình

Lập Học ở phòng trước đình hóng gió hạ cùng mấy cái lão bằng hữu thích ý mà phẩm trà nói chuyện phiếm, năm xưa qua đi cùng hần chào hỏi, cho một hộp bánh trung thu thỉnh bọn họ nhấm nháp, sau đó liền lên lầu đi tìm Trình Ngô Phong.

Trình Ngô Phong ở thư phòng luyện thư pháp, tùy ý mà xuyên áo thun cùng màu sợi đay hữu nhàn quần dài, khí định thần nhàn mà đứng ở án thư sau, trường chỉ chấp bút, giấy Tuyên Thành thượng mặc tự dần dần thành hình.

Trong không khí tràn ngập nhàn nhạt mặc hương.

Năm xưa đứng ở cửa, nhìn này cảnh đẹp ý vui hình ảnh, trong lúc nhất thời mại không khai bước chân, cuối cùng vẫn là Trình Ngô Phong trước phát hiện nàng, có chút ngoài ý muốn, cũng có chút vui sướng, “Như thế nào tới?”

“Ta tới cấp người đưa bánh trung thu, ta chính mình làm nga.” Năm xưa đi đến hần bên cạnh người, cong eo đi xem hần viết tự, mạnh mẽ đại khí, như ngự phong thẳng tới trời cao, nhất phái tiêu sái tự tại.

“Người trước chờ một chút,” Trình Ngô Phong tiếp tục vận dụng ngòi bút, “Ta đem này thiệp viết xong, đợi lát nữa lão gia tử muốn kiểm tra.”

Năm xưa “Phốc” một tiếng bật cười: “Trình gia gia như vậy nghiêm khắc a.”

Hần đều mau ba mươi tuổi người, còn muốn giống cái học sinh tiểu học giống nhau bị trình gia gia kiểm tra tác nghiệp, ngẫm lại liền cảm thấy buồn cười.

Trình Ngô Phong tựa hồ có chút bất đắc dĩ mà thở dài một tiếng.

Năm xưa nhấp môi không nói, an tĩnh mà đứng ở bên cạnh xem hẳn viết ——

Đạo sinh nhất, nhất sinh nhị, nhị sinh tam, tam sinh vạn vật.

Giống như rất phức tạp, mỗi cái tự nàng đều nhận thức, chính là liên lên liên không hiểu là có ý tứ gì.

Năm xưa lặng lẽ lấy ra di động, tìm tòi lên, nga, nguyên lai đây là 《 Đạo Đức Kinh 》 nội dung, nhìn một lần giải thích, nàng vẫn là cái hiểu cái không.

Cảnh giới quá cao thâm.

Bánh trung thu da tuyết hoàn thành sau liền vào tủ lạnh, sau khi ăn xong lại ăn không vô, năm xưa còn không có hưởng qua một ngụm đâu, nàng trước kia cũng không có cơ hội ăn loại này bánh trung thu, không biết là cái gì hương vị?

Một chất hộp gần đây ở trước mắt, nàng chịu không nổi dụ hoặc, triều hộp vươn tay.

Hộp một khai, lộ ra bên trong bốn cái nhan sắc khác nhau bánh trung thu: Màu tím (khoai lang tím), màu xanh lục (mạt trà), màu trắng (sữa bò), màu đỏ (hoa hồng).

Năm xưa cầm lấy một cái sữa bò bánh trung thu da tuyết, khẽ cắn một cái miệng nhỏ, lạnh lạnh, mềm mại, ngọt ngào, hương vị giống như cùng phía trước ăn bánh trung thu đều không giống nhau, nàng lại cắn tiếp theo khẩu, ăn tới rồi nhân liêu.

Ăn ngon thật a!

Nàng không hề nghĩ ngợi liền đem bánh trung thu cấp Trình Ngô Phong đưa qua đi, “Người nếm thử, ăn rất ngon.”

Trình Ngô Phong dừng bút, liếc nhìn nàng một cái, ánh mắt thật sâu.

Năm xưa hậu tri hậu giác mà nhớ tới bánh trung thu là chính mình ăn qua, hơn nữa đối diện hãn vừa vặn là căn quá chỗ hồng, mặt trên khả năng còn có nước miếng gì đó, nàng lập tức liền tưởng bắt tay thu hồi tới, không nghĩ tới bị nam nhân nhẹ chế trụ thủ đoạn, sau đó, hãn cúi đầu, liền nàng nguyên lai ăn địa phương cắn một ngụm.....

Nhìn hãn nhân nuốt mà hơi hơi kích thích hầu kết, năm xưa mặt chậm rãi đỏ.

Chương 50 thứ năm mươi lữ gió lạnh

“Còn muốn ăn sao?”

Trình Ngô Phong thấp thấp mà “Ân” một tiếng.

Năm xưa đợi vài giây, cũng không gặp hãn có điều động tác, không cảm nghi hoặc ngẩng đầu, chỉ cảm thấy hãn thủ sẵn chính mình bàn tay to căng thẳng, sau đó cả người đã bị kéo vào hãn trong lòng ngực.

Nàng còn không có lộng minh bạch đây là chuyện gì xảy ra, cảm bị hãn nhẹ nhéo nâng lên, tiếp theo, một trận mềm mại xúc cảm in lại môi, lướt qua liền ngừng, cực có kiên nhẫn.

Năm xưa hô hấp biến mau biến nhiệt, đôi tay nắm hãn trước ngực quần áo, ngửa đầu đi thừa nhận hãn sở hữu hơi thở cùng đòi lấy, răng quan đã phá, đương lẫn nhau đầu lưỡi chạm nhau kia một sát, nàng phảng phất cả người qua một đạo điện lưu, đột nhiên trừng lớn hai mắt, từ trong cổ họng tràn ra một tiếng mơ hồ ngâm khê.

Ngô, lần trước.....

Lần trước không phải như thế, chỉ là bồi hồi ở rặng gian, xa xa không có như lúc này như vậy thân mật.

Nguyên bản bình tĩnh lòng đang nhìn đến năm xưa thân ảnh xuất hiện ở cửa khi đã nổi lên ngọn sóng, lúc sau lơ đãng dụ hoặc, càng là làm Trình Ngô Phong khó có thể tự giữ, cho nên mới sẽ ở thư phòng, ở cái này nhất nên thanh tâm ngưng thần địa phương, giống cái mao đầu tiểu tử giống nhau, không quan tâm mà hôn lên nàng.

Hắn cảm thấy chính mình nhiều ít là ý loạn tình mê.

Nếu bắt đầu, liền sẽ không dễ dàng kết thúc.

Hắn đem năm xưa ôm ngời ở trên bàn sách, hai chân bỗng nhiên treo không làm năm xưa có một cái chớp mắt kinh hoảng, nàng dùng sức ôm lấy hắn, hai chân cũng gắt gao mà hoàn ở hắn bên hông.

Kín kẽ.

Nghiên mực không biết khi nào bị đánh nghiêng, mực nước dọc theo góc bàn chảy xuống, dừng ở gỗ đàn trên sàn nhà, vụng khai từng cụm hắc hoa, trên bàn viết một nửa giấy Tuyên Thành cũng gặp vạ lây, đi đâu “Đạo” tự đã thấy không rõ nguyên bản hình dáng.

Nhưng mà, ai cũng không rảnh bận tâm này đó.

Nồng đậm mặc hương làm không khí nhanh chóng thẳng ôn.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 51

Chiếu cố bà ngoại khẩu vị, bãi ở nàng phía trước đều là chút ngao đến mềm mại ngon miệng thanh đạm món ăn, nàng thấy những người khác đều bất động, “Ăn a, như thế nào đều không ăn?”

Diệp Minh Viễn cầm lấy chiếc đũa, “Tất cả mọi người đều ăn đi.”

Bà ngoại lúc này mới vừa lòng, nàng hướng Diệp Minh Viễn trong chén gắp khối thịt, “A Diệp, người công tác vất vả, ăn nhiều một chút.”

Diệp Minh Viễn cũng cho nàng múc canh trứng, “Cảm ơn ngài.”

“Người một nhà có cái gì hảo tạ.” Bà ngoại lực chú ý lại bị trên bàn bánh trung thu hấp dẫn qua đi, “Hôm nay đều mười lăm tháng tám?”

“Đúng vậy.” Dung chiêu đáp.

Bà ngoại không nói, rũ mắt không biết suy nghĩ cái gì, năm xưa khẽ chạm chạm vào nàng mu bàn tay, “Bà ngoại?”

Bà ngoại ngẩng đầu cười, khóe mắt nếp nhăn như đẩy ra sóng lúa, “Nhiều năm như vậy, chúng ta người một nhà rốt cuộc xem như thấu chỉnh tề, ta thật vui vẻ a.”

Ở đây tất cả mọi người nghe được hốc mắt nóng lên.

Bà ngoại lại lẩm bẩm tự nói: “Nếu là như ý nàng ba cũng ở, vậy càng tốt.”

“Bà ngoại,” năm xưa hút hút cái mũi, “Chúng ta ăn cơm trước đi.”

“Hào, ăn cơm.” Bà ngoại lại cười rộ lên, phảng phất phía trước thương tâm đã không còn sót lại chút gì, có lẽ quá khứ ký ức đã như gió trung tởn, ngẫu nhiên mới có thể thổi hồi nàng trong đầu, gió thổi qua quá, vui vẻ không vui, liền toàn bộ quên mất.

Bà ngoại ăn cơm xong sau, lại bắt đầu mơ màng sắp ngủ. Phòng từ lâu chuẩn bị tốt, ở lầu một, diện tích không tính đại cũng không tính tiểu, là chính đồng biệt thự nhất thích hợp lão nhân gia trụ phòng.

Năm xưa đem bà ngoại đỡ về phòng, dàn xếp ở trên giường, kéo đem ghế nhỏ ở mép giường ngồi xuống, ánh mắt quyến luyến mà dừng ở bà ngoại trên người, xem nàng trắng bệch đầu tóc, xem nàng an tường ngủ mặt.....

Tầm mắt một chút mà mơ hồ, nàng đem đầu kê tại bà ngoại trong tầm tay, cũng đi theo nhắm hai mắt lại.

Không biết qua bao lâu, nghe được bà ngoại tiếng hít thở trở nên đều đều, năm xưa lúc này mới ngẩng đầu, tay chân nhẹ nhàng mà đứng dậy hờ khép tới cửa đi ra ngoài.

Phòng khách.

Diệp Minh Viễn, dung chiêu cùng Lộ Chiêu đệ đều ở.

Năm xưa đi qua đi, ở Lộ Chiêu đệ bên cạnh ngồi xuống.

“Hàng năm, chiêu đệ,” Diệp Minh Viễn nhìn các nàng hai chị em, nói ra chính mình suy nghĩ cặn kẽ sau quyết định, “Ta tính toán làm bà ngoại

lưu tại thành phố A, liền ở nhà trọ, các người cảm thấy thế nào?”

Chương 51 thứ năm mươi một sợi gió lạnh

Muốn đem bà ngoại tiếp về nhà trọ?

Năm xưa trực tiếp ngồi vào Diệp Minh Viễn bên cạnh đi, quơ quơ cánh tay hẳn, “Ba ba, đây là thật vậy chẳng?!”

Diệp Minh Viễn mỉm cười gật gật đầu.

“Thật tốt quá!” Năm xưa sắc mặt khó nén kinh hãi, về sau nàng liền có thể thường xuyên nhìn đến bà ngoại, trước kia mù mù ra ngoài làm công, trong nhà chỉ có nàng cùng bà ngoại, hai người sống nương tựa lẫn nhau, tuy rằng phần lớn thời điểm bà ngoại đều ở nằm trên giường hôn mê, nhưng chỉ cần bà ngoại ở nàng liền có người tâm phúc cùng dựa vào, sau lại đi thành phố S một trung đọc sách, nàng cũng thường xuyên vướng bận xa ở Đào Nguyên Trấn bà ngoại.

Năm xưa cho tới nay có cái tâm nguyện, trưởng thành nỗ lực kiếm tiền mua phòng ở, đem mù mù cùng bà ngoại tiếp nhận tới cùng nhau trọ, người một nhà cùng chung thiên luân chi nhạc. Hiện giờ, mù mù đã trở thành vĩnh viễn vô pháp đền bù tiếc nuối, nếu có thể đem bà ngoại tiếp về nhà, như vậy, cái này tâm nguyện cũng coi như là viên mãn một nửa.

Tin tưởng mù mù trên trời có linh thiêng, cũng sẽ vui với nhìn thấy như vậy kết quả.

Diệp Minh Viễn lại nhìn về phía Lộ Chiêu đệ, ngữ khí ôn hòa hỏi, “Chiêu đệ, người cảm thấy thế nào?”

Lộ Chiêu đệ cười cười: “Ta cảm thấy..... Khá tốt.”

Diệp gia một nhà đều là tâm địa người tốt, hơn nữa năm xưa đặc biệt trọng tình hiếu thuận, ở Đào Nguyên Trấn kia sẽ nàng một bên chiếu cố việc học một bên chiếu cố bà ngoại, không hề có một tia oán giận cùng không kiên nhẫn, so với ở Lộ gia cùng viện điều dưỡng, ở tại Diệp gia xác thật là lựa chọn tốt nhất.

Lộ Chiêu đệ tin tưởng không nghi ngờ, nãi nãi ở chỗ này nhất định có thể được đến tốt nhất chiếu cố.

Ngẫm lại vẫn là rất thần kỳ.

Lúc trước cô cô thu dưỡng năm xưa, đem nàng dưỡng dục đến mười tám tuổi, hiện tại năm xưa thân sinh cha mẹ muốn đem nãi nãi tiếp về nhà phụng dưỡng, này hết thầy tựa như vận mệnh chú định chú định giống nhau.

Không cần dùng huyết thống ràng buộc gấn bó thân tình.

Lộ Chiêu đệ không khỏi lại nghĩ tới chính mình ba ba, thân là nãi nãi duy nhất nhi tử, hãn cơ hồ không có tần quá phụng dưỡng trách nhiệm, hãn này hơn phân nửa sinh là cớ nào hoang đường a, giống như duy nhất tồn tại giá trị chính là nối dõi tông đường, đáng tiếc không như mong muốn, Lộ gia tam đại đơn truyền hương khói khả năng liền phải chôn vùi ở trên tay hãn.

Với hãn mà nói, tồn tại là thật lớn tra tấn, đã chết tắc không mặt mũi nào đối mặt liệt tổ liệt tông, chỉ có thể dựa vào mỗi ngày say rượu, chết lặng độ nhật.

Làm nhất thích hợp nhất danh chính ngôn thuận nên phụng dưỡng nãi nãi người, hãn liền chính mình đều chiếu cố không tốt, lại như thế nào chiếu cố được nãi nãi đâu?

Lộ Chiêu đệ đáy lòng mạn thượng một tia bi ai.

“Chiêu đệ,” dung chiêu vỗ vỗ tay nàng, “Người yên tâm, chúng ta sẽ hảo hảo chiếu cố người nãi nãi.”

“Mẹ nuôi, ta biết.” Lộ Chiêu đệ đứng lên, thật sâu mà cúi Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu cúi mình vái chào, hơi nghẹn ngào nói, “Cha nuôi mẹ nuôi, cảm ơn các người, hy vọng sẽ không cho các người thêm phiền toái.”

Dung chiêu lắc đầu, tình ý chân thành mà nói: “Không phiền toái.”

Nàng thậm chí phi thường cảm tạ trời cao cấp chính mình cơ hội này đáp tạ lộ như ý ân tình.

Diệp Minh Viễn nói: “Đều là người một nhà, không cần khách khí như vậy.”

Năm xưa khước mắt đuôi lông mày đều là ý cười, liễm diễm mà ra, lan tràn đến bên môi, lại đến cả khuôn mặt thượng, nàng từ đáy lòng chỗ sâu trong cảm giác được một loại hạnh phúc rung động, chấn đến nàng ngực tê dại.

Nàng tưởng, nàng đã từng có được quá, cùng với đã có được trên đời này tốt đẹp nhất hết thảy.

Đêm đó, ăn qua bữa cơm đoàn viên sau, đại gia đi vào hậu viện ngắm hoa ngắm trăng.

Mười lăm ánh trăng viên mãn lại sáng tỏ, thanh huy như chỉ bạc, an tĩnh mà chiếu khắp nhân gian.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 52

Nàng mặt đỏ.

Năm xưa tắt đèn, tơ tằm chăn mỏng lôi kéo, đem hai người che lại, hắc ám bí ẩn trong không gian, Lộ Chiêu đệ lấy hết can đảm cùng nàng nói hết khởi chính mình những cái đó không muốn người biết thiếu nữ tâm sự.

Ngoài cửa sổ, hoa hảo nguyệt viên, mọi âm thanh đều tịch.

Xa ở thành phố S giả huy hoàng đứng ở phía trước cửa sổ, đột nhiên hợp với đánh ba cái hắt xì, hắt dùng khăn giấy xoa xoa cái mũi, “Thao.”

Phía sau bằng hữu cười nói, “Nên không phải là người trong lòng suy nghĩ người đi.”

“Đi người.”

Giả huy hoàng đem khăn giấy chuẩn xác không có lầm mà quăng vào thùng rác.

Hắn tự giễu mà cười cười, nàng sao có thể sẽ tưởng ta đâu? Tránh như hồng thủy còn không kịp.

Lộ Chiêu đệ ở nhà ở một đêm, ngày hôm sau buổi chiều an vị phi cơ về tới thành phố S, một lần nữa đầu nhập đến cao tam học lại nước sôi lửa

bông trung.

Trung thu kỳ nghỉ kết thúc, năm xưa phản giáo đi học, vừa vặn là thứ tư, tràn đầy khóa, buổi tối còn có một cái bồn hệ toạ đàm, thỉnh chính là nước ngoài nổi danh vật lý học giáo thụ, phong lão sư yêu cầu không thể vắng họp.

Toạ đàm kết thúc không sai biệt lắm 10 giờ, nói ngày mai lôi kéo đình duy nhất đi trường học cửa sau mỹ thực một cái phố càn quét, năm xưa không có ăn bữa ăn khuya thói quen, liền về trước ký túc xá.

Chờ nàng tắm rửa xong làm khô tóc, hai cái bạn cùng phòng cũng đã trở lại, chính vây quanh ở nàng trước bàn vừa ăn đồ vật biên nói chuyện.

“Năm xưa, nhìn xem người này quân huấn chụp ảnh chung.”

Nói ngày mai cười ha ha, “Người hình như là P đi lên.”

Đình duy nhất cũng đánh giá nói: “Vạn hắc từng trung một chút bạch.”

Năm xưa quần, không ngừng các nàng, lớp học thật nhiều nam sinh đều nói như vậy, như vậy vừa thấy thật đúng là rất thấy được.

“Ta phát hiện ba ngày không gặp, người giống như lại bạch đã trở lại.” Nói ngày mai bắt tay đáp ở năm xưa trên vai, nheo lại hai mắt, “Bằng hữu, có phải hay không có cái gì mỹ bạch bí phương, chia sẻ một chút?”

Tuy rằng về nhà sau tưởng hết hết thấy biện pháp bổ cứu, còn riêng đi một chuyến thẩm mỹ viện, nhưng đều hiệu quả không tốt, đừng nhìn nàng hiện tại màu da thoát nhìn cũng bạch, đó là hóa trang, chân thật màu da vẫn là tiểu mạch sắc.

Năm xưa cũng có 165 thân cao, bị 183 nói ngày mai như vậy một sấn, đảo có vẻ chim nhỏ nép vào người, nàng vuốt mặt nghiêm túc nghĩ nghĩ,

“Khả năng uống nhiều sữa bò?”

“Vô dụng.” Nói ngày mai mặt nhăn thành khổ qua, “Ta uống sữa bò quang trường vóc, không hiện bạch.”

Năm xưa yên lặng ngẩng đầu nhìn lên một chút nàng, cũng..... Thương mà không giúp gì được.

Nói ngày mai cũng yên lặng ưu thương trong chốc lát, thực mau một lần nữa tỉnh lại lên, nàng chạy về chính mình giường ngủ, từ trên bàn rút ra một trương tuyên truyền đơn, ở hai người trước mặt quơ quơ, “Lên núi hiệp hội tổ chức lên núi hoạt động, các người muốn hay không tham gia?”

Đinh duy nhất leo núi, bò hai bước phải suyễn tam khẩu khí, còn không có bò lên trên sườn núi đâu, mệnh liền không có nửa điều, nàng vội vàng xua xua tay, “Không cần suy xét ta.”

“Năm xưa người đâu?”

“Khi nào?” Năm xưa không biết chính mình có thể hay không.

“Tháng sau 4 hào, vừa vặn là quốc khánh kỳ nghỉ. Một cái ban ngày một cái đêm tối, đến lúc đó sẽ ở trên núi cắm trại, buổi tối xem ngôi sao, buổi sáng xem mặt trời mọc.” Nói ngày mai lại xúi giục nói, “Đi thôi đi thôi, người không đi nói, ta sẽ hảo nhảm chán.”

Năm xưa nghĩ chính mình trong khoảng thời gian này đều rất bận, đi ra ngoài thả lỏng một chút cũng là tốt, ở gọi điện thoại chinh đến ba ba mẹ mẹ đồng ý sau, nàng đáp ứng rồi.

Nói ngày mai một nhảy ba thước cao, suýt nữa đụng phải trần nhà, nàng thậm chí khoác lác, “Yên tâm a, năm cũ năm, ta sẽ toàn bộ hành trình che chở người, hành lý gì đó cũng giúp người bối.....”

Không ngờ, thật tới rồi xuất phát hôm nay, nói ngày mai hận không thể đem chính mình nói qua nói từng bước từng bước tự mà nuốt trở lại đi.

Lần này dã ngoại lên núi hoạt động mục đích địa ở thành phố A ngoại thành khu nào đó trấn nhỏ rỗng ngậm sơn, khoảng cách A rất có 4 tiếng đồng hồ xe trình, vốn dĩ có 30 cá nhân báo danh, nhưng chỉ tới 22 cá nhân, còn có ba nữ sinh khoan thai tới muộn, trong đó một cái chính là ôn thanh hoan.

Nói ngày mai tối hôm qua hưng phấn quá độ không ngủ hảo, chính còn buồn ngủ mà ngáp dài, nhìn đến ăn mặc một thân phần lục ôn thanh hoan xuất hiện ở trước mắt, liền miệng đều không khép được, “Sư tử như thế nào cũng tới?”

Năm xưa cũng không biết, bất quá đây là tự do tham gia hoạt động, ôn thanh hoan sư tử sẽ đến cũng không kỳ quái đi?

Ôn thanh hoan cũng thấy được năm xưa, kia trương trang dung tình xảo trên mặt lộ ra thực thiên cười, lại quay đầu cùng bên cạnh mấy cái nam sinh nói chuyện đi.

Lên núi hiệp hội hội trường điểm người tốt số sau, đoàn người liền đúng giờ xuất phát.

Giữa trưa hơn mười một giờ, xe tới chân núi, đại gia tìm gian tiệm cơm ăn cơm xong, nghỉ ngơi mười lăm phút, liền bắt đầu công hành lý lên núi.

Đi rồi nửa giờ, nói ngày mai liền hai chân nhũn ra, nàng từ lên núi trong bao lấy ra nước khoáng uống lên hai khẩu, lại mặt mặt trên đầu hãn, “Năm xưa, người không mệt sao?”

Năm xưa quay đầu lại, che nắng mũ hạ mặt ửng đỏ, hô hấp còn thực thông thuận, “Còn hảo.”

Nói ngày mai khẽ căn môi, tiếp tục theo đi lên.

Ôn thanh hoan cùng mấy cái nam sinh đi ở năm xưa phía trước, các nam sinh ân cần mà giúp nàng lấy hành lý, bung dù, nói giỡn chọc cười, một đường hoan thanh tiểu ngữ liền không đoạn quá.

Mặt khác nữ sinh xem ở trong mắt, trong lòng không có ý tưởng đó là không có khả năng.

Quả nhiên mỹ nữ đãi ngộ chính là hảo.

Cũng có nam sinh lại đây tưởng giúp năm xưa lấy hành lý, bất quá đều bị nàng uyển chuyển từ chối, mặt sau nói ngày mai về mặt chờ đợi, nhưng các nam sinh vừa thấy nàng thân cao, liền biết này thỏa thỏa chính là cái có thể tay làm hàm nhai chủ, chỉ là cười cười liền gặp thoáng qua.

Nói ngày mai suýt nữa cắn một ngụm hàm răng.

Ai quy định, lớn lên cao nữ sinh nhất định thể lực liền hảo? Cũng có giống nàng loại này thân kiêu thể nhược a uy!

Tiếp tục hướng lên trên bò hai mươi phút, có mấy cái nam sinh cũng mệt mỏi đến chịu không nổi, nói ngày mai lại uống hết một lọ thủy, dựa vào một cây cọc gỗ cây cột thượng há mồm thở dốc, “Không được không được.”

Năm xưa hơi thở cũng không xong, “Chúng ta đổi bao bồi đi.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 53

“Các người nhanh lên tới, làm ơn các người mau tới!”

Tiếp theo, điện thoại liên gián đoạn.

Nhận lâm đồn công an lập tức khởi động vùng núi khẩn cấp cứu viện dự án, tổ chức bao gồm trực ban cảnh sát nhân dân, phòng cháy đội, lâm nghiệp trạm rừng phòng hộ viên, địa phương Nông Gia Nhạc lão bản (dẫn đường) cùng cô lang bên ngoài cứu viện đội ở bên trong cứu viện đội ngũ, tổng cộng 20 người, đi rừng ngâm sơn thực thi cứu viện.

Rừng ngâm sơn tổng cộng có 7 tòa độ cao so với mặt biển 1700 mét tả hữu ngọn núi, địa thế hiểm trở, đường núi phức tạp, cứu viện đội binh chia làm hai đường, từ chủ phong Đông Nam cùng Tây Bắc phương hướng lên núi triển khai cứu hộ.

Đêm khuya đường núi không dễ đi, nhưng bởi vì phần lớn là chuyên nghiệp nhân viên, tốc độ so người bình thường muốn mau, suốt leo lên một giờ sau, đoàn người đi vào giữa sườn núi.

Lúc này, lưu thủ đồn công an cảnh sát nhân dân lại nhận được báo nguy điện thoại, bên kia thay đổi cái giọng nữ, cảm xúc đồng dạng thực không ổn định, thậm chí có chút cuồng loạn mà lại khóc lại rống, tín hiệu lại cực kém, cảnh sát nhân dân phí hao chút công phu mới được đến hai cái mấu chốt tin tức: Một là bọn họ lúc này vị trí ở đỉnh núi phụ cận, nhị là có người trụy nhai, sinh tử không rõ.

Tình huống này liền nghiêm trọng quá nhiều, cảnh sát nhân dân một giây đồng hồ cũng không dám trì hoãn, lập tức hướng về phía trước mặt hội báo.

Thành phố A chính phủ phòng trực ban nhận được xin giúp đỡ, trước tiên khởi động không trung cứu viện khẩn cấp cơ chế, an bài thị cục đệ nghị phi hành cứu viện đội máy bay trực thăng đi trước nghĩ cách cứu viện, suy xét đã có người trụ nhai đặc thù tình huống, giây phút đều là ở cùng Tử Thần tranh thời gian, vì đề cao trụ nhai giả sinh tồn tỷ lệ, phòng trực ban lại liên hệ thượng chiêu đi xa không công ty không trung cứu viện người phụ trách.

Chiêu hàng năm kia tiến cử hai giá chuyên nghiệp chữa bệnh cứu viện máy bay trực thăng, loại này máy bay trực thăng lại kêu “Không trung 120”, bên trong trang bị chuyên nghiệp chữa bệnh thiết bị, có thể trực tiếp ở trên phi cơ liên tiếp trái tim khởi bác khí cùng đường khí hệ thống chờ, cho dù là ở phi hành trong quá trình cũng có thể vì người bị thương cung cấp nhất định cứu hộ. Mấy năm nay tới, chiêu hàng sử dụng này hai bộ chữa bệnh cứu viện máy bay trực thăng tham dự nhiều lần nghĩ cách cứu viện, trở thành thành phố A dân gian không trung cứu viện quan trọng lực lượng, năm trước bị chính thức nạp vào bao gồm thành phố A, thành phố C chờ năm cái mà thị ở bên trong chính phủ cứu viện hệ thống trung.

Rạng sáng hai điểm chính.

Ngủ say trung Trình Ngô Phong nghe được đầu giường di động tiếng chuông, tiếp nghe xong biết được có sinh viên ở rông ngâm sơn trụ nhai, sinh tử không rõ, yêu cầu xuất động chữa bệnh máy bay trực thăng cứu viện tin tức, tức khắc một lòng đều nhắc lên.

Rông ngâm sơn, còn không phải là năm xưa hôm nay muốn đi cắm trại kia tòa sơn sao?

Phía sau lưng bò lên trên nhẹ từng đợt từng đợt lạnh lẽo, Trình Ngô Phong nắm chặt nắm tay, “Ta đã biết, lập tức đuổi qua đi.”

Trò chuyện kết thúc, hắt lại bát thông năm xưa điện thoại, nàng không có tắt máy, vẫn là có thể đã thông, hắt một bên thay quần áo, một bên nghe dễ nghe âm nhạc tiếng chuông, càng thêm lòng nóng như lửa đốt.

Áo sơmi nút thắt không hề kết cấu mà khâu rối loạn, Trình Ngô Phong dứt khoát một phen xả xuống dưới, lực độ quá lớn làm cho nút thắt sụp đổ, hắt dùng sức mà xoa xoa huyết Thái Dương, ý đồ làm chính mình bình tĩnh lại.

Hơn mười giây sau, tiếng chuông ngừng, Trình Ngô Phong tim đập tựa hồ cũng đi theo ngừng, sau đó bên tai nghe được một cái còn mang theo buồn ngủ mơ hồ thanh âm, “Uy.....”

“Hàng năm, người không sao chứ?”

Nguyên lai là sợ bóng sợ gió một hồi.

Trình Ngô Phong nhìn chính mình chiếu vào cửa sổ sát đất thượng ảnh ngược, xa lạ đến đáng sợ, hắt bao lâu..... Chưa từng có như vậy sợ hãi cảm xúc?

Thời gian cấp bách, sở hữu thuộc về tư nhân cảm xúc nháy mắt tan thành mây khói.

Trình Ngô Phong nói nói mấy câu, giao đãi năm xưa đãi tại chỗ nơi nào đều đừng đi sau liền cắt đứt điện thoại, hắt tùy tiện bộ một kiện áo thun cùng áo khoác liền đến gara lấy xe, vội vàng ra cửa, chạy đến sân bay.

Theo hàng không lĩnh vực quản chế càng ngày càng nghiêm khắc, dân dụng máy bay trực thăng cần thiết trước tiên một vòng hướng hàng không dân dụng cục đưa ra xin, chỉ có được đến phê chuẩn sau, mới có thể tiến

hành không trung phi hành. Nhưng bởi vì cứu viện máy bay trực thăng tính chất đặc thù, hơn nữa tương quan bộ môn đã đổi tầng trời thấp cứu viện mở ra thông đạo màu xanh, cho nên ở xin trình tự thượng cũng không cần quá nhiều thời gian, nhanh nhất có thể ở hai mươi phút nội hoàn thành cất cánh.

Rạng sáng hai điểm năm mươi ba phân, từ Trình Ngô Phong thao túng cứu viện máy bay trực thăng chậm rãi lên không, chỉ chốc lát sau liền biến mất ở mênh mang trong bóng đêm, hẳn đi trước chính hoa bệnh viện tiếp chờ ở sân bay bác sĩ cùng hộ sĩ, sau đó mới đi trước ngoại thành khu rừng ngâm sơn.

Cứu hộ đội hành động còn tại tiếp tục, lúc này, bọn họ ly năm xưa nơi cắm trại điểm còn có nửa giờ lộ trình.

Nơi cắm trại một mảnh tĩnh mịch.

Tất cả mọi người đều bọc áo khoác ngồi vây quanh ở một lần nữa bốc cháy lên tới lửa trại bên, không ai nói chuyện, chỉ có hô hô hô quát mặt thổi qua tiếng gió, lạnh băng mà tuyệt vọng.

Hội trưởng nhặt lên di động báo nguy điện thoại, cấp cảnh sát nhân dân cung cấp càng nhiều hữu dụng tin tức, trò chuyện kết thúc trước, cảnh sát nhân dân lại dặn dò bọn họ đợi tại chỗ chờ tin tức, tuyệt đối không thể tự mình hành động.

Tùy tiện hành động, không những giúp không được gì, khả năng còn sẽ cho cứu viện đội tạo thành không cần thiết phiền toái. Hội trưởng đương nhiên minh bạch đạo lý này, lại kiểm kê một lần nhân số sau, làm đại gia về trước lều trại nghỉ ngơi.

Nhưng mà loại này nguy cấp thời điểm, đại bộ phận người đều bị sợ tới mức hồn phi phách tán, hơn nữa đồng bạn trụy nhai, sinh tử chưa biết, ai còn có thể ngủ được?

Cách đó không xa, có hai nữ sinh ôm nhau thấp thấp khóc thút thít.

Hội trường ngửa mặt lên trời thờ dài một tiếng, cũng ngã xuống trên cỏ, nhìn đầy trời sao trời, hai mắt vô thần, không biết suy nghĩ cái gì, hăn màu đen tóc bị gió thổi đến hỗn độn, giống như cỏ dại, mờ mịt bất lực mà ở trong gió ngã trái ngã phải.

Nói ngày mai thấy như vậy một màn, trong lòng thực hụt hẫng, hảo hảo một hồi cảm trại, vốn dĩ đều vui vui vẻ vẻ, như thế nào liền biến thành như vậy đâu?

Năm xưa cầm nàng lạnh lẽo tay, nhẹ giọng an ủi nói, “Không có việc gì.”

Nói ngày mai chớp mũi đau xót, nước mắt liền rơi xuống, “Năm xưa, ta sợ quá.”

Gia cảnh hậu đãi nữ hài tử, từ nhỏ ở cha mẹ cánh chim hạ lớn lên, có từng trải qua quá cái gì sóng to gió lớn? Càng miễn bàn tại đây núi sâu cánh đồng bát ngát trung, tự mình cảm thụ một cái sinh mệnh khả năng dần dần rời đi tuyệt vọng.

Năm xưa ôm chặt lấy nàng.

Rạng sáng tam điểm ba mươi ba phân, Trình Ngô Phong máy bay trực thăng xoay quanh ở rỗng ngâm trên núi không, cùng thị cục phi hành cứu viện đội máy bay trực thăng cùng nhau từ đông, tây hai cái phương hướng, hiệp trợ mặt đất cứu viện nhân viên triển khai đất trống liên hợp cứu hộ.

Đêm khuya rỗng ngâm sơn phảng phát một đầu ngủ đông trong bóng đêm quái thú, trong rừng bay nhàn nhạt hơi nước, vô biên bóng đêm cũng trở ngại tầm mắt, thả máy bay trực thăng chỉ có thể dừng lại ở chỉ định độ cao, phía dưới cây rừng phồn thịnh, khe rãnh tung hoành, từ thượng đi

xuống xem, người không khác thành một con con kiến, cứu hộ khó khăn đại đại gia tăng.

Gió núi càng lúc càng lớn, thổi trúng cây cối run lẩy bẩy, lá rụng bay tán loạn.

Nhân chân trái vịn thương ghé vào cỏ dại mọc thành cụm dưới tàng cây ôn thanh hoan ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời đêm, ảm đạm không ánh sáng đôi mắt trong khoảnh khắc sáng lên, nàng dùng sức phất tay, “Cứu ta, ta ở chỗ này, nơi này!”

Ở mấy mét xa ngoài một cái khác nam sinh, xung phong nhận việc đương hộ hoa sứ giả ngoài ngữ hệ đại một sư đệ, chính thật sâu mà đem đầu rử ở đầu gối gian, nghe được ôn thanh hoan thanh âm, hoài nghi chính mình là nằm mơ, đương hẳn nhìn đến đỉnh đầu máy bay trực thăng, lúc này mới cả người từ trên mặt đất nhảy dựng lên, tay chân cùng sử dụng, dùng hết toàn lực kêu cứu.

Nhưng mà, cao lớn cây cối chặn bọn họ thân ảnh, rậm rạp cành lá si yếu đi bọn họ thâm chịu đói khát rét lạnh khủng hoảng áp bách, từ hầu trung áp ra tới cũng không tính rất lớn thanh âm, ở cánh quạt tiếng vang trung, bọn họ vô lực mà trở xuống mặt đất.

Ôn thanh hoan bụm mặt, khóc như hoa lê dính hạt mưa, nghĩ đến chính mình giờ phút này tình cảnh, trong lòng vô cùng hối hận.

Lửa trại tiệc tối khi, nàng cũng là nhất thời hứng khởi, nghĩ tới đều tới, không bò đến đỉnh núi không khỏi tiếc nuối, hơn nữa nàng xem qua trên mạng lừa hữu công lược, rỗng ngâm sơn đỉnh núi mới là tốt nhất mặt trời mọc quan khán điểm, không nghĩ tới nàng cái này đề nghị được đến bên cạnh hai cái nam sinh hưởng ứng, trong đó một cái vẫn là tự xưng dã ngoại thám hiểm chuyên gia đại tam sư đệ A Tiêu.

Từ nơi cắm trại đến đỉnh núi chỉ cần bốn mươi phút tả hữu, huống hồ A Tiêu còn vẻ mặt tự tin mà nói chính mình biết một cái gần lộ, đi tắt đi lên chỉ cần hai mươi phút.

Một khi đã như vậy, vậy xuất phát đi.

Bắt đầu phi thường thuận lợi, mau tiếp cận đỉnh núi khi, ôn thanh hoan một cái không cẩn thận không trao ổn, từ nhỏ sườn núi thượng té xuống, chân trái một trận xuyên tim đau, đau đến nàng đều mau ngất xỉu.

Không biết là vạn tới rồi, vẫn là thương tới rồi xương cốt.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 54

Căn cứ hình dạng cùng nhiệt độ, năm xưa mơ hồ đoán được đó là cái gì, toàn thân đều nóng lên.

Nàng nội tâm thiên nhân giao chiến, cơ hồ dùng hết sinh vật thư cùng sinh vật thi đua trung sở hữu về kia phương diện tri thức, đi nghiên cứu, đi suy tư như vậy một cái phức tạp nan đề.

Hắn ngủ, nó tỉnh, kia hẳn cũng là tỉnh sao?

Chương 53 thứ năm mươi tam lữ gió lạnh

Xác định.

Cảm giác được dừng ở phát gian hô hấp dần dần tăng thêm, năm xưa rốt cuộc giải ra cái này xa lạ nan đề đáp án, nếu ở nàng ăn đậu hủ phía trước hẳn là ngủ, như vậy, ở nàng chiếm hết tiện nghi còn không cần thận đánh thức nơi nào đó sau, hẳn cũng đi theo đã tỉnh, lại có lẽ ở trong quá trình liền tỉnh?

Khi nào tỉnh lại cũng không quan trọng

Quan trọng là —— hẳn tỉnh.

Năm xưa ngừng thở, thân thể banh đến giống một trương kéo mãi cung, tâm tình một chút khẩn trương, hoảng loạn, càng có rất nhiều thẹn thùng, nguyên lai nam nhân như vậy hẳn cảm a, chỉ là sờ hai hạ liền.....

Ách, hiện tại giả bộ ngủ còn kịp sao?

Tựa hồ..... Không còn kịp rồi.

Năm xưa nghe được đỉnh đầu truyền đến một tiếng cười nhẹ, thực nhẹ, thậm chí đều không có phát ra âm thanh, nàng rõ ràng nhắm mắt lại, nhưng lông mi lại không tự giác mà nhẹ nhàng rung động lên.

Tỉnh lại Trình Ngộ Phong hồi lâu đều không có cái gì động tác.

Lâu đến năm xưa đều cho rằng vừa mới cười chỉ là ảo giác, chân bộ giống đê ở một khối nhiệt thiết thượng, sáng quắc độ ấm lan tràn đến toàn thân, năng đỏ nàng mặt cùng bên tai, nàng nghiêm trọng hoài nghi tiếp tục còn như vậy đi xuống, chính mình sẽ bị nhiệt hoá khai, vì thế thật cẩn thận mà ra bên ngoài hoạt động một chút.

“Đừng nhúc nhích.” Nam nhân thanh âm khàn khàn cực kỳ, như là mang theo nào đó khắc chế.

Năm xưa ngoan ngoãn mà vẫn không nhúc nhích.

Trình Ngộ Phong vẫn như cũ ôm nàng, lại bất động thanh sắc mà chậm rãi đem hai chân dời đi, thiếu nào đó áp bách tính, năm xưa rõ ràng thả lỏng không ít, hãn môi nhẹ đê ở nàng phát gian, nghe thanh đậm hương khí, chậm rãi bình phục trong cơ thể khô nóng.

“Dạ tới rồi?”

“..... Không có.”

Mới là lạ.

Dù sao cũng là lần đầu tiên như vậy tiếp xúc gần gũi..... Loại này.

“Muốn thế nào mới có thể?”

“Ân?”

Mới đầu Trình Ngô Phong không nghe mình bạch nàng lời nói, vài giây sau mới phản ứng lại đây, hấn ánh mắt càng thêm thâm thúy, thanh âm cũng nhu đến cơ hồ muốn tích ra thủy tới, “Ôm một chút thì tốt rồi.”

Ít nhất, ở tự chủ phương diện này, hấn đối chính mình là rất có tin tưởng.

Lời nói rốt cuộc không thể nói được quá vẹn toàn, như vậy thân mật ôm nhau ngược lại thành chất dẫn cháy hỏa, toàn bộ tụ tập tới rồi cùng cái địa phương, rất có càng ngày càng nghiêm trọng xu thế.

“Trình Ngô Phong.”

Năm xưa nhẹ giọng kêu tên của hấn, này ba chữ như là nào đó trí mạng dụ hoặc, lại như là chốt mở, tiếp theo nàng thanh âm kể hết bị hấn hôn sâu đổ hồi giữa môi.

Đầu lưỡi giao triền, khởi vũ, phân không rõ người ta.

Kết thúc trước, Trình Ngô Phong không nhẹ không nặng mà căn căn nàng môi, sau đó mới buông ra nàng, “Ta đi trước xử lý một chút.”

Năm xưa mặt đỏ đến sắp lấy máu, nghe trong phòng tắm truyền đến tí tách tí tách tiếng nước, nàng đôi tay bụm mặt, ngọt ngào mà “Ai” một tiếng, hồi ức vừa mới bức bức hình ảnh, một lòng đã là phiêu thượng đám mây.

Nửa giờ sau, Trình Ngô Phong ăn mặc áo ngủ ra tới, phát hiện trên giường tiểu cô nương đã đã ngủ, bên hông quần áo quay, lộ ra trắng nõn bụng nhỏ, nàng hồn nhiên bất giác, ngủ ngon lành.

Hắn lắc đầu, đem nàng quần áo kéo xuống tới, ở bên hông đập lên lạnh bị, lại đem điều hòa độ ẩm điều cao một ít sau, lúc này mới đóng cửa lại đi ra ngoài.

Trình Ngô Phong 10 giờ đã tạt từ sân bay về đến nhà, ban đêm mới chớp mắt không đến hai cái giờ, hơn nữa thời gian dài tinh thần độ cao tập trung, thân thể mệt mỏi tới rồi cực điểm, hắn vội tắm rửa liền lên giường ngủ.

Tính tính thời gian, năm xưa hắn là cũng là liền cơm cũng chưa ăn liền tới đây.

Trình Ngô Phong đi vào phòng bếp, từ tủ lạnh cầm một lọ nước khoáng uống lên mấy khẩu, vén lên tay áo chuẩn bị nấu cơm.

Đơn giản tam đồ ăn một canh làm tốt sau, năm xưa cũng tỉnh lại, xoa đôi mắt đứng ở phòng bếp cửa, biểu tình nhìn có chút mơ hồ ngây thơ, Trình Ngô Phong bưng thức ăn đi ra ngoài khi, giơ tay ở nàng trên trán nhẹ gõ một chút, “Rửa tay ăn cơm.”

“Nga.”

Đây là một đống chậm lại hai cái giờ cơm trưa, hai người mặt đối mặt ngồi, nhà ăn an tĩnh đến chỉ có điều hòa vận chuyển thanh.

Trình Ngô Phong đem thịnh tốt canh cùng cơm đặt ở năm xưa phía trước.

Năm xưa cúi đầu ăn canh, cổ cong duyên dáng độ cung, khóe mắt còn chôn nhọt nhạt tình tố, hai má giống đồ một tầng hơi mỏng phấn mặt, một bộ thiên chân lại vũ mị bộ dáng.

Loại này không tự giác phong tình nhất câu nhân, Trình Ngô Phong xem đến dời không ra ánh mắt, cũng không bỏ được dời đi, năm xưa bị hắn

nóng rực tầm mắt nhìn chăm chăm đến độ mau tụt cháy đi lên, nàng ngâng đầu bay nhanh mà liếc hắt một cái, ánh mắt mang theo dò hỏi.

Trình Ngộ Phong buông chiếc đũa, “Người khóe miệng dính hạt cơm.”

Không nói sớm?

Cư nhiên còn nhìn lâu như vậy, ý định đi.

Năm xưa sờ sờ khóe miệng, không có, sờ nữa bên kia, vẫn là không có, sạch sẽ, hạt cơm đâu? Không đúng a, nàng chỉ ăn canh, còn không có ăn cơm đâu, sao có thể sẽ dính lên hạt cơm?

Nàng cố lấy hai má, trừng hắt liếc mắt một cái, “Ấu trĩ.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 55

Lần đầu gặp mặt, người hảo a, trình tiên sinh.

Chương 54 thứ năm mươi bốn lũ gió lạnh

Quốc khánh kỳ nghỉ thực mau qua đi, 8 hào buổi sáng năm xưa chỉ có hai tiết khóa, thời gian còn tính đầy đủ, nàng chậm rì rì mà ở nhà ăn cái bữa sáng, còn bồi bà ngoại cùng mục mục đến hậu viện hoa viên phơi sẽ thái dương, sau đó mới thu thập đồ vật hồi A đại.

Trong ký túc xá im ắng, nói ngày mai cùng đình duy nhất đều đi đi học, các nàng buổi sáng mãi khóa.

Năm xưa cấp trên ban công hoa rút thủy, xoay người khi nhìn đến cách vách ban công vòng bảo hộ thượng có bóng dáng chợt lóe mà qua, tiếp theo nghe được một trận “Phanh phanh phanh” dường như tấm gôi nhũ dầu gôi linh tinh rơi xuống đất thanh âm, nàng suy đoán ôn thanh hoan sư tỷ đại khái là vụng thương nghề khuân vác thuê không động đậy liền, không cẩn thận đem đồ vật chạm vào rút.

Muốn hay không qua đi nhìn xem có hay không cái gì có thể hỗ trợ? Nói như thế nào cũng là bốn hệ sư tỷ, hơn nữa vẫn là hàng xóm.

Năm xưa gõ gõ cách vách ký túc xá môn, bên trong không có người theo tiếng, càng sẽ không có người lại đây mở cửa, cũng không biết là chuyện như thế nào? Nàng ở ngoài cửa nghĩ trăm lần cũng không ra, mắt

thấy đi học thời gian không sai biệt lắm, nàng hồi ký tức xá cầm bao, đi phía trước còn nhìn thoáng qua kia nhắm chặt cửa gỗ.

Vị này sư tử tổng cấp năm xưa một loại nói không rõ cảm giác, đương nhiên lấy nàng trước mắt kinh nghiệm, cũng không đủ để phân tích ra đó là cái gì cảm giác, nàng một đường đều ở cân nhắc, cơ hồ là đạp đi học tiếng chuông đi vào phòng học.

Đệ tam, bốn tiết khóa là cùng lớp bên cạnh cùng nhau thượng cao số khóa, nhưng cất chứa một trăm người nhiều truyền thông đại phòng học, từ ngòi đây cuối cùng một loạt đi phía trước, nhập tòa nhân số hiện ra cầu thang thức giảm dần, tiền tam bài không có một bóng người.

Ô áp áp một mảnh phần lớn là nam sinh, nữ sinh chỉ là linh tinh điểm tuyết, dương thịnh âm suy.

“Năm xưa,” có hai cái lớp học nam sinh triều năm xưa phất tay, “Nơi này!”

Năm xưa đi qua đi, ở các nam sinh riêng vì nàng dự lưu trên chỗ ngòi ngòi xuống, “Cảm ơn các người.”

“Không cần cảm tạ không cần cảm tạ.”

Năm xưa từ trong bao lấy ra thư cùng bút đặt lên bàn, cao số lão sư cũng kẹp thư vào được, hần đi lên bục giảng, ánh mắt xuyên thấu qua thật dày thấu kính hướng dưới đài đảo qua, “Ba cái nghỉ làm, tan học sau thỉnh lớp trưởng các lớp đem nghỉ làm danh sách giao cho ta.”

Phía dưới thốn thức một mảnh, khắp nơi nhìn xung quanh.

Ngài lão nhân gia đây là cái gì ánh mắt a? Xem một cái liền biết có ba người không có tới đi học.

Quốc khánh nghỉ dài hạn mới vừa kết thúc, một chốc một lát đương nhiên không có dễ dàng như vậy hồi tâm, có còn ở nước ngoài nghỉ phép duỗi không trở lại, cũng có thể xác và tinh thần mệt mỏi còn ở ký túc xá bố miên, không có lý do chính đáng giả không hảo phê, vậy dứt khoát không thỉnh, may mắn một lần, tổng không đến mức như vậy xui xẻo đi?

Nhưng chính là như vậy xui xẻo, ai làm cho bọn họ gặp gỡ chính là hệ nhất nói một không hai tả tính nhằm năng lực cường đại đến phi người lợi thiên hoa giáo thụ đâu? Đương nhiên, nếu thật muốn truy cứu nói, tới đi học đồng học nhiều ít cũng muốn chia sẻ một bộ phận trách nhiệm, ngồi đến quá chính tề mãn đương, nhìn qua vừa xem hiểu ngay.

Lợi lão sư mở ra PPT: “Chúng ta bắt đầu đi học, thượng tiết khóa chúng ta giảng đến vi phân và tích phân.....”

Đã là đầu thu thời tiết, ngoài cửa sổ thụ lặng lẽ thay một thân kim hoàng, ánh mặt trời xuyên thấu qua thưa thớt cành lá, lười biếng mà lướt qua cửa sổ, rơi trên mặt đất, ngồi ở bên cửa sổ năm xưa nhiễm một tầng quang, nàng dáng người thẳng tắp, nắm bút trên giấy làm bút ký, giáo hảo khuôn mặt càng thêm nhu hòa.

Lúc này, lợi lão sư thanh âm truyền đến, “Thỉnh thứ năm bài hữu số đệ nhất vị đồng học tới giải đáp một chút vấn đề này.”

Các bạn học tầm mắt không hện mà cùng đi thứ năm bài tìm cái kia bị điểm trúng người may mắn.

Hảo sau một lúc lâu, ở năm xưa mặt sau, có cái hơi đỏ lên mặt thanh xuân đệ nam sinh đứng lên, ánh mắt mang theo một chút mờ mịt nhìn về phía màn hình lớn, bên cạnh đồng bạn hạ giọng nói cho hắn: “Đệ 3 đề.”

Nam sinh nhìn xem đề mục, còn hảo khó khăn không cao lắm, hắn ở bản nháp trên giấy tính toán một lần, “ $a=1$, $b=2$, $c=-1$.”

Đáp án là chính xác.

Lợi lão sư sắc mặt hơi hoãn, “Ngồi xuống đi. Về sau đi học không cần thất thần.”

Phản ứng lại đây các bạn học phát ra cười trộm thanh, nam sinh ngưỡng ngùng mà gãi gãi đầu ngồi xuống, tầm mắt cũng không dám nữa hướng chính phía trước xem.

Năm xưa đối chính mình trong lúc vô ý khiến cho “Thất thần” sự kiện hoàn toàn không biết gì cả, nàng nghiêm túc mà nghe giảng làm bút ký, trong ngăn kéo di động ngẫu nhiên chấn động một chút, cũng không hạ phân tâm đi xem xét tin tức.

11 giờ nửa, buổi sáng khóa toàn bộ kết thúc, năm xưa cùng lợi lão sư thỉnh giáo hai vấn đề, chờ nàng đi vào nhà ăn, nói ngày mai cùng đình duy nhất đã không sai biệt lắm ăn xong rồi.

“Từ từ ăn, chúng ta chờ người.”

Nói ngày mai thực hay nói, luôn là có nói không xong nói, có nàng ở địa phương vĩnh viễn không cần lo lắng sẽ tẻ ngắt, năm xưa một bên nghe nàng nói chuyện, một bên tâm tình vui sướng mà giải quyết cơm trưa.

Ba người cùng nhau hồi ký tức xá.

Đình duy nhất đi quầy bán quà vặt mua khoai lát cùng sữa chua, đừng nhìn nàng vóc dáng tiểu, sức ăn lại rất lớn, trừ bỏ tam cơm món chính, đồ ăn vặt cũng rất ít ly miệng, cũng mặc kệ như thế nào ăn chính là sẽ không béo.

Nói ngày mai cùng năm xưa chờ ở ngoài cửa, nghe được ba lượng đi ngang qua nữ sinh đều ở thảo luận 4 hào đêm đó A sinh viên rỗng ngâm sơn trụ nhai sự, chuyện này kiện tuy rằng thượng bốn thị tin tức, nhưng

cũng không có bốn phía đưa tin, trường học bên trong nhưng thật ra truyền đến càng nhiều, cái gì cách nói đều có, có tiếp cận sự thật, cũng có không phụ trách nhiệm thêm mắm thêm muối lung tung suy đoán.

Nói ngày mai cùng năm xưa này sẽ nghe được chính là màu hồng phấn tràn đầy phiên bản, cái gì ba người hành, đỉnh núi dã chiến, động tác kịch liệt, rơi xuống huyền nhai..... Các loại không thể miêu tả, dùng từ cũng thực lộ liễu.

Nói ngày mai nhận ra đi qua đi hai nữ sinh đúng là trước kia cùng ôn thanh hoan cùng cái ký túc xá bạn cùng phòng, cũng là nghiên một sư tỷ.

Trường tóc nữ sinh thanh âm tràn đầy trào phúng: “Liền người khác bạn trai đều đoạt người, loại sự tình này có cái gì làm không được.”

Một cái khác nữ sinh an ủi nói: “Đừng tức giận, lấy người điều kiện, về sau khẳng định có thể gặp được càng tốt.”

Nói ngày mai nhìn các nàng càng lúc càng xa bóng dáng, cả kính trợn mắt há hốc mồm, “Nếu lúc ấy không có ở hiện trường, ta khẳng định liền tin.”

Rốt cuộc đêm khuya núi xa, hai nam một nữ, dẫn người mơ màng không gian quá lớn.

Nhưng sự thật căn bản không phải như vậy! Nói ngày mai hồi tưởng khởi cái kia kinh tâm động phách buổi tối vẫn lòng còn sợ hãi, một hồi sống còn bị nói thành là màu hồng phấn sự kiện, nàng thật là vô ngữ tới rồi cực điểm.

Năm xưa chỉ là nhàn nhạt cười cười, chưa nói cái gì.

Đình duy nhất mua đủ đồ vật ra tới, đi đến các nàng bên người, “Ta mới vừa nghe lão bản nương nói, hai cái nam sinh vì truy nữ sinh, đêm

khuya ở đỉnh núi vung tay đánh nhau, trong đó một cái bị thương chân, một cái khác rút xuống huyền đai.....”

Nói ngày mai hướng lên trời phiên một cái đại đại xem thường.

Ba người trở lại ký túc xá, vừa vặn gặp được hai cái lại đây cấp ôn thanh vui vẻ đưa tiễn cơm nam sinh, trong đó một cái là nói ngày mai gia nhập manga anime xã đoàn cao lãnh sư huynh, nàng có chút xấu hổ mà chào hỏi.

Sư huynh biểu tình cũng có chút mất tự nhiên, “Như vậy xảo, người cũng ở nơi này a.”

“Đúng vậy đúng vậy, thật xảo.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 56

“Lo lắng sẽ ăn béo?” Hãn thấp thấp mà cười một tiếng, “Không có việc gì, người quá gầy, béo chút bế lên tới.....”

Ôn thanh hoan sững sờ ở tại chỗ, tâm tình phức tạp tới rồi cực điểm.

Nguyên lai hãn ngẫm cùng thân cận người ta nói lời nói là cái dạng này.

Trình Ngô Phong kết thúc trò chuyện quay đầu lại, liếc mắt một cái liền thấy được ôn thanh hoan, ngữ điệu biến trở về không gọn sóng, hãn thậm chí cũng chưa nhớ kỹ nàng tên gọi là gì, “Ôn tiểu thư, hiển nhiên đây là cái hiệu lằm.”

Người nam nhân này nhiều thông minh a, hãn đại khái đã sớm nhìn ra đây là một hồi khoác cảm tạ yến danh, trên thực tế là biến tướng thân cận bữa tiệc đi?

Vì tương lai không cần thiết bối rối, Trình Ngô Phong lại nói: “Ta đã có bạn gái, hơn nữa vẫn là lấy kết hôn vì tiền đề ở kết giao.”

Kết hôn..... Vì tiền đề?

Ôn thanh hoan khó có thể tin chính mình nghe được cái gì, dặt dặt môi, muốn cười, lại một chút đều cười không nổi, nàng trở mắt nhìn Trình Ngô Phong đi vào ghế lô, không bao lâu lại đi ra.

Cái này là hoàn toàn rời đi.

Ôn thanh hoan kéo cứng đờ bóng dáng trở về, mới vừa vào cửa liền nghe được phụ thân nói, “Lão sư, không có việc gì không có việc gì, ngộ phong vội chính sự quan trọng.....”

Nàng nhin không được ở trong lòng cười lạnh.

Chính sự?

Hắn là cho chính mình bạn gái đưa bánh bao nhỏ đi đi.

Rót canh bánh bao nhỏ đưa đến năm xưa trên tay khi còn nóng hổi, nàng đem Trình Ngộ Phong đưa tới ký túc xá phụ cận bên hồ, hai người tìm trượng chiếc ghế ngồi xuống, nàng đã ăn qua cơm chiều, còn không cảm thấy đói, bánh bao nhỏ trước phóng một bên.

Thừa dịp bốn bề vắng lặng, ánh trăng lại vừa lúc, năm xưa duỗi tay ôm Trình Ngộ Phong, làm chút nam nữ bằng hữu gian tiểu chuyện xấu.

Nàng từ trước đến nay là cái học tập năng lực cực cường học sinh, đã học được thực hảo, Trình Ngộ Phong hơi thờ bị nàng đảo loạn, thậm chí bị câu đến động tình lên.

Đầu thu gió đêm đã mang theo hàn ý, quán quanh môi lưỡii cùng kề sát nhiệt độ cơ thể lại nóng bỏng đến cực điểm, bốn phía thiếu côn trùng kêu vang điệu kêu ồn ào, nào đó lệnh người mặt đỏ nhĩ nhiệt thanh âm liền không còn chỗ ẩn thân.

Mặt hồ ánh đèn đường, sóng nước lóng lánh.

Thật lâu sau sau, một hôn kết thúc.

Trình Ngộ Phong vẫn chôn ở nàng bên cổ nhẹ nhàng mút hôn, nghĩ đến không lâu trước đây kia tràng trò khôi hài, như có như không thờ dài

một tiếng, “Năm xưa tiểu bằng hữu, người tính toán khi nào mới cho người bạn trai một cái đang lúc danh phận?”

Chương 55 thứ năm mươi năm lữ gió lạnh

Nào đó tiểu bằng hữu giống đà điều giống nhau yên lặng đem đầu chôn ở Trình Ngộ Phong ngực, gương mặt cọ hấn áo sơmi, nghĩ thầm, vừa mới làm cũng không phải là tiểu bằng hữu sẽ làm sự.

Nào có như vậy không thuần khiết tiểu bằng hữu a?

Bất quá nói đến cái này, năm xưa nhưng thật ra nhớ tới quốc khánh khi nhìn đến kia trương một tuổi ảnh chụp, nàng hỏi Trình Ngộ Phong, hấn đối này hiển nhiên cũng là ấn tượng khắc sâu.

Bởi vì cha mẹ đều là quan ngoại giao quan hệ, Trình Ngộ Phong từ nhỏ ở nước ngoài lớn lên, mỗi năm chỉ có Tết âm lịch mới có thể về nước thăm người thân, bất quá, cha mẹ công tác tính chất đặc thù, một nhà ba người cùng nhau về nước số lần có thể đếm được trên đầu ngón tay.

Hấn tình tường nhớ rõ 11 tuổi năm ấy, người một nhà rất cuộc thực hiện chân chính đoàn viên, liền xa ở nam cực khảo sát cô cô đều trở về nhà, lúc ấy còn khoẻ mạnh nãi nãi nhìn con cháu nhóm, ở trên bàn cơm vui vẻ mà mặt nổi lên nước mắt.

Bữa cơm đoàn viên ăn đến hoà thuận vui vẻ, mọi người trên mặt đều không có đoạn quá ý cười, đêm đó pháo hoa cũng là sáng lạn đến cực điểm, cơ hồ chiếu sáng khắp bầu trời đêm.

Phụ thân lần này về nước, trừ bỏ cùng người nhà đoàn viên ngoại, còn vì một khác kiện chuyện quan trọng. Hấn khi còn nhỏ bạn tốt năm trước mừng đến thiên kim, nhưng hấn nhân công tác bận rộn vô pháp tự mình trình diện chúc mừng, chỉ là nhờ người tặng một phần lễ vật, rất cuộc lưu lại vài phần tiếc nuối.

Vừa lúc đầu năm một là vị kia Diệp gia tiểu thiên kim một tuổi sinh nhật, lần này sinh nhật yến hội định không thể lại vắng hạp, ngày kế sáng sớm phụ thân liền mang theo hãn cùng mẫu thân đi tới Diệp gia.

Thời gian còn rất sớm, cũng không có khách khứa, đám người hầu vội vàng đem mới vừa không vận lại đây hoa tươi cắm vào bình, phân tặng đến mỗi trương trên bàn, sáng sớm rét lạnh trong không khí mơ hồ nhảy động hoa thanh hương.

Phụ thân cùng diệp thúc đã có gần mười năm không thấy, bạn cũ gặp lại, liền có nói không hết nói.

Hãn cùng mẫu thân ngồi ở phòng khách, nghe bọn hãn nói lên chuyện cũ, khi thì thốn thức, khi thì nhìn nhau cười, khi đó hãn tuổi tác còn nhỏ, nghe không hiểu, cũng ngồi không được, mẫu thân liền đề nghị cùng đi nhìn xem tiểu bảo bảo.

Hai mẹ con cùng nhau lên lầu.

Hãn mới vừa bước vào kia gian tứ phía tường đều xoát thành hồng nhạt phòng, liếc mắt một cái liền thấy được một cái phấn điêu ngọc trác tiểu hài tử, tay nhỏ phủng cái bình sữa, chính lộc lộc lộc uống sữa bò.

Nàng cũng không sợ sinh, uống xong nãi liền chủ động giang hai tay tới làm hãn ôm.

Ngược lại là hãn không biết làm sao, ôm mềm mại một đoàn, tay cũng không biết nên như thế nào phóng, cũng may có mẫu thân cùng chiêu di từ bên chỉ điểm, hãn chậm rãi cũng nắm giữ một ít ôm hài tử kỹ xảo.

Kia bức ảnh là mẫu thân chụp, theo nàng nói là chính mình từ lúc chào đời tới nay chụp đến tốt nhất ảnh chụp, sau lại ảnh chụp tấy ra hai phân, một phần cho chiêu di, một khác phân đến nay còn kẹp ở nhà album trung.

“Bùm” một tiếng, bên hồ một cây quả hồng thụ thực thối trái cây rơi vào trong nước, kích khởi gợn sóng phiến phiến, Trình Ngô Phong suy nghĩ cũng bị đánh gãy, hấn ôm chặt trong lòng ngực người, ngấm lại thật là không thể tưởng tượng, ai có thể nghĩ đến hấn cùng cái này tiểu cô nương duyên phận cư nhiên loại đến như vậy thâm như vậy sớm.

Vòng đi vòng lại, vận mệnh cuối cùng đem tơ hồng triển tới rồi bọn họ trên tay.

“Lúc ấy, ta nhớ rõ người hôn ta về mặt nước miếng.”

Năm xưa: “.....”

Làm được xinh đẹp!

Nguyên lai chính mình như vậy tiểu liên hiểu được làm dấu hiệu?

Nàng ngẩng đầu, ánh mắt lộng như đầy sao, có chút tò mò là như thế nào cái thân pháp mới có thể thân đến về mặt nước miếng.

Trình Ngô Phong lấy thực tế hành động giải đáp tiểu nữ bằng hữu nghi vấn.

Hấn cúi đầu, từ nàng cảm bắt đầu thân khởi, khô ráo ẩm áp hôn dừng ở bên má, chóp mũi cùng cái trán..... Cuối cùng mới trở lại nàng môi, dễ dàng liền khấu khai hai bài hàm răng, tiến quân thần tốc, dẫn nàng cùng múa, tham lam mà không khắc chế mà liếm mút nàng độc hữu điềm mỹ.

Là cái loại này thâm để nhập hầu, liền linh hồn đều sẽ bị hút ra tới hôn pháp.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 57

Trình Lập Học hoài nghi chính mình lỡ tai đã bị tạc điếc, “Người vừa mới nói cái gì?!”

Trình Ngô Phong lặp lại một lần.

Lão gia tử hung hăng mà hít hà một hơi, hai mắt nháy mắt sáng lên, “Người nói thật, không gạt ta?”

Trình Ngô Phong không tiếng động thở dài, “Ta khi nào đã lừa gạt ngài?”

Không đúng, đêm nay mới vừa đã lừa gạt, không phải công tác muốn vội, mà là vội vàng đi bồi bạn gái.

Trình Lập Học đang muốn cẩn thận đi phân biệt Trình Ngô Phong biểu tình, mắt sắc phát hiện hấn trên cằm dấu răng, mắt nhíu lại, trong lòng đại hỉ, đây là thực sự có tình huống?

Cẩn đến hảo, cẩn đến thật tốt a. Nhìn ra được tới là cái nhiệt tình hoạt bát hiếu động nữ nhân.

Trình Lập Học sắc mặt từ mùa thu thay đổi tới rồi mùa xuân, đầy mặt ý cười, “Khi nào mang về tới cấp gia gia nhìn xem?”

“Nhìn xem ngày nào đó tương đối thích hợp.” Trình Ngô Phong nói, “Ta phải lại cùng nàng thương lượng một chút.”

Có Trình Ngô Phong cái này hứa hẹn, Trình Lập Học bắt đầu mong ngời sao mong ánh trăng mà chờ, mỗi ngày sớm muộn gì dựa theo tam côm thời gian hỏi một lần, nhưng Trình Ngô Phong kể tiếp mấy ngày đều rất bận rộn, hợp với hai văn cũng chưa về nhà.

Thời gian đảo mắt đi vào thứ bảy.

Trình Lập Học trời chưa sáng liền tỉnh, nằm ở trên giường rớt cuộc ấp ủ không ra một tia buồn ngủ, nhìn sắc trời một chút sáng lên tới, nghe được phòng khách chung gõ bảy hạ, hẳn mới buồn bã ỉu xiu mà rời giường rửa mặt.

Ăn qua bữa sáng, chậm rì rì đánh một bộ Thái Cực quyền, thời gian đi vào 9 giờ chính, Trình Lập Học nhìn xem chân trời trốn đến rất xa thái dương, lại nhìn xem vắng vẻ đình viện, vô hạn chua xót mà tưởng, chính mình lão niên sinh hoạt thật sự quá đơn điệu quá cô độc.

Trình Lập Học đi cấp tiền viện hoa tươi nước, thủy mới vừa đem hoa hồ rót mãn, môn liền khai, hẳn xoay người sang chỗ khác, nhìn đến Trình Ngô Phong đi vào tới, mặt sau còn đi theo năm xưa.

Tiểu cô nương ăn mặc vàng nhạt sắc áo khoác, thiển sắc trường lụa váy, đắp song da dê đoản ủng, cười rộ lên mi mắt cong cong, tinh xảo sinh động, khí chất thượng càng ngày càng giống nàng mẫu thân dung chiêu.

Trình Lập Học bông hoa hồ đi qua đi, “Hàng năm, sao người lại tới đây?”

“Ngài lão nhân gia không phải nói muốn nhìn xem bạn gái của ta sao?” Trả lời hẳn chính là Trình Ngô Phong thanh âm.

Chương 56 thứ năm mươi sáu lũ gió lạnh

“Ngài lão nhân gia không phải nói muốn nhìn xem bạn gái của ta sao?”

Trình Lập Học cảm thấy chính mình hồ đồ, bằng không như thế nào sẽ nghe không rõ lời này là có ý tứ gì, hẳn xác thật là muốn nhìn tương lai cháu dâu, nhưng..... Cùng năm xưa có cái gì quan hệ?

Mấy ngày trước Trình Ngô Phong nói tìm cái thích hợp thời cơ sẽ đem bạn gái mang về tới, lão gia tử trong lòng đại khái có cái để, đây là hai người cảm tình ổn định muốn gặp gia trưởng tiết tấu, dựa theo đương thời người trẻ tuổi luyện ái hôn nhân hình thức, nói không chừng thực mau liền phải đi vào hôn nhân điện phủ, ở những cái đó thiếu miên ban đêm, hẳn đều đã phòng ngừa chu đáo đi tìm khắp tương lai nửa năm sở hữu thích hợp thành hôn ngày hoàng đạo, thậm chí liền tiểu tăng tôn hoặc tiểu cháu cố gái tên đều khởi hảo.

Thấy lão gia tử nhú mày suy nghĩ sâu xa, năm xưa xem một cái Trình Ngô Phong, trên mặt hiện lên một mặt hồng nhạt, nàng đi lên trước, đem trong tay dẫn theo lễ vật đưa qua đi, cười ngâm ngâm mà hô thanh, “Trình gia gia.”

Từ từ!

Nhìn tiểu cô nương lộ ra thẹn thùng thần thái, nhìn nhìn lại bên cạnh ôn nhu mỉm cười Trình Ngô Phong, Trình Lập Học hỗn độn suy nghĩ rất cuộc sửa sang lại ra một cái đảng thức ——

Bạn gái = năm xưa.

Lão gia tử tự nhận sống bảy mươi nhiều năm, phần lớn sóng to gió lớn đều trải qua qua, trừ bỏ sinh ly tử biệt khám, mặt khác sự đều có thể bình tĩnh ứng đối, nhưng giờ phút này vẫn là ở hai cái tiểu bối trước phá công, hẳn nhìn trời “A” một tiếng, không biết nên như thế nào đùa nghịch chính mình biểu tình, trên mặt mỗi một đạo nếp nhăn đều tràn ngập khiếp sợ, hoa

râm râm nhân hô hấp biên độ quá lớn mà không ngừng rung động, rót mẫn thủy hoa hồ cũng đề không được, chặt vật rơi xuống đất, bắn ra tới thủy làm ướt hần ống quần.

Khó có thể tin.

Ban ngày ban mặt, nên không phải là đang nằm mơ đi?

Trình Lập Học hung hăng kháp một phen chính mình ùi, dùng sức quá độ, đau đã chết. Lại đau cũng không thể ở bọn họ trước mặt biểu lộ ra tới, hần kéo cứng đỡ hai chân, chuẩn bị trước tìm một chỗ hảo hảo bình tĩnh một chút, cảm giác còn có chuyện gì không có làm, hần lại quay đầu lại, lấy đi rồi năm xưa trong tay quà tặng, thuận tiện trừng Trình Ngô Phong liếc mắt một cái, lúc này mới phất tay áo vào nhà.

“Trình gia gia hần.....”

“Không có việc gì, cho hần điểm thời gian chậm rãi.”

Trình Ngô Phong cũng năm năm xưa đi vào, lão gia tử không ở phòng khách, phỏng chừng là về phòng.

Năm xưa ngồi ở trên sô pha, tâm tình khó tránh khỏi có một chút khẩn trương, đây là thấy gia trưởng a, hơn nữa đối phương vẫn là nàng thực kính trọng trưởng bối, có tầng này quan hệ ở, luôn là không giống nhau.

Trình Ngô Phong tiến phòng bếp cho nàng đổ một ly nước ấm, nàng tiếp nhận tới uống lên hai khẩu, nhìn cách đó không xa nhắm chặt cửa phòng, vẫn là nhịn không được lo lắng.

Trình Ngô Phong ôm lấy nàng bả vai, “Không cần lo lắng, gia gia thực thích ngươi.”

Năm xưa đương nhiên biết trình gia gia rất thương yêu chính mình, nhưng nàng lần này này đây Trình Ngô Phong bạn gái thân phận lại đây, phía trước hai người yêu đương sự cũng vẫn luôn gạt hăn, xem hăn vừa mới phản ứng, nên không phải là..... Sinh khí đi?

Trình Lập Học không có sinh khí, hăn chỉ là nhất thời khó có thể tiếp thu sự thật này, này hai người hoàn toàn không có một chút dấu hiệu liên ở hăn mí mắt phía dưới đi đến cùng nhau, không đúng, cũng không phải không có dấu hiệu.

Hăn nhớ tới Tết Trung Thu ngày đó, thư phòng kia khả nghi đánh nghiêng nghiêng mực, lúc ấy không như thế nào để ý, hiện tại nghĩ đến thật là..... Còn có tối hôm qua Trình Ngô Phong trên cầm dấu răng, thật không thể lại tưởng tượng đi xuống, hăn mặt già tao đến hoảng.

Trình Lập Học thật dài mà than một tiếng, trước người trên bàn còn mở ra lão hoàng lịch, mặt trên vòng mười mấy ngày lạnh, bên cạnh vở thượng cũng rậm rạp tràn ngập trình tên họ tự.

Vốn dĩ không tức giận, vừa thấy đến hoàng lịch cùng vở lão gia tử liền giận sôi máu, hảo người cái Trình Ngô Phong, lúc trước muốn người nhiều chiếu cố nhân gia tiểu cô nương, kết quả người chiếu cố chiếu cố liền đem nhân gia chiếu cố thành chính mình bạn gái.

Nhân gia cô nương chính trực rất tốt thanh xuân niên hoa, muốn cái gì tuổi trẻ ưu tú bạn trai tìm không ra, cố tình thua ở trong tay người, cũng không nghĩ người so nàng lớn nhiều ít tuổi, này không phải trâu già gặm cỏ non sao?

Vốn là một phen hảo tâm, cư nhiên bị tôn tử gần quan được ban lộc. Trình Lập Học xoa ấn đường, trong lòng kia kêu một cái phiền muộn khó xử a, cái này làm hăn như thế nào cùng dưới chín tuổi lộ như ý giao đãi?

Còn có minh xa cùng dung chiêu bên kia.....

“Ai!”

Trình Lập Học rối rắm vụn phần, ở trong phòng đi tới đi lui, đột nhiên một cái giạt mình, năm xưa còn ở bên ngoài ngồi đâu, hẳn như vậy đem chính mình nhốt ở phòng giống cái gì?

Một chút cơ bản lễ nghĩa đều không có, thật là càng sống càng đi trở về.

Hắn lập tức thay đổi bộ chính thức quần áo, hỗn độn đầu tóc cũng đổi gương sơ hạo, lại kiểm tra một lần chính mình biểu tình, không thể như vậy nghiêm túc, muốn mặt mang mỉm cười, vụn nhất làm sợ tiểu cô nương làm sao bây giờ?

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 58

Thật muốn một năm một mười mà nói, chỉ sợ hừng đông đều nói không xong, Trình Ngô Phong thẳng đến trọng điểm, cũng là lão gia tử coi trọng nhất bộ phận, “Ta là thực nghiêm túc đối đãi phần cảm tình này. Ta xác thật năm gần đây năm lớn mười tuổi, đây là vô pháp thay đổi sự thật, nhưng nó có thể nói minh cái gì đâu? Liền bởi vì này mười năm chênh lệch, ta cùng nàng liền không thể ở bên nhau?”

“Gia gia ngài cũng biết, mấy năm nay ta đều là chính mình một người, nam nữ cảm tình thượng một mảnh sạch sẽ, bởi vì ta không nghĩ dễ dàng bắt đầu một đoạn không phải thành lập ở lưỡng tình tương duyệt cơ sở thượng cảm tình.”

Hắn cũng không biết hội ngộ thấy năm xưa, cũng không biết chính mình sẽ thích, thậm chí yêu nàng.

Hắn tình yêu tiến đến khi, chính là lấy năm xưa bộ dáng, làm hắn vô pháp kháng cự, từng bước hãm sâu.

Trình Lập Học nội tâm thâm chịu chấn động, trình độ sâu, quả thực so biết Trình Ngô Phong cùng năm xưa đang nói luyện ái tin tức này còn phải có qua mà đều bị cập, hắn cũng không tưởng lấy tuổi vấn đề này hành động lớn văn chương, nhiều lắm chính là bị chẳng hay biết gì, khí phách khó bình, tưởng phát tiết một chút.

Không nghĩ tới liền dễ dàng như vậy bức ra Trình Ngô Phong thiệt tình lời nói, trình lão gia tử khí lập tức liền tiêu, này sẽ nhưng thật ra có chút xuống đài không được, đành phải xụ mặt, “Người phía trước dấu điểm đến tích thủy bất lậu, việc này có phải hay không làm được không địa đạo?”

Trình Ngô Phong rất là sẵn sóc mà vì gia gia đưa lên bậc thang: “Là.”

“Lão quy củ, gia pháp sao một lần.”

Trình Ngô Phong lại lần nữa hần là.

Lão gia tử theo bậc thang đi xuống tới, ra cửa trước, lại vẩy vẩy quai trượng, ngữ khí tràn ngập uy hiếp, “Nếu là người dám làm hàng năm chịu nửa phần ủy khuất, ta cái thứ nhất không buông tha người!”

Trình Ngô Phong nghe ra gia gia thái độ đã phát sinh trong sáng chuyển biến, ngực bị nào đó mềm mại cảm xúc căng đến hơi hơi phát trướng, hần trịnh trọng gật gật đầu, “Ta biết.”

Lại nhẹ nhàng mà lặp lại một lần: “Ta biết đến.”

Chương 57 thứ năm mươi bảy lữ gió lạnh

Trăng sáng sao thưa.

Cửa treo hai ngọn đèn lồng ở gió lạnh trung run bần bật, chiếu vào mặt đất hắc ảnh phảng phất một mảnh chậm rãi lưu động đậm mặc.

Thư phòng ánh đèn ấm áp mà trong suốt.

Trình Ngô Phong ngồi ngay ngắn ở án thư sau, trong tầm tay nghiên mực mặc hương nhàn nhạt, hần tay phải chấp bút lông, ngòi bút lặc giầy mặt, như là có tự chủ ý thức, nước chảy mây trôi mà viết ra “Trình thị gia huấn” bốn chữ.

Không cần đối chiếu, nội dung sớm đã hiểu rõ với tâm.

Cứ việc đây là Trình Ngô Phong sau khi thành niên lần đầu tiên bị gia gia phạt xét nhà pháp, nhưng kia bốn chữ thành hình sau, đã lâu quen thuộc cảm cũng lướt qua niên thiếu thời gian kể hết trở về, hấn đem bút ngừng ở giữa không trung, đối với ngoài cửa sổ bóng đêm ngưng thần một lát, đỉnh đầu màu da cam ánh sáng ở hấn thẳng hình dáng thượng đánh hạ ám ảnh, đáy mắt chỗ sâu trong tựa hồ cũng có ánh sáng mơ hồ nhảy động.

Mọi âm thanh đều tịch, ngoài cửa truyền đến tiếng bước chân, một chút nhẹ hai hạ trọng, là Trình Lập Học độc hữu bước đi, hấn thời trẻ chân trái đầu gối bị điểm thương, đi đường không dám dùng sức, bước chân thanh âm liền nhẹ, rất có công nhận độ.

Trình Ngô Phong ngẩng đầu nhìn lại, quả nhiên nhìn đến gia gia chống quải trượng đứng ở cửa, áo khoác vạt áo bị gió thổi đến hô hô rung động, hấn cả người ở minh diệt quang ảnh trung bày biện ra một loại phi thường hiền lành tư thái, “Hào hảo chuẩn bị, ngày mai chúng ta đi Diệt gia một chuyến.”

Trình Ngô Phong biết gia gia ý tứ: “Hào.”

“Không còn sớm, gia gia ngài về trước phòng nghỉ ngơi đi.”

Biết tôn tử đều có chủ trương, làm việc bền chắc, chưa bao giờ làm người nhọc lòng, Trình Lập Học cũng không có khác hảo giao đãi, chỉ để lại một câu “Người cũng không cần quá muộn”, hấn liền xoay người đi rồi.

Tập tễnh bóng dáng dưới ánh trăng trung đi xa.

Trình Lập Học trở lại phòng, kéo trượng chiếc ghế ngồi xuống, hấn nhìn rơi trên mặt đất thanh lãnh ánh trăng xuất thần, tư thế vẫn không nhúc nhích, giống tòa khắc gỗ, cùng phía dưới ghế dựa liền thành nhất thể.

Sau một hồi.

Hắn già nua đáy mắt hiện lên một tia ý cười.

Như ý a, tiểu tử này tuy rằng tuổi đại chút, nhưng là cái sẽ đau người, tính cách hảo, chuyên nhất trường tình, cũng coi như có điểm bản lĩnh, những mặt khác tổng hợp lên xem cũng cũng không tệ lắm, hàng năm cùng hắn ở một khối, ta là yên tâm.

Người cũng yên tâm đi, tương lai chỉ cần ta lão nhân còn có một hơi ở, nhất định sẽ không làm hàng năm chịu một đĩnh điểm ủy khuất.

Trình Lập Học lại nghĩ tới chín năm trước chuyện cũ. Năm ấy nhi tử con dâu bất hạnh tao ngộ tai nạn trên không, trong một đêm mất đi cha mẹ Trình Ngộ Phong giống thay đổi cá nhân, trầm mặc ít lời, chỉ đem chính mình nhốt ở phòng, một tháng đều không có cùng người ta nói quá một câu.

Đồng dạng là mất đi chí thân, tang tử tang tức bi thống với Trình Lập Học mà nói cũng là giống như hủy đi cốt cắt thịt, nhưng đối lúc ấy mới 20 tuổi Trình Ngộ Phong tới nói, là toàn bộ thế giới đều sập xuống.

Kia tràng bi kịch cũng thay đổi Trình Ngộ Phong nhân sinh quỹ đạo.

Hắn tinh thần sa sút mấy tháng sau, làm ra một cái lệnh Trình Lập Học ngoài ý muốn nhưng lại cảm thấy ở tình lý bên trong quyết định, hắn từ bỏ nước Mỹ danh giáo chạm tay là bóng tài chính học chuyên nghiệp, thi được phi hành học viện, dùng mấy năm thời gian trở thành một người đủ tư cách phi công, lại đi bước một mà trở thành hiện giờ chiêu hàng cơ trưởng.

Hắn nhận định một sự kiện liền sẽ toàn lực ứng phó, đồng dạng, chỉ cần nhận định một người, cũng làm theo sẽ toàn tâm toàn ý, một dạ đến già.

Phong đấm cho cửa sổ bang bang vang, phòng khách chung cũng gõ mười một hạ, Trình Lập Học đứng dậy đi đến bên cửa sổ, đêm dài như nước, đình viện trên mặt đất phủ kín lá rụng, chiết xạ nhẹ từng đợt từng đợt ngân quang.

Phong như lãnh đao cắt mặt, hấn chạy nhanh quan hảo cửa sổ, bỏ đi áo khoác lên giường ngủ, nhắm mắt trước còn tưởng, đã trẻ thế này, kia tiểu tử hấn là đã sao xong gia pháp trở về phòng đi?

Thư phòng đèn còn sáng lên.

Dựa theo Trình Ngô Phong tốc độ, hai tiếng rười là có thể quản gia pháp sao xong một lần, mười phút trước vốn dĩ đã tới rồi kết thúc bộ phận, trong túi di động vang lên.

Trên màn hình nhảy lên “Năm xưa” hai chữ.

Hấn buông bút lông, hoa khai màn hình chuyển được, bên kia một mở miệng chính là mang theo điểm vui sướng khi người gặp họa ý vị tiếng cười: “Trình tiên sinh, trình gia gia không đối với người thế nào đi?”

“Không thế nào.” Trình Ngô Phong nhẹ nhàng băng quơ mà nói, “Chẳng qua là phạt ta quỳ sâu riêng da đêm khuya điện bích, thuận tiện sao mười biển gia pháp.”

Nói chính hấn đều nhịn không được bật cười.

“A?” Cư nhiên như vậy nghiêm trọng.

Năm xưa nghe được trợn tròn mắt, quỳ sâu riêng bên ngoài vách tường, ngẫm lại liền cảm thấy đầu gối đau quá, nằng hỏ sau một lúc lâu mới tìm về chính mình thanh âm, “Vậy người hiện tại.....”

“Ngốc cô nương.” Nam nhân ngữ khí mang theo một tia không dễ phát hiện sủng nịch, “Cùng ngươi chỉ đùa một chút.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 59

Hỗn loạn suy nghĩ bị đẩy ra.

Năm xưa còn có cái gì không rõ? Xem mù mù này phản ứng, hiển nhiên cũng là rất sớm liền biết nàng cùng Trình Ngộ Phong yêu đương sự, một nàng còn tự cho là giấu đến hảo, mỗi ngày vui rạo rức mà trộm nhạc.

Năm xưa lập tức đứng lên, tiểu nương ngừng tiểu khẩn trương chậm rãi áp trở về đáy lòng, ý cười doanh doanh mà chào hỏi, “Trình gia gia.”

Kỳ thật, ở một mức độ nào đó, đây chẳng phải là nàng muốn thuận theo tự nhiên sao? Phía trước là nàng sơ thiệp tình yêu, không có kinh nghiệm, nhiều ít có chút lo được lo mất.

Tuy rằng tốc độ so trong tưởng tượng nhanh rất nhiều.

Năm xưa không biết người khác yêu đương bước đi là cái dạng gì, trước kia ở Đào Nguyên Trấn khi, giống nhau hai bên nam nữ gặp qua gia trưởng sau, kế tiếp chính là bàn chuyện cưới hỏi.

Hiển nhiên nàng cùng Trình Ngộ Phong tình huống tương đối đặc thù, bởi vì nàng còn bất mãn 20 một tuổi, ly đăng ký kết hôn còn có một khoảng cách, hơn nữa ba ba mù mù cũng sẽ không bỏ được sớm như vậy liền đem nàng gả đi ra ngoài.

Ngô, nhưng hẳn là cũng sẽ không quá muộn? Rốt cuộc Trình Ngô Phong tuổi tác bãi ở đằng kia đâu.

Năm xưa bên tai nóng lên. Ai, như thế nào bỗng nhiên nghĩ đến kết hôn lên rồi?

Ba vị trưởng bối vừa nói vừa cười mà ngồi xuống.

Trình Ngô Phong cùng năm xưa mặt đối mặt mà ngồi, hai người ánh mắt lướt qua không khí giao hội hai giây, năm xưa định lực không đủ, làm không được giống hẳn như vậy đạm nhiên tự nhiên, bối ở sau người tay đem quần áo trao ra nếp uốn.

Trình Ngô Phong cũng không có mặt ngoài thoát nhìn như vậy bình tĩnh, thấy gia trưởng loại sự tình này hẳn cũng là bình sinh lần đầu tiên, vẫn là sẽ khẩn trương, bất quá là tương đối giỏi về che dấu cảm xúc thôi.

Trà hương lượn lờ.

Trình Lập Học thiền nhấp hai khẩu, buông chén trà, thẳng đến chủ đề, “Minh xa A Chiêu, này hai đứa nhỏ sự, các người là cái gì cái nhìn?”

Năm xưa lập tức dựng lên lỗ tai, trong trẻo hai tròng mắt cũng gắt gao nhìn chăm chăm ba ba mù mù, chỉ thấy hai vợ chồng đối xem một cái, Diệp Minh Viễn dư quang bắt giữ đến nữ nhi biểu tình, hẳn cười cười, “Ngô phong phía trước cùng ta nói thời điểm, ta có chút ngoài ý muốn, sau lại ngẫm lại cũng không phải như vậy ngoài ý muốn.”

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu cao trung bắt đầu luyện ái, ném hết tình yêu ngọt ngào, việc học cũng không có chậm trễ, đồng thời thi được nổi danh học phủ, trường bào bảy năm sau tu thành chính quả. Cho nên, hai người đối chuyện này cũng thực khai sáng, Diệp Minh Viễn thậm chí cổ vũ nữ nhi nếu ở đại học gặp được thích nam sinh, cũng không ngại thử nói chuyện luyện ái.

Trước mắt, chẳng qua là luyện ái đối tượng biến thành Trình Ngô Phong, Diệp Minh Viễn từ trước đến nay đối hẳn tán thưởng có thêm, tuổi trẻ đầy hứa hẹn, nhân phẩm tâm tính đều hảo, quan trọng nhất chính là, nữ nhi thích.

Mỗi lần nữ nhi từ trường học về nhà, mặt mày tàng không được vui sướng chi sắc, nhất tần nhất tiếu đều thắm đầy ngọt ngào, Diệp Minh Viễn xem ở trong mắt, tuy rằng có như vậy một tia khắp thiên hạ phụ thân đều sẽ có phiến muộn, nhưng trong lòng vẫn là tự đáy lòng mà cảm thấy vui mừng.

Huống chi, nữ nhi cùng ngô phong đi đến cùng nhau, hơi có chút số mệnh ý vị.

Diệp Minh Viễn cầm thê tử tay, cười nói: “Đây cũng là trình đông tâm nguyện.”

Dung chiêu cũng nhớ tới chuyện cũ, trong lòng vạn phần cảm xúc, nàng gật gật đầu, “Đúng vậy.”

Nghe Diệp Minh Viễn nhắc tới nhi tử, Trình Lập Học kinh ngạc không thôi, vỗ về ly duyên tay một đốn, nước trà rơi xuống nước mu bàn tay, hẳn vội vàng mà truy vấn, “Lời này nói như thế nào?”

Trong đó sâu xa muốn ngược dòng đến Trình Ngô Phong sinh ra kia một năm.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu đi Trình gia uống trăng tròn rượu, thôi bôi hoán trần gian, trình đông cười nói, “Huynh đệ, người tương lai nếu là sinh nữ nhi, hai ta còn có thể kết cái nhi nữ thông gia, thân càng thêm thân.”

Đương nhiên chỉ là lời nói đùa.

Con cháu đều có con cháu phúc, bọn họ làm cha mẹ, còn không đến mức bắt tay đuổi như vậy trường đi quản con cái cảm tình sự, nhưng vạn nhất thật nhìn vừa mắt, cũng không mất mỹ sự một cộc.

Vì thế hai bên định ra ước định, không can thiệp không bắt buộc, thấy vậy vui mừng.

Bởi vì dung chiêu thân thể nguyên nhân, Diệp Minh Viễn vẫn luôn không dám làm nàng mang thai, cho nên Diệp gia tiểu thiên kim cũng ở mười năm sau mới khoan thai tới muộn, sau lại lại tao ngộ bị bọn buôn người bắt cóc ngoài ý muốn.....

Không nghĩ tới chìm nổi đâu chuyển, duyên phận tuyến cuối cùng vẫn là đem Trình Ngộ Phong cùng năm xưa dặt tới rồi cùng nhau, có lẽ thật ứng câu nói kia, mệnh định nên thuộc về người của người, mặc kệ đi được rất xa, cuối cùng vẫn là sẽ đi trở về bên cạnh người.

Trình Lập Học nghe được hốc mắt nóng lên, nếu là trình đông còn sống, mong tới như vậy một ngày, hẳn không biết sẽ có bao nhiêu vui vẻ đâu.

Trình Ngộ Phong cũng là lần đầu tiên nghe nói phụ thân còn có như vậy tâm nguyện, chinh lắng hồi lâu, thẳng đến lòng bàn tay truyền đến một trận mềm mại xúc cảm, hẳn mới lấy lại tinh thần, cầm thật chặt năm xưa tay.

Năm xưa theo bản năng tưởng rút về tới, không thành công, đành phải cho hẳn năm, gương mặt ửng đỏ, ánh mắt dịch tới dịch đi.

Bình tĩnh bình tĩnh.

Dù sao đã công khai, sợ cái gì?

Các trưởng bối nói đến chuyện cũ, đối Trình Ngô Phong cùng năm xưa tới nói đều là xa lạ, bọn họ nghe được nhập thần, trà bàn hạ nắm tay cũng dần dần biến thành mười ngón tay đan vào nhau.

Trên tường chung kim đồng hồ sắp sửa chỉ đến 12 giờ khi, người hầu lại đây nói có thể ăn cơm, vì thế nói chuyện địa điểm từ phòng khách chuyển dời đến nhà ăn, đề tài cũng bắt đầu quay chung quanh Trình Ngô Phong cùng năm xưa triển khai.

Trên bàn cơm bầu không khí phá lệ nhẹ nhàng tự nhiên.

Giống đi vào sơn trước, không cần ở sơn trọng thủy phục gian mờ mịt tìm kiếm, hoa thơm chim hót lộ đã phô hảo, chỉ cần khởi hành, liền có thể thăm xem một đường hảo phong cảnh, lại giống như nước suối trào ra đều có mương máng lưu, thả có thanh phong minh nguyệt đưa tiễn.

Cùng thích nam nhân lưỡng tình tương duyệt, lại được đến hai bên các trưởng bối chúc phúc, là năm xưa ở mười chín tuổi này một năm trung nhất tiên minh sinh mệnh ấn ký, trừ bỏ cười, nàng không biết nên dùng cái gì phương thức đi biểu đạt giờ phút này nội tâm mãn đến sắp tràn ra tới vui mừng.

Cơm trưa ăn xong, đại gia lại ngồi hàn huyên sẽ thiên, dung chiêu uống thuốc xong sau liền chuẩn bị lên lầu nghỉ ngơi, nàng thuận tiện đem năm xưa mang lên đi, hai mẹ con cùng nhau nằm ở trên giường nói chút chuyện riêng tư.

Năm xưa oa ở mụ mụ trong lòng ngực, ngửi trên người nàng nhàn nhạt được hương, nhin không được liền tưởng làm nũng: “Mụ mụ.”

Dung chiêu một chút lại một chút nhẹ vỗ về nữ nhi đầu tóc, thở dài ngăn vói trong cổ họng, tiếng cười nhu tình bốn phía, “Nhà của chúng ta hàng năm trưởng thành.”

Mà nàng lại rõ ràng cảm thấy, thời gian quá đến quá nhanh, chính mình bỏ lỡ rất nhiều, tích lũy mười mấy năm tình thương của mẹ còn không có đưa ra đi nhiều ít, nữ nhi nhân sinh lại có tâm nội dung.

“Mụ mụ, mặc kệ trường bao lớn, ta vĩnh viễn đều là ngài cùng ba ba nữ nhi a.”

Có những lời này, dung chiêu u sầu thoáng tan đi, nàng lại nghĩ tới cái gì, cười điểm năm xưa chớp mũi, “Trách không được ở công viên giải trí lần đó còn cùng ta nói, về sau liền tính phải gả người, cũng sẽ không gả rất xa.”

Nguyên lai là ý có điều chỉ.

Gả cho Trình Ngộ Phong gì đó, còn xa đâu.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 60

Nàng đem gối đầu xoa ở trong ngực.

Trợn mắt, nhắm mắt, trợn mắt..... Vẫn là ngủ không được.

Đã trễ thế này, năm xưa lại không nghĩ đi quấy rầy Trình Ngô Phong, hẳn ngày mai buổi sáng muốn phi Paris, muốn đợi cho ngày kia mới trở về, tính tính hai người có gần ba ngày thời gian không thể gặp mặt đâu.

72 tiếng đồng hồ, cảm giác thật là dài đằng đằng.

Nàng sâu kín mà phun ra một hơi, ngọt ngào trung kẹp một tia buồn bã.

Ngày mai buổi sáng còn muốn đuổi một vài tiết khóa, năm xưa nhắm mắt lại ấp ủ buồn ngủ, một con cừu, hai chỉ cừu..... Sáu trăm 65 chỉ cừu.....

Đỉnh đầu sao trời, đầy sao tự động thoái ẩn, một giây hai giây, mưa sao băng trong đêm tối xẹt qua, trên giường người đã chậm rãi chìm vào mộng đẹp.

Hôm sau 6 giờ, đồng hồ sinh học ở đồng hồ báo thức vang lên tới phía trước trước phát huy tác dụng, năm xưa rời giường rửa mặt xong, công cạp sách xuống lầu, nhìn đến ở nhà ăn bận rộn thân ảnh, nàng bước chân nhẹ nhàng mà đi qua đi, “Ba ba, buổi sáng tốt lành.”

“Sớm.” Diệp Minh Viễn đem một ly mới vừa nhiệt tốt sữa bò phóng tới trên bàn, “Có thể ăn bữa sáng.”

Năm xưa buông cặp sách, kéo ra ghế dựa ngồi xuống, “Ba ba, về sau ngài không cần khởi sớm như vậy cho ta chuẩn bị bữa sáng, ta chính mình có thể.”

“Ba ba rất vui lòng vì người làm những việc này.” Diệp Minh Viễn cười cười, trong ánh mắt mang theo như vậy một chút ít bồn chồn, “Nói không chừng quá mấy năm, muốn làm cũng không có cơ hội.”

Năm xưa nơi nào nghe không ra hấn trong lời nói hài hước chi ý, ở bàn hạ dậm dậm chân, “Ba ba.....”

“Hảo. Sẵn nhiệt ăn đi, ăn xong ta đưa người đi trường học.”

Từ trong nhà đến trường học đại khái một giờ lộ trình, cũng may buổi sáng xe không nhiều lắm, một đường thông suốt, cùng ba ba ở cổng trường khẩu phân biệt sau, năm xưa không có hồi ký tức xá, trực tiếp đi phòng học.

Phòng học còn không có người, quạnh quẽ, tới gần đi học trước mười phút, mặt khác đồng học mới xoa đôi mắt vào cửa, này hai tiết là phong lão sư khóa, tiểu phòng học, khó khăn lắm có thể thừa ra hai ba vị trí, không ngừng trốn học suốt bằng không, liền tiền tam bài đều ngồi đầy.

Gió lạnh hô hô thổi vào tới.

Ngồi cửa lớp trường súc cổ đi đóng cửa lại, hấn mới vừa trở lại vị trí, nghe được “Phanh” một tiếng, tiếp theo là “Ngọa tào”, sau đó môn bị đẩy ra, một cái nam sinh hơi mở tràn đầy tơ máu mắt ngáp liền thiên địa tiến vào.

“Nha, vây thành này hùng dạng, tối hôm qua lại suốt đêm?”

“Đêm xuân một lần?”

“Lăn.”

Năm xưa rõ ràng cảm giác được lớp học tiểu bộ phận đồng học học tập trạng thái không thể so khai giảng kia biết, này đó từ cả nước các nơi tuyển chọn tiến vào mũi nhọn sinh, trước kia ở cao trung cũng là số một số hai, nhưng hiện tại bị phóng tới cùng cái trong ban, nhân ngoại hữu nhân thiên ngoại hữu thiên, từ cầm cờ đi trước đến lót đế, tâm lý chênh lệch to lớn có thể nghĩ.

Cao trung khi một lòng nhào vào việc học thượng, thượng đại học sau, sinh hoạt trở nên muôn màu muôn vẻ, đủ loại xã đoàn hoạt động, giao bạn gái, suốt đêm chơi trò chơi..... Loại nào không thể so buồn tẻ vật lý học dụ hoặc đại?

Học tập thượng khó tránh khỏi lơ lửng, khai cái cái miệng nhỏ, toàn bộ tan tác cũng chỉ là thời gian sớm muộn gì vấn đề. Dần dà cũng dứt khoát bất chấp tất cả, dù sao có A đại kim quang lấp lánh bằng cấp, liền chú định một chân đã bước vào cấm tú tiền đồ.

Năm xưa không tán đồng loại này ý tưởng, lại cũng không có quyền lợi đi can thiệp người khác lựa chọn, nàng chặt chẽ nhớ rõ cao tam khi từng lão sư nói qua nói, không cần quên chính mình sơ tâm.

Vật lý học rất tốt đẹp, đáng giá đang ngồi các vị vì này phấn đấu cả đời.

Này không phải một câu lời nói suông, là nàng lời thề.

Buổi sáng bốn tiết lí luận khóa kết thúc, buổi chiều còn có hai tiết thực nghiệm khóa, cùng năm xưa một cái tiểu tổ nam sinh lập bằng phi, cũng chính là buổi sáng tông cửa vị kia, không cần thận đem chính mình phụ

trách bước đi nghĩ sai rồi, làm cho thực nghiệm thất bại, toàn bộ tiểu tổ chỉ có thể một lần nữa lại đến một lần.

Lập bằng phi không ngừng xin lỗi, cùng tổ mặt khác các nam sinh đều nói không quan hệ, nhiều lắm chính là tốn nhiều chút thời gian, làm hăn không cần để ở trong lòng. Nghe vậy, lập bằng phi trên mặt áy náy chi sắc tựa như sáng sớm dính ở cửa kính thượng hơi nước, đến ánh mặt trời chiếu rọi, nháy mắt biến mất với vô hình.

Hăn thấy năm xưa không nói lời nào, lại đơn độc cùng nàng nói câu xin lỗi.

Năm xưa yên lặng nhìn hăn đỏ lên đôi mắt, chậm rãi cong lên khóe môi, cười đến đẹp cực kỳ, nàng ngữ điệu lại là nhẹ nhàng, thanh âm cũng ép tới rất thấp, “Người nên xin lỗi người, không phải chúng ta.”

Lập bằng phi sững sốt, ngực trệ buồn đến cơ hồ thấu bất quá khí tới.

Năm xưa không có lại xem hăn, triều những người khác cười cười, “Ta đi trước.”

“Ta cũng đi, cùng nhau cùng nhau.” Tới gần cơm điểm, đại gia cũng tan.

Lập bằng phi đứng ở phòng thí nghiệm cửa, nhìn kia nói bị vây quanh đi xa màu lam nhạt thân ảnh, thẳng đến nó biến mất ở trong tầm nhìn, hăn mới giống bị bốt thời giờ toàn thân sức lực dựa vào tường đổ xuống dưới, đầu mau rũ đến trên mặt đất, tóc ngắn cũng bị trảo đến hỗn độn bất kham, một bộ thất hồn lạc phách bộ dáng.

Năm xưa cơm nước xong từ nhà ăn ra tới, sắc trời đã đen, nàng đi thư viện còn xong thư, hồi ký tức xá trên đường, bỗng nhiên nghe được có người kêu chính mình tên, nàng nghi hoặc mà khắp nơi nhìn xung quanh.

Không có nhìn đến người quen.

Kỳ quái. Nên sẽ không xuất hiện ảo giác đi?

Năm xưa tiếp tục đi, đi chưa được mấy bước, hữu phía trước có đạo bóng đen tà lại đây, chờ thấy rõ người tới, nàng đột nhiên trừng lớn hai mắt.

“Còn nhớ rõ ta sao?” Thanh lãnh thanh âm cơ hồ muốn áp quá này thu đêm hàn ý.

Năm xưa nhin không được run lập cập, “Hứa, hứa đi xa?”

Hơn nửa năm không gặp, cái này nam sinh lại cao thật nhiều. Hơn nữa hăn không lạnh sao? Nàng đều xuyên mỏng mao sam cùng áo khoác, hăn trên người còn chỉ có một bộ đoản khoản vận động phục, dưới chân là một đôi Nike giày thể thao.

“Người như thế nào sẽ ở chỗ này?”

Hứa đi xa nói: “Ta là tới tìm người.”

A? Tìm nàng, chuyện gì?

“Người..... Có nàng liên hệ phương thức sao?”

Năm xưa mê mang một cái chớp mắt sau mới phản ứng lại đây, “Vân phạm?”

Nghe thấy cái này tên, hứa đi xa suy nghĩ giống như đã bị ràng buộc ở, so nàng muộn độn mà mở miệng, “Ân.”

Năm xưa phát hiện hăn ánh mắt tựa hồ mang theo ẩn ẩn chờ mong, lại có một loại đem nàng đương cuối cùng một cây cứu mạng rơm rạ cảm giác, nhưng hăn nhất định phải thất vọng rồi.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 61

Thu hàng hàng cả kinh miệng đều không khép được: “Thật vậy chẳng?”

Năm xưa hào phóng mà tìm ra ảnh chụp cho bọn hăn xem.

“Cũng là chúng ta trường học?” Thu hàng hàng nhìn thân xuyên quân huấn phục nam sinh, năm xưa ánh mắt không tồi, người này nhìn còn rất anh tuấn chính phái, cùng năm xưa đứng chung một chỗ cũng thực xứng đôi.

“Này bức ảnh là P đi?” Âu Dương mắt sắc phát hiện khác thường.

“Đúng vậy.” Năm xưa gật đầu, “Ta P.”

Thấy ba người vẻ mặt quái dị biểu tình, nàng vội vàng nói, “Các người đừng hiểu lầm. Ảnh chụp tuy rằng là P, nhưng bạn trai là thật sự.”

Khi nào, nàng cư nhiên cũng đem “Bạn trai” nói được như vậy thụt miệng?

Biết năm xưa không đến mức lấy loại sự tình này nói giỡn, đó chính là thực sự có bạn trai. Âu Dương khai một vại bia, “Chúc mừng thoát đơn!”

Trương Ngọc Hành cùng thu hàng hàng cũng cầm lấy bia: “Đao nhọn ban thoát đơn đệ nhất nhân.”

Năm xưa vốn dĩ không tính toán uống rượu, nhưng ở bọn họ xúi giục hạ, vẫn là ý tứ ý tứ uống lên hai khẩu, bắt đầu cảm thấy giữa môi chua xót, chậm rãi biến thành nhàn nhạt ngọt lành, vừa vận áp qua phía trước ăn cá hầm ớt cay vị.

Một vại bia sắp thấy đáy, năm xưa đầu liền bắt đầu choáng váng, liền trước mắt Âu Dương đều biến thành một cái nữa, còn không dừng mà hoảng, hoảng đến nàng càng hôn mê, nàng mềm như bông mà ghé vào trên bàn.

“Ngọa tào sẽ không như vậy liền say đi?” Âu Dương kinh hô.

Trương Ngọc Hành cau mày, hô hai tiếng nàng tên, không phản ứng.

Thu hàng hàng đánh cái vang dội rượu cách: “Kia kế tiếp nên làm cái gì bây giờ?”

Âu Dương cùng trương Ngọc Hành hai mặt nhìn nhau.

Năm xưa bỗng nhiên lại ngẩng đầu, mặt đỏ phác phác, đôi mắt khắp nơi điều chỉnh tiêu điểm tìm người, sau đó đôi tay phủng chính mình mặt bắt đầu ca hát.

“Thải năm tiểu cô nương, công một cái đại sọt tre, sáng sớm quang gót chân nhỏ.....”

Ba cái đại nam sinh dở khóc dở cười, xem đến dừng không được tới, nguyên lai uống say năm xưa như vậy thú vị.

Trình Ngô Phong điện thoại đánh lại đây khi, năm xưa vừa lúc xướng đến “Nghe mù mù giảng kia chuyện quá khứ”, điện thoại là Âu Dương giúp nàng chuyển được, Trình Ngô Phong vừa nghe nàng thanh âm liền không thích hợp: “Uống rượu?”

“Không có a.” Nàng ngậy ngốc mà cười.

Trương Ngọc Hành ở một bên nói: “Nàng uống lên một vai bia.”

Trình Ngô Phong dặn dò vài câu liền kết thúc trò chuyện.

Nửa giờ sau, Trình Ngô Phong xuất hiện ở ghế lô, ba người liếc mắt một cái liền nhận ra hấn là trên ảnh chụp người, trong lòng ý tưởng cũng đại đồng tiểu dị, không nghĩ tới năm xưa bạn trai cư nhiên là loại này xã hội tinh anh nhân sĩ.

Hấn trên người cái loại này trầm ổn khí chất, nơi nào là bọn họ tuổi này nam sinh có thể so sánh?

Nhìn đến Trình Ngô Phong xuất hiện, năm xưa đem lâm thời đảm đương microphone bình rượu vứt bỏ, mở ra đôi tay đi lên muốn ôm ôm.

Trình Ngô Phong vững vàng mà đem người tiếp được, năm xưa giống cái con lười giống nhau quải hấn trên người, nhắm lại hai mắt, trong miệng còn hừ nhẹ nhàng giai điệu.

“Ta trước mang nàng trở về.”

“Nga!”

Ba cái nam sinh như ở trong mộng mới tỉnh.

Trình Ngô Phong đem năm xưa mang đi, đưa đến ký túc xá hạ, năm xưa không chịu xuống xe, “Không cần đi lên.”

“Vậy người muốn đi đâu?”

“Nơi nào đều không đi.” Trên mặt nàng mây đỏ dày đặc, từ mộng lung trong tầm mắt lộ ra tới ánh mắt mang theo một tia ngậy thơ mị ý, dựa đến hấn trên vai, lăm bắm, “Tưởng cùng người ở bên nhau.”

Trình Ngô Phong đậy lòng nào đó góc âm âm sụp đổ.

Cuối cùng, hẳn vẫn là đem năm xưa mang về chính mình chung cư, gần nhất lo lắng nàng uống say ở ký túc xá không có phương tiện, thứ hai là hẳn có chừng mực, không nên phát sinh cái gì đều sẽ không phát sinh.

Xe khai tiến chung cư ngầm gara, năm xưa đã đã ngủ, Trình Ngô Phong đành phải đem nàng bế lên đi, trừ bỏ mở cửa khi gặp điểm khó khăn, mặt khác đều thực thuận lợi.

Năm xưa thân mình một ai đến giường, vẫn là sẽ theo bản năng đi phân biệt hơi thở, rất quen thuộc, thực lệnh người an tâm, nàng liền cuối cùng một tia băn khoăn đều không có.

Trình Ngô Phong tiến phòng tắm đánh một chậu nước ấm, vắt khô khăn lông giúp năm xưa rửa mặt rửa tay cùng chân, nàng ngoan ngoãn mà phối hợp. Vì làm nàng ngủ đến thoải mái chút, hẳn đem nàng áo khoác cởi, đặt ở một bên.

Trình Ngô Phong lại tiến phòng tắm đổ nước, mới ra tới liền nhìn đến năm xưa không biết khi nào ngồi dậy, chính thoát trên người mỏng mao sam, hẳn tưởng ngăn cản đều không còn kịp rồi.....

Mao sam bị tùy ý vứt trên mặt đất, lúc này trên người nàng chỉ còn lại có một kiện áo ngực.

Thiếu nữ bộ ngực đã là phát dục rất khá.

Hai luồng mềm tuyết, bạch đến hoảng người mắt.

Trình Ngô Phong là cái bình thường đến không thể lại bình thường nam nhân, hơn nữa đối với chính là chính mình bạn gái, hẳn không có khả năng làm được tâm như nước lặng.

Chương 60 thứ sáu mươi lữ gió lạnh

Trình Ngô Phong bước nhanh đi qua đi, đuổi ở năm xưa cởi bỏ áo ngực nút thắt trước một phen bắt được tay nàng, năm xưa động tác chịu hạn, lại phảng phất bị trong lòng bàn tay truyền đến nóng rực độ ấm năng tới rồi, nàng mở một đôi còn mê mang, lộ ra ướt đầm dề thủy quang mắt, yên lặng nhìn gần trong gang tấc nam nhân.

Trình Ngô Phong bị nàng này ánh mắt xem đến yết hầu, bụng nhỏ phát khẩn, gần ba mươi tuổi huyết khí phương cương nam nhân, ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực, tự chủ đã là tới rồi mất khống chế bên cạnh. Hắn dùng sức nhắm mắt, áp xuống trong cơ thể nào đó mãnh liệt cảm xúc, một lần nữa đem người nhét trở lại trong chăn, lại đi phòng giữ quần áo cầm kiện sạch sẽ áo ngủ thế nàng thay.

Làm xong này đó, Trình Ngô Phong ở mép giường lẳng lẳng ngồi hơn mười phút, năm xưa trở mình, đưa lưng về phía hắn lại ngoan ngoãn đã ngủ, hắn sờ sờ nàng cái trán thăm quá nhiệt độ cơ thể, không có gì khác thường.

Hắn tắt đi đại đèn, chỉ chừa một trần tiểu đèn tường, sau đó tiến phòng tắm tắm rửa.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 62

Nguyên lai nàng uống say về sau, Trình Ngộ Phong vừa vặn gọi điện thoại tới, hiểu biết tình huống sau liền tới đây đem nàng tiếp đi rồi.

Xem bọn họ đối thoại, tựa hồ cho rằng Trình Ngộ Phong là đem nàng đưa về ký túc xá? Đúng vậy, năm xưa cũng rất tò mò, vì cái gì không phải ký túc xá, mà là tới nhà hẳn đâu?

Năm xưa đương nhiên sẽ không đem Trình Ngộ Phong hưởng bất chính người quân tử kia phương diện tưởng, hẳn cũng căn bản sẽ không làm giậu đổ bìm leo sự, nhưng mà, không chờ nàng cân nhắc ra đáp án, Trình Ngộ Phong liền đã trở lại, nàng từ trên tay hẳn tiếp nhận giấy túi, vào toilet.

Chờ nàng cạo tới cạo lui xử lý xong ra tới, phòng ngủ khăn trải giường đã thay đổi, nhà ăn, nóng hầm hập bữa sáng cũng mang lên bàn.

Năm xưa bụng đói kêu vang, ngồi xuống liền ăn lên, ngao đến mềm mại cháo thanh đạm ngon miệng, nàng thực mau liền uống lên cái thấy đầy, bụng có bảy tám phần no rồi.

Trình Ngộ Phong lại bưng một chén sinh khương đường đỏ thủy ra tới, phóng tới nàng phía trước.

Không thể tưởng được hẳn cư nhiên liền cái này đều biết.

“Trình tiên sinh.”

“Ân?”

Năm xưa cười đến mi mắt cong cong, “Một trăm phân nga.”

Trình Ngô Phong cũng đi theo bật cười, thanh tuyến thiên thấp, lại dấu không được vui sướng, “Nói như vậy, không có tiến bộ không gian?”

Ngụ ý, hần về sau còn có thể làm được càng tốt.

“Có a,” năm xưa nghĩ nghĩ, “Mãn phân là một.....” Vốn dĩ tưởng nói một ngàn phân, sau lại sửa miệng biến thành “Một trăm năm mươi phân.”

Trình Ngô Phong gật gật đầu: “Ta sẽ tiếp tục nỗ lực.”

Năm xưa tâm niệm vừa động, khẽ cắn môi dưới, muốn nói lại thôi, “Tối hôm qua ta..... Người.....”

“Ân.”

“..... Nga.”

Cái gì kêu tâm hữu linh tê nhất điểm thông, đây là.

Vào đông ấm dương tràn đầy trong nhà, hai người ánh mắt giao tiếp, phảng phất trừ bỏ lẫn nhau, quanh mình hết thấy tất cả đều biến mất.

Ánh mặt trời, ái muội cùng đưa tình ôn nhu tùy ý đan chéo, trên mặt đất thanh ảnh loang lổ.

Trên bàn, Trình Ngô Phong di động chấn động.

Năm xưa theo bản năng xem qua đi, trên màn hình vừa lúc xuất hiện nàng quân huấn khi cấp Trình Ngô Phong phát ảnh chụp, nàng kinh hỉ nói, “Người như thế nào đem nó đương khóa bình?”

Trình Ngô Phong chưa nói cái gì, trường chỉ một hoa, giải khóa cho nàng xem, mặt bàn cũng là nàng ảnh chụp.

Trình tiên sinh, người hoàn toàn có thể lại hướng lên trên thêm 50 phân hảo sao!

Luyện ái trung nữ sinh luôn là thực dễ dàng đã bị như vậy chi tiết nhỏ đã động, hẳn không ngừng đem người để ở trong lòng, thậm chí lấy như vậy phương thức yên lặng tỏ rõ hẳn đã có thuộc sở hữu.

Năm xưa nhìn đối diện đắm chìm trong ánh sáng nhu hòa anh tuấn nam nhân, đôi tay chống mặt bàn khom lưng qua đi, chuẩn xác không có lầm mà thân thượng hẳn môi, đường đỏ vị ngọt ở lẫn nhau môi răng gian trần trọc triền miên.

Một hôn sau khi kết thúc. Nàng nhẹ thở dốc, một ngữ hai ý nghĩa: “Ngọt sao?”

Nam nhân ấm áp hô hấp cùng nàng triền ở bên nhau, “Ngọt.”

Được đến vừa lòng đáp án, năm xưa giống chân dẫm bông vui rạo rức mà hồi phòng ngủ thay quần áo đi, Trình Ngô Phong cầm lấy di động, nhìn đến mặt trên một chuỗi xa lạ dãy số, đáy mắt chỗ sâu trong xẹt qua một tia lạnh lẽo.

Đến từ cái này dãy số chưa xem xét tin tức có bảy mươi hơn, mới đầu Trình Ngô Phong vẫn là xem ở gia gia cùng hẳn vị kia học sinh mặt mũi thượng, nhiều ít để lại điểm tình cảm, nhưng đối phương tựa hồ cũng không cảm kích, liên tiếp phát tới không thể hiểu được tin tức.

Tuy là có tái hảo tu dưỡng, lúc này cũng đã khô kiệt.

Hắn trực tiếp đem dãy số thêm vào số đen.

Chương 61 thứ sáu mươi một vò hoa điều

Năm xưa buổi sáng chỉ có đệ tam đệ tứ tiết khóa, Trình Ngô Phong đem nàng đưa đến A đại cửa nam, ly đi học còn có bốn mươi phút, nàng tính toán về trước ký túc xá tắm rửa một cái.

Ở phía nam sinh sống mười bốn năm, cho dù là mùa đông, nàng cũng thói quen mỗi ngày tắm rửa, đều là phía nam người đình duy nhất cũng nói một ngày không tắm rửa liền cả người không thoải mái, nhưng thật ra sinh trưởng ở địa phương thành phố A người nói ngày mai, thời tiết hơi lạnh khi, tắm rửa loại sự tình này toàn bằng tâm tình.

Năm xưa đứng ở ký túc xá trước cửa, chìa khóa mới vừa cắm vào ổ khóa, môn đã bị người từ bên trong kéo ra, bọc lông áo khoác đình duy nhất trong tay dẫn theo rác rưởi đi ra.

Phòng trong khai máy sưởi, ngoài phòng gió lạnh vèo vèo, một môn chi cách nghiêm nhiên hai cái thế giới.

“Năm xưa người đã trở lại.” Đình duy nhất ném xuống những lời này, trăm mét lao tới đi ném rác rưởi, trong chớp mắt công phu người lại về tới năm xưa trước mặt, tựa như đại biến người sống dường như, nàng xoa tay đậm chân, trong miệng a ra một đoàn bạch khí, “Hảo lãnh.”

Lãnh cũng là sẽ lây bệnh.

Năm xưa đi theo run lập cập, hai người một trước một sau đi vào.

Nói ngày mai đắp mặt nạ, ghé vào trên đệm mềm luyện yoga, còn không ra một bàn tay chơi di động.

Năm xưa buông bao, đang muốn thoát áo khoác, nói ngày mai đăng mà một chút đứng lên, “Năm xưa, người tối hôm qua không phải về nhà sao?”

Mặt nạ quá vương bận, nàng dứt khoát xả xuống dưới.

Không giống đình duy nhất gia ở ngàn dặm xa xôi phía nam, một năm chỉ có nghỉ đông và nghỉ hè mới trở về, nói ngày mai là bốn thị người, tưởng khi nào hồi liền khi nào trở về, tùy tâm sở dục tự do tự tại, năm xưa tình huống cũng không sai biệt lắm, nói ngày mai đương nhiên mà đem nàng một đêm chưa về tưởng về nhà đi.

Bị nói ngày mai như vậy vừa nói, đình duy nhất cũng mới phát hiện năm xưa còn ăn mặc ngày hôm qua kia bộ quần áo.

Hai song sáng quắc ánh mắt giống như lưng như kim chích.

Năm xưa bình tĩnh mà đem cởi áo khoác đắp ở lưng ghế thượng, ý cười thanh thản, “Ta tối hôm qua không về nhà, đi ta bạn trai chỗ đó.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 63

Chẳng lẽ là giả hoa?

Không cần đi qua đi xem, năm xưa đã nghe thấy được một cỗ u lãnh hương khí, xác thật là mai hương.

Đào Nguyên Trấn có lan trúc cúc, nhưng duy độc hoa mai là vắng hạp. Năm xưa lần đầu tiên nhìn đến chân chính hoa mai là ở năm trước Tết âm lịch, Diệp gia hậu viện loại một cây mai, Tết âm lịch trước sau hoa mai khai đến vừa lúc, Diệp Minh Viễn lâu lâu luôn thích đi cắt xuống một chi bái ở thư phòng hoặc phòng khách, khi đó nàng tuy rằng chỉ ở nhà đái mấy ngày, nhưng ấn tượng khắc sâu.

Trình Ngộ Phong đổ ly trà nóng cho nàng.

Năm xưa tuy rằng đối trà không có gì nghiên cứu, nhưng cũng cảm giác đến ra mặt trước trà đều không phải là vật phàm, sắc thanh hương đậm, nàng nghiêm trọng hoài nghi, bọn họ làm như vậy sinh ý sẽ không lỗ vốn sao?

Trình Ngộ Phong như là xem thấu nàng ý tưởng, thò lại gần nói hai câu cái gì, năm xưa không thể tưởng tượng mà trọn to tinh mắt, “Một ngày mới khai mười bàn, như vậy cũng đúng?”

Ở thành phố A, thiên kỳ bách quái việc nhiều đi, không nhiều lắm này một cộc.

Mười phút tả hữu, đạo thứ nhất đồ ăn lên đây, tinh xảo mâm bên cạnh ẩn đồ ăn danh “Hương Sơn tuyết bay”, năm xưa một cái không có lãng mạn tế bào khoa học tự nhiên sinh tự nhiên nhìn không ra cái gì tên tuổi, chỉ cảm thấy mâm trang đồ vật thoát nhìn rất giống đậu hủ, nàng ăn một ngụm, suýt nữa đem chính mình đầu lưỡi cũng nuốt vào đi, quá tươi ngon!

Lại hoạt lại nộn, ăn ngon đến độ không kịp tinh tế phẩm vị.

“Đây là cái gì?”

Trình Ngô Phong giơ lên khoe môi: “Đậu hủ.”

Năm xưa không tin, liền Đào Nguyên Trấn làm năm mươi nhiều năm đậu hủ đậu hủ già Tây Thi cũng làm không ra ăn ngon như vậy đậu hủ a, nhưng xem đối diện người vẽ mặt chính sắc, không giống như là nói giỡn bộ dáng, nàng lại hỏi: “Thật là đậu hủ?”

“Bằng không đâu?” Trình Ngô Phong hừ nhẹ một tiếng, âm cuối hơi dương, mang theo vài phần sung sướng, “Này đến từ một viên cây đậu nói lên.....”

Cái gì thuần khiết gien, chuyên gia gieo trồng, tuyết sơn thủy tươi, năm xưa nghe được đầu đại, không nghĩ tới nhìn đơn giản đậu hủ cũng có như vậy phức tạp khúc chiết kiếp trước, nàng đều không bỏ được ăn.

Chính là không ăn lại hảo lãng phí.

Vẫn là ăn đi.

Cuối cùng, phân lượng không nhiều lắm đậu hủ toàn bộ vào năm xưa bụng.

Cơm nước xong đã là 7 giờ rưỡi, đỉnh đầu bầu trời đêm phủ kín ngôi sao, nhậm lão bản tự mình đưa hai người ra cửa, thấy sắc trời không còn

sớm, hai vợ chồng nói không chừng mặt sau còn có khác hoạt động, hẳn phi thường thức thờ mà ngừng câu chuyện, cười ha hả mà cùng năm xưa nói hoan nghênh về sau thường tới ăn cơm.

Năm xưa nói tốt a. Nàng kế hoạch lần sau cũng đem ba ba mẹ mẹ mang đến.

Trình Ngô Phong đem xe khai lại đây, năm xưa mở ra phó giá môn ngồi trên đi, giáng xuống cửa sổ xe, “Nhậm ca, tái kiến.”

“Tái kiến.”

Xe quang đây ra hắc ám, một đường đi trước, khai hưởng phần hoa trung tâm thành phố.

Năm xưa đã trước tiên dự định hảo hai trương điện ảnh phiếu, riêng tuyển tình lữ tòa, lấy xong phiếu, đi vào phòng chiếu phim trước, Trình Ngô Phong hỏi nàng muốn hay không mua điểm đồ ăn vặt, nàng nói không cần.

“Trà sữa đâu, muốn hay không?”

“Uống trà sữa ban đêm sẽ mất ngủ.”

Điện ảnh gần liên tục hai giờ, Trình Ngô Phong lo lắng nàng sẽ khát, vì thế đi mua hai bình nước khoáng.

Bọn họ đi vào khi, phòng chiếu phim đã cơ hồ là ngồi đầy, phần lớn là người trẻ tuổi. Tình lữ tòa ở mặt sau cùng hai bài, năm xưa tìm được vị trí ngồi xuống, nàng nghiêng đầu xem Trình Ngô Phong, tưởng nói với hẳn nhập tòa suất như vậy cao, ta ánh mắt không tồi đi. Lúc này, mặt sau truyền đến một đạo giọng nữ: “Sư muội, như vậy hảo.”

Năm xưa kinh ngạc quay đầu lại, liếc mắt một cái liền thấy được ôn thanh hoan, bên cạnh cái kia tuổi trẻ nam nhân, hẳn là chính là nàng bạn trai?

Nàng lễ phép mà hô thanh: “Sự tỳ.”

Ôn thanh cười vui ngâm ngâm: “Ta nói nhìn bóng dáng rất giống, không nghĩ tới thật là người.”

Nàng lại nhìn về phía Trình Ngô Phong, “Trình tiên sinh.”

Chương 62 thứ 62 đàn hoa điêu

Trình tiên sinh?

Đây là tình huống như thế nào? Chẳng lẽ bọn họ là nhận thức?

Năm xưa theo bản năng nhìn về phía bên cạnh nam nhân.

Trình Ngô Phong bất động thanh sắc mà cầm tay nàng, đậm đậm cười, ý cười lại chưa đến đáy mắt, ngược lại hiện ra ra xa cách cảm giác, “Ôn tiểu thư.”

Năm xưa tâm tư đơn thuần, không có từ này nóng lên lạnh lòng người tới ta đi trung phát hiện không tầm thường hơi thở, nàng chú ý điểm chủ yếu tập trung ở —— hẳn cùng ôn thanh hoan là như thế nào cùng với khi nào nhận thức?

Ôn thanh hoan bạn trai trương đằng trò chơi bụi hoa nhiều năm, hiển nhiên tại đây phương diện có được càng nhạy bén khứu giác, hẳn có lẽ đã đã nhận ra bạn gái đang xem đến phía trước nam nhân kia khi, mặt bộ biểu tình nào đó vi diệu biến hóa, hẳn chiếm hữu tính mà ôm lấy nàng bả vai, bất cần đời ngữ khí, “Ai a, không giới thiệu một chút?”

Ôn thanh hoan nói không tỉ mỉ: “Chỉ là một cái bằng hữu.”

“Nga?”

Bốn phía ánh đèn ám xuống dưới, trên màn hình lớn bắt đầu truyền phát tin quảng cáo.

“Chuyên tâm điểm.” Trầm thấp thanh âm bạn ấm áp hơi thở phất quá năm xưa bên tai, “Người muốn biết, ta đều sẽ nói cho người.”

“Ân.”

Tình lữ trang vị trí hơi chút rộng mở, hai người lại ngồi thật sự gần, thân thể đều sát bên cùng nhau, Trình Ngộ Phong nắm tay nàng phóng tới chính mình trên đài, mười ngón tay đan vào nhau.

Điện ảnh mở đầu thực hấp dẫn người, năm xưa nghiêm túc mà nhìn màn hình, đi theo tình tiết trầm đi vào, hồn nhiên bất giác phía sau có một đạo sông nước không cam lòng bất bình ánh mắt, phảng phất muốn xuyên thủng nàng phía sau lưng.

Đêm nay xem điện ảnh là ôn thanh hoan chủ động đề. Nàng cũng đủ tự tin, cũng am hiểu sâu nam nữ ở chung chi đạo, vừa lên tới liền lộ nam nữ hoan ái kia bộ, làm thấp đi chính mình không nói, còn không phải kể lâu dài. Nam nhân sao phải trước câu lấy, câu đến tâm ngứa lại ăn không được, đành phải cả ngày vây quanh ở nàng trước mặt, đẳng cấp không nhiều lắm liền cấp điểm tiểu ngon ngọt, bọn họ tự nhiên mà vậy liền khăng khăng một mực.

Đương nhiên, nếu gặp được phi thường thích nam nhân, tới cái một đêm tình cũng chưa chắc không thể. Ban đêm liêu chết triền miên, ban ngày gặp mặt chính là người xa lạ. Nhân sinh khổ đoán, tận hưởng lạc thú trước mắt, nàng cũng không có nhiều ít năm thanh xuân có thể như vậy tùy ý tiêu xài.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 64

Không nghĩ tới nữ nhân này tâm tư sâu như vậy, bắt cá hai tay, đã ăn trong chén lại nhìn trong nồi, khó chịu, thực khó chịu! Nếu là nàng coi trọng kia nam nhân bình thường vô kỳ cũng liền thôi, nhưng cố tình không phải, chỉ là kia khí chất cùng phong độ, liền đem hấn đánh tiểu ưu việt nam tính tự tôn nghiền thành cặn bã.

“Người cho rằng hấn sẽ coi trọng người? Ha hả, lão tử nói cho người, không diễn! Người cũng không chiếu gương nhìn xem chính mình cái dạng gì, nhân gia bạn gái so người xinh đẹp gấp trăm lần ngàn lần vạn lần đi, lão tử lúc trước chính là mắt bị mù.....”

“Người nói cái gì, lặp lại lần nữa!”

Ôn thanh hoan bình tĩnh mà lặp lại nói: “Chúng ta chia tay đi.”

Bình sinh lần đầu tiên bị nữ nhân ném trương băng, trên cổ gân xanh di động, đôi mắt đều mau từ hốc mắt nháy ra ngoài, hấn chính là sững sốt hơn mười giây mới phản ứng lại đây, một quyền hung hăng nện ở trên tường: “Phân liền phân. Ai mẹ nó hiểm lạ người!”

Nữ nhân sao, truy thời điểm có lực nhi, đuổi tới tay còn chết sống ăn không đến liền không có gì ý tứ, huống chi liền loại này nữ nhân..... Tương lai hấn phỏng chừng đến đỉnh đầu một tảng lớn thảo nguyên ra cửa.

Trương băng cũng không quay đầu lại mà đi rồi.

Cùng thời gian, trung tâm thành phố tuyến đường chính thượng. Năm xưa ngồi ở trong xe, nhìn ngoài cửa sổ chậm rãi chảy qua cảnh vật, “Chúng ta muốn đi đâu?”

Này không phải hồi trường học lộ a.

Trình Ngô Phong mắt nhìn phía trước, vững vàng mà đỡ tay lái: “Đi trước một chuyến siêu thị, mua điểm đồ dùng sinh hoạt.”

Năm xưa nghe được không hiểu ra sao.

“Không phải nói không trở về trường học sao?” Trình Ngô Phong cười nhẹ.

Năm xưa ho nhẹ một tiếng: “Ta đó là.....” Cái khó ló cái khôn, thuận miệng nói nói sao.

Bất quá, ôn thanh hoan sự tử liền ở cách vách ký túc xá, nếu nàng trở về vừa vặn bị nàng đã biết, cũng là xấu hổ, hơn nữa nàng còn có nghi vấn yêu cầu Trình Ngô Phong giải đáp đâu.

Trình Ngô Phong cũng biết bạn gái trong lòng dẫu không được chuyện, vì tránh cho tránh thoát trà sữa lại tránh không khỏi tâm sự làm cho trần trọc khó miên, hẳn quyết định vẫn là đêm nay liền đem sự tình cùng nàng nói rõ ràng.

Năm xưa tâm thần mơ hồ, thật sự lại muốn đi nhà hẳn a, ần ần có chút hưng phấn là chuyện như thế nào?

“Ân?”

Năm xưa lỗ tai hồng hồng: “..... Ân.”

Chương 63 thứ 63 đàn hoa điêu

Thời gian này điếm siêu thị người không nhiều lắm, nhưng thật ra đèn đuốc sáng trưng, năm xưa còn ở thân thích đến thăm kỳ, ngày hôm qua Trình Ngộ Phong mua băng vệ sinh mang về ký túc xá, đành phải một lần nữa lại mua một bao.

Trình Ngộ Phong thực mau tuyền hảo muốn mua mấy thứ đồ dùng sinh hoạt, hai người đến quầy thu ngân tính tiền, thu ngân viên là cái tuổi trẻ trường đuôi ngựa cô nương, nguyên bản còn ở cùng đồng sự nhỏ giọng nói chuyện phiếm, thấy có khách nhân lại đây lập tức cắt hời công tác hình thức, nàng quét mã vừa nhanh vừa chuẩn, nhìn ra được ngày thường huấn luyện có tố.

Năm xưa ánh mắt bị cách đó không xa trên kệ để hàng màu sắc rực rỡ một mảnh hấp dẫn qua đi, di, cái này kẹo cao su lại ra tân khẩu vị sao? Đóng gói cũng phấn phấn nộn nộn, thật là đẹp mắt.

Nàng tùy tay cầm lấy một hộp, đang muốn buông đi cùng nhau tính tiền, Trình Ngộ Phong từ phía sau giữ chặt cánh tay của nàng, thanh âm đè thấp: “Hàng năm, chúng ta..... Ngộ, tạm thời còn không cần cái này.”

Năm xưa hơi kinh ngạc quay đầu lại, chỉ thấy nam nhân đen nhánh trong ánh mắt xẹt qua một tia ý cười, nàng lại xem một cái trong tay đồ vật, nhất phía dưới một hàng chữ nhỏ viết “Thiên nhiên mũ cao su cao su áo mưa.”

Nàng gương mặt nháy mắt trở nên nóng bỏng giống như lửa đốt.

Vì cái gì này áo mưa đóng gói cùng kẹo cao su như vậy giống a, bãi vị trí cũng gần, quá cụ mê hoặc tính.

“Người hảo,” thu bạc cô nương đã đem vật phẩm quét mã trang túi, ánh mắt ý bảo năm xưa cầm hồng nhạt cái hộp nhỏ: “Xin hỏi cái này còn

muốn sao?”

Năm xưa giống ném phồng tay khoai lang dường như đem hộp ném về nguyên lai vị trí.

Thu bạc cô nương mỉm cười nhìn về phía Trình Ngô Phong: “Tổng cộng thu ngài 468 khối, xin hỏi là tiền mặt, xoát tạp vẫn là WeChat chi trả?”

Trình Ngô Phong từ trong bóp tiền lấy ra năm trăm khối đưa qua đi, sau đó đem tiền trở về tiền lẻ dựa theo mặt giá trị lớn nhỏ nhất nhất phóng hảo, một tay nhắc tới túi, một tay kia nắm khuôn mặt hồng hồng tiểu nữ bằng hữu, “Đi thôi.”

Hồi chung cư trên đường, trong xe tràn ngập một cỗ ái muội.

Là cái loại này lẫn nhau đều có thể cảm giác được, lại rất ăn ý mà không đi chọc phá ái muội.

Trong lúc vô ý chạm đến đến nam nữ chi gian càng sâu trình tự cấm kỵ bên cạnh, năm xưa nhin không được từng trận tim đập nhanh, có chút hoảng loạn, có chút ngọt ngào, càng có rất nhiều tò mò, nàng đại khái biết đó là chuyện gì xảy ra, cũng ở trong mộng diễn luyện quá, nhưng mỗi lần còn chưa tới cuối cùng một bước, mộng liền tỉnh.

Ở năm xưa miên man bất định khi, chân tâm chỗ nhiệt lưu mãnh liệt đến càng thêm lợi hại, cho nên về đến nhà sau, nàng chuyện thứ nhất chính là vọt vào toilet.

Trình Ngô Phong còn lại là vào phòng ngủ chính phòng tắm, đem đồ vật phân loại phóng hảo, rửa mặt ly cùng khăn lông dùng nước ấm quá một lần, vớt lên, vắt khô cùng chính mình song song đặt ở cùng nhau, hấn dựa tường, không biết nghĩ đến cái gì, bỗng dừng cười khẽ ra tiếng.

Hắn đi ra ngoài khi, năm xưa đang ngồi ở phòng khách trên sô pha, trong tay phùng cái cái ly, cái miệng nhỏ mà uống nước ấm, nhiệt khí mờ mịt trung, khuôn mặt nhỏ thượng mây đỏ như là vừng khai.

Nhìn đến Trình Ngô Phong, năm xưa nhu nhu mà bay cái ánh mắt qua đi, “Ta vừa mới suy nghĩ một chút, người cùng ôn thanh hoan sư tỷ là ở rông ngâm sơn cứu viện lần đó nhận thức?”

Trình Ngô Phong ngồi ở nàng bên cạnh người: “Không phải.”

Hắn đơn giản đem đem đó thượng vợ vẫn biến tướng thân cận sự kiện nói cho nàng.

“Thân cận?!” Năm xưa hít hà một hơi, “Chính là người cho ta đưa rớt canh bánh bao nhỏ đêm đó?” Khi đó hắn còn nói muốn nàng cấp cái danh phận, sau lại hai người liền thuận theo tự nhiên mà thấy gia trưởng.

Không nghĩ tới ôn thanh hoan phụ thân cùng trình gia gia còn có như vậy một tầng quan hệ, càng không nghĩ tới ôn thanh hoan cư nhiên đối Trình Ngô Phong tồn như vậy tâm tư, năm xưa chậm rãi phẩm vị lại đây nàng phía trước lại nhiều lần đối đãi chính mình quái dị thái độ, hiện tại ngẫm lại, kia có thể là một loại mơ hồ địch ý.

Vô hình trung giống có một cây tuyến, năm năm xưa đi hồi ức phía trước bị xem nhẹ quá khứ chi tiết, không đúng, thời gian tuyến không khớp, nếu ôn thanh hoan là ở rông ngâm sơn khi đó đối Trình Ngô Phong nhất kiến chung tình, sau đó làm ơn phụ thân ở bên trong giặt dây bắc cầu, hơn nữa trình gia gia cũng nhọc lòng Trình Ngô Phong chung thân đại sự, lại không biết hắn đã có bạn gái, hai bên ăn nhip với nhau, lúc này mới có kia tròng thân cận.

Chính là, nàng cùng Trình Ngô Phong ở ký túc xá hạ ôm nhau, ôn thanh hoan nơi xa nhìn trộm, sau lại còn ngôn ngữ thử, hỏi Trình Ngô Phong có phải hay không nàng bạn trai, này lại như thế nào giải thích đâu?

Có hay không khả năng, kỳ thật ôn thanh hoan ở kia phía trước cũng đã nhận thức Trình Ngộ Phong, thậm chí rất sớm liền đối hẳn có hảo cảm?

Trình Ngộ Phong trầm ngâm sau một lúc lâu, rờng ngâm sơn đêm đó, hẳn chỉ là vôi vàng cấp bị thương ngã trên mặt đất ôn thanh hoan che lại một kiện áo khoác, liền nàng trông như thế nào đều không có lưu ý, đừng nói nhận thức, biết nàng tên cùng người vẫn là ở kia tràng đáp tạ bữa tiệc.

Năm xưa dùng mắt phong quét hẳn liếc mắt một cái, gương mặt này quá nhận người, nói không chừng trong lúc vô ý đưa tới đào hoa còn không tự biết, “Người không quen biết nàng, không đại biểu nàng không quen biết người a.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 65

Hắn biết đến người, còn có ai sẽ làm như vậy chuyện nhàm chán? Đáp án đã rõ như ban ngày.

Năm xưa an tĩnh mà nghe Trình Ngộ Phong đem sự tình nói xong, nghẹn họng nhìn trân trối, vị kia ôn thanh hoan sự tử rất cuộc muốn làm cái gì?

Lúc này, nói ngày mai đột nhiên một phách bàn, “Oa! Năm xưa người cùng người ba ba thượng chúng ta trường học diễn đàn.”

Nàng vội vội vàng vàng mà giơ di động lại đây, “Người xem.”

Năm xưa nheo mắt, lọt vào trong tầm mắt đệ nhất hành tự chính là trên cùng thiệp chủ đề ——

Một tổ có một chút ý tứ ảnh chụp, thỉnh đại gia cùng nhau thưởng thức.

Chương 64 thứ sáu mươi bốn đàn hoa điều

Này tổ ảnh chụp tổng cộng bốn trương, mỗi trương trọng điểm điểm đều bất đồng.

Đệ nhất trương: Diệp Minh Viễn thoát áo khoác.

Đệ nhị trương: Áo khoác tới rồi năm xưa trên người.

Đệ tam trương: Diệp Minh Viễn tay ấn năm xưa bả vai, hai người ly thật sự gần mà nói chuyện với nhau.

Đệ tứ trương: Bên cạnh màu đen xe thẻ bài đặc tả.

Phát thiệp người chỉ thượng truyền ảnh chụp, thiệp không có bất luận cái gì xứng văn, nhưng thiệp chủ đề ám chỉ “Có một chút ý tứ”, rốt cuộc là có ý tứ gì, này liền yêu cầu quảng đại các võng hữu phát huy sức tưởng tượng.

Nói ngày mai tung hoành bát quái giới hơn hai mươi năm, đã sớm giống Miêu nhi nghe mùi tanh giống nhau, chuẩn xác bắt giữ tới rồi phát thiệp người ý đồ, ở dư luận hưởng gió còn chưa chính thức hình thành trước, nàng đánh đòn phủ đầu mà ở thiệp để lại điều thứ nhất bình luận

Hôm nay tỷ của ta hậu thiên ta muội: Di, này không phải năm xưa cùng nàng ba sao?

Ngay sau đó, đệ nhị, đệ tam điều bình luận cũng tới.

Da trâu ở trên trời phi: Cho nên, lâu chủ muốn cho chúng ta thưởng thức chính là..... Cha con tình thâm?

Anh đào tiêu cà chua: Hiện giờ thật là thối đời ngày sau nhân tâm không cổ a. Lỗ Tấn tiên sinh có vân, vừa thấy đến ngăn tay tử, lập tức nghĩ đến bạch cánh tay, toàn quả thể gì đó..... Lâu chủ chính mình tâm lý âm u tư tưởng xấu xa liền tính, còn tưởng đem tất cả mọi người đều đương thương sử đương hầu chơi, thật là đánh đến một tay bàn tính như ý a.

Tiểu cà chua bình luận vừa ra, không biết nhiều ít vận sức chờ phát động bàn phím hiệp nhóm yên lặng mà dừng trên tay động tác, phía trước kịch liệt não nội vận động cũng hành quân lặng lẽ, bọn họ từ trước đến nay là dẫn dắt hướng gió một tay, nhưng có tiểu cà chua nói ở phía trước, hiện

tại ai còn thương vội vàng đi bị người đương thương đương hầu? Chỉ có thể tình xem này biến.

Ôn thanh hoan đi nhà vệ sinh trở về, khiếp sợ phát hiện thiệp hồi phục cùng chính mình dự đoán khác nhau như trời với đất, cha con tình thâm là cái quỷ gì? Nàng muốn cho mọi người xem cũng không phải là cái này.

Sáng sớm, siêu xe bên, trung niên nam nhân, tuổi trẻ xinh đẹp nữ học sinh, thân cận tiếp xúc, mấy cái máu chốt yếu tố đều cụ bị, này không phải thực rõ ràng sao? Nàng mới đầu cũng là ôm ý nghĩ như vậy, cho nên mới không có xứng văn, mặc cho đại gia tự do tưởng tượng, nhưng trăm triệu không nghĩ tới thiệp sẽ là loại này đi hướng.....

Ôn thanh hoan tức giận đến mau học máu, một đôi đẹp đôi mắt đều cổ ra tới, nàng thay đổi một cái khác tiểu hào.

bluelue: “Cha con? Chỉ sợ cũng là cha nuôi con gái nuôi cái loại này cha con đi, ai không biết trên ảnh chụp nữ chính xuất thân bần hàn, đi học đều phải dựa học bổng, nàng muốn thực sự có như vậy cái có tiền ba ba, đến nỗi quá đến nghèo như vậy khổ sao, nhưng đừng nói cho ta nàng là ở thể nghiệm sinh hoạt.”

Vì tăng cường thuyết phục lực, nàng đem phía trước tìm được thành phố S một trung trên mạng công kỳ học bổng danh sách dán đi lên, còn riêng tiêu đỏ năm xưa tên.

Một mảnh hài hòa trung đột nhiên xuất hiện như vậy một cái ác ý tràn đầy chói mắt bình luận, thực nhanh có người suy đoán, nên không phải là lâu chủ tự mình khoác áo choàng đi lên làm đi?

Chống đối dường như, phía dưới lại có người hồi phục: “G tính vật lý thi đua giải nhất, cả nước học sinh trung học vật lý thi đua trận chung kết giải nhất, quốc tế Olympic vật lý thi đua giải nhất, hiểu biết một chút? 【 mỉm cười 】 ”

bluelue: “Trên lầu không cần nói sang chuyện khác.”

Hoang đại tiểu tiên nữ: “Lâu chủ, trên ảnh chụp nam chính, chiêu xa tập đoàn điệp tổng tài, hiểu biết một chút? 【 mỉm cười 】 ”

Ôn thanh hoan chụp đến ảnh chụp khi bị hưng phấn hướng hôn đầu óc, trước đó cũng không có đi tra quá trung niên nam nhân thân phận, chỉ là căn cứ hần xe cùng khí chất suy đoán hần là cái kẻ có tiền. Nàng căn cứ này tin tức tìm được rồi Diệp Minh Viễn Bách Khoa Baidu, nhanh chóng quét một lần, tầm mắt định ở một hàng tự thượng: Tập đoàn kỳ hạ bao gồm chiêu đi xa không công ty.

Chiêu hàng.

Kia không phải Trình Ngô Phong nơi công ty sao?

Ôn thanh hoan mơ hồ cảm thấy không đúng chỗ nào, nhưng nàng lực chú ý bị càng quan trọng tin tức hấp dẫn qua đi: Phối ngẫu dung chiêu. Nàng bên môi lộ ra một nụ cười lạnh, rời khỏi giao diện, một lần nữa trở lại thiệp, click mở hồi phục khung, ngón tay ở trên bàn phím bay tán loạn.

bluelue: “Nói tốt cha con đâu? Một cái vừa không cùng ba ba họ cũng không cùng mẹ mẹ họ nữ nhi? Ha hả ha hả.”

Mãng tây cô lương: “Lâu chủ, phiền toái người đi A đại vật lý hệ võng học sinh phong thái chuyên mục xem một chút, nhân gia xác thật họ Diệp.”

Chim sẻ Đông Nam phi: “Lâu chủ, trên ảnh chụp nữ chính, chiêu xa điệp tổng tài thất lạc nhiều năm con gái duy nhất, hiểu biết một chút? 【 mỉm cười 】 ”

Diệp Minh Viễn cùng thê tử dung chiêu khổ tìm bị bọn buôn người bắt cóc nữ nhi mười mấy năm chuyện này đã không coi là bí mật, tùy tiện một lục soát, trên mạng che trời lấp đất tin tức, ôn thanh hoan vô luận như thế

nào đều không thể tưởng được trong đó còn có như vậy sâu xa, nàng xem đến hai mắt đỏ lên, bực bội không thôi: “Như thế nào sẽ là năm xưa, như thế nào sẽ đâu?”

Thiếp đã có người hảo tâm hỗ trợ tổng kết: “Nhà giàu thiên kim, tuổi nhỏ bất hạnh bị quải, lưu lạc đến xa xôi trấn nhỏ bình phàm nhân gia, từ thiên chi kiều nữ nhân sinh quỹ đạo lệch khỏi quỹ đạo, ở mọi người cho rằng nàng đem dọc theo bình thường vô kỳ tân lộ tuyến đi xuống đi, nàng lại thông qua tự thân không ngừng nỗ lực, một đường bắt lấy vật lý thi đua thị cấp, tỉnh cấp, quốc gia cấp thậm chí thế giới cấp giải nhất, tỏa sáng rực rỡ, đại gia chẳng lẽ không cảm thấy đây là một cái phi thường dốc lòng chuyện xưa sao? Huống hồ theo ta biết đến vị đồng học này, làm người phi thường điệu thấp, rõ ràng mặc kệ là ngoại tại vẫn là nội tại, mặc kệ là phần mềm vẫn là phần cứng, nàng đều có cũng đủ tư bản đi khoe ra không phải sao? Nhưng nàng có sao? Ta dám cam đoan, ở cái này thiếp phía trước, toàn bộ A đại biết nàng thân phận thật sự không vượt qua năm người.”

Không biết nên lấy tên là gì: “Đỗ ky đã sử lâu chủ hoàn toàn thay đổi.”

Nguyện làm một đóa bạch liên hoa: “Lâu chủ người biết chính mình đã quay ngựa sao? 【 đào mũi 】 ”

Ôn thanh hoan nhìn đến này hồi phục, quả thực không thể tin được hai mắt của mình, nàng phát thiệp cùng hồi phục đều là dùng bất đồng tiểu hào, như thế nào sẽ quay ngựa?

Người tới cảm thụ một chút: “Ngọa tào! Lâu chủ thật là vật viện nghiên một ôn thanh hoan?”

“Cùng là vật lý học viện, bao lớn thù?”

Nhìn đến tên của mình, ôn thanh hoan tâm lập tức liền luống cuống, nàng vội vội vàng vàng đi phía trước phiên, rốt cuộc tìm được quay ngựa

nguyên nhân — kia trương học bổng danh sách hình ảnh thượng còn mang theo nàng Weibo thủy ấn.

Cẩn thận mấy cũng có sai sót.

Ôn thanh hoan lạnh tay chân, phản ứng đầu tiên chính là đi tìm diễn đàn quản lý viên xóa thiệp, nhưng lúc này đối phương tựa hồ không online, chậm chạp không có hồi phục, ba phút thời gian không đến, thiệp nhưng thật ra gia tăng rồi thượng trăm điều bình luận.

“Liên bạn cùng phòng bạn trai đều đoạt, hảo không đến mấy ngày liền đem người một chân đá, khác đầu hấn ôm người, còn có chuyện gì là nàng làm không được?”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 66

Kế tiếp mười hai tháng phân là khảo thí chuẩn bị nguyệt, tất cả mọi người đều đầu nhập đến khẩn trương ôn tập trung, ôn thanh hoan người này cùng nàng các loại xoát hạn cuối cực phẩm sự kiện cũng bất tri bất giác ở mọi người tầm nhìn cùng trò cười trung biến mất.

Năm xưa ôn tập nhiệm vụ nặng nề, cơ hồ mỗi ngày đều ở thư viện ngao đến nửa đêm, trở lại ký túc xá, một mở cửa liền có thể thấy hai chỉ thần sắc mệt mỏi gấu trúc, hoặc vùi đầu đọc sách, hoặc “Sàn sạt” xoát đề.

Ba người cho nhau trêu ghẹo ai quàng thâm mắt trọng, ấn sâu cạn trình độ xếp hàng tiến phòng tắm rửa mặt, năm xưa thường thường đều là cái thứ nhất, nàng tắm rửa xong liền kẹp quyển sách đem chính mình ném lên giường.

Lục tục khảo tam khoa sau, liền nghênh đón Nguyên Đán kỳ nghỉ, năm xưa trở về nhà, dung chiêu thấy nữ nhi hao gầy không ít, đau lòng cực kỳ, biến đổi pháp nhi mà hàm các loại đồ bổ cho nàng uống, năm xưa ở nhà đã ba ngày, sắc mặt hồng nhuận, mặt mày phi dương mà hồi trường học, bị héo hoa héo thảo dường như nói ngày mai cùng đình duy nhất truy ở sau người, bắt lấy sau chính là một đốn béo tấu.

Một tháng mười hào buổi chiều, khảo thí toàn bộ kết thúc.

Vật lý học viện là nhất văn nghỉ, học viện khác người đều đi được không sai biệt lắm. Hoa mộc điều tàn, lá rụng đầy đất, nơi chốn tích mỏng

tuyết, tuyết quang trong suốt loá mắt, toàn bộ vườn trường có vẻ trống không.

Đình duy nhất là ngày mai phi cơ, ba người ước hạo buổi tối vừa đi đi ra ngoài liên hoan, chiều hôm thật sâu, không trung phiêu nổi lên tiểu tuyết, trường học cửa sau mỹ thực một cái phố cũng quạnh quẽ, chỉ có linh tinh mấy cái mặt tiền cửa hàng còn đèn sáng quang.

Ba nữ sinh tay trong tay đi ở trên đường, quá an tĩnh, hoan thanh tiểu ngữ từ đầu đường truyền tới phố đuôi, mơ hồ còn có thể nghe được tiếng vang.

Cơm chiều ăn chính là cá hầm ớt cùng uyên ương cái lẩu, trời đông giá rét tuyết đêm, vây quanh nóng hầm hập cái bàn, mỗi người đều ăn đến gương mặt phiểm hồng chóp mũi phiểm hãn, nhìn nhau cười ha ha, giơ lên đồ uống cái ly một chạm vào, “Kính thanh xuân!”

Kính dũng cảm tiến tới không chỗ nào sợ hãi vĩnh không quay đầu lại thanh xuân.

Nói ngày mai lại nói: “Còn muốn kính ta này chỉ độc thân cầu,” nàng hừ hừ nói, “Sang năm ta cũng phải tìm cái bạn trai, mới không cần mỗi ngày ăn các người cầu lương.”

“Hảo hảo hảo, nhất định có thể tìm được.” Năm xưa cùng đình duy nhất trăm miệng một lời.

Ngoài cửa sổ tuyết phiêu đến càng hoan, thắm ấm hoàng ánh đèn, phiến phiến không tiếng động rơi xuống đất.

Gần 10 giờ chung, ba người cơm nước xong, dọc theo con đường từng đi qua trở về, tuyết trắng mặt đường thượng lưu lại thâm thâm thiển thiển dấu chân, năm xưa quay đầu lại xem một cái, đáy mắt ánh lạc ven đường

ánh đèn, doanh doanh nhảy động, nàng cong lên khoe môi, tươi cười như hoa.

Học kỳ 1 năm nhất, đến tận đây đã họa tiếp theo cái viên mãn dấu chấm câu.

Tết Nguyên Tiêu sau, năm xưa lại nghênh đón tân học kỳ, cùng các bạn cùng phòng đoàn tụ, một ánh mắt một cái tươi cười, thân cận đến giống như hôm qua mới phân biệt, hết thấy tựa hồ cũng chưa như thế nào thay đổi, trừ bỏ cách vách ký túc xá, không còn có ánh đèn sáng lên.

Nói ngày mai không biết từ nơi nào nghe tới tin tức: Ôn thanh hoan nhân bệnh trầm cảm tạm thời tạm nghỉ học một năm.

Sau đó không lâu, không ký túc xá lại dọn vào hai nữ sinh.

Sinh hoạt ở nội lên rất nhỏ gọn sóng sau, lại khôi phục nó vốn có bình tĩnh bộ dáng.

Học kỳ này chương trình học so học kỳ 1 muốn nặng nề, còn có đủ loại thi đấu, năm xưa vội đến giống cái con quay dường như chuyển không ngừng, cũng may nhật tử quá thật sự phong phú, cũng học được rất nhiều đồ vật.

Thời gian như con ngựa trắng quá khách, xuân qua hạ đến, trong nháy mắt liền tới tới rồi tháng sáu.

Số 7 số 8 hai ngày là thi đại học ngày, dốc lòng học lại một năm Lộ Chiêu đệ tin tưởng tràn đầy mà bước vào trường thi, mặc kệ lần này khảo thí kết quả như thế nào, nàng đều đã toàn lực ứng phó, không oán không hối hận.

Trong khoảng thời gian này năm xưa vừa vặn cũng ở nước ngoài tham gia một cái quan trọng vật lý thi đấu, chờ nàng trở lại thành phố A khi đã là

mười bốn hào, quá hai ngày là mụ mụ lộ như ý ngày giỗ, nàng ở nhà nghỉ ngơi một đêm sau, bước lên hồi thành phố S đường về.

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu vốn dĩ cũng muốn cùng đi, nhưng bởi vì dung chiêu thân thể không khỏe, bác sĩ kiến nghị tốt nhất không cần đường dài bốn ba, vì thế từ bỏ. Cũng may có Trình Ngô Phong bồi, hai vợ chồng mới yên lòng.

Từ biết phía trước miễn phí khoang hạng nhất đái ngộ là ba ba kiệt tác sau, sau lại năm xưa mỗi lần ngồi chiêu hàng chuyển bay đều không có lựa chọn khoang hạng nhất, nàng càng thích đái ở khoang phổ thông, bởi vì nó đối nàng mà nói càng có cảm giác an toàn, thả ý nghĩa phi phạm.

Nó chứng kiến rất nhiều chuyện: Nàng lần đầu tiên ngồi máy bay, nàng ở trời cao cùng Tử Thần gặp thoáng qua, nàng gặp Trình Ngô Phong.....

Dung chiêu nói bọn họ cha con hai tại đây sự thượng đều một cái hình dáng.

Diệp Minh Viễn cha mẹ cũng chỉ là bình thường tiền lương giai tầng, hẳn có hôm nay là dựa vào chính mình đi bước một dốc sức làm ra tới, chẳng sợ sau lại thành lập chiêu xa tập đoàn, hẳn cũng không có quên chính mình quá vắng, càng sẽ không quên chính mình vẫn là cái tiểu tử nghèo kia hội, lần đầu tiên ngồi máy bay khi tâm linh thượng chấn động, ngày thường đi ra ngoài, khoang phổ thông cũng là hẳn đầu tuyển.

Lần này từ thành phố A phi thành phố S chuyển bay cơ trưởng cũng là Trình Ngô Phong, phảng phất một cái vận mệnh luân hồi.

Năm xưa thay đổi đăng ký bài, tùy thân chỉ có một bao, không cần xử lý gửi vận chuyển, nàng quá xong an kiểm sau, ngựa quen đường cũ mà vào chờ cơ thính, tìm trường ghé dựa ngồi xuống không bao lâu, liền nghe được quảng bá ở phóng chuyển bay đến trễ tin tức.

Mới vừa tiến vào hành khách vừa đi vừa thảo luận, nói đúng không lâu trước có bộ phi cơ lao ra đường băng, cũng không biết có hay không nhân viên thương vong, sân bay phương diện quyết định tạm thời phong tỏa sân bay, khi nào mở ra vẫn là không biết bao nhiêu.

Quảng bá dụ dàng giọng nữ không có an ủi các hành khách nhân chuyến bay đến trễ mà sinh ra nôn nóng, chờ cơ đại sảnh vang lên từng trận bất mãn oán giận thanh, thậm chí có mấy người tiến lên đi lớn tiếng chất vấn đăng ký khâu nhân viên công tác.

Chẳng sợ đối phương thái độ không tốt, nhân viên công tác vẫn như cũ tươi cười khéo léo, tận lực mà đem chính mình biết đến tình huống báo cho, cũng làm cho bọn họ kiên nhẫn chờ đợi.

Năm xưa an vị ở cách đó không xa, nghe được vài câu quen thuộc quốc mắng, nàng nhú mày, kia mấy người một hồi hùng hùng hổ hổ sau lại về tới chỗ ngồi, trong miệng tiếp tục nói bất nhập lưu thô tục.

Nàng mặt vô biểu tình mà đem tai nghe nhét trở lại trong tai.

Này nhất đẳng liền đợi gần ba cái giờ, chờ cơ đại sảnh tiếng oán than dậy đất. Chạng vạng 6 giờ mười bảy phân, sân bay một lần nữa mở ra, bởi vì lúc trước ngoài ý muốn, xếp hàng chờ phi chờ hàng chuyến bay rất nhiều, hơn nữa ông trời không chiều lòng người, tháng sáu thiên thay đổi bất thường, mây đen nhanh chóng ở chân trời chồng chất, một tầng tầng mà áp xuống tới, hai phần ba không trung đều biến thành màu đen.

Tia chớp ở mây đen đôi nhảy lên, tiếng sấm ầm vang vang cái không ngừng.

Buổi tối 7 giờ linh năm phần, các hành khách đang đợi gần năm cái giờ sau, kiên nhẫn khô kiệt, chỉ chốc lát sau sau, sân bay cùng chiều hàng nhân viên công tác lại đây thông tri: Bởi vì thời tiết nguyên nhân, lần này chuyến bay hủy bỏ.

Giống loại này nhân thời tiết ngoài ý muốn hủy bỏ chuyến bay đều sẽ có tương ứng bồi thường thi thố, tỷ như an bài ăn ở, cho nhất định bồi thường kim linh tinh, đại bộ phận hành khách đều có thể tỏ vẻ lý giải, chỉ có tiểu bộ phận hành khách kiên trì muốn gặp cơ trưởng, thấy lãnh đạo thảo muốn nói pháp.

“Nói hủy bỏ liền hủy bỏ, chúng ta thời gian liền không phải thời gian sao?”

“Ta X, các người đều là cái gì rác rưởi ngoạn ý, tìm cái có thể lời nói sự người lại đây cùng lão tử nói.....”

“Ta lão công chính là muốn đi thành phố S nói hơn một ngàn vạn sinh ý, chậm trễ các người bồi đến khởi sao? Nói a, có phải hay không các người bồi!?”

.....

Trung gian hỗn loạn nhân viên công tác nhóm nhất biến biến xin lỗi, giải thích thanh.

Năm xưa cũng đang chuẩn bị phải rời khỏi, nàng mới vừa đứng dậy, liền nhìn đến một cái đầy đầu màu vàng tóc quần trung niên nữ nhân, bản đầy mặt dữ tợn, đem chính mình trong tay bưng mì ăn liền thùng khẩu tới rồi chính phía trước nữ mà phục trên người.....

Nữ mà phục ngực vài giây, vành mắt đỏ, nước canh còn mang theo nóng bỏng độ ấm toàn bộ thấm tiến chế phục, nàng cắn chặt khớp hàm, toàn thân hơi hơi phát run.

Ở một cái khác sân bay nhân viên công tác phản ứng lại đây phía trước, giận không thể át trung niên nữ nhân lại giơ lên tay cho nữ mà phục một cái tát, “Bang” một tiếng, thanh thúy mà ở to như vậy trong phòng quanh quần.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 67

Bên ngoài mây đen tể không, trời mưa thật sự đại, không có dừng lại dấu hiệu, ga sân bay ngưng lại vô số hành khách, nói chuyện thanh hết đợt này đến đợt khác, cách đó không xa, sân bay tối cao kiến trúc đài quan sát vẫn cứ đèn đuốc sáng trưng.

Trình Ngô Phong đem năm xưa mang đi sân bay phòng nghỉ, năm xưa mới vừa ngồi xuống, trong tay đã bị tắc cái bình giữ ấm, cái nắp đã toàn khai, nàng cúi đầu uống lên hai nước miếng, đầu lưỡi liếm liếm cánh môi.

Nàng chỉ là theo bản năng động tác, không nghĩ tới dừng ở Trình Ngô Phong trong mắt, quả thực là khó có thể miêu tả thật lớn dụ hoặc.

“Vũ không biết khi nào.....” Có thể đình đầu.

Dư lại nói toàn bộ bị nam nhân hôn nồng nhiệt đổ trở về môi, năm xưa câu lấy hấn cổ, chủ động lấy đầu lưỡi xâm phạm hấn kia ấm áp thấm ướt lãnh địa, chỉ chốc lát sau sau lại bị hấn phản công trở về..... Hai người người tới ta đi, không khí đi theo kịch liệt thăng ôn.

Năm xưa là bị di động tiếng chuông gọi hồi tâm thần, nàng duỗi tay đi trong bao nhảy ra di động, ánh mắt từ động tình mê lung chuyển vì rõ ràng, nhìn đến trên màn hình nhảy lên “Ba ba” hai chữ, nàng cả kinh suýt nữa cắn được Trình Ngô Phong khóe môi.

Kiều diễm tan đi, tiếng chuông du dương.

Năm xưa thật sâu hô hấp, bình phục hảo tự mình hơi thở sau mới chuyển được điện thoại, “Ba ba.”

“Ta vừa mới không nghe được.” Đây là lời nói thật, thân đến quá mê mẩn.

“Ân, chuyển bay hủy bỏ, ta hiện tại còn ở sân bay.”

“Ngài cùng mù mù không cần lo lắng cho ta, đêm nay ta khả năng.....” Nàng xem Trình Ngộ Phong liếc mắt một cái, “Không trở về nhà.”

Diệp Minh Viễn mịt mờ hỏi nàng có phải hay không cùng Trình Ngộ Phong ở bên nhau.

“Ân, đúng vậy.”

Sau một lúc lâu, Diệp Minh Viễn mới nói: “Chú ý bảo vệ tốt chính mình.”

Năm xưa nghe được lỗ tai nóng lên. Thực hiển nhiên, ba ba lời này nói được ý vị thâm trường, thân là người từng trải, hẳn đã đoán được “Đêm nay không trở về nhà” sau lưng thâm ý, không có hạ lệnh cấm, mà là làm nàng bảo vệ tốt chính mình.

Đây là không phải ý nghĩa.....

Nàng cùng Trình Ngộ Phong ở bên nhau hai năm, trừ bỏ ngẫu nhiên mất khống chế, hẳn chưa bao giờ lướt qua cuối cùng một đạo Lô Trì, liên tính là ở nhà hẳn qua đêm, hai người đều là phân phòng ngủ, cũng sẽ không phát sinh chuyện gì a.

Có đôi khi năm xưa cũng sẽ hoài nghi, ba mươi tuổi huyết khí phương cương nam nhân, hẳn chẳng lẽ thật sự không nghĩ sao?

Vẫn là nói hăn kia phương diện.....

Phi phi phi!

Mưa to ở tiếp cận 11 giờ khi chuyển thành mưa vừa, Trình Ngô Phong cùng năm xưa trở lại chung cư, hai người trên người nhiều ít đều mặc mưa, Trình Ngô Phong trước dùng khăn lông giúp nàng lau mặt cùng tóc, sau đó làm nàng tiến phòng tắm tắm rửa.

Chính hăn cũng cầm áo ngủ tiến phòng khách bên cạnh công cộng phòng tắm.

Nửa giờ sau, năm xưa đỉnh một trương thuần tịnh mà ửng đỏ mặt từ phòng tắm ra tới, Trình Ngô Phong so nàng trước tẩy hảo, đang dùng máy sấy thổi tóc, nàng miêu đến hăn bên người đi, vỗ vỗ hăn mu bàn tay, lấy quá máy sấy, “Ta giúp người.”

Trình Ngô Phong phối hợp mà đi xuống khom khom lưng, máy sấy “Hô hô” trong tiếng, hăn cảm nhận được nữ hài tử mềm mại lòng bàn tay xuyên qua chính mình đầu tóc, còn có kia tổng hướng mũi gian toàn nhàn nhạt hương thơm, trải qua phế phủ, hóa thành một đoàn nan giải sáng quắc nhiệt liệt, một đường đi xuống.....

“Hảo.”

Nam nhân thân thể căng thẳng, “Ân.”

“Sớm một chút nghỉ ngơi, ngủ ngon.”

Ở Trình Ngô Phong xoay người đi ra ngoài trước, năm xưa kéo lại hăn áo ngủ vạt áo, gương mặt cũng dán lên hăn phía sau lưng, cọ hai hạ, nàng nhìn ngoài cửa sổ ần ần nhảy lên tia chớp, đáy mắt ý cười sáng lấp lánh, tiếng nói cũng mềm mại, “Sét đánh, ta không dám một người ngủ.”

Lời nói dối.

Trình Ngô Phong lại thật sự, đương hai người mặt đối mặt nằm ở phòng ngủ chính trên giường lớn khi, hần mới trì độm mà phản ứng lại đây, chính mình rớt vào tiểu nữ bằng hữu ôn nhu bấy rập.

Ngốc tử mới có thể nghĩ nhảy ra.

Ở cái này lôi điện đan xen ban đêm, cùng âu yếm cô nương ôm nhau mà ngủ, chẳng sợ cái gì đều không làm, hần nội tâm cũng được đến cực đại thỏa mãn.

Phòng ngủ an tĩnh đến chỉ có hai người tiếng hít thở, trong bóng đêm, năm xưa một chân đạp đến Trình Ngô Phong bên hông, cơ hồ là dán hần môi nói chuyện, “Trình tiên sinh, người ngủ rồi sao?”

“..... Ngủ.”

Năm xưa: “.....”

“Hàng năm.” Nam nhân thanh âm khàn khàn cực kỳ, bất động thanh sắc mà ra bên ngoài di dời thân thể, năm xưa cũng cảm giác được hần khác thường phản ứng, tay dọc theo hần rấn chắc bụng nhỏ đi xuống.....

Tiếp theo, nàng nghe được một tiếng ngấn ngủi, trầm thấp, gợi cảm “Ân”.

Trái tim nhảy đến vừa nhanh vừa vội, tiếng tim đập dung ở bên nhau, phân không rõ là nàng vẫn là hần.

Năm xưa tâm hồn đều bay tới giữa không trung, nàng hơi hơi ngẩng đầu, muốn đi thân hần môi, kết quả sai đánh giá góc độ, thân tới rồi hần hầu kết, nàng nhẹ nhàng cắn, tinh tế mà cảm thụ được hầu kết trên dưới

kích thích, đồng thời mơ mơ màng màng mà cùng nóng bỏng trong lòng bàn tay nào đó tần suất tương đối.....

Chương 67 thứ sáu mươi bảy đàn hoa điêu

Năm xưa bị dẫn dắt, ở cái kia xa lạ thế giới ý loạn tình mê mà trầm luân.

Sau một hồi, giống như bão táp ngừng lại, hai người đều kịch liệt mà thở hổn hển. Trình Ngộ Phong đen nhánh đáy mắt vẫn mang theo thoả mãn sau lưu luyến chi sắc, hần từ yết hầu chỗ sâu trong phát ra một tiếng cười nhẹ, hôn hôn tiểu cô nương phiếm hồng mí mắt, chóp mũi cùng môi, sau đó từ đầu giường trên bàn trừa tờ giấy khăn, thu thập hảo tàn cục sau, mới một lần nữa ôm lấy nàng ngủ.

Ngoài cửa sổ trời mưa một đêm không đình, tới rồi ngày kế sáng sớm mới có chậm lại xu thế, vẫn tí tách tí tách mà bay, ánh mặt trời mờ lung, lướt qua chưa hợp lại tốt bức màn thấu tiến vào, rơi xuống sàn nhà, bò lên trên giường, hư bao trùm trên giường vẫn ngủ say người.

Năm xưa trước tỉnh lại, cơ hồ mới vừa mở to mắt, phía sau kề sát nàng nam nhân cũng có động tĩnh: “Sớm.”

Tiếp theo, nàng cảm giác được hần kia toát ra hồ tra cảm nhẹ đè ở chính mình sau trên cổ, ấn xuống dưới còn có bờ môi của hần, kia chỗ da thịt non mềm, rất là mẫn cảm, hần hôn giống giấy ráp ma quá, tô ngứa tô ngứa.

Nàng nhịn không được nhẹ nhàng run một chút, ngữ khí mềm đến giống làm nũng, “Ngứa.”

Trình Ngộ Phong cũng cười đến lồng ngực rung động, thời gian còn sớm, tiểu nữ bằng hữu ở trong ngực, không khí cũng thích hợp, có thể mặc kệ lại làm một ít nam nữ gian tiểu chuyện xấu.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 68

Giếng nước biên mọc đầy rêu xanh, thời gian đem nàng trước kia thường ngồi kia trương tiểu chiếc ghế cũng ma cũ, nó bị quên đi ở trong góc, giống cái từ từ già đi trường giả. Nghĩ mình lại xót cho thân.

Dom đóm ở đình viện bay tới bay lui.

“Vào đi thôi.” Trình Ngộ Phong ở sau người nói.

Năm xưa gật gật đầu.

Càng đi đi, cổ xưa nặng nề hơi thở càng nặng, năm xưa đứng ở phòng khách trung ương, tầm mắt tham luyện mà triều khắp nơi xem.

Trình Ngộ Phong đem đồ vật buông, vén lên áo sơmi tay áo, cầm chậu đi bên ngoài múc nước, kế tiếp hai người phân công hợp tác, dùng gần một giờ đem phòng khách cùng năm xưa phòng rửa sạch một lần.

Thời gian đi vào 10 giờ chính.

Trình Ngộ Phong chuẩn bị đi trấn trên khách sạn xuống giường một đêm. Hẳn chưa bao giờ là sẽ để ý thể tục ánh mắt người, nhưng cũng biết rõ nhân ngôn đáng sợ đạo lý, Đào Nguyên Trấn vốn là không lớn, tin tức truyền bá tốc độ rất là khả quan, một cái còn ở đi học nữ sinh công nhiên mang theo nam nhân về nhà qua đêm, truyền lưu trong quá trình nói không

chùng còn sẽ có đủ loại thêm mắm thêm muối, người khác sẽ thấy thế nào năm xưa?

Hắn không thể không vì nàng suy xét.

“Ta di động không liên quan cơ, có chuyện gì tùy thời gọi điện thoại,” Trình Ngô Phong đem nàng bên má rơi rụng đầu tóc kẹp hồi nhĩ sau, thực tự nhiên mà néo néo nàng lỗ tai, “Một người ngủ, sẽ không sợ hãi đi.”

Đương nhiên sẽ không.

Năm xưa bĩu môi, nàng mới không có như vậy nhát gan.

“Ngoan.” Hắn hôn hôn nàng chớp mũi.

“Vậy người tới rồi cho ta phát tin tức.” Năm xưa thỏa hiệp, nàng nhìn xem ngoài cửa mênh mông bóng đêm, “Ngõ nhỏ thực phức tạp, người có thể hay không lạc đường a, nếu không ta đưa người đến hẻm khẩu đi.”

Bất quá, hắn phương hướng cảm thực hảo, liên tính hướng dẫn mất đi hiệu lực, mở ra phi cơ ở trên trời đều sẽ không lạc đường, này hẻm nhỏ như thế nào có thể khó được đảo hắn đâu?

“Ân.” Nam nhân thanh âm thực mềm nhẹ, lộ ra sung sướng, “Đến lúc đó còn muốn ta lại đem người đưa về tới?”

“Hảo.” Hắn hống hài tử dường như vỗ nhẹ nàng phía sau lưng, “Ta đi rồi, nhớ rõ giữ cửa khóa kỹ. Ngày mai thấy.”

Năm xưa đứng ở tại chỗ, nhìn theo nam nhân cao dài đỉnh bạt bóng dáng đi vào bóng đêm, càng lúc càng xa, vào hẻm nhỏ sau, chớp mắt đã không thấy tăm hơi.

Nàng ngẩng đầu.

Bầu trời đêm thượng, giấu ở tầng mây sau ánh trăng trộm lộ ra nửa bên mặt, chỉ chốc lát sau sau liền toàn bộ đều lộ ra tới, thanh huy đầy trời, là trăng tròn.

Nàng cùng Trình Ngộ Phong một hồi tương ngộ, tựa như từ thâm hẻm ra tới, trong lúc vô ý gặp được một vòng ánh trăng.

Trình Ngộ Phong một đường đập ánh trăng đi ra hẻm nhỏ, trong túi di động “Đinh” một tiếng, hắc móc ra tới vừa thấy, trầm tĩnh ánh mắt trở nên so bầu trời nguyệt còn muốn nhu hòa.

Năm xưa chi với hắc, lại ý nghĩa cái gì?

Vấn đề này chỉ có Trình Ngộ Phong biết đáp án.

Nàng là thái dương, là ánh trăng chi nguyên, vĩnh viễn nóng cháy ánh sáng, lướt qua trời quang dưới mây đen, rơi vào hắc yên tĩnh âm đạm sinh mệnh, ôn nhu chiếu rọi.

Chương 68 thứ sáu mươi tám đàn hoa điêu

Năm xưa một đêm vô mơ thấy bình minh, nàng là bị từng trận thanh thúy dễ nghe điệu thanh đánh thức, mở mắt ra liền nhìn đến cửa sổ thượng ngừng một đôi chim én, chính pi pi pi vui sướng kêu đi dạo tới đi dạo đi.

Sáng sớm dương quang đem chúng nó đường cong duyên dáng thân ảnh khắc ở mùng thượng, năm xưa yên lặng thượng thức trong chốc lát, lực chú ý lại bị một con năm bạch ti treo ở giữa không trung con nhện hấp dẫn qua đi, tầm mắt hướng lên trên, chỉ thấy tối hôm qua rửa sạch sạch sẽ trên trần nhà lại nhiều một cái mạng nhện, xem ra là tiểu gia hỏa liền đêm làm không nghỉ dết ra tới.

Nàng ngồi dậy, váy ngủ hạ hai điều tinh tế thẳng tắp chân tại mép giường treo không lung lay hai hạ, một chân mới vừa chui vào dép lê,

“Bang” một tiếng, bên chân đột nhiên rơi xuống một con thằn lằn, đại khái quăng ngã hôn mê, mông vài giây sau mới có động tĩnh, nhanh như chớp nhí mà không biết nhảy đến cái nào góc đi.

Xem ra nàng không ở mấy ngày này, cái này chỉ có mười mét vuông phòng nhỏ, đã trở thành tự nhiên sinh linh nhóm cõi yên vui, chúng nó lấy chính mình hô hấp cùng sức sống, vì cũ xưa phòng ở rớt vào tân sinh cơ.

Năm xưa mặc tốt giày, cầm cái ly bàn chải đánh răng đi ra ngoài, đánh đi lên nửa thùng hỗn mới mẻ lá rụng nước giếng, thân thể thực tự nhiên mà tự động đi chấp hành dĩ vãng thói quen, nàng cơ hồ đều không cần đại não tự hỏi liền ở giếng nước biên ngòi xồm xuống dưới.

Nước giếng thực mát lạnh, xoát hảo nha sau, năm xưa vốc khởi một phủng nhẹ hắt ở trên mặt, lạnh lẽo mặt tiền cửa hiệu, nói không nên lời thoải mái, nàng bắt tay cũng bỏ vào đi phao, dưới nước, ngón tay căn căn trắng nõn như hành đoạn, móng tay cũng phiếm nhợt nhạt phấn, đẹp cực kỳ.

Tự luyến vài phút sau, năm xưa dùng khăn lông lau khô mặt cùng tay, một lần nữa vào nhà, nàng mới vừa đổi hảo quần áo, ngoài cửa liền truyền đến tiếng đập cửa.

Nàng tưởng Trình Ngô Phong, chạy ra đi mở cửa, môn mở ra mới phát hiện bên ngoài đứng chính là lộ cát tường, nàng đầy mặt tươi cười thu liễm vài phần, có chút câu nệ mà hô thanh “Cửu cửu”.

Lộ cát tường thần sắc cũng thập phần mất tự nhiên, “Ta, ta tối hôm qua..... Nhìn đến người trong phòng sáng đèn, biết người..... Đã trở lại,” hần chậm rì rì mà thậm chí có chút nói lắp mà nói, “Hôm nay là mù mù người ngày giỗ, ta liền nghĩ..... Là nên trở về tới.....”

Tìm không thấy khác đề tài, hần đem trong tay dẫn theo túi đưa cho năm xưa, “Đây là trong nhà gà mái sinh trứng, người, người cầm đi ăn, bổ

bồ thân thế.”

Lộ cát tường có lẽ nghĩ đến nàng hiện giờ thân phận bất đồng ngày xưa, cái gì sơn trân hải vị không ăn qua? Trên mặt không khỏi hiện ra ra vài phần hổ thẹn chi sắc, bất an mà nhìn nàng một cái, xoa xoa đôi tay, “Vật nhỏ mà thôi, người đừng ghét bỏ liền hảo.”

“Trước kia sự, là chúng ta không đúng. Vẫn luôn không có cơ hội cùng người nói câu thực xin lỗi.....”

Năm xưa nhìn cữu cữu gù lưng thân mình, cùng với lộ ra tuổi này hiếm thấy tang thương cùng đời bại ánh mắt, nàng trong lòng có chút hụt hẫng, vươn tay đi đem túi tiếp nhận tới, “Cảm ơn cữu cữu.”

Trên tay không còn khoảnh khắc, lộ cát tường căng chặt vai tuyến rõ ràng từng xuống dưới.

“Ngài..... Cùng mợ hiện tại thế nào?”

“Còn không phải như vậy,” lộ cát tường cười khổ, “Chấp vá quá báí.”

Một người lão châu hoàng tính tình táo bạo đánh mất sinh dục năng lực, một cái yếu đuối vô năng nhẫn nhục chịu đựng còn tàn tật, trước kia tổng nói là một đóa đóa hoa nhài cắm bãi cứt trâu, hiện tại thoát nhìn nhưng thật ra trời sinh một đời.

Từ sinh nhi tử mộng tan biến sau, miêu phượng hoa an phận không ít, ru rú trong nhà, nhật thăng nguyệt lạc, nàng uy gà tươi đồ ăn phát gốc ngủ, cũng không ra đi nhai người lưỡi căn, gây hấn gây chuyện, liền hàng xóm gia gà xông tới, nàng đều có thể cùng không thấy được dường như đi qua đi.

Bị nàng nhà mẹ đẻ huynh đệ trói đi trong núi hung hăng giáo huấn một đốn, lộ cát tường nguyên bản kiên định muốn đưa cái cá chết lưỡi rách,

thề sống chết muốn ly hôn lớp đất giữa băng tan rã, nghĩ về sau nhật tử cũng không hi vọng, vậy tùy tiện quá đi.

Rốt cuộc một hồi phu thê, cùng ăn cùng ở sớm chiều ở chung gần hai mươi năm, dù sao muốn tìm đệ nhị xuân là không có khả năng, đơn giản tiếp tục cùng nhau quá, tuổi càng lớn càng cô độc, có người bồi trò chuyện cũng là tốt.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 69

11 giờ thái dương nhiệt lực kinh người, cũng may xuống núi bên đường cây cối cành lá sum xuê, như thật lớn dù cái, căng ra một mảnh râm mát, năm xưa kéo Trình Ngộ Phong cánh tay, dẫm lên từ đỉnh đầu thấu xuống dưới điểm điểm ánh sáng, một bộ thu eo miên chất thiển sắc váy dài, theo nàng động tác uyển chuyển nhẹ nhàng đong đưa.

Phía trước năm xưa khóc đến quá lợi hại, giọng nói nghẹn thanh, Trình Ngộ Phong vào trấn khẩu một nhà món ăn bán lẻ cửa hàng cho nàng mua thủy, lão bản nương là cái hơn bốn mươi tuổi béo nữ nhân, tề nhĩ tóc ngắn, cười rộ lên giống cái phật Di Lạc.

Bên ngoài quá nhiệt, năm xưa cũng theo đi vào, lão bản nương liếc mắt một cái liền nhận ra nàng, cười đến đôi mắt đều tể thành một cái tể phùng, “Đã trở lại a.”

Năm xưa ngẩn người, bên môi dặt ra một tia ý cười, “Ân, đúng vậy.”

Đào Nguyên Trấn có gần hai vạn dân cư, lưu động thường xuyên, năm xưa đối trước mắt trung niên nữ nhân cũng không có cái gì ấn tượng, nhưng này cũng không gây trở ngại đối phương thực nhiệt tình mà giống cái người quen giống nhau cùng nàng nói chuyện, nàng nhìn nhìn Trình Ngộ Phong, “Đây là người bạn trai a?”

Năm xưa tiếp tục gật gật đầu.

Lão bản nương vui tươi hơn hở, “Thật tuần ai! Đều mau đuổi kịp trong TV minh tinh.”

Trình Ngô Phong từ một loạt nhãn hiệu xa lạ nước khoáng trung chọn hai bình trăm tuổi sơn, bắt được quây tính tiền, lão bản nương còn ở cùng năm xưa nói chuyện phiếm, nàg phía sau TV chính truyền phát tin thành phố A truyền hình tin tức, nội dung vừa lúc là bọn họ quen thuộc ——

Phía trước đại não chờ cơ thính bị cảnh sát mang đi điều tra trung niên nữ nhân, nhân chứng cứ vô cùng xác thực, thả xã hội ảnh hưởng ác liệt, bị ban cho hành chính câu lưu mười ngày cũng phạt tiền 300 nguyên xử phạt.

Tin tức người chủ trì: “Căn cứ Trung Quốc hàng không vận chuyển hiệp hội chế định ra sân khấu 《 hàng không dân dụng lữ khách không văn minh hành vi ký lục quản lý biện pháp 》 , đối hàng không dân dụng nhân viên công tác thực thi ngôn ngữ nhục mạ nhân thân công kích hành khách, tương lai đi nhờ phi cơ đi ra ngoài khả năng gặp mặt lâm nào đó hạn chế, chúng ta phóng viên như vậy sự liền tuyến chiêu hàng phía chính phủ phát ngôn nhân.....”

“Ai nha khát chết ta!”

Năm xưa theo tiếng quay đầu lại nhìn lại, chỉ thấy một cái ăn mặc giáo phục nữ sinh từ ngoài cửa đi vào tới, nàg đem thật mạnh cặp sách hướng trên sô pha vung, đổ ly nước sôi để nguội, ngửa đầu lợc cợc lợc cợc mà rớt hết.

Nàng uống xong thủy, một mặt môi, thuận tiện đạp rớt giày xăng-đan, “Mụ mụ, khi nào có thể ăn cơm a, ta chết đói! Lão sư bố trí thật nhiều tác nghiệp.....”

“A!” Nữ sinh lúc này mới chú ý tới trong tiệm còn có hai cái khách nhân, nàg đôi mắt bỗng nhiên sáng ngời, nhảy nhót mà chạy đến năm xưa trước mặt, “Người là năm xưa tử tử!”

“Trời ạ!” Nàng tại chỗ xoay hai vòng, “Ta thật không dám tin tưởng! Đây là thật vậy chẳng?”

Năm xưa kinh ngạc hỏi: “Người nhận thức ta?”

“Đương nhiên nhận thức!” Nữ sinh suýt nữa nhảy dựng lên, “Người chính là ta thần tượng, ta nữ thần gia!”

“Người biết không? Người ảnh chụp hiện tại còn ở đào nguyên trung học mục thông báo thượng treo, trường học mỗi năm tân sinh nhập học hiệu trưởng tổng muốn nhắc tới tên của người, cái gì thị tỉnh cả nước thế giới vật lý giải nhất lập, toàn giáo cơ hồ liền không có không quen biết người của người!”

“Ta còn đem người ở Luân Đôn đoạt giải video bảo tồn xuống dưới, mỗi đêm đi vào giấc ngủ trước đều phải xem một lần,” nữ sinh thần thái phi dương, “Ta tương lai cũng muốn giống người giống nhau thi đậu A đại, đi ra Đào Nguyên Trấn!”

“Còn có a, ta tưởng cùng người nói tiếng cảm ơn.” Nàng có chút ngượng ngùng mà cười, “Nếu không phải người nói, ta khả năng liền cao trung đều không có biện pháp thượng.”

Năm xưa càng thêm khó hiểu, này cùng nàng có cái gì quan hệ?

Nữ sinh nói lên trong đó nguyên do.

Nguyên lai nhà nàng điều kiện cũng không tính thực hảo, phụ thân ở thành phố C đương kiến trúc công nhân, mẫu thân ở Đào Nguyên Trấn khai gia món ăn bán lẻ cửa hàng, miễn cưỡng duy trì sinh kế, cao trung không ở giáo dục bắt buộc giai đoạn, phí dụng so cao, hai vợ chồng tính toán chờ nữ nhi sơ trung tốt nghiệp khiến cho nàng đi ra ngoài làm công, kiếm tiền trợ cấp trong nhà.

Nữ hài tử sao, đọc lại nhiều thư, tương lai đều là phải gả người.

Ai biết nữ nhi sơ tam năm ấy, năm xưa nhiều lần hoạch các loại giải thưởng lớn cùng với bắt được trăm vạn tiền thưởng tin tức trong một đêm truyền khắp toàn bộ Đào Nguyên Trấn, cái này đã có thể không khác ném xuống một viên bom nổ dưới nước, bọn họ đương nhiên sẽ không lý giải những cái đó kim quang lấp lánh giải thưởng chân chính hàm nghĩa, lại thêm nhỏ dãi với mức thật lớn tiền thưởng.....

Mọi người như ở trong mộng mới tỉnh mà giác ngộ đến, nguyên lai đi học đọc sách cũng là một cái làm giàu làm giàu lộ a.

“Năm xưa tỷ tỷ, chúng ta lớp học hiện tại có 10 cái nữ sinh, hơn nữa thành tích đều cầm cờ đi trước, đem những cái đó xú nam sinh đều đánh bại ha ha ha!” Bởi vì biết cơ hội này được đến không dễ, cho nên cơ hồ là dùng hết toàn lực, tưởng chứng minh các nàng cũng không so các nam sinh kém, còn muốn vì chính mình giành một cái tự do mà tốt đẹp tương lai.

Các nàng không nghĩ muốn một cái liếc mắt một cái là có thể nhìn đến cuối nhân sinh, càng không nghĩ dễ dàng đi tiếp thu cha mẹ cường thế an bài vận mệnh.

Một cái ban có 10 cái nữ sinh, đây là cái gì khái niệm?

Ở năm xưa trong trí nhớ, nàng học lớp 11 năm ấy, toàn cấp tổng cộng mới 5 cái nữ sinh.

Nữ sinh một hơi nói xong, hốc mắt đã là đỏ lên, “Năm xưa tỷ tỷ, có thể hay không thỉnh người giúp ta ký cái tên a?”

Năm xưa một lòng cũng là trở nên lại nhiệt lại mềm, nàng chưa từng có nghĩ đến, chính mình từ Đào Nguyên Trấn đi ra kia một khắc, ở nàng cho rằng chính mình chậm rãi vứt bỏ một thứ gì đó khi, kỳ thật là trong lúc

vô ý vì cái này hẻo lánh phong bế trấn nhỏ mang đến càng quan trọng đồ vật.

Không nhớ rõ là ai nói quá: Có đôi khi cũng không phải bởi vì thấy được hy vọng mới đi kiên trì, mà là bởi vì kiên trì mới nhìn đến hy vọng.

Năm xưa tiếp nhận nữ sinh trong tay vợ, ở mặt trên viết xuống một hàng quyên tú tự: Không quên sơ tâm, không sợ tương lai, cố lên!

Lạc khoản là “Diệp năm xưa”.

“Cảm ơn tử tử.” Nữ sinh nghiêm cho nàng kính cái lễ, “Ta nhất định sẽ hảo hảo học tập mỗi ngày hướng về phía trước!” Lại thò qua tới, hạ giọng, “Tương lai ta cũng muốn giống người giống nhau tìm cái như vậy soái bạn trai.”

Này đơn thuần lại cứng cõi bộ dáng, làm năm xưa nhớ tới lúc trước ở người nào đó trước mặt, chính mình cũng nói qua cơ hồ giống nhau như đúc nói, nàng nghiêng đầu xem Trình Ngô Phong liếc mắt một cái, hân hời hời nhượng mảy, hiển nhiên cũng minh bạch nàng trong lòng suy nghĩ.

Nàng tràn ra tươi cười, đối nữ sinh nói: “Chờ người tin tức tốt.”

Nữ sinh gà con mỗ thóc dường như gật đầu, bụng cũng đi theo lộc cộc kêu, nàng lập tức đỏ bừng một khuôn mặt.

Trình Ngô Phong lấy ra tiền kẹp tính tiền, lão bản nương vội vàng xua tay nói không cần không cần, này hai bình thủy liền thỉnh bọn họ uống lên, còn nói cái gì này thủy có thể cho năm xưa uống là nó tạo hóa linh tinh nói, năm xưa nghe được bên tai hơi nhiệt.

Cuối cùng, Trình Ngô Phong vẫn là lén lút ở quầy thượng buồng xuống một trương mười đồng tiền, sau đó năm năm xưa tay đi ra ngoài.

Tinh không vụn lí, ánh nắng đầy đủ, nơi nơi lác đầy sáng ngời quang, ngẫu nhiên có gió nóng thổi tới, khiêu khích đến lá cây một trận then thùng loạn vụn sau, không chút nào quyến luyến mà rời đi, trên cây biết vẫn không biết mệt mỏi mà kêu.

Đi qua thủy tiên kiều, năm xưa tâm tình so ở trên núi lúc ấy hảo không ít, nàng tưởng chính mình có chút minh bạch Trình Ngô Phong ở mộ trước nói kia phiên lời nói là có ý tứ gì, nàng thật sự có thông qua chính mình nỗ lực, làm thế giới này trở nên càng tốt đẹp một chút đâu.

“Có cái gì cảm tưởng?” Trình Ngô Phong hỏi.

Năm xưa nghiêm túc nghĩ nghĩ: “Rộng mở thông suốt.” Lộ còn rất xa, nàng mặt sau còn muốn càng thêm càng thêm mà nỗ lực!

Trình Ngô Phong đậy mắt xẹt qua một tia ý cười.

“Đúng rồi,” nàng lại nghĩ tới vừa mới ở TV thượng nhìn đến tin tức, “Đánh người nháo sự nữ nhân kia thật sự vào chiêu hàng vĩnh cửu số đen?”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngữ Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 70

“Muốn vào xem một chút sao?”

Năm xưa bị trầm thấp giọng nam gọi hồi tâm thần, nàng mới phản ứng lại đây chính mình không biết khi nào đi đến một nhà chụp ảnh quán phía trước, chính phía trước một bộ chiếu đầu to dán máy móc bên dán một mảnh dùng cho tuyên truyền thiếu niên các thiếu nữ phi chủ lưu ảnh chụp, nàng ánh mắt lướt qua đi, dừng ở trong tiệm, bỗng nhiên bị thấp sáng dường như, “Hào a.”

Nàng lôi kéo Trình Ngô Phong đi vào, chỉ vào trên giá áo quần áo, “Lão bản, các người nơi này là có cho thuê quân huấn phục sao?”

Lão bản chính nhàm chán mà ăn dưa hấu xem TV, thấy có sinh ý tới cửa, dưa da hương trên bàn một ném, đầy mặt tươi cười mà lại đây, “Thuê một bộ năm mươi khối, miễn phí chụp ảnh.”

Hắn nhìn Trình Ngô Phong, do dự trong chốc lát mới nói: “Nếu thuê hai bộ nói, có thể cho các người giảm giá 20%.”

Lão bản ngoài miệng là nói như vậy, nhưng căn bản không ôm cái gì hy vọng có thể làm song phân sinh ý, bởi vì trước mắt này nam nhân nhìn chính là xuất nhập cao cấp office building xã hội tinh anh kia một loại người, sao có thể sẽ đối xuyên quân huấn phục chụp ảnh gì đó có hứng thú?

Hắn bất quá thuận miệng vừa hỏi, không nghĩ tới Trình Ngô Phong thế nhưng đáp ứng rồi, hắn suýt nữa ngã phá mắt kính, “Kia, vậy các người đi trước thay quần áo đi.”

Chụp ảnh quán lão bản đương nhiên sẽ không biết xuyên quân huấn phục chụp tình lữ chiếu đối Trình Ngô Phong cùng năm xưa tới nói có cái gì quan trọng ý nghĩa, chuyên nghiệp hẳn cảm nói cho hắn, này đối tượng mạo khí chất đều xuất chúng nam nữ, đánh ra tới ảnh chụp nhất định thực cảnh đẹp ý vui, nói không chừng còn sẽ trở thành hẳn trấn điểm chi bảo.

Quân huấn phục còn tính sạch sẽ, cũng không có gì hương vị, chính là..... Mặc ở Trình Ngô Phong trên người, quá nhỏ, năm xưa nhìn kia hơi mỏng vải dệt hạ căng chặt lên thân thể đường cong, quả thực đời không ra ánh mắt, đặc biệt là dưới thân nào đó vị trí, còn có thể nhìn đến mơ hồ hình dáng.

May mắn ảnh chụp chỉ chụp nửa người trên.

Cơ hồ không cần chỉ đạo chụp ảnh tư thế, hai người sống vai ngồi ở một khối, thân mật cảm mười phần, lão bản nhìn không được nhiều chụp mấy tấm ảnh chụp, thượng truyền tới máy tính, nhìn lại xem, cảm thấy căn bản là không dùng được tu đồ phần mềm, mỗi bức ảnh đều thực hoàn mỹ, đương nhiên cũng có hẳn chụp ảnh kỹ thuật cao siêu công lao, hẳn tắt đi phần mềm, thông qua WeChat đem ảnh chụp truyền tới năm xưa di động thượng.

Năm xưa một trương trương mà xem qua, cảm thấy đều thực vừa lòng, đây là 30 tuổi Trình Ngô Phong cùng 20 tuổi năm xưa, không cần PS, lẫn nhau rất cuộc cùng khung, cũng coi như là viên nang một cái tiểu tâm nguyện.

Bởi vì thân xuyên cùng khoản quân huấn phục, tựa hồ ngay cả tuổi tác kém đều nhìn không ra tới đâu.

Trình Ngô Phong từ trong bóp tiền cầm một trăm khối đưa cho lão bản, lão bản tiếp nhận, đang muốn tìm linh, năm xưa nói ảnh chụp nàng thực thích, không cần đánh gãy, lão bản cười ha ha nói, “Ta đây cũng chúc nhị vị bách niên hảo hợp.”

Năm xưa ngữ điệu ngọt thanh: “Cảm ơn.”

Lão bản đưa bọn họ ra cửa, xoay người vào nhà khi một phách đầu, thế nhưng đã quên cùng bọn họ nói chính mình tưởng đem ảnh chụp dán ra tới tuyên truyền yêu cầu quá đáng, hăn lắc đầu, vẫn là thôi đi, chưa kinh đồng ý không thiện dùng khách nhân ảnh chụp, điểm này chức nghiệp đạo đức vẫn phải có.

Năm xưa cùng Trình Ngô Phong trở lại vàng lá khách sạn, Trình Ngô Phong buông đồ vật sau lấy quần áo vào phòng tắm, tắm rửa xong ra tới thấy tiểu nữ bằng hữu vẫn oa ở sô pha, yêu thích không buông tay mà phủng di động xem, hăn ở bên cạnh ngồi xuống, “Liên như vậy thích?”

Năm xưa ngồi dậy, ghé vào hăn sau lưng, gương mặt cọ cọ hăn mặt, “Trình tiên sinh, ta thích nhất chính là người a.”

Lời này thực hưởng thụ, Trình Ngô Phong giơ lên khoe môi, nghiêng đầu cứ như vậy hôn lấy nàng môi..... Đây là một cái lại thâm lại lửa nóng nụ hôn dài, từ môi tàn sát bờ bãi đến cổ lại đến trước ngực..... Hăn giống muốn đem nàng ăn vào đi giống nhau, kết thúc khi năm xưa đầy mặt trướng đến đỏ bừng, liền môi đều hơi hơi sưng lên, nàng khép lại tốt hơn y, chạy chậm vào phòng tắm.

Này đêm, hai người là ở cùng trương trên giường ngủ.

Năm xưa cùng Lộ Chiêu đệ ước hảo 8 giờ gặp mặt, ngày kế buổi sáng 6 giờ nàng liền tỉnh, bên cạnh người nam nhân cũng bị nàng nháo tỉnh, hồ nháo một hồi sau, nàng mới bị buông giường rửa mặt.

Năm xưa ăn qua bữa sáng, thời gian kém bất quá, Trình Ngô Phong đem nàng đưa đến ước định tiệm trà sữa, đã bị một cái công tác điện thoại kêu đi rồi, nàng tìm cái dựa cửa sổ vị trí ngồi xuống, vài phút sau, Lộ Chiêu đệ thân ảnh liền xuất hiện ở cửa.

Nàng trường cao, biển trắng, ăn mặc màu xanh nhạt áo sơmi cùng cao bồi váy hai dây, nhìn thanh xuân lại hoạt bát, cùng trước kia khiếp đảm vâng vâng dạ dạ bộ dáng hoàn toàn bất đồng.

Năm xưa kích động mà đứng lên, phát hiện Lộ Chiêu đệ phía sau còn đi theo một cái cao vóc dáng nam sinh, nàng ở trong đầu tìm tòi ký ức, “A, người.....”

Nam sinh cũng nhận ra nàng, kinh ngạc nói, “Như vậy xảo! Như thế nào là người!?”

Lộ Chiêu đệ không biết bọn họ ở đánh cái gì bí hiểm, nghe được như lọt vào trong sương mù.

Năm xưa giải thích nói: “Năm kia 6 tháng, ta lần đầu tiên ngồi máy bay khi đó, hắn vừa vặn an vị ta phía trước, lúc ấy tóc vẫn là màu tím, đúng không?”

Giả huy hoàng sờ sờ đầu, còn hảo nàng cấp chính mình để lại điểm mặt mũi, không có đem hắn khi đó lại khóc lại phun bị tiếp viên hàng không đỡ xuống phi cơ chạt vật sự tình nói ra.

Lộ Chiêu đệ bình tĩnh đại ngộ, năm xưa triều nàng tể nháy mắt, “Không giới thiệu một chút sao?”

Lộ Chiêu đệ mặt mang ngượng ngùng, “Đây là ta bạn trai giả huy hoàng.”

“Đây là tỷ tỷ của ta, năm xưa.”

“Ta rất sớm liền biết người,” giả huy hoàng nói, “Người là diệp bá bá nữ nhi, hơn nữa chúng ta tao ngộ cũng rất giống.”

“Ân?”

Việc này nói đến liền lời nói dài quá.

Hai năm trước, chiêu hàng tâm lý cố vấn sư trong lúc vô ý phát hiện lẫn trốn bọn buôn người phương đức bình, báo nguy sau, cảnh sát lập tức khống chế nghi phạm, trải qua thẩm vấn sau phát hiện nguyên lai con của hãn giả huy hoàng cũng là hãn trước kia lừa bán nhi đồng chi nhất.....

Một đầu tím phát cá tính bừa bãi thiếu niên, phát hiện vận mệnh cùng chính mình khai một cái thật lớn vui đùa, từ đây chưa gượng dậy nổi.

“Sau lại, mộ chiêu thanh thiếu niên cứu trợ quỹ hội nhân viên công tác liền tìm thượng ta, bọn họ không chỉ có giúp ta tìm kiếm cha mẹ, còn cung cấp làm ta tiếp tục đi học cơ hội.”

“Vậy người hiện tại.....” Năm xưa nhẹ giọng hỏi, “Tìm được cha mẹ người sao?”

“Không có.”

Không phải mỗi một cái bị lừa bán hài tử đều may mắn như vậy có thể trở lại cha mẹ bên người.

Lộ Chiêu đệ ở bàn hạ cầm giả huy hoàng tay, bị hãn dùng sức phản cầm, nàng cũng là lần đầu tiên nghe nói cái này quật cường thiếu niên còn có như vậy khúc chiết chua xót quá khứ, tâm không cấm cũng đi theo đau lên.

“Ta không có việc gì.” Giả huy hoàng nói, “Dù sao ta hiện tại cũng quá đến khá tốt.”

Năm xưa lộ ra nhàn nhạt cười.

Năm xưa không nhớ rõ, giả huy hoàng cũng nghĩ không ra, này cũng không phải bọn họ lần thứ hai gặp mặt, mà là lần thứ ba.

Bọn họ mới gặp ở mười sáu năm trước, cái kia nhỏ hẹp dơ loạn Minibus thùng xe sau.

Sốt cao hôn mê lá con, bị một cái xa lạ tiêu ca ca ôm, trên người nhiệt độ cơ hồ đem hãn hòa tan.

Hãn cảm giác trong lòng ngực người tùy thời đều sẽ chết đi, sợ hãi cực kỳ, khóc đến thở hỗn hển ——

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 71

Năm xưa lạng lẽ cấp Lộ Chiêu đệ so cái ngón tay cái.

Lộ Chiêu đệ mặt cũng lạng lẽ đỏ, nàng đối nóng lòng muốn thử giả huy hoàng nói, “Đủ rồi, từ bỏ đi.”

“Hảo, nghe người.”

Vừa vặn lúc này Trình Ngô Phong điện thoại liền tới rồi, năm xưa chuyển được: “Không cần, chính chúng ta đánh xe qua đi.”

Hiện tại võng ước xe gì đó đều thực phương tiện, nhưng bởi vì ngôi cao quản lý không quy phạm còn tồn tại nào đó an toàn thượng lỗ hổng, năm xưa ngày thường một mình một người là không dám ngồi, bất quá, hiện tại bọn họ có ba người, còn có cái là nam sinh, cho nên không có gì quá lớn quan hệ.

Nhưng vì an toàn khởi kiến, năm xưa ngồi xuống lên xe vẫn là đem xe chủ tương quan tin tức cùng định vị chia Trình Ngô Phong.

Nửa giờ sau, năm xưa đoàn người đi vào ghế lô, môn mới vừa mở ra, giả huy hoàng thấy đứng ở trước tấm bình phong Trình Ngô Phong, suýt nữa nhảy dựng lên, hẳn đều có chút nói năng lộn xộn, “Người, người..... Năm kia tháng sáu, phi cơ bách hàng thành phố S sân bay, lúc ấy ta cũng ở trên phi cơ!”

Hắn không nhớ rõ trước mắt nam nhân tên gọi là gì, nhưng hắn vĩnh viễn sẽ không quên hắn kia hài hước hài hước cơ trường quảng bá, cùng với hắn từ trên phi cơ nhảy xuống bóng dáng, như vậy cao lớn vĩ ngạn.....

Đây mới là chân chính nam nhân a.

Kia tràng trời cao kinh hồn cùng sống sót sau tai nạn, là giả huy hoàng sinh mệnh sâu nhất một bút, đương hắn có quyền lợi lựa chọn chính mình tương lai khi, hắn liền kiên định muốn đi chiêu hàng đương một người bảo dưỡng quyết tâm.

“Người hảo.” Trình Ngô Phong trịnh trọng mà vươn tay đi, “Ta là Trình Ngô Phong.”

Giả huy hoàng phản xạ có điều kiện mà bối qua tay đi lau sát, sau đó mới cầm hắn tay, đã từng không ai bì nổi thiếu niên, giờ phút này cười đến có chút thẹn thùng, “Ta là giả huy hoàng.”

Năm xưa cùng Lộ Chiêu đệ đều không hẹn mà cùng mà cười.

Bốn người sau khi ngồi xuống, Trình Ngô Phong đem thực đơn đưa cho Lộ Chiêu đệ cùng giả huy hoàng, bọn họ tương đối câu nệ, chỉ điểm hai dạng khác biệt đồ ăn, năm xưa đem thực đơn lấy về tới, lại nhiều điểm mấy thứ Lộ Chiêu đệ thích ăn đồ ăn.

Chủ tùy khách tiện sao. Hì hì hì, dù sao Lộ Chiêu đệ thích ăn nàng cũng thích.

Trình Ngô Phong ở bàn hạ nhẹ nhéo nhéo bạn gái tay, năm xưa cũng đùa giỡn dường như điểm điểm hắn mu bàn tay.

Lộ Chiêu đệ không có nhìn đến bọn họ hồ động, nhưng cũng từ bọn họ đối diện trong ánh mắt cảm nhận được tình yêu, nguyên lai ái một người thật sự tàng không được, bởi vì đôi mắt sẽ nói ra tới.

Nàng thật vì năm xưa cảm thấy vui về a.

Phục vụ sinh lực tục đem đồ ăn thượng xong, đóng cửa lại đi ra ngoài.

Trình Ngô Phong luôn là có thể tốt lắm chiếu cố đến trên bàn cơm mỗi người cảm thụ, chẳng sợ tồn tại tuổi sự khác nhau, hẳn cũng có thể cùng bọn họ chuyện trò vui vẻ.

Giả huy hoàng nói tráp cũng đi theo mở ra, hẳn hỏi rất nhiều cùng bảo dưỡng tương quan vấn đề, Trình Ngô Phong liền chính mình biết nói nhất nhất kiên nhẫn đáp lại, chút nào không thấy bực bội.

Một bữa cơm ăn đến khách và chủ tận hoan.

Cuối cùng, giả huy hoàng thân nhiên mà nói ra lý tưởng của chính mình, thuận tiện tỏ vẻ tuy rằng hiện tại thành tích còn không được, nhưng hẳn nhất định sẽ nỗ lực. Trình Ngô Phong nhìn đối diện thoả thuê mãn nguyện thiếu niên, giơ lên chén trà, cười nói, “Hoan nghênh người tương lai trở thành chiêu hàng một viên.”

Giả huy hoàng kích động đến suýt nữa đem cái ly ném đi.....

Lộ Chiêu đệ buổi chiều hai điểm còn phải làm gia giáo, địa điểm vừa vặn liền ở phụ cận, ăn cơm xong, hàn huyên sẽ thiên, nàng liền đem giả huy hoàng lôi đi, thuận tiện mang đi kia túi trứng gà cùng yêm đậu que.

Trình Ngô Phong buổi chiều còn có phi thành phố A chuyển bay nhiệm vụ, năm xưa ở thành phố S không khác sự, nàng tưởng ở xuất ngoại trước nhiều bồi bồi ba mẹ, tự nhiên cũng là muốn đi theo trở về. Hai người lên lầu nghỉ ngơi nửa giờ sau, Trình Ngô Phong trước đem năm xưa đưa đến sân bay, tiếp theo liền đi cơ trường chuẩn bị thất làm phi hành trước tương quan chuẩn bị công tác.

Hai điểm bốn mươi phân, phi cơ đúng giờ cất cánh.

Tiến vào bình hàng kỳ, lãnh phi cơ cớm sau, năm xưa bắt đầu nhắm mắt dưỡng thần, sau lại mơ mơ màng màng liền đã ngủ, chờ nàng tỉnh lại khi, phi cơ đã tiến vào thành phố A trên không.

Khoang điều khiển nội.

Trình Ngô Phong mở ra vô tuyến điện trò chuyện ——

“Thành phố A tiến gần, chiều hàng 1375, độ cao 7300, hướng đi 500, tốc độ 300 tiết, nghe ngài chỉ huy.”

“Chiều hàng 1375, radar đã phân biệt, dự tính sử dụng đường băng 19 rơi xuống đất.”

Trình Ngô Phong lặp lại: “Dự tính sử dụng đường băng 19 rơi xuống đất, chiều hàng 1375.”

“Chiều hàng 1375, giảm xuống đến 5000 bảo trì, tu chỉnh hải áp 1014, điều biểu tốc 220.”

Trình Ngô Phong lại lần nữa lặp lại.

“Chiều hàng 1375, quẹo trái hướng đi 160, thành lập đường băng 19 tả manh hàng.”

.....

“Chiều hàng 1375, liên hệ thành phố A đài quan sát 121.5, tái kiến.”

Trình Ngô Phong lại liên hệ thượng đài quan sát.

Thành phố A đài quan sát: “Chiều hàng 1375, tiếp tục tiến gần, có thể lạc đường băng 19 tả, mặt đất phong 180, năm mét mỗi giây, rơi xuống đất (thoát ly) sau báo.”

“Thành phố A đài quan sát, rơi xuống đất (thoát ly).”

Trình Ngô Phong báo cáo sau, đài quan sát lại làm hẳn đi liên hệ mặt đất.

Mặt đất: “Chiều hàng 1375, duyên trượt nói A3, C5, quay xong vị 108, quay xong đúng chỗ báo.”

Trình Ngô Phong thuật lại mẫu chốt tin tức, sau đó dựa theo chỉ thị đem phi cơ ngừng ở quay xong vị 108.

“Dừng xe đúng chỗ, cảm ơn chỉ huy, tái kiến.”

“Không khách khí, tái kiến.”

.....

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 72

Trình Ngô Phong “Ân” một tiếng.

Năm xưa vô pháp tưởng tượng mấy năm nay ba ba là đi như thế nào lại đây, trách không được lần đầu gặp mặt khi, nàng liền cảm thấy hấn trong ánh mắt có cùng tuổi này không tương xứng tang thương.

Nàng nhớ rõ ở trên phi cơ hỏi hấn: “Có thể nói cho ta ngài suy nghĩ cái gì sao?”

Hấn trả lời là: “Ta suy nghĩ, ta nữ nhi.”

Ở mệnh mang biển người trung tìm kiếm mười mấy năm, lần lượt thất vọng sau, hấn có phải hay không cũng dự đoán đến có lẽ nữ nhi đã gặp ngộ bất trắc? Nếu may mắn hưởng sinh, hấn liền tiếp tục tìm kiếm, nếu bất hạnh gặp nạn, thê tử mất đi cuối cùng chống đỡ, khẳng định cũng sống không nổi, đến lúc đó một nhà ba người liền có thể ở một thế giới khác đoàn viên.

Cho nên, sinh tử một đường thời khắc, hấn chút nào không cảm thấy sợ hãi, vô luận là loại nào kết cục hấn đều có thể坦然 tiếp thu.

Không thể như vậy nhu nhược. Năm xưa nghĩ thầm, từ nay về sau, nàng muốn trở thành ba ba mụ mụ dựa vào.

Trình Ngô Phong chế trụ tay nàng, “Mặc kệ phát sinh cái gì, chúng ta cùng nhau đối mặt.”

Năm xưa ôm chặt hân eo: “Hào.”

Dung chiêu ở săn sóc đặc biệt phòng bệnh dài ba ngày mới chuyển dời đến bình thường phòng bệnh, VIP phòng đơn, an tĩnh lại rộng thoáng, nhất thích hợp dùng để tĩnh dưỡng.

Bác sĩ vừa lại đây tra xong phòng, dung chiêu tình huống còn tính ổn định, hân dặn dò vài câu liền rời đi. Năm xưa kéo đem ghế dựa ngồi xuống, cúi người không tiếng động mà ghé vào mép giường, dung chiêu giơ tay sờ sờ nàng tóc, “Hàng năm, mù mù dọa hư người đi.”

“Mù mù, không cần có tiếp theo, được không.”

“Hào, mù mù đáp ứng người.”

“Muốn ngoéo tay.”

“Hào.”

Phong đem màu lam nhạt bức màn thối khai một góc, sáng ngời quang cũng đi theo phiêu tiến vào, trên sàn nhà sáng lấp lánh một mảnh.

Diệp Minh Viễn dẫn theo bữa sáng cùng tắm rửa quần áo đẩy cửa tiến vào, liền nhìn đến hai mẹ con thân mật dựa vào ở nhẹ giọng nói chuyện, thê tử tuy rằng sắc mặt tái nhợt như tờ giấy, nhưng đầy mặt đều là ý cười, tâm tình của hân cũng đi theo tươi đẹp vài phần.

Năm xưa nghe được tiếng đóng cửa quay đầu lại, thanh thúy mà hô, “Ba ba.”

Nàng đi qua đi tiếp nhận Diệp Minh Viễn trong tay giấy túi, “Oa, mù mù, ba ba từ trong nhà mang theo ngài thích nhất uống cháo, ngài nhất định phải toàn bộ uống xong nga.”

“Ba ba, ngài vất vả.”

Diệp Minh Viễn nhìn mới ba ngày liền gầy một vòng nữ nhi, nàng kia thanh triệt thấy đáy hai tròng mắt giống uông ánh sáng nhu hòa, này trong nháy mắt, hấn tưởng, chỉ cần này đôi mắt không nhiễm bi thương, hấn làm cái gì đều là đáng giá.

“Hàng năm, người đã hợp với hai vẫn không hảo hảo nghỉ ngơi, đêm nay liền về nhà đi thôi. Không cần lo lắng, mụ mụ người có ta chiếu cố.”

“Đúng vậy.” Dung chiêu cũng nói, “Mụ mụ thật sự không có việc gì, thực mau là có thể xuất viện.”

Nàng đột nhiên nhớ tới hôm nay đã là 2 hào, “Hàng năm, người không phải dự định ngày mai phi nước Mỹ vé máy bay sao?”

“Mụ mụ, ta không tính toán đi nước Mỹ.”

Năm xưa lời nói vừa dứt, phòng bệnh liền lâm vào trầm mặc. Diệp Minh Viễn đối nàng quyết định cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, dung chiêu còn tưởng thử thuyết phục nàng, cuối cùng bị cha con hai trái lại liên hợp thuyết phục.

Kỳ thật, để tay lên ngực tự hỏi, dung chiêu một chút đều không bỏ được nữ nhi rời đi, nàng đối thân thể của mình trong lòng hiểu rõ, này mệnh có lẽ không bao lâu sau liền dầu hết đèn tắt, khiến cho nàng ích kỷ một chút đi.

Nữ nhi 20 tuổi, nàng mới có được nàng 6 năm, quá ngắn quá ngắn.

Dung chiêu phát hiện chính mình căn bản làm không được giống lộ như ý như vậy vĩ đại, nếu kia một ngày cuối cùng sẽ tiến đến, nàng hy vọng trượng phu cùng nữ nhi đều canh giữ ở bên người, bồi đi xong cuối cùng đoạn đường.

Một nhà ba người các hoài tâm sự mà ăn xong bữa sáng.

Diệp Minh Viễn lại đi một chuyến bác sĩ văn phòng, thẳng đến giữa trưa hẳn mới một lần nữa xuất hiện.

Dung chiêu còn ngủ, hô hấp không phải thực ổn, khi nhẹ khi trọng, nằm xửa ngồi ở bên cạnh trên sofa đọc sách, nàng nhìn xem thời gian, mau 12 giờ, không biết ba ba đi nơi nào, như thế nào còn không có trở về?

Nàng mở cửa, kính ngạc phát hiện đứng ở ngoài cửa người, “Ba ba?”

Diệp Minh Viễn tóc ngắn lộn xộn, thái dương bạch phá lệ chói mắt, hẳn hơi hơi hé miệng, thanh âm ách đến kính người, “Hàng năm, ba ba có việc tưởng cùng người nói.”

“Là cùng mục mục có quan hệ sao?”

“Ân.”

Hai người đi qua thật dài hành lang, một đường đều bát sái chói lợi quang, năm xưa đạp ở mặt trên, lại phảng phất cảm thấy chính mình đi chân trần ở khối băng thượng hành tẩu, đi đến cuối khi, cả người đều chết lặng.

Diệp Minh Viễn tình huống so nàng tốt một chút, khá vậy hảo không đến chạy đi đâu. Hẳn đại khái sợ chính mình sẽ ngã xuống, đôi tay đỡ ở lan can thượng, phía sau lưng giống bị cái gì đè nặng giống nhau, căn bản thẳng không đứng dậy.

Hẳn biết nữ nhi đối mục mục lộ như ý dấu điểm qua đời tin tức, liền cuối cùng một mặt cũng chưa thấy thượng cái này tiếc nuối đến nay như cũ vô pháp tiêu tan, hẳn không nghĩ lại làm nàng lưu lại tương đồng tiếc nuối, nàng đã lớn lên, chẳng sợ hai vai nhu nhược, cũng có thể học đi thừa nhận không thể tránh né mưa gió.

Cho nên, ở trải qua suy nghĩ cặn kẽ sau, Diệp Minh Viễn quyết định vẫn là đem thê tử bệnh tình đúng sự thật mà nói cho nữ nhi, không chút nào giữ lại, nói được rõ ràng minh bạch.

Người trái tim giống vậy máy móc, mài mòn đến quá lợi hại, cuối cùng chỉ có thể vỡ đi rồi.

Bởi vì dung chiêu bệnh tình phức tạp lại hiếm thấy, bác sĩ liền áp dụng thường quy trị liệu phương thức, nhưng cho dù ăn lại nhiều dược cũng là trị ngọn không trị gốc, phía trước ở trong văn phòng, bác sĩ cũng than ngôn nói, tiếp tục kéo đi xuống, nhiều nhất cũng chỉ có thể kéo hai năm.

Này đã là nhất lạc quan thiết tưởng.

Năm xưa thanh âm giống đông lạnh quá dường như, “Không thể làm phẫu thuật sao?”

“Có thể.” Diệp Minh Viễn nhắm lại mắt, khóe mắt có nước mắt chảy ra, hần mệt mỏi lại nhẹ nhàng mà lặ lặ một lần, “Có thể làm phẫu thuật.”

“Xác xuất thành công..... Nhiều ít?”

“40%.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngữ Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 73

Trình Ngô Phong sờ đến tay nàng, lòng bàn tay tương dán, “Hào, ta đã đem ta vận khí cho người mượn.”

Năm xưa đem ngón tay khấu tiến hẳn chỉ gian, “Cảm ơn người, Trình Ngô Phong.”

“Ngốc cô nương.” Trình Ngô Phong ngữ khí sùng nịch mà hôn hôn nàng cái trán, “Hết thầy đều sẽ hảo lên.”

“Ân!”

Chỉ cần là lời hẳn nói, nàng đều tin tưởng.

Trình Ngô Phong năm năm xưa khắp nơi đi rồi một vòng mới hồi phòng bệnh, mới vừa đẩy cửa ra, năm xưa liền thấy được đưa lưng về phía môn Lộ Chiêu đệ.

Biết được dung chiêu bệnh nặng năm viện tin tức, Lộ Chiêu đệ mã bắt đình đề chạy đến thành phố A, mới vừa xuống phi cơ liền thẳng đến trung tâm thành phố bệnh viện, cặp kia đỏ mắt sưng bất kham, vừa thấy liền biết hung hăng đã khóc.

Chân chính đối nàng người tốt, nàng cũng phụng một trái tim chân thành tương đãi.

Nhìn đến trên giường bệnh tiều tụy dung chiêu, Lộ Chiêu đệ tầm mắt lại bắt đầu mơ hồ, nàng dưới đáy lòng nhất biến biến mà niệm, người tốt có hảo báo, mẹ nuôi nhất định sẽ không có việc gì.

Lộ Chiêu đệ nhắm chặt hai mắt, nước mắt không tiếng động cuộn cuộn mà rơi, liền bên cạnh đứng người đều không có phát giác.

Năm xưa đưa cho nàng hai tờ giấy khăn.

Lộ Chiêu đệ nghiêng đầu, há miệng thở dốc, không có thanh âm, xem miệng hình là ở kêu “Hàng năm.”

Năm xưa duỗi tay ôm lấy nàng, nhẹ giọng an ủi nói, “Đừng khóc.”

Lộ Chiêu đệ ở năm xưa trong lòng ngực miễn cưỡng sửa sang lại hảo cảm xúc, dung chiêu liền tỉnh, nàng mở mắt ra liền nhìn đến một đôi nữ nhi đứng ở trước giường bệnh, nàng nắm hai ty muội tay, cười đến vui mừng lại vui vẻ.

Cái này buổi chiều, phòng bệnh tràn ngập sung sướng tiếng cười.

Dung chiêu bởi vì bệnh tình lặp lại, giải phẫu ngày vẫn luôn không có xác định xuống dưới.

Trình Ngô Phong từ nước Mỹ tìm vài vị tâm ngoại khoa quyền uy bác sĩ, xem qua bệnh lịch sau, bọn họ tấm tắc bảo lạ, nhất trí cho rằng dung chiêu bản thân chính là cái kỳ tích, nàng có được phi thường mãnh liệt cầu sinh ý chí, này ở đồng loại người bệnh trung là phi thường khó được đáng quý, bởi vì điểm này, bọn họ thậm chí có nắm chắc đem giải phẫu xác xuất thành công đề cao đến 50%.

Chuyên gia hội chẩn sau, rốt cuộc xác định xuống dưới một bộ giải phẫu phương án, thời gian cũng định rồi, liền ở 7 nguyệt 12 hào.

Thời gian phảng phất đón tân sinh mà đi, lại phảng phất là sinh mệnh đếm ngược, rốt cuộc đi tới 12 hào hôm nay.

Trình Lập Học Trình Ngô Phong cùng Lộ Chiêu đệ sớm liền đến bệnh viện.

Tiến phòng giải phẫu phía trước, Diệp Minh Viễn cầm thê tử tay, đặt ở bên môi dùng sức hôn hôn, một câu cơ hồ dùng hết hãn sở hữu sức lực, “Dung dung, ta chờ người ra tới.”

“Hảo.” Dung chiêu cười nói.

“Mụ mụ, ngài là trên đời nhất dũng cảm kiên cường nhất mụ mụ,” năm xưa nỗ lực khắc chế chính mình thanh âm, “Ngài nhất định có thể. Ta cùng ba ba..... Chờ người.”

“Mụ mụ, ta yêu người.”

Đã từng, những lời này nàng không kịp đối mụ mụ lộ như ý nói, hiện giờ, nàng hy vọng còn có thể có cơ hội nói hơn một ngàn ngàn vạn vạn biến.

“Mụ mụ, người phải nhớ kỹ ta cùng ba ba đều thực yêu thực yêu người, cho nên thỉnh người nhất định phải cố lên a, vì ta, vì ba ba.”

“Hàng năm,” dung chiêu rơi xuống đại viên đại viên nước mắt, “Mụ mụ cũng ái người, thực ái người.”

Mụ mụ cũng tưởng bồi người đi rất xa lộ, tưởng tận mắt nhìn thấy đến người kết hôn sinh hài tử, tưởng đền bù chúng ta chi gian mất đi như vậy nhiều năm thời gian.

Nhưng nếu có vận nhất, vận mệnh đã như vậy, mù mù cũng sẽ không hối hận, chỉ cần người cùng ba ba hảo hảo..... “Hàng năm, chiếu cố hảo..... Người ba ba.”

Đây là dung chiêu tiến phòng giải phẫu trước cùng năm xưa nói cuối cùng một câu, chờ tâm tình hơi chút bình tĩnh trở lại, năm xưa mới trì độ mà ý thức được, lời này ần ần mang theo vĩnh biệt ý vị.

Mù mù đã làm nhất hư tính toán.

Cái này nhận tri làm năm xưa cả người rét run, thần kinh căng chặt, cảm giác tùy thời đều sẽ đoạn rớt, huyết Thái Dương cũng nhất trừu nhất trừu mà đau lên, nàng dựa vào ba ba trên vai, như là muốn tìm kiếm nào đó an ủi, cha con hai tay chặt chẽ nắm ở bên nhau, tựa như bọn họ ở trên phi cơ lần đó giống nhau.

Giờ này khắc này, bọn họ cộng đồng thủ một phần hy vọng, chỉ là nó tương đối mỏng manh, thả bị tuyệt vọng giao triền.

Nào đó ý niệm đâm cho năm xưa lồng ngực phát đau ——

Mù mù, nếu ngài ở thiên có linh, thỉnh phù hộ ta mù mù, nếu có thể nói, ta nguyện ý đem chính mình còn thừa sinh mệnh hai mươi năm thời gian cho nàng.

Cầu xin ngài.

Chỉ cần nàng có thể bình an không có việc gì, ta làm cái gì đều nguyện ý.

Phòng giải phẫu đèn sáng suốt mười cái giờ.

Bác sĩ đi ra, mệt mỏi mà mỉm cười hướng bọn họ công bố tin vui, “Giải phẫu thuận lợi.”

Trình Lập Học vượt cảm bật cười, Trình Ngô Phong rõ ràng thở dài nhẹ nhõm một hơi, Lộ Chiêu đệ còn lại là đã rơi lệ đầy mặt.

Vài giây sau, năm xưa từ ghế trên nhảy dựng lên, “Ba ba ngài nghe được sao, giải phẫu thuận lợi!!”

Diệp Minh Viễn giống như mới từ một hồi dài lâu cảnh trong mơ tỉnh lại, đầu óc là trống rỗng, đang muốn đứng dậy, mấy ngày liền tới thân thể tinh thần song trọng dưới áp lực, hẳn đã là tinh bì lực tẫn, hơn nữa thức dậy quá cấp, nhũn ra hai chân chống đỡ không được thân thể trọng lượng, hẳn trước mắt tối sầm, hôn mê bất tỉnh.

Chương 74 thứ bảy mươi bốn đàn hoa điêu

“Thực xin lỗi, chúng ta đã tận lực.”

“Mụ mụ, mụ mụ ngài không cần ném xuống ta!”

Nghe nữ nhi tê tâm liệt phế tiếng khóc, Diệp Minh Viễn cảm thấy chính mình tâm cũng đi theo vỡ thành từng mảnh, hẳn nằm liệt ngò ở ghế trên, bị tàn khốc vận mệnh định ở dưới chân một tắc vuông chi gian, dịch bất động mảy may, chỉ có thể bị bắt tiếp thu hiện thực —— dung chiêu không có.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 74

Dung chiêu ở bệnh viện ở gần hai mươi ngày, chờ tình huống của nàng ổn định, lại đã làm toàn thân kiểm tra, xác định không có gì vấn đề sau, bác sĩ liền phê chuẩn nàng xuất viện.

Trong nhà tuổi khá lớn người hầu chuẩn bị chậu than đặt ở cửa, dung chiêu vượt qua đi, ý nghĩa một thân đen đui tẫn trừ, từ đây vận may làm bạn.

Đám người hầu lại người một câu ta một câu mà nói rất nhiều cát lợi lời nói.

Diệp Minh Viễn không được nói cảm ơn, các cho các nàng một cái đại hồng bao.

Năm xưa đem mù mù đỡ về phòng nghỉ ngơi, lại đi ra ngoài đổ ly nước ấm cho nàng.

Dung chiêu đánh giá bốn phía quen thuộc hết thảy, có một loại dường như đã có mấy đời cảm giác, nàng uống lên non nửa ly thủy, vỗ vỗ giường bạn, “Hàng năm, đi lên bồi mù mù ngủ một lát.”

Năm xưa bò lên trên giường, hai người mặt đối mặt nằm, nhỏ giọng nói chuyện.

Nói nói, năm xưa buồn ngủ đánh úp lại, nghiêng đầu liền đã ngủ, dung chiêu hôn một cái nàng cái trán, cũng nhắm hai mắt lại.

Diệp Minh Viễn đẩy cửa ra liền nhìn đến hai mẹ con ôm nhau mà ngủ hình ảnh, hẳn không có đi vào, chỉ là ngơ ngác đứng ở cửa, cười lại cười.

Cả đời này hẳn lại vô khác tâm nguyện, chỉ nguyện người một nhà bình an bên nhau.

Thời gian quá thật sự mau, đảo mắt liền tới tới rồi Thất Tịch.

Chiều hôm nay 5 giờ, một bộ thiển sắc váy dài, thanh lệ động lòng người năm xưa ở ba ba mụ mụ cái gì đều hiểu ánh mắt, ngồi trên Trình Ngô Phong xe, đi phó Lễ Tình Nhân hẹn hò.

Trình Ngô Phong đã trước tiên ở thành phố A nổi danh nhà hàng xoay đỉnh hảo vị trí.

Kiều diễm hoa hồng, lãng mạn ánh nến, ngon miệng cơm diễm, đàn violon diễn tấu, còn có đối diện ngồi anh tuấn bạn trai, năm xưa phát hiện chính mình vẫn là không thể ngoại lệ, một lòng lâng lâng.

Có thể là suy xét đến nàng kia kém cỏi tửu lượng đi, Trình Ngô Phong cũng không có diễm rượu vang đỏ, bất quá hẳn nhất định không biết, liền tính không uống rượu, nàng lúc này cũng đã say.

“Thích sao?”

Năm xưa nhìn hẳn cặp kia thâm thúy đẹp đôi mắt, hai má má lúm đồng tiền lấp lánh, “Thích!” Lại cường điệu một lần, “Phi thường thích.”

Người nam nhân này thỏa mãn nàng đối một nửa kia sở hữu ảo tưởng, nàng tưởng “Thích” hai chữ đã không đủ để khái quát nàng toàn bộ tình cảm.

Trình Ngô Phong ý cười càng sâu, “VẬY là tốt rồi.”

Bọn họ nơi vị trí có thể nhìn đến thành phố A đẹp nhất cảnh đêm, ánh đèn huy hoàng, ngựa xe như nước.

Gió đêm mát lạnh, thổi trúng năm xưa cả người khô nóng, nàng tưởng đại khái Trình Ngô Phong vẫn là tính sai, kem giống như bỏ thêm rượu trái cây, bất quá còn hảo nàng chỉ ăn một cái miệng nhỏ.

Trình Ngô Phong là ở nửa giờ sau mới phát hiện nàng khác thường, hần sờ sờ nàng đỏ bừng gương mặt, lại thò lại gần, ở nàng bên môi nghe thấy được một cổ nhàn nhạt mùi rượu.

Hần hơi chau ấn đường.

Nàng mặt mày hớn hở, “Ta không có say.”

Thật sự không có say, chính là mặt nóng lên mà thôi.

“1+1 tương đương nhiều ít?”

“2!” Năm xưa so ra kéo tay.

“Newton đệ tam, đệ nhất, đệ nhị định luật.”

Hần cố ý quấy rầy trình tự, nàng mới không mắc lừa, trực điều nguyên lý bồi ra tới.

Trình Ngô Phong liền không hỏi lại đi xuống, hần nhìn xem thời gian, 10 giờ nhiều, “Ta đưa người trở về.”

“Không cần về nhà,” năm xưa lắc đầu, “Ta muốn đi người chỗ đó, hôm nay là Lễ Tình Nhân a, chúng ta..... Ta.....”

Ra cửa trước nàng còn cùng ba ba mẹ mẹ báo bị quá, đêm nay không trở về nhà. Hai lão ăn muối so nàng ăn cơm còn nhiều, còn có cái gì không rõ?

Trình Ngô Phong cũng từ bạn gái muốn nói lại thôi trung chuẩn xác bắt giữ tới rồi nào đó mịt mờ ý tứ, ánh mắt thâm vài phần, năm xưa thấy hãn này phản ứng, liền biết hãn là ngầm đồng ý.

Gia ~

Về nhà trên đường, Trình Ngô Phong trên đường đi xuống mua đồ vật, năm xưa bắt đầu còn cân nhắc bất quá tới, hãn tiến tiệm thuốc là muốn mua cái gì, chờ nhìn đến trong túi đồ vật, nàng tim đập lập tức gia tốc.

“Thịch thịch thịch.....”

Ai nha ai nha hảo thẹn thùng.

Làm sao bây giờ!?

Lễ Tình Nhân, có đôi có cặp tình lữ ở trên phố thủy triều kích động, cũng có bộ phận là ở các gia khách sạn, khách sạn sáng ngời hoặc âm u trong phòng ôm nhau huy mờ hôi như mưa.

Kẹt xe duyên cố, hai người về đến nhà đã là gần 12 giờ.

Năm xưa đẩy ra cửa xe đi xuống, ở vi diệu tâm tình sử dụng hạ, nàng muốn cho Trình Ngô Phong bồi chính mình đi lên. Như vậy, hãn liền nhìn không tới trên mặt nàng xấu hổ đến không được biểu tình.

Năm xưa người thật là hảo thông minh a!

Trình Ngô Phong khom lưng đem nàng công lên tới, tiến thang máy sau, chính phía trước kính mặt dường như cửa thang máy làm nàng đỏ bừng

mặt nhìn không sót gì, nàng sườn mở ra né tránh, cố tình Trình Ngô Phong quay đầu lại, trong tay còn cầm một đóa hoa hồng, hơi hơi trêu đùa nàng.

Năm xưa: “.....”

Đại khái là kia tầng giầy đem phá chưa phá, từ thùng xe, thang máy đến chung cư, không nói gì ái muội không ngừng ở lên men.

Năm xưa tiến phòng ngủ cầm áo ngủ, “Ta, ta đi trước tắm rửa.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 75

Nàng nhìn không được, vui vẻ mà tại chỗ nhẹ nhàng khiêu hai hạ, màu đen tơ lụa dường như tóc dài phôi ở phía sau bối, theo nàng động tác nhẹ lay động chậm rãi.

Một màn này bị Trình Ngộ Phong thu hết trong mắt, thành hẳn trong trí nhớ nhất sinh động tươi sống hình ảnh chi nhất, đều nói nam nhân từ tính sinh ái, nhưng hẳn đều không phải là như thế, ở tính phía trước, hẳn đã thâm ái cái này tiểu cô nương.

Tối hôm qua, bất quá là tình đến chỗ sâu trong, nước chảy thành sông.

Đối năm xưa tới nói, cũng là như thế.

Năm xưa thay áo ngủ, mới vừa xoay người, liền nhìn đến cách đó không xa đứng Trình Ngộ Phong, nàng quần, không biết chính mình vừa mới ngây ngốc lại cười lại nháy bộ dáng hẳn có hay không nhìn đến?

Khóe môi khẽ nhếch, trong mắt cũng có ý cười, nhất định là thấy được đi.

Tính, xem ở hẳn cười đến như vậy đẹp phân thượng, không cùng hẳn so đo.

Năm xưa muốn làm ẩn hình người một đầu chui vào phòng tắm, không ngờ đi đến Trình Ngộ Phong bên người khi, tay phải bị hẳn một

phen giữ chặt.

“Bồn tắm ta thả nước ấm, còn bỏ thêm tinh dầu, hẳn là nhiều ít có thể giảm bớt.”

Năm xưa nháy mắt đã hiểu muốn “Giảm bớt” cái gì, cánh tay dầm hẳn một chút, kéo mềm như bông hai chân đi qua đi.

Phía sau.

“Muốn hỗ trợ sao?”

“Không cần!”

Trình Ngô Phong tại chỗ lại đứng vài phút mới đi ra ngoài làm bữa sáng.

Phòng tắm.

Năm xưa ngâm mình ở nước ấm trung, cảm giác toàn thân phảng phất hoa nhĩ giống nhau hút thủy tràn ra, nàng thích ý giãn ra tứ chi, có lẽ tinh dầu hiệu quả thật sự không tồi, nơi nào đó nhức mỏi cảm giống như cũng không như vậy rõ ràng.

Tư mật trong không gian, năm xưa bị tối hôm qua không thể miêu tả ký ức kéo đi vào, bồn tắm tựa hồ biến thành thật lớn vại mật, nàng đắm chìm trong đó không thể tự kèm chế, thẳng đến Trình Ngô Phong làm tốt bữa sáng lại đây gõ cửa.

Bữa sáng thực phong phú, đều là năm xưa thích ăn.

Năm xưa ngồi ở một đoàn ánh mặt trời phủng cái ly uống sữa bò, phần nộn môi hàm chứa ly duyên, cái miệng nhỏ cái miệng nhỏ mà uống, mặt mày tươi đẹp lại hơi mang ngưng ngưng, dệp lê tiêm, ngón chân nhẹ súc lên, lộ ra nhàn nhạt phần.

“Trình Ngô Phong.....”

“Hàng năm.....”

Hai người thanh âm cơ hồ đồng thời phát ra, đan chéo ở bên nhau, lại là trăm miệng một lời —— “Người nói trước.”

Năm xưa xì vui vẻ, bất quá nghĩ đến chính mình muốn nói nói, bên tai lại biến thành hồng mã nào, nàng lấy hết can đảm chậm rãi đối thượng hăn đôi mắt, “Trình Ngô Phong, ta, ta cũng..... Ái người.”

Nàng là ở đáp lại hăn tối hôm qua kia một câu “Ta yêu người.”

Trình Ngô Phong đầu tiên là ngẩn ra, theo sau trong lòng xuất hiện vô hạn vui sướng, hăn tìm được tay nàng, cầm, ánh mắt nhu hòa lại thâm tình, “Hàng năm, chúng ta đính hôn đi.”

Không phải lâm thời nảy lòng tham, trên thực tế, hăn rất sớm phía trước liền có cái này ý tưởng.

“Người cảm thấy thế nào?” Hăn đương nhiên vẫn là sẽ tôn trọng nàng ý tứ.

Năm xưa trầm ngâm sau một lúc lâu, “Không thể trực tiếp kết hôn sao?” Nàng đã mãn hai mươi một tuổi, đến pháp định kết hôn tuổi.

Trình Ngô Phong bật cười ra tiếng, hăn vỗ về thái dương, “Người còn nhỏ, trước đính hôn.”

“Người cảm thấy ta tiểu?” Năm xưa hỏi đặc ý vị sâu xa.

Tối hôm qua cũng không biết là ai lưu luyến quên phần.....

Trình Ngô Phong mất tự nhiên mà ho nhẹ một tiếng, đành phải thay đổi một loại khác cách nói, “Người tuổi còn nhỏ.”

Năm xưa hơi chút vừa lòng, “Ta phải về nhà cùng ta ba ba mẹ mẹ thương lượng một chút.”

“Hào.”

Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu đã sớm đối bọn họ tiến triển đại khái nắm chắc, tự nhiên cũng là thấy vậy vui mừng.

Ở Trình Ngô Phong cùng Trình Lập Học chính thức thượng Diệp gia đính hôn trước hai ngày, năm xưa nhận được một hồi điện từ Stanford đại học điện thoại, đối phương báo cho suy xét đến nàng tình huống đặc thù, thả tư chất khó được, cho nên trao đổi sinh danh ngạch vẫn vì nàng giữ lại.

Trò chuyện sau khi kết thúc, năm xưa ở cửa sổ sát đất biên đứng rất lâu sau đó, bóng dáng tinh tế lại trầm mặc.

Dung chiêu biết nữ nhi khúc mắc, kéo thượng phu cùng nhau lại đây hỗ trợ khai đạo.

“Hàng năm, mẹ mẹ thân thể đã không có đáng ngại, người không cần lo lắng, muốn làm cái gì liền đi làm đi.” Trải qua trong khoảng thời gian này tĩnh dưỡng, dung chiêu miệng vết thương đã khôi phục hảo, sắc mặt cũng chậm rãi trở nên hồng nhuận lên.

Diệp Minh Viễn cũng nói: “Đúng vậy hàng năm, mẹ mẹ người có ta chiếu cố, người còn không yên tâm sao?”

Cơ hội như vậy không phải mỗi người đều có, nếu mất mà tìm lại, vậy hẳn là đi nắm chắc trụ nó.

“Hàng năm,” Diệp Minh Viễn lại nói, “Ba ba hy vọng người có thể đi ra ngoài nhiều nhìn xem thế giới này, tới kiến thức càng nhiều bất đồng phong cảnh, nhận thức càng nhiều ưu tú người.”

“Hơn nữa, bác sĩ nói chờ ta tình huống càng ổn định, ngồi máy bay cũng không có gì vấn đề, đến lúc đó ta liền cùng người ba ba qua đi cho người đương bồi đọc.” Dung chiêu cũng cười nói, “Mụ mụ còn không có đi qua nước Mỹ đâu.”

Kéo trước kia kia phó rách nát thân thể, ngồi không được phi cơ không nói, liền đường xá hơi chút xa chút đều mệt mỏi bất kham, còn hảo hiện tại bất đồng, chỉ cần tranh đua chút, xuất ngoại hoàn toàn là có thể.

Diệp Minh Viễn ôm lấy nàng bả vai, “Về sau người muốn đi nơi nào ta đều bồi người đi.” Thiên sơn vạn thủy, đều bồi người đi khắp, đi đến đi bất động ngày đó mới thôi.

Dung chiêu gật gật đầu: “Minh xa, cảm ơn người.”

Năm xưa nhìn ân ái cha mẹ, trong lòng càng thêm không tha, nàng nghiêm túc mà nói: “Ba ba mụ mụ, ta nghĩ lại.”

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngư Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 76

Từ hoàng hôn chỉ còn một nửa, liên tục đến nó ở chân trời biến mất đi chiếu sáng lên một nửa kia thế giới. Chiều hôm buông xuống, cách đó không xa từng tòa gạch đỏ phòng lục tục sáng lên đèn.

Năm xưa mang theo Trình Ngộ Phong về tới chung cư, nàng cùng một cái khác Trung Quốc nữ sinh cùng ở, vừa vào cửa liền nhìn đến trên bàn còn phóng cái ăn một nửa pizza, phỏng chừng là chính ăn đã bị người kêu đi rồi.

Ngày thường đều không có cái gì khách thăm, năm xưa tìm không thấy tân cái ly, đành phải dùng chính mình cái ly cho hẳn đổ một chén nước.

“Người ngày thường cũng ăn cái này?” Trình Ngộ Phong chỉ chỉ pizza cùng Coca.

Năm xưa mặc danh chột dạ: “Ngẫu nhiên..... Ăn một chút.”

Kỳ thật ngay từ đầu nàng cũng là có hùng tâm tráng chí tưởng chính mình nấu cơm, nhưng sau lại..... Không đề cập tới cũng thế, pizza Coca đã phương tiện lại có thể lấp đầy bụng, chậm rãi cũng thành thói quen.

“Hàng năm.”

“Ta đã biết,” năm xưa chủ động nhận sai, “Về sau sẽ tận lực ăn ít.”

Trình Ngô Phong bỗng dừng cười khẽ ra tiếng, hắn đem nàng kéo qua tới, ôm chặt.

Năm xưa cũng phản ứng lại đây, hắn không phải muốn nói giáo, mà là tưởng..... Ôm một cái nàng.

Bạn cùng phòng tùy thời đều sẽ trở về, ngoài cửa có khi cũng sẽ có tiếng bước chân truyền đến, thời khắc này ôm kích thích đến tựa như yêu đương vụng trộm giống nhau.

Nhắc Tào Tháo Tào Tháo đến.

Năm xưa bạn cùng phòng đẩy cửa tiến vào, thấy bên trong ngời cái xa lạ nam nhân, phản ứng đầu tiên là chính mình đi nhầm môn.

“Dĩnh dĩnh,” năm xưa cười ngâm ngâm mà kêu trụ nàng, “Người không đi nhầm.”

“oh~my god!” Dĩnh dĩnh kinh ngạc nói, “Năm xưa, đây là người bạn trai?”

Năm xưa hào phóng mà cho bọn hắn làm giới thiệu.

Dĩnh dĩnh nhìn Trình Ngô Phong, cười đến thực nữ lại rụt rè, kỳ thật đáy lòng sớm kích động điên rồi, hảo soái hảo man! Quốc nội tiểu thị tươi giữa đường thời đại, thế nhưng còn có như vậy khí chất trầm ổn lại diện mạo xuất chúng nam nhân.

Tựa như một khối không phù không táo phác ngọc, ở năm tháng lắng đọng lại trung ôn nhuận tự nhiên.

“Dĩnh dĩnh, cái kia, ta đêm nay.....”

“Biết biết.” Dĩnh dĩnh nhìn nàng trong tay cầm bao, lộ ra một bộ cái gì đều biết đến biểu tình, tất cả mọi người đều là người trưởng thành rồi, bạn

traì ngàn dặm xa xôi lại đây xem nàng, buổi tối đương nhiên là muốn cùng nhau cộng độ đêm đẹp lạp.

Dĩnh dĩnh cười đưa năm xưa ra cửa, còn không quên làm mặt quý, “Chúc các người có cái tốt đẹp ban đêm nga.”

Năm xưa: “.....”

Làm gì nói được như vậy ái muội a, nàng mặt đều mau thiêu cháy.

Hào đi, kỳ thật bọn họ đêm nay phải làm sự kỳ thật một chút đều không thuần khiết.

Nửa giờ sau, năm xưa đi theo Trình Ngô Phong đi vào hẳn khách sạn dừng chân, môn ở sau người “Phanh” một tiếng đóng lại, nàng liền gấp không chờ nổi mà nhảy đến Trình Ngô Phong trên người.

Trình Ngô Phong vững vàng mà nâng nhiệt tình bạn gái, bốn cánh môi tương dán, tựa như nam châm nam cực gặp gỡ bắc cực, đầu lưỡi cho nhau khiêu khích, dùng sức mút vào, hôn môi mang ra từng đợt từng đợt chỉ bạc, hai bên hô hấp tiếng tim đập đều dung ở một khối, chẳng phân biệt người ta.

Sạch sẽ màu trắng giường lớn thừa nhận rồi hai người thể trọng, hơi hơi sụp đổ, chỉ chốc lát sau liền rung động lên.

Một chút so một chút càng trầm trọng va chạm, thẳng tới năm xưa thân thể chỗ sâu nhất.

Một tầng so một tầng càng mềm mại bao vây, làm Trình Ngô Phong từng trận da đầu tê dại.

Rất lâu sau đó sau, trời quang mây tạnh.

Ba lần cao cường độ vận động tiêu hao sau, năm xưa rốt cuộc nhấc không nổi một tia sức lực, liền bị bế lên tới tiến phòng tắm rửa, đều là ở mơ mơ màng màng trung tiến hành.

Rửa sạch sạch sẽ sau, nàng lại bị ôm trở về trên giường, cơ hồ là dính gối liền đã ngủ say.

Trình Ngô Phong còn có chuyến bay nhiệm vụ, ở Boston không thể lâu dài, ngày kế buổi chiều, năm xưa đem hân đưa đến sân bay, sau khi trở về lại tiếp tục đầu nhập đến bận rộn mà phong phú học tập trung.

Tác giả có lời muốn nói:

Làm trình tiên sinh ngàn dặm xa xôi vượt quốc ăn bánh mật nhỏ cũng thật là quá không dễ dàng, vỗ tay cùng hoa hoa ở nơi nào!??

Chương 77 thứ bảy mươi bảy đàn hoa điêu

Mười hai tháng đế, năm xưa kết thúc ở Harvard đại học trong khi bốn tháng trao đổi học tập, ở Nguyên Đán kỳ nghỉ sau khi kết thúc về tới thành phố A, mới từ trên phi cơ rơi xuống đất, nàng tâm liền gấp không chờ nổi mà bay về phía trong nhà.

Vì cấp Trình Ngô Phong kinh hỉ, năm xưa về nước cụ thể thời gian cũng không có nói cho hân, nhưng Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu là trước đó biết tin tức, hai vợ chồng sáng sớm liền tỉnh, dung chiêu đề nghị cùng đi sân bay tiếp nữ nhi, Diệp Minh Viễn cũng đang có ý này, vì thế hai người ăn qua bữa sáng sau liền xuất phát.

Năm xưa không nghĩ tới ba ba mẹ mẹ sẽ qua tới tiếp chính mình, nhìn đến bọn họ khi còn sừng sốt một chút, theo sau kinh hỉ mà chạy như bay qua đi, một tả một hữu mà đem bọn họ ôm lấy.

Bị ném tại chỗ màu bạc rương hành lý “Phanh” một tiếng rơi xuống đất, quăng ngã cái hình chữ X, bánh xe còn ở quay cuồng.

Theo sau, một đôi thon dài tay đem rương hành lý nâng dậy tới, chờ nó vững vàng lập trụ sau, nam sinh lại đem vành nón đè thấp, cả khuôn mặt chỉ còn lại có môi dưới bộ phận, sau đó xoay người đi rồi.

Năm xưa quay đầu lại khi chỉ nhìn đến hắt bóng dáng, xa lạ trung lại mang theo một chút quen thuộc.

Hứa đi xa?

Trên xe, năm xưa dùng di động tìm tòi hứa đi xa tin tức, ngoài ý muốn phát hiện hắt cư nhiên còn khai thông cá nhân Weibo, fans cũng có hơn một trăm vạn, nàng điếm đi vào, quả nhiên không ngoài sở liệu, hắt mấy ngày hôm trước xuất ngoại thi đấu, hắt là cũng là hôm nay về nước.

Không biết hắt hiện tại có hay không muộn vân phạm tin tức?

Lấy năm xưa đối muộn vân phạm hiểu biết, nàng hành sự sạch sẽ lưu loát, cũng không ướm át bản thi, nếu thật muốn trốn một người, trốn cả đời đều là có khả năng.

Có lẽ hứa đi xa đã từ bỏ đi?

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngữ Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 77

“Đừng nhúc nhích,” Trình Ngô Phong ở chần hạ đề lại nàng loạn cộ chân, “Nếu không, ta không ngại lại đến một lần.”

Năm xưa hừ nhẹ một tiếng, gần ba mươi một tuổi lão nam nhân a, quả thực như lang tựa hổ, bất quá, nàng nhưng thật ra thành thành thật thật không hề động, rốt cuộc người nào đó nếu là ý định tưởng lẫn lộn nàng, có rất nhiều đa dạng.

Nàng mới vừa nhắm mắt lại muốn ngủ, lại nghĩ tới một sự kiện.

“Ta ở Harvard khi, tiếp xúc tới rồi một loại kêu ‘ cảm quang khí ’ đồ vật, nó hiện tại còn chỉ là một cái khái niệm, nhưng ta bỗng nhiên sinh ra một cái lớn mật ý niệm, có thể hay không lợi dụng nó tới trợ giúp người mù gặp lại quang minh.”

Này cùng chân chính ý nghĩa thượng thị lực hồi phục thị lực vẫn là có bản chất khác nhau.

Cảm quang khí thông qua thu thập ánh sáng hình thành hình ảnh sau, lại thông qua thị giác thần kinh truyền đến đại não, nó tác dụng liền giống như một cái ‘ loại người mắt ’, người bình thường có thể thông qua đôi mắt nhìn đến quanh mình hết thấy, nhưng sử dụng cảm quang khí người mù, bọn họ nhìn đến chính là chip trước đó chứa đựng tốt hình ảnh, nếu kỹ thuật năng lực cũng đủ nói, còn có thể vì cá nhân lượng thân định chế..... Đối với những cái đó thân ở trong bóng đêm, chưa bao giờ gặp qua thế giới

này người tới nói, nếu có cơ hội biết đồ cam vàng lục thanh lam tím rất cuộc là cái gì nhan sắc, biết quả táo chuối tuyết lê cụ thể trông như thế nào, là thật tốt đẹp một sự kiện a!

Đương nhiên, trước mắt chỉ là cái thiết tưởng, thực tế thao tác thực phức tạp, không chỉ có ở chỗ cảm quang khí nghiên cứu, còn cần sinh vật khoa học tương quan tri thức, đây là một cái dài lâu khúc chiết lộ.

Năm xưa càng nói càng hưng phấn, Trình Ngô Phong từ nàng đậy mắt nhìn đến hai thốc chớp động quang, hẳn quá hiểu biết nàng, cũng đọc đã hiểu nàng trong lời nói che dấu thâm ý.

“Bất luận người muốn làm cái gì, ta đều sẽ toàn lực duy trì.”

Tựa như lúc trước nàng nói muốn đi làm “Chuyện xấu”, hẳn cũng đạo nghĩa không thể chối từ mà hỗ trợ thông khí giống nhau.

Có những lời này như vậy đủ rồi.

Hẳn quả nhiên là hiểu nàng.

Năm xưa bò đến Trình Ngô Phong trên người, “Trình tiên sinh, người còn có thể lại đến một lần sao.”

“Đương nhiên.”

Bị lãng lại lần nữa quay cuồng lên.

Vì còn ở khái niệm trung “Cảm quang khí”, năm xưa khoa chính quy tốt nghiệp sau, ở cha mẹ cùng Trình Ngô Phong duy trì hạ, tiến đến Stanford đại học ra sức học hành vật lý hệ thạc sĩ nghiên cứu sinh.

Hai năm sau, nàng thuận lợi bắt được thạc sĩ học vị, học thành về nước.

Hồi thành phố A trước, năm xưa cùng cùng tổ mấy cái đồng học kế hoạch một lần vòng quanh trái đất lữ hành, dấu chân xuyên qua Âu Á phi tam khối đại lục, trạm thứ nhất là Anh quốc, cuối cùng vừa đứng là Nepal.

Một tháng sau, lữ trình kết thúc, năm xưa dự định từ Katmandu bay đi Tây An vé máy bay, phi cơ là địa phương buổi chiều một chút bốn mươi phân cất cánh, nàng trước tiên đăng ký, tìm được dựa cửa sổ chỗ ngồi ngồi xuống.

Mệt mỏi quá.

Năm xưa nhắm lại mắt, buồn ngủ hôn mê trung cảm giác được có người ở bên cạnh ngồi xuống, nàng theo bản năng mà đem thân thể hướng bên cửa sổ xê dịch.

Phi cơ xông lên tận trời, cabin áp khí biến hóa, năm xưa ần ần cảm thấy không khoẻ, nhẹ nhúu mảy tâm.

“Không có việc gì đi?” Bên tai vang lên một đạo trầm thấp giọng nam.

Câu chữ rõ ràng tiếng Trung, ngữ điệu lộ ra nồng đậm quen thuộc, năm xưa cơ hồ không thể tin được chính mình lỗ tai, thẳng đến nàng thấy rõ bên sườn nam nhân —— trăm mối cảm xúc ngổn ngang, nàng thật lâu nói không ra lời.

Trình Ngô Phong nhẹ quát nàng chớp mũi, hài hước nói: “Không quen biết ta?”

Năm xưa yên lặng nhìn hắn, ánh mắt ôn nhu như nước, tâm cũng mềm đến rồi tinh rồi mù.

Trình Ngô Phong hạ giọng, chủ động giải thích: “Tưởng sớm một chút nhìn thấy người.”

Nàng đến Tây An sau, còn muốn chuyển cơ hội thành phố A, hẳn chờ không được lâu như vậy.

Hơn ba mươi người, sở hữu xúc động tất cả đều là vì nàng.

Năm xưa có thiên ngôn vạn ngữ tưởng nói, nhưng cuối cùng chỉ phát ra cái “Ân”.

Dần dần mà, phi cơ tiến vào bình hàng kỳ.

Trình Ngô Phong chỉ cho nàng xem: “Đó chính là Himalayas sơn.”

Năm xưa xuyên thấu qua cửa sổ mạn tàu nhìn ra đi, biển mây dưới, là từng tòa bao trùm tuyết trắng xóa ngọn núi, trên sườn núi thương lục thâm lục thiên lục đan chéo, nơi xa ngọn núi cơ hồ cùng vân dung ở bên nhau, liên miên bát ngát, liếc mắt một cái nhìn không tới cuối.

Trên đời nhất tráng lệ cảnh sắc cũng cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi đi?

Nàng nhớ tới mới gặp khi chính mình nháo cái kia về “Hi ngã kéo mã sơn” chê cười, nhịn không được gợn lên khóe môi.

Từ quen biết đến nay, trong chớp mắt nhoáng lên đã qua 6 năm, nửa luân luân hạ thu đông lưu chuyển, hẳn vẫn như cũ ở bên người nàng.

Trình Ngô Phong cầm tay nàng.

Sơn xuyên hồ nước phía trên, nhật nguyệt sao trời dưới, Trình Ngô Phong xem qua thế gian này quá nhiều phong cảnh, nhưng cho tới bây giờ không có một đạo làm hẳn nghỉ chân dừng lại.

Thật lâu thật lâu lúc sau, hấn gặp một cái tiêu cô nương, xác định chính mình tìm được rồi muốn dùng tấn quăng đời còn lại đi bảo hộ đẹp nhất phong cảnh.

Theo sau cơ trưởng quảng bá truyền đến một đoạn lưu loát tiếng Anh, cơ trưởng cùng các hành khách nhiệt tình mà giới thiệu Chomolungma núi non mấy cái chủ phong, trong đó trọng điểm giới thiệu tự nhiên là thế giới tối cao phong Chomolungma.

Năm xưa nhìn nổi tại đám mây, tựa như không trung cung điện thế giới tối cao phong, nào đó ý niệm như măng mọc sau mưa chui từ dưới đất lên mà ra —— nếu thế gian đủ loại chung tất thành không, như vậy, khiến cho này càng tiếp cận vĩnh hằng sự vật tới gặp chứng bọn họ tình yêu đi.

Lưỡng đạo thanh âm không hện mà cùng mà đồng thời vang lên.

“Trình Ngô Phong, chúng ta kết hôn đi.”

“Hàng năm, gả cho ta đi.”

Năm xưa dựa vào hấn trên vai, cười đến hạnh phúc lại ngọt ngào:
“Hảo a hảo a.”

Lấy Himalayas sơn cùng Chomolungma vì thề, lấy vĩnh hằng vì ước.

GIÓ LẠNH CÙNG NHIỆT HOA

ĐIỀU [C]

Lâm Uyên Ngự Nhi
www.dtv-ebook.com

Phần 78

“Đúng rồi, hàng năm,” Trình Lập Học hỏi, “Người công tác định ra tới không có?”

Trình Lập Học về hưu tiền nhiệm dạy học giáo hiệu trưởng không biết từ nơi nào nghe được năm xưa là hấn cháu dâu, lấy hấn rất nhiều lần, muốn biết nàng có hay không ý nguyện qua đi, đưa ra điều kiện còn rất mê người, nói là vừa đi liền trực tiếp là phó giáo sư.

“Trình gia gia,” năm xưa nói, “Định ra. Ta tính toán đi trung khoa viện vật lý viện nghiên cứu.”

Năm xưa sớm định ra kế hoạch chính là về nước tiếp tục nghiên cứu “Cảm quang khí”, vừa vặn trung khoa viện bên kia đổi cái này nghiên cứu hạng mục thực cảm thấy hứng thú, hướng nàng vút tới cảnh ôliu, nàng cũng liền vui mà nhận lấy.

“Trung khoa viện không tời.” Trình Lập Học cười gật gật đầu, khác nghề như cách núi, hấn không có thâm nhập hỏi đi xuống, thay đổi cái đề tài, “Hàng năm, người vừa mới kêu ta cái gì?”

Trình Ngô Phong chậm rãi gọi lên khóe môi, một bộ dù bận vẫn ung dung biểu tình, năm xưa phản ứng lại đây, gương mặt hơi nhiệt, “Gia gia.”

“Ai ——” Trình Lập Học cười đến hoa râm râu đều đang run.

“Diệp thúc.....”

Ân???

Xem ra không thích ứng cũng không chỉ có nàng một người sao.

Năm xưa có chút vui sướng khi người gặp họa mà nhìn Trình Ngô Phong, hăn nhanh chóng sửa miệng, “Ba.”

Diệp Minh Viễn buồn cười.

Trình Ngô Phong đứng lên, đầy mặt trịnh trọng, “Ba, mẹ, phi thường cảm tạ các người đem hàng năm giao cho ta.”

Dem mất mà tìm lại hòn ngọc quý trên tay giao cho một nam nhân khác, Trình Ngô Phong đương nhiên biết này đối Diệp Minh Viễn cùng dung chiêu tới nói là cỡ nào gian nan quyết định, hăn trước nay đều là tâm tính nội liễm, nói không nên lời cái gì cảm động đất trời lời hứa, hăn chỉ biết, chính mình sẽ dùng quãng đời còn lại đi ái nàng, làm bạn nàng, tận có khả năng mà đối nàng hảo.

Dung chiêu quay đầu đi gạt lệ, Diệp Minh Viễn ôm nàng bả vai, “Hàng năm tìm được hảo quy túc, đây là đáng giá vui vẻ sự.”

Tuy rằng hăn trong lòng đồng dạng mọi cách không tha.

“Ân,” dung chiêu ngữ khí nhu nhu, “Ta biết đến.”

Trình Lập Học cũng đi theo tỏ thái độ: “Minh xa A Chiêu các người yên tâm, có ta giám sát đâu, nếu là hàng năm bị nửa phần ủy khuất, ta liền..... Ta liền đem tiểu tử này chân đánh gãy, sau đó đuổi ra khỏi nhà!”

Trình Ngô Phong bất đắc dĩ để ngạch.

Năm xưa ý cười liễm diễm, triều hăn chớp chớp mắt.

Trình tiên sinh, người xem, gia gia cùng ba ba mẹ mẹ đều là đứng ở ta bên này nga.

Trình lão gia tử này phiên lời nói làm trên bàn cơm bầu không khí nhẹ nhàng không ít, ăn qua cơm trưa sau, hẳn cùng Trình Ngô Phong nói: “Buổi chiều mang hàng năm đi xem người ba mẹ đi.”

Trình Ngô Phong cũng là như vậy tính toán.

Trình đông vợ chồng mộ còn đâu thành phố A ngoại thành khu, khoảng cách Diệp gia có gần hai cái giờ xe trình, Trình Ngô Phong cùng năm xưa đến trên núi mộ viên khi đã là tam điểm nhiều, thái dương bị dày nặng tầng mây tàng trụ, tầng mây bốn phía nhuộm đậm màu xám xanh quang.

Lúc trước theo vợ chồng hai di nguyện, Trình Ngô Phong cùng gia gia cùng nhau đem bọn họ tro cốt rải vào biển rộng, cho nên đứng ở nơi này mộ, bất quá chỉ là cái mộ chôn quần áo và di vật, cấp hậu nhân lưu cái niệm tưởng cùng tưởng nhớ chỗ thôi.

Năm xưa ánh mắt thẳng tắp mà nhìn mộ bia thượng song song hai bức ảnh, nàng trước tiên ở trong lòng hô “Ba ba mẹ mẹ”.

Các người hảo, ta là năm xưa, là các người con dâu.

Ba ba, nghe nói trước kia ngài cùng ta ba ba ước hảo phải làm thông gia, hiện tại ngài nguyện vọng trở thành sự thật..... Trình Ngô Phong trầm mặc mà đứng ở nàng bên cạnh, đáy mắt hiện lên một tia không dễ phát hiện cô đơn cùng âm đạm.

Chung quy vẫn là sẽ cảm thấy tiếc nuối.

Cho hẳn sinh mệnh kia hai người, không có cơ hội nhìn đến hẳn cười vợ thành gia.

Trong lòng bàn tay truyền đến mềm mại độ ấm, là đến từ tân hôn thể tử không tiếng động an ủi, Trình Ngô Phong nhẹ nhàng cầm tay nàng, “Ta không có việc gì.”

Hai người lại ở mộ trạm kế tiếp hồi lâu, thái dương toàn bộ đều ra tới, toàn bộ mộ viên lặc đầy sáng ngời ánh sáng, sinh mệnh đã vĩnh viễn mất đi, lưu lại có khắc tên mộ bia còn tại đây thế gian tiếp thu ánh mặt trời mưa gió lễ rửa tội.

Chờ năm xưa đem sở hữu tưởng lời nói đều cùng cha mẹ chồng nói xong, Trình Ngô Phong liếc nhìn nàng một cái, “Chúng ta trở về đi.”

Table of Contents

[Mục lục](#)

[Phần 1](#)

[Phần 2](#)

[Phần 3](#)

[Phần 4](#)

[Phần 5](#)

[Phần 6](#)

[Phần 7](#)

[Phần 8](#)

[Phần 9](#)

[Phần 10](#)

[Phần 11](#)

[Phần 12](#)

[Phần 13](#)

[Phần 14](#)

[Phần 15](#)

[Phần 16](#)

[Phần 17](#)

[Phần 18](#)

[Phần 19](#)

[Phần 20](#)

[Phần 21](#)

[Phần 22](#)

[Phần 23](#)

[Phần 24](#)

[Phần 25](#)

[Phần 26](#)

[Phần 27](#)

[Phần 28](#)

[Phần 29](#)

[Phần 30](#)

[Phần 31](#)

[Phần 32](#)

[Phần 33](#)

[Phần 34](#)

[Phần 35](#)

[Phần 36](#)

[Phần 37](#)

[Phần 38](#)

[Phần 39](#)

[Phần 40](#)

[Phần 41](#)

[Phần 42](#)

[Phần 43](#)

[Phần 44](#)

[Phần 45](#)

[Phần 46](#)

[Phần 47](#)

[Phần 48](#)

[Phần 49](#)

[Phần 50](#)

[Phần 51](#)

[Phần 52](#)

[Phần 53](#)

[Phần 54](#)

[Phần 55](#)

[Phần 56](#)

[Phần 57](#)

[Phần 58](#)

[Phần 59](#)

[Phần 60](#)

[Phần 61](#)

[Phần 62](#)

[Phần 63](#)

[Phần 64](#)

[Phần 65](#)

[Phần 66](#)

[Phần 67](#)

[Phần 68](#)

[Phần 69](#)

[Phần 70](#)

[Phần 71](#)

[Phần 72](#)

[Phần 73](#)

[Phần 74](#)

[Phần 75](#)

[Phần 76](#)

[Phần 77](#)

[Phần 78](#)